

Tirsdag den 30. november 2010 (D)

1

26. møde

Tirsdag den 30. november 2010 kl. 12.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til statsministeren om Danmarks fremtid.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(Anmeldelse 25.11.2010).

2) 2. behandling af lovforslag nr. L 19:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Gennemførelse af medieaftale for 2011-2014 m.v.).

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 28.10.2010. Betænkning 24.11.2010).

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 23:

Forslag til lov om ændring af lønsumsafgiftsloven, momsloven, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love. (Fremrykning af forhøjelse af lønsumsafgift for finansielle virksomheder, lønsumsafgiftsfritagelse for undervisning på professionshøjskoler, ændring af reglerne om renten af registreringsafgift ved bl.a. forholdsmæssig betaling i forbindelse med leasing).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 14.10.2010. Betænkning 24.11.2010).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Kompensation for kommunale skatteforhøjelser).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, registreringsafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love. (Ændrede fordelingsregler på kraft-varme-området, forøgelse af fradrag for moms på hotelydelser og færdselsskadede køretøjer).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat. (Ændring af bestemmelserne om loft over grundlaget for beregning af kommunal grundskyld, for så vidt angår fradrag for forbedringer).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsættelse 17.11.2010).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love. (Differentieret klagegebyr).

Af miljøministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 17.11.2010).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Harmonisering af regler om opgørelse af bopælstid for folkepension).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010).

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om ophævelse af lov om befordringsrabat til efterlønsmodtagere m.fl.

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010).

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Prisloft på 6 ugers selvvalgt uddannelse).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010).

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Ændring af refusionssatser).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010).

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner.

(Virksomhedsrettet aktivering, ændring af refusionssystemet m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010).

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Udvidelse af arbejds giverperioden).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010).

Kl. 12:00

Formanden :

Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

Kl. 12:01

**1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 11:
Forespørgsel til statsministeren om Danmarks fremtid.**
Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Anmeldelse 25.11.2010).

Kl. 12:00

Formanden :

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.
Det er givet.

Afstemning

Formanden :

Ønskes afstemning om ændringsforslagene 1-9, tiltrådt af udvalget?
De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse.
Det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**2) 2. behandling af lovforslag nr. L 19:
Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Gennemførelse af medieaftale for 2011-2014 m.v.).**
Af kulturministeren (Per Stig Møller).
(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 28.10.2010. Betænkning 24.11.2010).

Kl. 12:00

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Der er ingen, der beder om ordet, så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.
Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**3) 2. behandling af lovforslag nr. L 23:
Forslag til lov om ændring af lønsumsafgiftsloven, momsloven, registreringsafgiftsloven og forskellige andre love. (Fremrykning af forhøjelse af lønsumsafgift for finansielle virksomheder, lønsumsafgiftsfritagelse for undervisning på professionshøjskoler, ændring af reglerne om renten af registreringsafgift ved bl.a. forholdsmæssig betaling i forbindelse med leasing).**
Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).
(Fremsættelse 06.10.2010. 1. behandling 14.10.2010. Betænkning 24.11.2010).

Kl. 12:00

Forhandling

Formanden :

Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet, så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**4) 1. behandling af lovforslag nr. L 77:
Forslag til lov om ændring af personskatteloven. (Kompensation for kommunale skatteforhøjelser).**
Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).
(Fremsættelse 17.11.2010).

Kl. 12:01

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er hr. Mads Rørvig som ordfører for Venstre.

Kl. 12:01

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Skattestoppet skaber tryghed for de danske skatteydere. Dette lovforslag er et glimrende eksempel på, at skattestoppet stadig er i fuld vigør og stadig yder de danske boligejere tryghed for, at lejeværdiskatten ikke skal skabe revner i husets fundament og familiernes økonomi, for dette lovforslag har netop det ædle formål at sikre balance i regnskabet og en balance i overensstemmelse med skattestoppet.

Regeringen har sammen med Kommunernes Landsforening aftalt, at et mindre antal kommuner samlet set kan hæve indkomstskatten med 300 mio. kr. om året i 2011. Dette skatteprovenu hentes naturligvis ikke ud af ingenting, men som navnet antyder fra skatteydernes indkomst. Derfor lempes bundskatten med tre basispunkter, så skatteyderne holdes skadefri. Denne lempelse er imidlertid ikke nok til at udligne den øgede kommuneskat. Derfor vil der efterfølgende ske en kompensation af borgerne i størrelsesordenen 65 mio. kr.

Skattestoppet har det godt og lever i bedste velgående. Det glæder vi os over i Venstre, og vi kan naturligvis støtte dette forslag.

Kl. 12:02

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger. Fru Line Barfod.

Kl. 12:03

Line Barfod (EL):

Hvert eneste år, siden den her regering kom til magten, har vi jo haft den her situation, hvor man går ind og laver de her minimale skattelettelser ud over de kæmpe skattelettelser, man så har lavet på andre tidspunkter. Kan ordføreren ikke forklare mig, hvorfor man mener, at det skulle være en overholdelse af skattestoppet, der lige nødvendiggør det her, når man f.eks. ikke mener, at overholdelse af skatte-

stoppet er noget problem, i forbindelse med at man nu fjerner befordringsfradraget for efterlønnere, selv om man ellers mente at billetpriserne var omfattet af skattestoppet?

Det er heller ikke noget problem, at man sætter udgifterne til uddannelse kraftigt i vejret for arbejdsløse, eller at der i det hele taget rundtom i kommunerne laves store ændringer, som virkelig har betydning for folk. Hvorfor er det, at vi skal have de her minimale skattelettelser, som stort set ikke har nogen betydning for nogen mennesker, men at man på andre områder mener, at man sagtens kan gå ind og virkelig ødelægge folks økonomi?

Kl. 12:03

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 12:03

Mads Rørvig (V):

Skattestoppet handler om skatter og afgifter, og skattestoppet er helt afgørende for regeringen og for de regeringsbærende partier, herunder Venstre. Det er jo helt afgørende, at der er tryk omkring familiernes økonomi. Jeg ved godt, at Enhedslistens og oppositionens dagsorden er en hel anden i forhold til skatter, som i hvert fald S og SF vil øge med over 30 mia. kr., og det kan fru Line Barfod sikkert overgå. Men det er helt afgørende for regeringen, altså Venstre og Konservative, og Dansk Folkeparti, at skattestoppet overholdes. Det er det, vi sikrer her ved at sænke bundskatten tilsvarende med det, som kommunerne får lov til at hæve skatten med i 2011.

Kl. 12:04

Formanden :
Fru Line Barfod.

Kl. 12:04

Line Barfod (EL):

Hvis det, man ville, var at sikre tryk i familiernes økonomi, må man sige, at det ikke er lykkedes særlig godt. Det går godt nok dårligt med at sikre tryk i familiernes økonomi. Der er rigtig mange mennesker, der har fået smadret deres økonomi, og endnu flere, der får det med de mange lovforslag, som vi skal behandle senere i dag. Så det kan ikke være det, der er formålet.

Samtidig har vi i dag også et forslag på dagsordenen, der vedrører en anden del af skattestoppet, som man definerede for nogle år siden, nemlig det med, at billetpriserne ikke skulle stige mere end med den almindelige prisudvikling. Det går man ind og ændrer drastisk for efterlønnere. De mister den rabat, de har haft hidtil. Hvorfor er det, at man ikke mener, at skattestoppet gælder der, men at man her skal lave den her minimale skattelettelse?

Kl. 12:05

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 12:05

Mads Rørvig (V):

Skattestoppet er omdrejningspunktet, og skattestoppet er klart defineret. Det handler om skatter og afgifter.

Kl. 12:05

Formanden :

Tak til hr. Mads Rørvig. Så er det hr. Nick Hækkerup som ordfører for Socialdemokratiet.

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at kommunernes økonomi er under voldsomt pres i år. Regeringens kvælertag på økonomien har betydet, at der ruller voldsomme besparelser hen over landets kommuner. Det rammer børnepasningen med ringere normering, flere lukkedage og kortere åbningstid i daginstitutionerne. Det rammer folkeskolen med færre undervisningstimer, forældet undervisningsmateriale og stigende klassekvotienter. Og det rammer ældreplejen med dårligere omsorg, mindre rengøring osv. Det er et bevidst politisk valg, regeringen har foretaget med åbne øjne. Det er sådan, regeringen og Dansk Folkeparti vil have, at velfærden skal være. Socialdemokratiet er uenig. Vi havde hellere set, at den nære og vigtige velfærd var blevet prioriteret frem for ufinansierede skattelettelser.

Der er ingen borgmestre og ikke nogen byråd i det her kongerige, som kunne drømme om at hæve skatten for sjovs skyld, men alle, både borgmestrene, byrådene, Folketingets partier og regeringen, erkender, at det kan være nødvendigt. Derfor aftales det hvert år med KL, hvor meget kommuneskatten kan få lov til at stige, og for at sikre, at det ikke fører til, at skatteskruen bare vrides endnu en omgang, følges den kommunale skattestigning af en tilsvarende nedsættelse af den statslige bundskat. Socialdemokratiet er enig i den mekanisme.

I år er det så aftalen mellem regeringen og KL, at kommuneskatten kan stige med 300 mio. kr. Kommunerne har stort set overholdt aftalen. Skattestigningen bliver på 330 mio. kr. Regeringen kalder det resultat for acceptabelt, og det er Socialdemokratiet enig i, men det betyder så omvendt, at den statslige bundskat skal nedsættes med 330 mio. kr. Det er det, lovforslaget går ud på, og det støtter Socialdemokratiet.

Helt præcis bliver skattestigningen så på 330 mio. kr., og helt præcis bliver skattenedsættelsen på 265 mio. kr. Så er der altså tale om en nettoskattestigning på 65 mio. kr., og på det punkt bliver navnlig den diskussion, som Venstres ordfører tog på sig før, om, hvorvidt lovforslaget overholder skattestoppet, ufrivilligt morsom. Vi har et skattestop, som er vingeskudt af 114 skattestigninger – det er SKAT's og skatteministerens egen opgørelse. Først var der rødvinnsreformen. Den blev så fulgt op af flere skattestigninger med eftersynet af samme reform, som kom i foråret. Yderligere kom der skattestigninger med genopretningspakken fra juni måned, og endelig kommer der skattestigninger her igen med finansloven, som er under behandling på nuværende tidspunkt.

I virkelighedens verden må man sige at det er svært at sige, at skattestoppet består. Alligevel siger regeringen så, at skattestigningen på de 65 mio. kr. vil blive kompenseret ved lempelser af andre skatter og afgifter. Men er det så i overensstemmelse med skattestoppet? Nej, det er det ikke, ikke sådan som regeringen selv har formuleret det. Man kan ikke bare hæve én skat og så vilkårligt sætte en anden skat ned og så sige, at man overholder skattestoppet. For regeringen har selv sagt, at skattestoppet kun overholdes hvis, og jeg citerer, »det af miljømæssige grunde er ønskeligt at indføre eller forhøje en miljøafgift«. Det er ikke tilfældet her. Og videre står der:

»Såfremt Danmark bliver nødt til at sænke en skat eller afgift som følge af EU-beslutninger eller internationale aftaler, kan mindreprovenuets kompenseres gennem forhøjelser af andre skatter eller afgifter.«

Det er heller ikke tilfældet her. Og endelig er der den sidste mulighed, nemlig »hvis der er tvingende grunde«.

Det er det, regeringen har brugt, fornuftigt i øvrigt, til at sige, at det skal være muligt at lukke skattehuller. Men at der skulle være sådan en generel mulighed for at bytte om på skatter inden for den undtagelse, er i hvert fald mildest talt en nyforståelse af skattestoppet, må man sige. Så vi er i den situation, hvor der er et sådan lidt krampagtigt forsøg på at holde fast i et skattestop, der for længst er

afgået ved døden. Det giver med al respekt anledning til at trække en anelse på smilebåndet, når argumentationen føres frem med den styrke, som den blev af Venstres ordfører før.

Jeg synes, at vi i Skatteudvalget inden længe bør tage os tid til at få en rigtig god og lang debat i et samråd med ministeren om den egentlige forståelse af skattestoppet og konstateringen af, om skattestoppet nu er overholdt eller ej, og hvordan skattestoppet skal forstås fremover, herunder de der nye fortolkninger om, at hvis man bare sætter én skat op og sætter en anden skat ned, er skattestoppet overholdt. Det synes jeg kunne være rigtig interessant.

Socialdemokratiet kan støtte forslaget, som det ligger, og trækker lidt på smilebåndet af skattestopargumentationen.

Kl. 12:10

Formanden :

Tak til hr. Nick Hækkerup, der er ikke korte bemærkninger. Så er det hr. Mikkel Dencker som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 12:10

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Det kommer nok ikke som nogen overraskelse, at Dansk Folkeparti støtter det her lovforslag. Det hørte jeg også at Socialdemokratiet endte med at gøre, selv om det måske var en lidt negativ argumentation for det ja. Jeg vil så prøve med en lidt mere positiv tilgang til lovforslaget og blot konstatere, at det jo bestemt ikke er første gang, vi har et lovforslag af den her karakter, som går ud på at sænke bundskatten som kompensation for, at kommunerne har hævet kommuneskatterne tilsvarende. Det er faktisk en fast tradition, at vi hvert efterår eller hver december har et lovforslag som det her, hvor skattestoppet håndhæves, ved at bundskatten sænkes svarende til en stigning i kommuneskatten.

Dansk Folkeparti har lige fra starten af støttet skattestoppet. I og med at lovforslaget her er en del af håndhævelsen af skattestoppet, støtter vi det selvfølgelig også denne gang, og det bliver vi såmænd ved med. Selv om andre partier jo springer til og fra skattestoppet, står vi ved det.

Vi synes, skattestoppet er en god opfindelse. Det giver en tryghed for den enkelte borger og for den enkelte borgers privatøkonomi, og det giver en god tillid mellem borger og politiker, at politikerne har lovet borgerne her i landet, at vi ikke hæver skatterne. Hvis det er nødvendigt af den ene eller den anden grund, kompenseres man på en anden måde. Det løfte er overholdt til punkt og prikke gennem skattestoppets levetid som en del af lovgivningen, og det skal vi selvfølgelig fortsætte med. Og derfor kan Dansk Folkeparti også støtte lovforslaget her.

Kl. 12:12

Formanden :

Lige et øjeblik. Ønsker fru Line Barfod en kort bemærkning?

Ønsker det ikke. Godt. Tak til hr. Mikkel Dencker. Så er det fru Malene Søgaard-Andersen som ordfører for SF.

Kl. 12:12

(Ordfører)

Malene Søgaard-Andersen (SF):

Tak for det. Som flere andre ordførere har sagt, er lovforslaget her et tilbagevendende fænomen, og regeringen har flottet sig i år. Kommunerne har ifølge aftalen mellem KL og regeringen fået lov til at lade skatterne stige med hele 300 mio. kr. i 2011. Da budgetterne viste en stigning på 330 mio. kr., accepterede regeringen det, og det er søreme storslået.

Titlen på lovforslaget er »Kompensation for kommunale skatteforhøjelser«, selv om der ikke kompenseres fuldt ud for kommunernes skattestigninger. Der mangler nemlig 65 mio. kr. I bemærknin-

gerne er det nævnt, at der ved andre lempelser vil blive kompenseret for dette beløb, og SF vil gerne vide, hvordan og hvornår denne kompensation vil finde sted.

Med dette lovforslag forsøger regeringen at opretholde illusionen om, at skattestoppet lever i bedste velgående. Men sandheden er, at skattestoppet har været skrantende siden forårspakke 2.0. Men nu drejer det her sig jo heller ikke kun om penge. Nej, det drejer sig også om kommunernes mulighed for at levere en ordentlig service til borgerne. FOA har fået lavet en undersøgelse, som viser, at 52 pct. af kommunerne forventer besparelser på ældreområdet, og det synes vi i SF er skræmmende.

Socialdemokraterne og SF har i et fælles udspil, »Fair Forandring«, peget på, hvordan vi kan skabe en finansiering til forbedringerne af folkeskolerne, på trafikområdet og til forebyggelse af sygdomme på sundhedsområdet. Udspillet indebærer skattestigninger for bl.a. millionærerne, øgede afgifter på slik og cigaretter og øgede skatter på landbrugets forurening. Udspillet indebærer også et løfte om, at man kan regne med, at det kun er de skattestigninger, som vi har lagt frem, der vil blive gennemført. Almindelige lønmodtagere skal ikke rammes, og kommuneskatterne skal samlet set holdes i ro.

Ud fra det princip og med vilje til finansiering af bedre velfærd på andre måder end ved stigende kommunale skatter kan SF støtte forslaget.

Kl. 12:15

Formanden :

Tak til fru Malene Søgaard-Andersen. Der er ingen korte bemærkninger, og så er det hr. Kurt Scheelsbeck som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 12:15

(Ordfører)

Kurt Scheelsbeck (KF):

Tak for det. Et mindre antal kommuner har hævet skatten med samlet 330 mio. kr., og som en konsekvens af denne stigning foreslår skatteministeren, at bundskatten sænkes fra de planlagte 3,67 pct. i 2011 til 3,64 pct. Det vil med andre ord sige en skattelettelse på 0,03 procentpoint, og afhængigt af skatteborgernes indkomst vil der altså være tale om en skattelettelse på et eller andet sted mellem 40 og 155 kr. Det er jo ikke, fordi det giver anledning til at indkøbe så mange flasker rødvin, men lovforslaget har til gengæld en meget stor symbolbetydning, fordi forslaget dokumenterer, at vi lever op til skattestoppet.

Der er fra tid til anden rejst kritik af, at kommunerne bliver holdt i en så stram snor med hensyn til deres ret til at hæve skatterne. Men det synspunkt, vi har om, at kommunernes skat skal holdes i ro, er jo, at hvis kommunerne fik uhindret adgang til at hæve skatten, ville det i forhold til at se på de indkomstgrupper, der bliver ramt af en sådan skattestigning, først og fremmest være lavindkomstgrupperne, der bliver ramt. Kommuneskatten rammer alle, uanset om de tjener meget eller lidt, og derfor ville den vende den tunge ende nedad, såfremt man gav kommunerne frit løb til at hæve skatten.

Vi er derfor store tilhængere af det nuværende skattestop og den stramme styring, og dermed kan Det Konservative Folkeparti anbefale lovforslaget.

Kl. 12:17

Formanden :

Tak til hr. Kurt Scheelsbeck. Så er det Niels Helveg Petersen som ordfører for Det Radikale Venstre – både før og siden.

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte dette forslag. Radikale Venstre har fra starten af været modstander af regeringens skattestop, og det er vi fortsat. For nylig gennemførte Folketinget jo en meget stor skattereform. Der var delte meninger om og forskellige opfattelser af den her i Folketinget, og den flyttede rundt på milliarder af kroner på måder, som vi har diskuteret ved mange lejligheder.

Nu skal vi så til at lave skattelove igen. Vi skal gennemføre en lovgivning, der betyder, at hvis man har en indtægt på 200.000 kr., slipper man med 40 kr. mindre i skat om året; har man en indtægt på 400.000 kr., slipper man med 100 kr. mindre i skat om året; har man en indtægt på 600.000 kr., slipper man med 155 kr. mindre i skat – altså i forhold til det øvrige skattesystem totalt minimale beløb. Det er jo oven i købet ikke sådan, at det er de mennesker, der bor i kommuner, der har fået skatten sat op, som får kompensationen, nej, vi får alle sammen kompensation. Jeg bor i en kommune, der ikke har fået nogen skattestigning, og jeg skal altså have en kompensation, fordi andre har fået det. De mennesker, der bor i kommuner med skattestigninger, kan i nogle tilfælde risikere at komme ud med et minus af alt dette, så heller ikke her er der nogen overordnet fornuft eller system i dette forslag.

Derfor er vi imod, og jeg må sige, at jeg også ser lovforslaget som et udtryk for denne regerings hang til detailstyring helt ned i det absurde. Det giver ingen mening fordelingspolitisk eller på anden måde at gennemføre et sådant lovforslag, i betragtning af hvorledes skattepolitikken på andre områder griber fundamentalt ind i menneskers liv og tilværelse, og så er der vel ikke mening i at detailregulere på den måde, som her sker. Vi stemmer ikke for dette lovforslag.

Kl. 12:19

Formanden :

Tak til hr. Niels Helveg Petersen. Og så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 12:19

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Da vores ordfører, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at Enhedslisten ikke kan støtte forslaget. Vi synes også som den radikale ordfører, at det er fuldstændig tåbeligt, at man hvert år laver det her system med, at man, når kommunerne hæver skatterne for at prøve at klare bare en lille del af de øgede udgifter, som regeringen og Dansk Folkeparti pålægger dem til øget bureaukrati, så går ind og sænker bundskatten for alle med et minimalt beløb. Det er fuldstændig vanvittigt.

Hvis man endelig ville kompensere, hvorfor sendte man så ikke penge direkte til de kommuner, der ellers ville hæve skatterne? Så ville det i det mindste komme de borgere til gode, ved at de så ikke behøvede at få en skattestigning i de kommuner. Det, der sker, er jo, at hvis man er fattig og bor i en fattig kommune, kommer man til at betale mere skat, mens man, hvis man er rig og bor i en rig kommune, får en skattelettelse. Det er jo meget klart udtryk for den politik, som regeringen og Dansk Folkeparti fører, nemlig at de fattige skal have mindre og de rige skal have mere. Det synes vi er dybt uretfærdigt, og det vil vi absolut ikke stemme for.

Vi hørte fra Venstres ordfører, at formålet med det her er at sikre tryghed i familiernes økonomi. Jeg ved godt, at bankdirektørerne kan være rimelig sikre på at have en god økonomi; man skal nok sørge for fra Venstres og Konservatives og Dansk Folkepartis side, at bankdirektørerne kan sove roligt. Men jeg har altså svært ved at se, at almindelige familier i Danmark kan sove roligere, hverken

med det her lovforslag eller med alle de øvrige ting, som kommer fra regeringen og Dansk Folkeparti.

Vi skal senere i dag behandle en lang række lovforslag, hvor man skærer ned og skærer ned over for nogle af de mest udsatte grupper – vores arbejdsløse og vores syge, efterlønnere, flygtninge, når de bliver pensionister. Det er altså ikke de familier, der kan regne med, at de skal have tryghed i deres økonomi. Ude i kommunerne er der masser af familier, der oplever, at man hæver brugerbetalingen alle de steder, man overhovedet kan komme til det. Det er altså heller ikke de familier, der skal have tryghed i deres økonomi. Det er en meget, meget lille del af befolkningen, de allerrigeste i de allerrigeste kommuner, som regeringen og Dansk Folkeparti mener skal have tryghed i økonomien, mens alle andre ikke skal, og det vil Enhedslisten ikke være med til at støtte.

Kl. 12:22

Formanden :

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger, og først er det hr. Mads Rørvig.

Kl. 12:22

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Jeg kunne forstå, at fru Line Barfod og Enhedslisten ikke støtter forslaget og samtidig gerne vil værne om familiernes økonomi, hvad angår skat. Hvor meget vil fru Line Barfod tillade kommunerne at hæve skatten med?

Kl. 12:22

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:22

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten vil vi faktisk allerhelst, at vi i Folketinget kunne komme igennem med, at de 10 pct. rigeste i dette land skulle betale det samme i skat i 2011, som de betalte i skat i 2009. Det ville give 7,3 mia. kr. mere, og dem ville vi så gerne sende ud til kommunerne, så de hverken behøvede at hæve skatten eller skære ned på børnehaver, ældrepleje og folkeskole og alle de andre steder, hvor der bliver skåret i øjeblikket.

Kl. 12:23

Formanden :

Så er det hr. Kurt Scheelsbeck for en kort bemærkning.

Kl. 12:23

Kurt Scheelsbeck (KF):

Ordføreren henviser til, at borgerne skal kunne sove roligt med hensyn til skattepolitikken. Derfor kunne jeg godt tænke mig at få oplyst, hvor meget Enhedslisten planlægger at kommunerne skal have lov til at hæve skatten. Skal det gives frit for kommunerne, så man lokalt kan afgøre, præcis hvordan kommuneskatten skal være? Og i bekræftende fald: Er det så lig med, at familierne kan sove roligt om natten?

Kl. 12:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:23

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten mener vi, som jeg sagde lige før, at man skal kræve, at de 10 pct. rigeste skal betale det samme i skat næste år, som de betalte sidste år. Det vil give 7,3 mia. kr. Så ønsker vi, at der skal være skat på aktiespekulation, vi ønsker at beskatte nordsøolien lige så meget, som man gør i andre nordsølande, og vi ønsker, at de mul-

tionale selskaber skal betale mere i skat. Det vil tilsammen give langt flere penge i statskassen og gøre, at vi har råd til at give kommunerne en ordentlig økonomi, så de ikke behøver at sætte skatten i vejret.

Samtidig ville vi også gerne have, at man i kommunerne fik 100 pct. statsrefusion for overførselsindkomster som førtidspension, sygedagpenge, kontanthjælp osv., så man fastlagde, hvad det enkelte menneske skal have ud fra det menneskes behov i stedet for ud fra, hvilke refusionssatser et flertal i Folketinget har fastsat. Det ville give en kolossal udligning mellem kommunerne, og nogle af de fattigste kommuner ville have langt flere penge. Det synes vi er en meget mere retfærdig måde at lave udligning på, end ved at man bliver nødt til at sætte skatten i vejret i de fattigste kommuner og regeringen og Dansk Folkeparti så sænker skatten for de rigeste i landet.

Kl. 12:24

Formanden :

Hr. Kurt Scheelsbeck.

Kl. 12:24

Kurt Scheelsbeck (KF):

Tak for svaret, som jeg ligesom havde forudset, men jeg fik stadig væk ikke noget svar på mit spørgsmål om, hvorvidt man har planlagt, at kommunerne skal have frit slag til at fastsætte skatten. For vi må jo stadig fastslå, at kommuneskatten er en skat, som rammer alle, og dermed rammer den jo også lavindkomsterne væsentlig hårdere end andre af vores skattetyper.

Så kan jeg ikke få et svar på, om Enhedslisten vil give kommunerne frit spil til at fastsætte den kommuneskat, de har lyst til?

Kl. 12:25

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:25

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan lide den måde, vi havde opbygget velfærdssamfundet på i dette land, indtil den nuværende regering kom til magten, hvor man i mange, mange år har haft en demokratisk mulighed for i kommunerne at fastlægge, hvilket velfærdsniveau man ville have, og hvad det så var for et skatteniveau, der skulle være, som svarede til det. Det har man kunnet finde ud af i mange, mange år i kommunerne, det har fungeret rigtig godt, og det har ikke ført til, at man har brandskattet borgerne. Det synes vi er en god, demokratisk måde at gøre det på. Det har regeringen og Dansk Folkeparti så kortsluttet, og de har i stedet valgt at gå ind og lave noget detailstyring af den anden verden, som pålægger kommunerne et enormt bureaukrati, som koster, og som betyder, at der er højere brugerbetaling og alt muligt andet for de allerfattigste i vores kommuner.

Vi synes, man hellere skulle sikre et ordentligt velfærdsniveau, som virkelig har betydning for de mennesker, der har dårlig økonomi. Og det vil vi gøre ved at sige, at de 10 pct. rigeste i dette land skal betale det samme i skat næste år, og så vil vi sende pengene ud til kommunerne, så de kan lave en ordentlig velfærd.

Kl. 12:26

Formanden :

Tak til fru Line Barfod. Så er det skatteministeren.

Kl. 12:26

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for opbakningen til det lovforslag om kommunale skatteforhøjelser, som er lagt frem her. Forslaget skal jo sikre, at skattestoppet i Danmark fortsat gælder, til trods for at kommunerne sætter skatten op. Det er jo så lige præcis den kompensation, som finder sted her.

Jeg noterer mig også, at der har været en opbakning fra S og SF – dog med lidt andre argumenter end dem, vi er vant til at høre. Jeg glæder mig også meget til det samråd, som hr. Nick Hækkerup allerede nu har efterlyst omkring skattestoppet. Det tror jeg bliver en meget nødvendig gennemgang også for Socialdemokratiet, sådan at Socialdemokratiet forstår mekanismerne i skattestoppet.

Jeg noterer mig, at der er bred opbakning til regeringens lovfor-slag. Det er vigtigt, for at regeringen kan sikre, at skattestoppet står ved magt, og det sker hermed.

Kl. 12:27

Formanden :

Tak til skatteministeren. Der er ikke ønsket om korte bemærkninger.

Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Skatteudvalget.

Det har vi gjort.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 80:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, registreringsafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love. (Ændrede fordelingsregler på kraft-varme-området, forøgelse af fradrag for moms på hotelydelser og færdselsskadede køretøjer).

Af skatteministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 17.11.2010).

Kl. 12:27

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er hr. Mads Rør-vig.

Kl. 12:27

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Med fare for at lyde som en synkroniseret tysk reklamefilm vil jeg sige, at nærværende lovforslag har hele tre positive egenskaber: flere indtægter til hotel erhvervet, øget brug af vedvarende energi og begrænsning af udledningen af CO₂ og andre skadelige stoffer. Ja, hele tre ting! Ændringerne vedrører da også tre ret forskellige områder: moms på hotelovernatninger, varme produceret ved kraft-varme og færdselsskadede biler.

Som et led i finansloven er forligspartierne bag blevet enige om at forbedre hotel erhvervets konkurrencevilkår. Det sker ved at give erhvervslivet mulighed for at fradrage en større del af momsen på hotelydelser. I dag kan virksomheder fradrage 25 pct. af hotelmomsen. Dette lovforslag fordobler andelen til 50 pct. Dermed bliver det f.eks. mere attraktivt for virksomheder at afholde konferencer på et hotel, og dermed vil vores hotel erhverv øge sin indtjening fra forretningssegmentet. Det vil styrke hotellerne økonomisk, så de kommer til at stå stærkere i konkurrencen om udenlandske turister.

Det vil samlet set give en større indtjening, ikke blot til vores hoteller, men til hele turistbranchen. Det er en branche, der i høj grad også giver beskæftigelse uden for de store byer og beskæftigelse i de områder, der i visse sammenhænge benævnes Udkantsdanmark.

Kraft-varme er et andet område, der bliver berørt af dette lovfor-slag. Forslaget indeholder en ændring af afgiften på varme produce-

ret ved kraft-varme. Ændringen medfører, at afgiften på denne type varme hæves. Derved bliver det mere attraktivt at anvende varme, der er produceret ved hjælp af vedvarende energi. Derfor skønnes forslaget at medføre øget anvendelse af netop vedvarende energi.

Endelig rummer L 80 en ændring af reglerne for, hvornår der skal betales registreringsafgift for færdselsskadede biler. Som reglerne er i dag, er det økonomisk fordelagtigt at reparere en bil alene på grund af registreringsafgiften. Uden registreringsafgift ville denne gruppe af færdselsskadede biler være blevet skrottet, men fordi der selvfølgelig skal betales afgift af en ny bil, bliver det mere attraktivt at lappe på den gamle. Men samfundsøkonomisk hænger det ikke sammen. Derfor er parterne bag finansloven enige om reglerne for, hvornår der på ny skal betales registreringsafgift på en færdselsskadet bil, der reparerer. Hidtil har reparationsomkostningerne skullet være over 75 pct. Med dette lovforslag ændres satsen til 65 pct. Det er godt for samfundsøkonomien og godt for miljøet, for det må alt andet lige forventes, at de biler, der købes i stedet, er mere brændstoføkonomiske og dermed mere miljøvenlige end dem, der er blevet skrottet.

Alt i alt er det hele tre gode ændringer, som Venstre bifalder, og som vi som et af forligspartierne bag næste års finanslov kan tilslutte os.

Kl. 12:30

Formanden :

Tak til hr. Mads Rørvig, der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Er der? Så skal man trykke, det handler nemlig om at finde den rigtige knap – på den rigtige plads.

Så er det hr. Ole Hækkerup, der dermed får lov til at fremsætte en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 12:31

Ole Hækkerup (S):

Så lykkedes det alligevel. Det var bare for ikke at udhule formandens selvtrillid, at jeg ville demonstrere, at også jeg kunne løbe sur i teknikken.

Jeg skal bare spørge ordføreren: I dag i Politiken er der en historie om, at denne lovgivning betyder, at forsikringsselskaberne skal opkræve i omegnen af 40 mio. kr. mere til bilforsikring som følge af dette nye system. Det anslås i forsikringsbranchen, at det vil betyde, at der er mellem 4.000 og 9.000 biler, der vil blive skrottet og ikke repareret, og derfor er forsikringsselskaberne nødt til at øge de beløb, de opkræver i præmie. Kan ordføreren bekræfte, at det er en konsekvens af det her lovforslag?

Kl. 12:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:31

Mads Rørvig (V):

Jeg har ikke læst artiklen i Politiken i dag, men kan se af lovforslaget, at antallet af biler, der bliver berørt, er omkring 2.400, hvis man tager det på 2009-niveau. Og allerede der lyder det, som om beregningerne, der ligger til grund for artiklen i Politiken, er forkerte. Men jeg synes, vi skal have afklaret det spørgsmål i udvalgsbehandlingen, altså hvorledes man forventer at det påvirker bilforsikringerne.

Kl. 12:32

Formanden :

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 12:32

Ole Hækkerup (S):

Men er ordføreren enig med mig i, at uanset hvad for nogle beregninger, man lægger til grund, må man dog forvente, at der bliver skrottet færre biler, og at det derfor, alt andet lige, også vil betyde, at der vil være et hul, hvis ikke forsikringsselskaberne sætter deres priser op? Det vil sige, at en konsekvens af det her bliver – og så kan man altid regne på tallene – at bilisterne under en hat skal betale mere i forsikring.

Kl. 12:32

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 12:32

Mads Rørvig (V):

Det mener jeg at vi har til gode at se nogle beregninger på, før man kan konkludere det.

Kl. 12:32

Formanden :

Tak til hr. Mads Rørvig, og der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Ole Hækkerup som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 12:33

(Ordfører)

Ole Hækkerup (S):

Tak. Som det allerede er blevet nævnt, indeholder det her lovforslag tre dele, dels en lavere moms på hotelydelser, dels en lavere grænse for reparation af biler, der er blevet skadet i trafikken, og endelig er der ændrede regler på kraft-varme-området.

Lad det være sagt lidt enkelt: Socialdemokraterne er positive over for den lavere moms på hotelydelser, vi er negative over for at sænke grænsen for reparation af biler, der er skadede, og så har vi en række spørgsmål til de ændrede regler på kraft-varme-området.

Derfor vil jeg gerne benytte ordførertalen til at spørge regeringen, om man ikke kunne dele lovforslaget op i tre dele. Det ville nemlig give os mulighed for at stemme for det, vi er enige i, og jeg tror, at Folketinget kan være enige om, at det er godt at samle så bredt et flertal som muligt bag den lovgivning, der vedtages.

Umiddelbart må man også sige, at det nok for de fleste er vanskeligt at se, hvad reparation af biler, moms på hotelydelser og kraft-varme-området overhovedet har med hinanden at gøre. Det har sådan set heller ikke noget med hinanden at gøre, ud over at alle tre elementer indgår i den finanslovaftale, som er indgået mellem Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne. Så jeg vil gerne begrunde vores forskellige syn på de tre elementer, som partierne har indgået aftale om.

Vi er positive over for det med at øge erhvervslivets fradragsmuligheder for overnatninger. Det er der allerede blevet sagt lidt om. Alt andet lige må man sige, at det vil stille danske hoteller stærkere i konkurrencen om erhvervskunder, særlig i forhold til konkurrenter i nabolandene.

Vi er negative over for det her med at sænke grænsen for, hvornår en skadet bil skal reparerer. Uanset hvordan man vender og drejer det, vil det koste arbejdspladser i Danmark, og holder regeringens antagelse i bemærkningerne om, at det vil medføre flere nye biler, vil det i virkeligheden bare komme til at flytte arbejdspladser væk fra Danmark, hvor bilerne skulle have været repareret, til udlandet, hvor bilerne bliver produceret.

Regnskabet for det her vil se helt anderledes ud, hvis man også tager højde for, at nogle vil blive ledige, de skal så til at have dagpenge, og det vil medføre dagpengeudgifter, at job flytter fra Danmark til udlandet, og det vil få en tvivlsom effekt på statskassen, når

job flytter ud. Det er alt i alt lidt misvisende, synes jeg, når finanslovaftalen handler om fornyet vækst i Danmark.

Endelig er der det sidste element, der handler om kraft-varme. Her henter partierne 110 mio. kr. stigende til 195 mio. kr. Det gøres, ved at vi i Danmark lægger en lavere afgift på el og varme, der laves sammen, end vi vil lægge på el og varme, der laves hver for sig. Det er sådan set rigtig smart at lave el og varme sammen, for det reducerer vores energiforbrug, det nedsætter vores belastning af klimaet, og derfor er en udvidelse af kraft-varme sådan set også på de fleste partiers dagsorden, når det handler om at lave en ny energiaftale for, hvilken energipolitik der er rigtig at lave for Danmark.

Men hvad sker der, når man med det her lovforslag udhuler fordelene ved at lave el og varme sammen? Betyder det så, at der bliver lavet mere eller mindre el og varme sammen? Jeg synes, det er fantastisk svært at argumentere for, at det her skulle være en fordel for nogle af alle de overordnede energi- og klimamål, vi ellers er enige om.

Det her er særlig bemærkelsesværdigt, når nu regeringen i forvejen skal til at lave en opfølgning på Klimakommissionen – den er ikke kommet endnu. Man kunne i sådan en finanslovaftale også have valgt at kigge på nogle af de fossile brændsler i stedet for at kigge på kraft-varme, og det ville måske oven i købet have ligget smukkere i forlængelse af det, statsministeren sagde i sin åbningstale, om at Danmark skulle være uafhængig af de fossile brændsler. Nu udhuler regeringen i stedet for noget af det, som fungerer bedst i dansk energipolitik, og som er bedst egnet til at bringe os i retning af et samfund, der er bæredygtigt.

Endelig er der så udhulingen af kraft-varme-fordelen, og hvad den vil have af konsekvenser for helt almindelige borgere som dig og mig. Den vil have den konsekvens, at der vil være en afgift, der skal betales af varmekunderne. Varmen bliver dyrere, sagt på godt dansk. Det kommer ikke til at ramme ens over hele landet. Populært sagt: Hvis man er på et lille værk med få kunder tilsluttet, men med et stort varmetab i ledningerne, så tror jeg, man kommer til at betale mere, end hvis man er på et stort værk, hvor der er et lille varmetab i ledningerne. Det kommer vi også til at børe grundigt i undervejs i udvalgsarbejdet.

Men helt grundlæggende og som afslutning på min ordførertale vil jeg spørge ministeren, om det ikke er muligt at få det her lovforslag delt, sådan at Socialdemokraterne kan komme til at stemme for de dele, vi er enige i, for på den måde at sørge for at arbejdet i Folketinget bliver lavet sådan, at vi i hvert fald får så brede flertal som muligt bag det, vi er enige om.

Kl. 12:37

Formanden :

Tak til hr. Ole Hækkerup. Der er ingen ønsker om korte bemærkninger. Så er det hr. Mikkel Dencker som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 12:37

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Lovforslaget her er en del af udmøntningen af finanslovaftalen for 2011, som er indgået mellem regeringen, Kristendemokraterne og Dansk Folkeparti, og derfor kan jeg da også med det samme sige, at Dansk Folkeparti selvfølgelig støtter lovforslaget her, og at vi selvfølgelig støtter de tre elementer, som indgår i det.

Allergladest er Dansk Folkeparti for den øgede adgang til fradrag for hotelmoms, som kommer erhvervslivet til gode med lovforslaget her, når det er vedtaget. Det er noget, som vi i Dansk Folkeparti har arbejdet for igennem rigtig mange år, og jeg ved, at især vores erhvervsordfører, fru Colette L. Brix, er meget engageret i den her sag. Vi har igennem mange år arbejdet for, at erhvervslivets adgang til fradrag for hotelmoms skulle normaliseres, kan man sige, altså at der skulle være adgang til fradrag for moms for hoteludgifter på lige fod

med alle andre udgifter, som en virksomhed måtte have. Det har der ikke været indtil nu, og derfor er vi da meget glade for, at regeringen og Kristendemokraterne er gået med til, at der nu bliver adgang til 50 pct.s fradrag for de her hoteludgifter. Det vil alt andet lige styrke dansk hotel erhverv ganske udmærket i forhold til erhvervet i andre lande. Vi synes, det har været ret ærgerligt, at den del af det danske erhvervsliv sammenlignet med deres konkurrenter i udlandet har været væsentlig ringere stillet på grund af den her manglende fradragsadgang. Så derfor er vi rigtig glade for, at vi nu er nået så langt, at 50 pct. af momsen kan fradrages.

Det andet element i lovforslaget om færdselsskadede biler kan vi også gå ind for. Dansk Folkeparti mener helt grundlæggende, at det er en skævvridning, at vi af rent afgiftsmæssige årsager har den her ordning, at man går og reparerer på mere eller mindre smadrede biler alene af den grund, at vi har en så høj registreringsafgift i Danmark, som det er tilfældet. Og derfor kan vi da også tilslutte os, at reparationsgrænsen, som det populært hedder, justeres fra 75 pct. til 65 pct.

Sidst, men ikke mindst, er der elementet om kraft-varme, det vil sige, at afgiften på varme fra kraft-varme-værker justeres. Hidtil har der været en form for favorisering afgiftsmæssigt af varme fra kraft-varme-værker, og det finder vi egentlig ikke rimeligt, og derfor foretages der en mindre justering af den afgift, der pålægges varme fra kraft-varme-værker. Alt andet lige vil det betyde, at der fremover vil være en mindre produktion på kraft-varme-værkerne, som for en stor dels vedkommende anvender fossile brændstoffer, og da det jo er noget, der udleder CO₂, forventede jeg da, at det ville nyde meget bred anerkendelse her i Folketinget, at man forsøger at animere til, at en del af varme produktionen går væk fra anvendelse af fossile brændstoffer. Det er i hvert fald noget, jeg har hørt rigtig mange partier tale varmt for igennem tiden.

Men jeg skal sige, at da det jo er en del af finanslovaftalen, støtter Dansk Folkeparti selvfølgelig lovforslaget her.

Kl. 12:41

Formanden :

Tak til hr. Mikkel Dencker. Så er det hr. Kurt Scheelsbeck.

Kl. 12:41

(Ordfører)

Kurt Scheelsbeck (KF):

Tak for det. Som det allerede er nævnt, indeholder lovforslaget tre elementer:

For det første indeholder det en justering af afgifterne i opadgående retning på kraft-varme. Det harmonerer godt med, at vi i fretdags førstebehandlere et forslag om større fradrag, når man investerer i vedvarende energi.

For det andet bliver det foreslået, at hotelmomsen fremover kan fratrækkes med 50 pct. Det er et rigtig godt forslag, som jo vil hjælpe en branche, som er i en trængt situation, og som forhåbentlig vil skabe fornyet aktivitet inden for branchen.

For det tredje bliver det foreslået at ændre reglerne for skrotning af biler. Det fremgår af forslaget, at biler, der bliver beskadiget for mindst 65 pct. af værdien, fremover skal betragtes som totalskadede. Tidligere var det 75 pct. Begrundelsen for denne ændring er, at forligspartierne gerne vil gøre Danmarks bilpark nyere og dermed mere miljøvenlig samt højne sikkerhedsniveauet.

Der er fremkommet forskellige udmeldinger om denne sag med oplysninger om, at virkningerne også vil få nogle andre og ikke så hensigtsmæssige konsekvenser. Lad mig slå fast, at vi Konservative gerne deltager i en forhandlingsrunde, hvis vi bliver inviteret til det omkring lige præcis dette element i lovforslaget. På den baggrund anbefaler vi lovforslaget til vedtagelse.

Kl. 12:43

Kl. 12:48

Formanden :

Tak til hr. Kurt Scheelsbeck. Så er det hr. Niels Helveg Petersen, som er radikal ordfører. Jeg plejer kun at sige det en gang, men jeg går ud fra, at hr. Niels Helveg Petersen godt ved, at han er radikal ordfører. Og jeg har sagt det en gang, men jeg skal gerne gentage det hver gang.

Kl. 12:43

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg er meget bevidst om det hr. formand.

Det Radikale Venstre er meget lidt begejstret for dette lovforslag. Vi er for det første ikke overbevist om klogskaben i at øge afgiften på kraft-varme. Det kan jo være rigtigt nok, som det bliver fremhævet, at kraft-varme er i konkurrence med varme og energi fra vedvarende energi, men der er jo også en konkurrencesituation imellem kraft-varme, og individuelle opvarmningsformer som f.eks. individuelle oliefyr. Og i forbindelse med det sidste svækker det jo altså incitamentet til at udvikle kraft-varme-ideen, som jo på mange måder er yderst vellykket og et godt element i Danmarks totale energiforsyning.

Regeringen foreslår videre at ændre skrotningsprocenterne. Det skal være mindre fordelagtigt at reparere biler, der er skadet eller har været indblandet i uheld. Konsekvenserne af det er for det første, at bilisternes forsikringspræmie med sikkerhed vil stige. Vi må meget nøje i udvalget vurdere, i hvilket omfang der er uenighed mellem branchen og regeringen. Bilbranchen mener, det vil stige med 100 mio. kr. om året, og det provenu, man vinder, modsvares næsten af stigende forsikringspræmier. Det er selvfølgelig ikke noget, der er omfattet af skatteløftet eller skattestoppet, at en afgift af denne type bagefter fører til, at bilisterne skal betale mere i forsikring. Det viser også lidt om, hvor vilkårlig diskussionen om netop skattestoppet egentlig kan være. Det er altså den ene konsekvens, nemlig stigende forsikringsudgifter. Det må vi se nærmere på.

Det andet er, at beskæftigelsen på værksteder, der reparerer biler, med sikkerhed vil falde. Branchen anslår, at det drejer sig om 500 beskæftigede. En uheldig sidevirkning af dette er så også, at værkstederne vil være i stand til at ansætte færre lærlinge. Der er et stort ønske hos mange unge om at komme i automekaniklære, og netop pladearbejdet er jo noget af det, som den moderne elektronik i mindre grad kan tage sig af.

Endelig må jeg sige, at provenuskønnene er yderst luftige. Det er helt vanskeligt at vurdere, i hvilket omfang ændringen af disse regler her vil føre til anskaffelse af nye biler. Der vil være en vis virkning, men det er ikke ret nemt at skønne over i hvilket omfang, så jeg må sige, at den samlede provenuside af forslaget er yderst luftig.

Endelig foreslås det, at virksomheder får lov til at fratrække ikke 25 pct., men 50 pct. af udgifterne til hotelmoms, når de f.eks. arrangerer kurser, konferencer og seminarer. Det kan der argumenteres for, dels i forhold til Sverige og Tyskland, dels for at sikre en grundlæggende ligestilling for hotelbranchen. Men jeg vil dog føje til, at jeg ikke er helt sikker på, at jeg ville bruge 180 mio. kr. på netop dette forslag, hvis jeg havde dem. Men det er et forslag, der i det mindste er gode argumenter for, og det accepterer vi.

Samlet set er det vores vurdering, at Det Radikale Venstre med forslaget om afgift på kraft-varme og forslaget om de ændrede procenter for reparation af beskadigede biler ikke kan stemme for lovforslaget, som det ligger nu.

Kl. 12:47

Formanden :

Tak til hr. Niels Helveg Petersen. Fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Der er set med vores øjne tale om et forslag, hvor man blander pærer og æbler, altså hvor man lægger tre fuldstændig forskellige ting ind i det samme forslag. Vi synes, at det under alle omstændigheder er et problem, at vi ikke skal stemme om tingene hver for sig, så vi støtter selvfølgelig, at vi får opdelt lovforslaget.

Den første del af forslaget, der handler om en øget afgift på varme fra kraft-varme-værker, er faktisk et dårligt forslag, for konsekvenserne af det vil være, at det bliver dyrere og vanskeligere for folk, der i dag har individuelt oliefyr eller individuelt gasfyr, at skifte over til fjernvarme fra kraft-varme-værker. Og fjernvarme fra kraft-varme-værkerne er jo langt mere effektivt og langt mere venligt for vores miljø og vores klima, og det giver faktisk også en mulighed for, at man kan have grøn varme, hvilket man jo ikke har, når man har et oliefyr eller individuelt gasfyr.

Derfor er det faktisk meget svært at forstå, hvorfor regeringen kommer med det her forslag – eller rettere sagt, jeg kan kun forstå det på én måde, nemlig at man har ledt med lys og lygte efter nogle penge, man kunne skrabe ind, og derfor er det gjort på den her måde. Jeg kunne langt bedre have forstået det, hvis man samtidig havde lagt en varmeafgift på oliefyr og individuel gasfyr, for så havde man da ikke gjort det vanskeligere at skifte.

Det med, at det er vanskeligt at skifte over, er så også umuligt at forstå, for jeg har faktisk forstået regeringens signaler sådan, at man gerne vil have, at der er flere, der går over til at bruge fjernvarme frem for individuelle olie- og gasfyr. Det er oven i købet ikke ret lang tid siden, at vi vedtog en lov, der gav ministeren – det var så klima- og energiministeren – en bemyndigelse til at fastsætte taksten for at gå fra de individuelle opvarmningskilder til fælles opvarmningskilder. Så vidt jeg kan se, betyder det også, at den øgede varmempris bliver meget forskellig, afhængigt af om det er et stort værk eller et lille værk.

Jeg vil sige, at sådan som den del er lavet her, er vi simpelt hen imod det. Vi synes, det er dårligt, og vi kan ikke forstå, hvordan det hænger sammen med de ting, regeringen siger på energiområdet – eller rettere sagt, det hænger simpelt hen ikke sammen.

Så er der den anden del, nemlig at skrotningsprocenten ændres. Der vil jeg bare sige, at det er vi også meget negative over for. Altså, det skaber færre job, og det er da et vidunderligt tidspunkt at komme med et udspil, der skaber færre job, på! Det betyder også, at forsikringspræmien vil stige. Jeg vil sige ligesom hr. Niels Helveg Petersen, at det ikke virker specielt sikkert, hvad det egentlig er for et provenu, man får ud af det.

Den sidste del er så, at man kan fratrække 50 pct. i stedet for 25 pct. af momsen på hotelregninger, hvis det ellers er i erhvervsmæssig sammenhæng. Der har vi en mere positiv holdning til det. Det kan godt være, at det rent faktisk kunne være et fornuftigt forslag.

Men som det ligger samlet, er det jo ikke en cocktail, hvor man bare kan sige, at man tager de sure ting med den søde ting, for det er simpelt hen tre forslag, som er vidt forskellige, og som bør behandles hver for sig.

Kl. 12:51

Formanden :

Tak. Der er et ønske om en kort bemærkning, og det er fra hr. Mads Rørvig.

Kl. 12:51

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Ordføreren gør glimrende rede for, hvordan man forholder sig til de enkelte dele i lovforslaget, men der er jo også en anden side, som er en del af indholdet, og det er økonomien i det.

Hvis vi kigger på provenueffekterne af de enkelte delelementer, vil vi se, at det, man ikke ønsker at støtte, er noget, der giver provenu til staten, og det, man ønsker at støtte, er noget, der koster staten penge. Kan ordføreren ikke se det finanspolitiske uholdbare i, at man ikke ønsker samlet set at finansiere de forslag, man står og taler for oppe på talerstolen?

Kl. 12:52

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 12:52

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil for det første sige, at vi overhovedet ikke har været en del af finanslovaftalen. Der synes jeg, at man selv må svare for sit eget. Det er det ene.

Det andet er, at hr. Mads Rørvig altså ikke har hørt efter, hvad jeg sagde. Jeg sagde faktisk, at hvis det var sådan, at man parallelisere på kraft-varme-delen og også lagde en afgift på oliefyr og individuel gas, så kunne jeg ligesom se fornuften i det. Jeg har det bare sådan, at det ikke skal være for at skrabte flere penge i kassen; det skal være for at understøtte en fornuftig energipolitik.

Det er vel for pokker heller ikke passeret hr. Mads Rørvigs opmærksomhed, at regeringen har meldt ud, at den gerne vil af med de fossile brændsler. Man har godt nok ikke sagt mere, end at man gerne vil af med dem i 2050. Det er altså om fire årtier, men alle, der arbejder med området, ved, at det så er nu, man skal i gang. Jeg synes, at når man kommer med sådan en udmelding, må de skatteforslag og afgiftsforslag, man kommer med på energiområdet, altså også være nogle, der understøtter, at man bevæger sig i den retning.

Kl. 12:53

Formanden :
Hr. Mads Rørvig.

Kl. 12:53

Mads Rørvig (V):

Så kan jeg forstå, at man ønsker at arbejde videre med at forøge fradraget for hotelmoms, og at man ser positivt på det – det koster 100 mio. kr. – og at man ikke ønsker at hæve kraft-varme-afgiften af provenumæssige årsager. Det skal altså ikke indgå i en finansieringsmodel. Så vil jeg bare gerne høre, hvordan man fremadrettet vil finansiere de her 100 mio. kr. om året, for der står jo ikke noget om hotelmoms i S og SF's økonomiske plan.

Kl. 12:53

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 12:53

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er fuldstændig rigtigt. Der står ikke noget om øget fradrag for hotelmoms i vores fælles udspil om en økonomisk politik fra S og SF. Jeg siger, at isoleret set kan man godt se positivt på det. Men vi forholder os til noget, som er fremlagt af regeringen som en del af en finanslovaftale. Der gennemgår jeg så, hvad vores holdning er til de tre dele isoleret. Dermed er der da ikke sagt et eneste ord om, at vi vil fremlægge sådan et forslag.

Kl. 12:54

Formanden :

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard. Så er det skatteministeren.

Kl. 12:54

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for de faldne bemærkninger til lovforslaget her, der består af tre elementer, som jo fint er gennemgået af de respektive ordførere. Der er det, der vedrører kraft-varme-delen. Så er der det, der vedrører de færdselsskadede biler, og så er der hotelmomsen.

Hvad der er vigtigt, synes jeg, at få fremhævet i den her debat, er hele diskussionen om, hvorvidt det her koster arbejdspladser. Der er det jo vigtigt at se på finansloven under et og også se på de vækstinitiativer, der ligger andre steder end i netop det her lovforslag, og derfor er der langt flere vækstinitiativer end det, som spørgerne her henholder sig til, nemlig at det koster job.

Det er rigtigt, at der i forhold til de færdselsskadede biler kan være et jobtab. Det er der jo heller ikke lagt skjul på. Det står der i bemærkningerne til lovforslaget. Men det er jo så også vigtigt at sige, at der er en lang række andre ting i finansloven, der modsvarer det: en ny lempeligere ordning i forhold til iværksætterskatten, men jo for den sags skyld også nogle mere lempelige vilkår i forhold til hotelmomsen.

Jeg noterer mig, at stort set alle Folketingets partier er enige om, at det kan være en god idé at styrke fradragsmulighederne for hotelmoms, men når man skal finansiere forslagene, er der sådan set ikke den samme brede opbakning til det.

Jeg noterer mig også, at der er opbakning til forslaget, og det er jeg selvfølgelig glad for og tilfreds med. Når det er sagt, vil jeg sige, at der heller ikke er nogen tvivl om, at der er stillet mange forslag og også mange spørgsmål, primært til den del, der vedrører de færdselsskadede biler, og derfor vil jeg også allerede nu lægge op til, at vi får en god drøftelse af det under udvalgsbehandlingen, og det ser jeg frem til.

Kl. 12:55

Formanden :
Hr. Ole Hækkerup, værsgo.

Kl. 12:56

Ole Hækkerup (S):

Jeg vil bare spørge ministeren, ligesom jeg i øvrigt spurgte om i min ordførertale: Når nu vi er en del partier, der har tilkendegivet, at vi har forskelligt syn på de forskellige elementer i det her lovforslag, kunne regeringen så overveje at dele lovforslaget op i eksempelvis tre lovforslag for at sikre, at der var et så bredt som muligt flertal i Folketinget for de elementer, som vi er enige med regeringen om?

Kl. 12:56

Formanden :
Ministeren.

Kl. 12:56

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Regeringen har fremsat et lovforslag, som både giver og tager, og derfor bliver det ét samlet lovforslag, der bliver stemt om.

Kl. 12:56

Formanden :

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 12:56

Ole Hækkerup (S):

Jo, men derfor kunne lovforslaget godt deles op. Man kunne jo godt forestille sig, at det f.eks. på kraft-varme-delen, hvor ministerens parti og mit parti jo har en energiaftale sammen, ville være oplagt at finde ud af, om vi kunne blive enige om nogle ting og kigge på forslaget i relation til noget af det, vi i øvrigt ellers er enige om. Det

kunne være rigtig, rigtig hensigtsmæssigt at få delt lovforslaget op for at fremme så bredt et samarbejde som muligt i Folketinget.

Kl. 12:57

Formanden :
Skatteministeren.

Kl. 12:57

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg forstår sådan set godt, at det er vigtigt at have et bredt samarbejde, men det er også vigtigt, at der er finansiering bag de forslag, som man har, og da jeg ikke har hørt noget som helst finansieringsforslag i dag, fastholder jeg selvfølgelig, at vi har én samlet afstemning om det her lovforslag, og det er så de tre elementer, der så fortsat fremgår af lovforslaget.

Kl. 12:57

Formanden :

Tak til skatteministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget, og det er sket.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat. (Ændring af bestemmelserne om loft over grundlaget for beregning af kommunal grundskyld, for så vidt angår fradrag for forbedringer).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 17.11.2010).

Kl. 12:57

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er fru Sophie Løhde som ordfører for Venstre.

Kl. 12:57

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Lovforslaget her vedrører en ændring af lov om kommunal ejendomsskat i forhold til en ændring af bestemmelserne om loft over grundlaget for beregning af kommunal grundskyld, for så vidt angår fradrag for forbedringer.

Som supplement til regeringens skattestop blev der med virkning fra 2003 indført et grundskatteloft i den kommunale ejendomsskatte- lov. Grundskatteløftet indebærer, at ejendomsskatten – uanset vurderingen – kun kan stige med en vis procentdel om året og havde til formål at begrænse stigningen i ejendomsskatten ved at indføre et loft over, hvor meget den enkelte grundejers grundskyld ved uændret grundskyldspromille kan stige i de enkelte år. Grundskatteløftet har således siden sin indførelse sikret – og vil med lovforslaget her fortsat gøre det – at ingen grundejere pludselig oplever meget voldsomme stigninger i deres ejendomsskat fra det ene år til det andet.

De gældende beregningsregler har dog efterfølgende i visse tilfælde vist sig at kunne føre til utilsigtede resultater i de tilfælde, hvor der bliver givet nye fradrag for forbedringer af grunden, eller hvis et fradrag forhøjes. Det vil meget andre ord sige, at loven i sin

nuværende udformning indeholder mulighed for, at grundskatteløftet bliver lavere, end formålet berettiger til. På den baggrund bistod SKAT i 2005 kommunerne med at tilpasse de relevante it-systemer til beregning af den afgiftspligtige grundværdi. Tilpasningerne indebærer, at beregningerne tager udgangspunkt i værdierne i det samme år for henholdsvis grundværdi og fradrag. Ændringerne indebærer bl.a., at den afgiftspligtige grundværdi ikke kan falde til mindre end råjordsværdien, som er den værdi, grunden har uden grundforbedringer.

Den ændrede beregningspraksis var sådan set fornuftig nok, da den netop tilsigtede at lukke det, som man også kunne kalde for et utilsigtet skattehul. F.eks. havde en række kommuner anført, at fradragene i visse situationer kunne føre til, at grundejere helt blev fritaget for grundskyld. Det – altså at nogen helt kunne fritages for at betale grundskyld – var måske netop også årsagen til, at der ikke var nogen, som tilbage i 2005 vurderede, at ændringerne var i strid med intentionerne i loven og dermed også den oprindelige hensigt med at indføre grundskatteløftet.

Men når lovforslaget i dag så har sin aktualitet, skyldes det, at det nu efterfølgende er slået fast, at ændringerne fra 2005 savner hjemmel i den nuværende lov, uanset at ændringerne tilbage fra 2005 sikrede mod, at nogle ejere helt slap for at betale grundskyld. Sidstnævnte, altså at man i nogle tilfælde kunne slippe for at betale skat, var selvsagt ikke formålet med grundskatteløftet. Lovforslaget her er derfor et forslag til lovfæstelse af den praksis vedrørende ændringerne i fradraget for forbedringer, som allerede har eksisteret i kommunerne siden 2005.

Forslaget til ændring i ejendomsskatte- loven består derfor i at bringe loven i overensstemmelse med den praksis, som kommunerne i en årrække har opkrævet ejendomsskatter efter, og som i øvrigt er i fuld overensstemmelse med såvel skattestoppet som den oprindelige hensigt med at indføre grundskatteløftet. Den grundskyld, som imidlertid uden hjemmel i ejendomsskatte- loven er opkrævet i perioden, vil naturligvis skulle tilbagebetales til de borgere, som i perioden har betalt for meget i ejendomsskat, det siger sig selv, og det fremgår også af lovforslaget, og jeg citerer:

»I det omfang grundejere med ændringer i fradrag fra 2005 til 2010 måtte have krav på tilbagebetaling af for meget betalt grundskyld, afskæres sådanne tilbagebetalingskrav ikke af nærværende lovforslag«.

Samtidig siger det også sig selv, at de grundejere ikke vil opleve ændringer eller stigninger i grundskylden som følge af lovændringen, da ejendomsskatten fremadrettet vil blive beregnet på samme måde som i de tidligere år, og jeg skal på den baggrund meddele, at vi i Venstre kan støtte det fremsatte lovforslag og ser frem til den videre udvalgsbehandling i Kommunaludvalget. Og jeg er sikker på, at ministeren også vil være behjælpelig med at opklare og afklare det, hvis der i den her sammenhæng måtte være eventuelle supplerende spørgsmål.

Kl. 13:02

Formanden :

Der er ønske om kort bemærkning. Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:02

Thomas Jensen (S):

Tak til Venstres ordfører. Nu er det jo sådan en grundlovssikret beskyttelse af borgerne, at man ikke må opkræve skat, medmindre der er en lov herfor. Det, jeg hører Venstres ordfører stå og sige her, er, at der rent faktisk er blevet opkrævet en skat fra borgerne, uden at der har været en lovhjemmel til det, og det er også det, der fremgår af lovforslaget. Det fremgår også af nogle af de bilag, der ligger i Skatteudvalget. Derfor må vi jo konkludere, at der uretmæssigt er blevet opkrævet skat, og derfor skal der jo sørges for, at skatteborgerne får refunderet deres penge.

Men det, jeg ikke kunne høre fra Venstres ordfører, var: For at få de her pengene refunderet, skal man så selv anlægge en sag og få pengene tilbage? Eller er det noget, regeringen vil sørge for, så alle, der uretmæssigt har betalt for meget i skat, automatisk får pengene tilbage? Kan Venstres ordfører præcisere det?

Kl. 13:03

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:03

Sophie Løhde (V):

Jeg kan jo præcisere det, som jeg også nævnte i min ordførertale, nemlig det, der står i lovforslaget: at i det omfang, grundejere med ændringer i fradrag for 2005-2010 måtte have krav på tilbagebetaling af for meget betalt grundskyld, afskæres sådanne tilbagebetalingskrav ikke af nærværende lovforslag. Det må være det, der er det vigtige at slå fast her, og så har jeg da en forventning om – det var også det, jeg forsøgte at afslutte min ordførertale her med – at hvis der måtte være yderligere opfølgende spørgsmål vedrørende den fremadrettede proces som konsekvens af lovforslaget her, så er det noget af det, vi skal sætte fokus på i udvalgsbehandlingen. Men der ligger ikke i lovforslaget, som det ellers har været fremme i nogle aviser, at der skulle foretages et eller andet inden en bestemt dato. Det fremgår ganske enkelt ikke af lovforslaget. Ergo må jeg også tilstå, at jeg synes, at nogle af de artikler, der har været skrevet om det her lovforslag, har været meget, meget vildledende i forhold til dets indhold og også i forhold til dets konsekvenser.

Kl. 13:04

Formanden :
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:04

Thomas Jensen (S):

Tak. Det tager vi op i udvalget efterfølgende, det er jeg enig med Venstres ordfører i.

Hvis vi nu ser sådan lidt mere principielt på den måde, som man har formuleret det her grundskatteloft på: Når et grundskatteloft er fastsat og der så efterfølgende sker ændringer i de der ansættelser, altså i fradragene, og også i grundværdien, er der så noget principielt til hinder i den måde, man har formuleret grundskatteloftet på tilbage i tiden, for, at man også skal ændre skatteloftet? Er det ikke korrekt opfattet, at skatteloftet er formuleret sådan, at når der sker ændringer i ansættelserne, der ligger til grund for fastsættelsen af skatteloftet, så skal skatteloftet også ændres? Og det sker ikke med det her lovforslag fremadrettet.

Kl. 13:05

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:05

Sophie Løhde (V):

Grundskatteloftet havde og har til formål at sikre, at grundejere ikke lige pludselig skal opleve nogle meget voldsomme stigninger i deres ejendomsskat fra det ene år til det andet. Grundskatteloftet har så ikke haft til formål – og det har skattestoppet heller ikke – at sikre, at der var nogle borgere, som helt kunne fritages fra overhovedet at betale grundskyld. Og det er sådan set den problemstilling, som endelig bliver rettet op med det her lovforslag. Kommunerne troede sådan set, at de med ændringerne tilbage fra 2005 havde løst den udfordring, fordi der var et utilsigtet skattehul i lovgivningen. Men det har så vist sig, at det skal der gives en yderligere hjemmel til i lovgivningen, og derfor sørger vi naturligvis for at rette op på det med

lovforslaget her. De, der så måtte have krav på at få noget tilbagebetalt, skal naturligvis også have det efterfølgende.

Kl. 13:06

Formanden :

Så er det fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning.

Kl. 13:06

Meta Fuglsang (SF):

Tak til Venstres ordfører. Det, jeg gerne vil lidt ind på, er spørgsmålet om, hvordan det her overhovedet kunne ske, for der er jo ikke nogen tvivl om, at der skal rettes op på det rod, der måtte være. Og her tyder det jo på, at man har været nødt til at lave et lovforslag, fordi der er noget, der ikke fungerer, sådan som det burde, nemlig at der ikke er den korrekte hjemmel.

Så kan jeg forstå, at SKAT har været inde og ændre de her beregninger i 2005, men hvilket behov mener ordføreren der er for at gå ind og kigge på, hvordan det her kunne ske, altså om der er fejl i den måde, lovgivningen er tilrettelagt på, eller i den rådgivning, man får i kommunerne, når det her kan opstå?

Altså, er ordføreren indstillet på, at man går ind og undersøger, hvordan det her kunne ske, og hvad man gør en anden gang for at undgå, at kommunerne opkræver nogle skatter, som der ikke er hjemmel til?

Kl. 13:06

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:07

Sophie Løhde (V):

Men sørger for at lave en lovgivning, der er så præcis som muligt. Lovgivning er aldrig nogen sinde endegyldig i den forstand, at man kan tage højde for enhver situation og enhver tænkelig situation, og det er jo det, der også må erkendes med det her lovforslag, altså at det er dybt beklageligt, at der er blevet opkrævet skatter, som der ikke har været hjemmel til i lovgivningen.

Kommunerne har så i 2005 lavet en ændring i it-systemet i samarbejde med SKAT for at rette op på det her, fordi der bl.a. var nogle kommuner, som påpegede, at måden, som det kørte på, kunne bruges til, at der var nogle, som slet ikke skulle betale grundskyld, som kom til det. Og det siger sig selv, at det hverken var i overensstemmelse med grundskyldsloftet eller skattestoppet. Derfor forsøgte man sådan set at rette op på det, og det er jo så efterfølgende, at det er slået fast, at der ikke var tilstrækkelig hjemmel i lovgivningen til at foretage den ændrede fortolkning. Men man har jo altså været i sin bedste tro på eller opfattelse af, at det har der været.

Det skete i 2005, og der var ingen dengang, absolut ingen, som gjorde antegn til, at man måtte råbe vagt i gevær, og som spurgte om, hvad det var, der var ved at ske, eller andet. Det siger sådan set også lidt om, at det var inden for skiven, i forhold til at man har handlet i god tro.

Kl. 13:08

Formanden :

Fru Meta Fuglsang.

Kl. 13:08

Meta Fuglsang (SF):

Men det, jeg kan forstå, når jeg læser om lovforslaget, både bilagene og de her artikler, som ordføreren også henviste til, er, at nogen jo har påpeget det her problem for et par år tilbage. Ved ordføreren, hvornår der første gang er givet besked til et eller flere ministerier om, at det her var et problem? Altså, hvor længe har man vidst

blandt ministrene, at der var et problem her, som man var nødt til at forholde sig til? Ved ordføreren det?

Kl. 13:08

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:08

Sophie Løhde (V):

Ministrenes viden og kendskab kan jeg af gode grunde ikke udtale mig om. Det synes jeg næsten vil være for meget at forlange og måske næsten også grænsende til det lige lovlig spåkoneagtige, så det tror jeg ikke vi kan komme nærmere. Det spørgsmål synes jeg fru Meta Fuglsang skal stille til de relevante ressortministre.

Kl. 13:09

Formanden :

Tak til fru Sophie Løhde. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:09

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tak. Socialdemokraterne har sammen med SF slået fast, at der skal være ro om boligskatterne. Politikken er der fyldigt redegjort for i vores fælles udspil, der hedder »Fair Forandring«, og der fremgår det, at boligskatterne, dvs. ejendomsværdiskatten, grundskylden og rentefradraget, ikke ændres. De nuværende regler, herunder reguleringer, fastholdes.

Den tryghed, der er i det, kan man ikke ligefrem sige, at der er, efter at Skatteministeriet har ageret på den måde de seneste år. Skatteministeriet har uden lovhjemmel opkrævet for meget i ejendomsskat for både boligejere og almene boligforeninger. Da vi ved, at det er en grundlovssikret beskyttelse af borgerne, at ingen skat må opkræves uden lov, mener Socialdemokraterne, at det er særdeles alvorligt, at Skatteministeriet uden lovhjemmel har opkrævet for meget i ejendomsskat. Det her lovforslag har så til formål at rette op på den fejl fremadrettet.

Ifølge lovforslaget er Skatteministeriets ulovlige skatteopkrævning sket, fordi man i 2005 har gennemført en systemændring af det it-system, der beregner ejendomsskatterne, sådan at it-systemet siden 2005 har forhindret, at grundskatteloftet blev beregnet korrekt. Skatteministeren har erkendt, at der er betalt for meget skat, og at de, der har betalt for meget, skal have pengene tilbage. Men her er det uklart, om det er alle borgere, der skal have pengene tilbage, eller om det kun er de folk, som har lagt sag an. Det skal vi selvfølgelig have klarlagt her i dag fra ministeren eller i det efterfølgende udvalgsarbejde.

Socialdemokraternes holdning er, at det ikke kan hænge på borgerne selv at redde det ud. Skatteministeriet har kludret i det, og derfor er det også Skatteministeriet, der må rette op på fejlen.

Skatteloftet er jo en del af skattestoppet, og det blev indført med virkning fra 2003 i form af et loft over stigningen i den afgiftspligtige grundværdi. Formålet med skatteloftet er at begrænse stigningen i ejendomsskatten ved at indføre et loft over, hvor meget den enkelte grundejers grundskyld ved uændret grundskyldspromille kan stige det enkelte år. Grundskatteloftet betyder, at den aktuelle grundværdi hvert år skal sammenlignes med sidste års afgiftspligtige grundværdi tillagt en reguleringsprocent. Grundskylden beregnes – lidt forenklet sagt – på baggrund af 2 år, hvor man vælger det år, der giver den laveste skat.

Problemet med lovens nuværende udformning er, at der ved meddelelse af nye fradrag for forbedringer eller ændringer af eksisterende fradrag for forbedringer anvendes en omberegningsmetode, som medfører, at grundskatteloftet bliver lavere end formålet med at ska-

be et sammenligningsgrundlag med årets aktuelle vurdering. Derfor indføres der så med det her lovforslag fremadrettet nye regler for fastsættelse af grundskatteloftet i de tilfælde, hvor grundejere af vurderingsmyndigheden får meddelt nye eller ændrede fradrag for grundforbedringer, så der bliver frataget en tilsigtet isolering af de stigninger, som alene skyldes ændringer i niveauet for grundvurderinger.

Lovforslaget betyder, at nye eller forhøjede fradrag for forbedringer ikke giver grundlag for omberegning af skatteloftet, da disse situationer forbliver uændret.

Der er en lang række uklarheder ved formuleringen af det her lovforslag, og dem bør vi få belyst under udvalgsarbejdet. Hvordan mener ministeren, at ansættelse af grundværdien sker ud fra vurderingsloven? Det er lidt uklart. Det er også lidt uklart, om ministeren mener, at grundværdierne i 2001 generelt var for lave. Hvordan er man kommet frem til det? Og er Skatteministeriet enig heri? Hvad er begrundelsen for at fjerne omberegningen ved forhøjelse af allerede eksisterende fradrag? Den begrundelse mangler vi i lovforslaget. Og hvad er de økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget? For det kan vel ikke være neutralt for det offentlige at imødekomme de borgere, som har betalt for meget i skat.

Det er også uklart, om lovforslaget medfører en situation, hvor grundejerne med identiske ejendomsvurderinger kan blive opkrævet forskellig ejendomsskat. Er det ikke en grundlæggende tanke med skatteloftet, at det kan justeres, hvis der efter loftfastsættelsen sker ændringer i ansættelserne, der danner grundlag for loftet, altså grundværdien og fradraget? Det er også et spørgsmål, vi skal have belyst.

Herudover er der jo kommet en henvendelse til Skatteudvalget – ikke til Kommunaludvalget, men til Skatteudvalget – hvor der er en borger, der har påpeget den her fejl helt tilbage i foråret 2008. Det er da ret væsentligt at få procesforløbet beskrevet, og hvad der er sket i ministeriet. Hvorfor skal der gå 2½ år, før der bliver rettet op på den her fejl, det her overgreb over for de borgere, der har betalt for meget i skat?

Når man spørger til, hvem der har ansvaret for det, siger Skatteministeriet, at det er kommunerne, der har ansvaret. Det tror jeg nu ikke er hele sandheden. Jeg tror, at vi skal skelne mellem, hvem der har skatteansættelsen, og hvem der har opgaven med at opkræve skatterne. Det er nok der et eller andet sted, vi skal ind at finde ansvaret, og det er nok hos den skatteansættende myndighed.

Afslutningsvis vil jeg sige, at Socialdemokraterne gerne vil skabe tryghed om boligskatten, og det her lovforslag er så uklart formuleret, at man ikke kan være helt tryk ved det. Der er en lang række punkter, vi skal have præciseret. Det ville være fint at kunne støtte det her ved førstebehandlingen, men Socialdemokraterne forbeholder sig retten til at få belyst lovforslaget mere i dybden, konsekvenserne fremadrettet og ikke mindst konsekvenserne bagudrettet, sådan at vi ved andenbehandlingen kan tage endelig stilling.

Kl. 13:14

Formanden :

Tak. Der er et ønske om en kort bemærkning fra fru Sophie Løhde.

Kl. 13:14

Sophie Løhde (V):

Den sidste udtalelse fra ordføreren om Socialdemokraternes ønske om ro omkring skatten for boligejerne synes jeg næsten vi skal lade stå for sig selv og tale for sig selv.

Det, der egentlig får mig til at stille et spørgsmål nu her, er, at jeg bed mærke i, at ordføreren havde meget travlt med at slå fast, at det var Skatteministeriet, der havde foretaget ulovlig opkrævning af skatter. Derfor synes jeg, det kunne være interessant at vide – nu havde ordføreren jo selv en masse gode spørgsmål, som vi skal stille her i løbet af udvalgsarbejdet – hvem er det, der har lavet bereg-

ningspraksis siden 2005? Og herefter: Hvem er det, der har fulgt den beregningspraksis siden 2005? Er det Skatteministeriet, eller er det kommunerne? Bare så vi lige sådan er helt på det rene med, hvor vi er henne.

Kl. 13:15

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:15

Thomas Jensen (S):

Skatteministeriet har ansvaret for vurderingsloven. Det tror jeg at Venstres ordfører og jeg er enige om. Derfor er det også sådan, at vurderingerne kommer fra Skatteministeriet til kommunerne. Skatteministeriet hjælper med beregningerne, sådan at kommunerne kan opkræve skatterne. Det er jo sådan, ansvarsfordelingen ligger, altså at Skatteministeriet er den skatteansættende myndighed, og at kommunerne er den skatteopkrævende myndighed.

Så er spørgsmålet: Hvem har ansvaret for det?

Skal vi gå tilbage og spørge: Hvem har ansvaret for den misere, der er sket i it-systemet? Er det 98 kommuner – eller dengang var det jo 272-273 kommuner – der har ansvaret for de fejl, der er sket i ændringerne i it-systemet, eller er det Skatteministeriet? Det er jo nok der, vi skal hen for at få placeret et ansvar.

Men den skatteansættende myndighed er Skatteministeriet, og den skatteopkrævende myndighed er kommunerne.

Kl. 13:16

Formanden :
Fru Sophie Løhde.

Kl. 13:16

Sophie Løhde (V):

Jeg synes bare, at ordføreren i sin tale gjorde meget ud af at forsøge at ville placere et eller andet entydigt ansvar hos Skatteministeriet, og det var bare det der helt ensidige fokus, jeg syntes var en lille smule misvisende i forhold til det, der er beskrevet i lovforslaget, og det, der i øvrigt ligger til grund for det.

Hvis vi skal snakke om it-systemer, var det mig bekendt KMD, som bistod i den forbindelse, også i forhold til det her spørgsmål. Men det kan vi jo tage særskilt.

Det kan godt være, det ikke er interessant at svare på eller andet, men jeg synes bare, at ordføreren må fortælle: Hvem er det så, der laver beregningspraksis i samarbejde med hvem? Er det kommunerne, der laver beregningspraksis i samarbejde med SKAT, eller er det SKAT, der laver beregningspraksis i samarbejde med kommunerne?

Kl. 13:17

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:17

Thomas Jensen (S):

Når jeg på det første spørgsmål svarer, at Skatteministeriet er den skatteansættende myndighed, svarer jeg også dermed, at Skatteministeriet har ansvaret.

Jeg kan godt af nogle af de svar, der er kommet fra Skatteministeriet, se, at man jo prøver at fralægge sig et ansvar for den her fejl, hvor der lovstridigt er blevet opkrævet boligskatter fra folk. Derfor synes jeg også, det er vigtigt, at vi løbende her i behandlingen af det her lovforslag får trukket skatteministeren med ind, så skatteministeren kan forklare sig over for os i Kommunaludvalget. Derfor lægger vi fra Socialdemokraternes side op til, at vi får lavet et dobbeltsamaråd med indenrigsministeren og skatteministeren. Så kan vi virkelig få vendt hver en sten i det her, og der kan vi bl.a. få spurgt skattemi-

nisteren, om skatteministeren ikke er enig i, at skatteministeren som skatteansættende myndighed også er ansvarlig for den her lov og den her misere.

Kl. 13:18

Formanden :

Tak til hr. Thomas Jensen. Så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Der er grundlæggende blevet sagt mange fornuftige ting om det lovforslag, der her er til første behandling. Det er jo sådan, at man i bagklogskabens klare lys kan sige, at det er it-udviklingen, der har været med til at skabe den her fejl, ved at man lavede et forkert edb-system til at beregne de her beskatningsmodeller. Derfor er det selvfølgelig også her, man skal være med til at rette den her fejl op igen.

I Dansk Folkeparti synes vi faktisk, at det, der konkret ligger i det her lovforslag, er sund fornuft, for vi får bragt de lovformelige krav ind, så der kommer en klar, sund definition på, hvordan man sikrer, at det her grundskatteloft bliver overholdt på den rigtige måde, så der ikke kommer et uberettiget fradrag, der er større end det, man som grundejer eller ejendomsejer rettelig er berettiget til.

Når det så er sagt, vil jeg også gerne sige, at det her lovforslag er fremadrettet og beskriver, hvordan vi skal beregne det her fremover. Det, der egentlig er lige så vigtigt, er jo sådan set at få en diskussion om, hvad vi gør med den tid, der er gået siden 2005, hvor de her beregningsmodeller kom ind i det it-system, der blev lavet til KL og SKAT.

Der er det altså sådan, at Dansk Folkeparti mener, at de her borgere, ejere, skal kompenseres krone for krone for de penge, de har betalt for meget i skat. Det er jo sådan, at en af præmisserne i skattesystemet er, at folk skal betale til en fælleskasse, og så bruger vi bagefter pengene i en form for skattemæssig solidaritet for at bidrage til det velfærdssamfund, som det danske samfund i generationer har været bygget op om. Men det lægger så ikke op til, at man skal gennemføre et system, der gør, at folk, der har betalt for meget i skat, ender med ikke at kunne få deres penge tilbage.

Dansk Folkeparti mener ikke, at det burde være nødvendigt at gennemføre retssager, for at folk kan få deres penge tilbage, hvis kommunerne eller staten uretmæssigt har indkasseret flere penge, end loven tilskrev, da man gennemførte beskatningen.

Vi kan godt tilslutte os lovforslagets præmisser, men vi synes også, at vi i forbindelse med lovarbejdet er nødt til at kigge på den bagudrettede effekt. Og det er ikke bare 3 år tilbage, men de år tilbage, hvor skatteborgere har måttet betale for meget i forhold til den gældende ejendomsskattelev.

Vi har fuld forståelse for, at det har taget noget tid. Det er jo sådan, at vurderingsankenævnet tilbage i 2009 i juni måned kom med en afgørelse og en kendelse omkring praksis i kommunerne af den her beskatning. Den var jo klar, i og med at man sagde, at det var en forkert praksis, der var blevet anvendt i kommunerne.

Efterfølgende bad den daværende minister om at få kammeradvokaten til at kigge på det og komme med en juridisk vurdering af, hvad der egentlig er hoved og hale i den her sag, og om der er et krav, der ikke er blevet opfyldt. Jeg synes faktisk, at hvis man kigger på det, der kom fra kammeradvokaten i marts 2010, er der egentlig ikke så meget tvivl. Det er nemlig sådan, at der er blevet opkrævet flere penge fra folk, end der retmæssigt skulle, og de penge skal vi så sørge for at de får tilbage.

Jeg synes også, at hvis vi kigger på den pressedækning, der har været, bl.a. i Jyllands-Posten, i den her sag, er det altså noget, vi også bagudrettet er nødt til at kigge på. Lovforslaget gælder det frem-

adrettede, men jeg synes, at vi som lovgivere også er nødt til at kigge bagud.

Med de kommentarer kan vi støtte lovforslaget og ændringerne, men ligesom Socialdemokraternes ordfører, hr. Thomas Jensen, ser vi frem til at kunne stille nogle spørgsmål i udvalgsarbejdet, så vi er sikre på, at folk bliver kompenseret for de økonomiske skattebyrder, som de uretmæssigt er blevet opkrævet siden 2005.

Kl. 13:22

Formanden :

Der er ønske om korte bemærkninger. Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:22

Thomas Jensen (S):

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Nu har Dansk Folkepartis ordfører jo været ude i pressen og bl.a. sige, at han vil stå værn om skattestoppet i den her sag. Der vil jeg bare spørge ordføreren, om man med det her lovforslag opretholder og ikke overtræder skattestoppet.

Kl. 13:22

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:22

Hans Kristian Skibby (DF):

Altså, skattestoppet er jo sådan set regeringens politik, og den skal regeringen nok selv stå på mål for. Men det er sådan, at hvis vi har haft skattestop, og det har vi, så betyder det også, at den pose penge, der har været til rådighed, også er den pose penge, der skal inddrives i skatter. Derfor er det sund fornuft at sige, at hvis der har været brugt for mange penge et sted, skal de findes et andet sted. Altså, skattestoppets præmisser skal overholdes. Det er det, jeg har udtalt til pressen, og det er også det, som jeg er sikker på at regeringen er enig med os i, nemlig at skattestoppets præmisser selvfølgelig skal overholdes. Men rent faktisk, konkret og juridisk er det noget af det, der skal indgå i udvalgsarbejdet fremover, så vi netop får sikret, at den her del også bliver overholdt.

Kl. 13:23

Formanden :

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:23

Thomas Jensen (S):

Jamen sådan rent principielt, når man tænker på, hvordan det her grundskatteloft er en del af skattestoppet med virkning fra 2003, så er det ret væsentligt at gå ind og se på, hvordan grundskatteloftet er formuleret i sin tid. Der kan være fastsat et grundskatteloft, men når de skatteansættende mekanismer, der er i det, bl.a. grundværdien og fradragene, ændres, så skulle skatteloftet jo også ændres. Mener Dansk Folkepartis ordfører, at det fortsat er gældende, når det her lovforslag eventuelt træder i kraft? Er skattestoppet overholdt, hvis det er sådan, at man ikke kan ændre på skatteloftet? Det er sådan det helt korte spørgsmål.

Kl. 13:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:24

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes egentlig, at ordføreren spørger om mere, end selv ti kloger kunne svare på. Jeg synes jo, at vi skal have de her ting beskrevet nøje. Grundpræmisserne i skattestoppet skal overholdes, men de spørgsmål vil vi få afklaret i udvalgsbehandlingen, for hvis man kigger på andre sager, vi f.eks. har haft til debat her i dag i Folketinget,

kan man se, at der bl.a. har været et forslag om nogle af de kommuner, som har fået lov til at sætte skatten op. Så kompenserer staten ved at sætte skatten ned andre steder i systemet for netop at sikre, at skattestoppets præmisser bliver overholdt. Det samme vil man tilsvarende skulle gøre her.

Jeg skal ikke kloger mig på, hvordan man rent skatteteknisk vil få de ting til at gå op i en højere enhed. Det, jeg bare siger, og det er også det, jeg er citeret for i Jyllands-Posten, som ordføreren korrekt sagde før, er, at grundprincippet i skattestoppet skal overholdes, og det skal det også i det her lovforslag, ligesom det har skullet i alle mulige andre lovforslag, vi har behandlet her i Folketinget siden 2001.

Kl. 13:25

Formanden :

Tak til Hans Kristian Skibby. Så er det fru Meta Fuglsang som ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:25

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Efter den sidste ordførelse og de bemærkninger, der i øvrigt har været, så kan man tro, at det her næsten handler om, hvem der bestemmer over it-systemerne. Men jeg håber, at vi er enige om, at der er nogle, der bestemmer over dem, og at det, vi skal finde ud af, er, hvem der så bestemmer hvad i forhold til it-systemerne, og at det, at vi kan diskutere det, i hvert fald ikke bliver en undskyldning for at lægge ansvaret et forkert sted hen.

Lovforslaget her omfatter jo to dele, dels en ændring af reglerne om fastsættelse af grundskatteloftet, dels en ændring af renteberegningen ved for sent indbetalte ejendomsskatter. I bemærkningerne til lovforslaget står der jo beskrevet, hvad der er baggrunden for forslaget, på en måde, som jeg synes er lidt poetisk. Der står nemlig, »at den kommunale praksis for beregningen af ejendomsskatter har været overensstemmende med den tilsigtede virkning af loven, men ikke i overensstemmelse med reglerne ordlyd i de tilfælde, hvor der er meddelt nye fradrag eller sket ændringer i eksisterende fradrag«. Det er klart, at når man har en praksis, der ikke er i overensstemmelse med loven, så må man jo gøre noget.

I bemærkningerne til lovforslaget er der en beskrivelse af forhistorien for forslaget og også en beskrivelse af både de gældende regler og de regler, man ønsker indført med det her lovforslag. Jeg må sige, at bemærkningerne til lovforslaget og selve lovforslagsteksten samlet set giver anledning til en række spørgsmål. Det gælder jo spørgsmålet om de systemmæssige ændringer, der blev indført i 2005, og som betød en ændring af beregningen af den afgiftspligtige grundværdi. Hvordan blev det sat i værk, hvem startede det, og hvorfor blev det i form af en teknisk ændring?

Det gælder spørgsmålet om, hvornår skatteministeren fik kendskab til, at der var et problem, og hvad der så blev gjort eller ikke blev gjort, i forbindelse med at man fik beskeden. For det fremgår jo af det materiale, vi har i forbindelse med det her, at der er givet en besked om, at der vist er et problem. Det gælder også spørgsmålet om, hvilke konsekvenser der bliver for de borgere, der tror eller ved, at de har fået beregnet grundskat på grundlag af praksis og ikke nødvendigvis i overensstemmelse med lovens bogstav. Forhåbentlig vil det stå klart, når forslaget er færdigt med at blive behandlet og har været igennem udvalgsbehandlingen her.

Det har været fremme, at man for at få mulighed for at få tilbagebetaling af for meget betalt ejendomsskat skal søge om det inden den 1. januar 2011. Det fremgår ikke tydeligt af lovforslaget, og jeg ved ikke, om det kun er et rygte, men i hvert fald er det noget, der skal afklares, mens vi behandler lovforslaget.

Også i forhold til kommunerne er der spørgsmål. Det fremgår af KL's høringssvar, at der vil være et økonomisk tab for kommunerne,

både med hensyn til grundskatten og den ændrede renteberegning. Som det ses, er der nedsat en arbejdsgruppe, der skal se på det, og derudover vil det indgå i en forhandling med KL. Men det må siges at være meget utilfredsstillende, at der skal tages stilling til et forslag med betydelige økonomiske konsekvenser for kommunerne, uden at der er en løsning på det. Reelt set ved vi ikke, nu hvor lovforslaget behandles, hvordan kommunerne kompenseres, og jeg synes ikke, det er rimeligt.

Endelig er der i høringssvaret fra Rafn & Søn rejst spørgsmål om, hvorvidt borgere stilles forskelligt, alt efter hvornår der rejses en sag om ændring af fradraget. Det er helt klart, at der skal rettes op på det rod, der tilsyneladende hersker på det her område, så der fremover ikke er tvivl om, at der er lovhjemmel til den skatteopkrævning, der finder sted. Skatteopkrævning uden hjemmel er et alvorligt svigt, og vi er nødt til at have svar på de stillede spørgsmål.

Men der er også brug for en afklaring af det, der er gået forud, og ikke mindst for at få belyst situationen for de borgere, der er blevet berørt undervejs. Alt i alt er der rigtig mange spørgsmål, der skal besvares under udvalgsbehandlingen, og når vi har fået gode svar på disse spørgsmål og de spørgsmål, der opstår undervejs, så vil vi i SF tage stilling til det lovforslag, der ligger her.

KL 13:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Rasmus Jarlov som konservativ ordfører.

KL 13:29

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg skal sige, at Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget, men jeg skal heller ikke lægge skjul på ligesom de øvrige ordførere, at vi har visse betænkeligheder og ser frem til udvalgsbehandlingen for at få klarhed over nogle af de problemstillinger, som der er ved det her lovforslag.

For det første er det selvfølgelig kritisabelt, at loven i sin tid blev lavet forkert. Lovens bogstav er blevet skrevet forkert i forhold til lovens intentioner, og det er selvfølgelig beklageligt, for borgerne skal kunne regne med lovens bogstav.

Det bekymrer os også, at der i dag er nogle spekulationer i den skrevne presse om, at loven får tilbagevirkende kraft, at folk kan miste retten til fradrag i foregående år. Det skal vi selvfølgelig have undersøgt under udvalgsbehandlingen. Det er noget, som vil optage os meget – at få gode svar på, om det er rigtigt. Det må vi så forholde os til, når vi har fået de svar.

For det tredje er der den problemstilling, om borgerne får udbetalt deres penge automatisk, eller om det er noget, de selv skal grave frem, såfremt de har noget til gode i skattevæsenet. Også der mener vi selvfølgelig, at det er noget, vi skal have diskuteret grundigt igennem i udvalget, og det ser vi også frem til.

Grundlæggende bryder vi os ikke om at hæve skatten, og det gør vi heller ikke i det her tilfælde, og der er altså en række forhold, som vi har vores betænkeligheder ved. Men når vi alligevel støtter lovforslaget her ved førstebehandlingen, er det jo, for det første fordi det aldrig nogen sinde har været intentionen, at der skal beskattes på en måde, hvor nogle borgere betaler en stor grundskyld og andre betaler ingenting. For det andet er vi nødt til at sikre, at der kommer overensstemmelse mellem praksis og lovgivning. Det er en utilfredsstillende situation, der er i dag, og den er vi nødt til at få løst på en eller anden måde. Og for det tredje er det selvfølgelig en meget stor finansieringsudfordring, hvis vi ikke vedtager det her lovforslag. Det foreløbige skøn er, så vidt jeg har forstået, at vi kommer til at mangle mellem 0,5 mia. kr. og 1 mia. kr., og det vil selvfølgelig være helt utilfredsstillende, hvis vi sådan i praksis lige pludselig står og mangler de her penge, fordi vi ikke sikrer, at den hidtidige skattepraksis kan fortsætte.

Så alt i alt støtter vi altså lovforslaget, men vi har en mængde spørgsmål, som vi også gerne vil have belyst under udvalgsbehandlingen af det her lovforslag, og det ser vi meget frem til.

KL 13:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Johs. Poulsen som radikal ordfører. Hov, hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

KL 13:32

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg har i hvert fald trykket på teknikken hernede.

Jeg hæfter mig ved, at den konservative ordfører siger, at der er nogle ting ved det her lovforslag, der skal bringes klarhed omkring under udvalgsbehandlingen, og det er vi jo helt enige om.

Jeg hører også, at ordføreren er inde omkring det med, om det fremadrettet kan være sådan, at man ikke kan få ændret sit skatteloft, mens man nu her før den 1. januar 2011 rent faktisk godt kan få tilpasset sit skatteloft, og at tidspunktet for, at man søger om at få tilpasset sit skatteloft, altså afhænger af, om man gør det før eller efter den 1. januar 2011.

Jeg vil godt læse noget af fra lovforslaget, som den konservative ordfører bedes forholde sig til. Det er på side 4 i de almindelige bemærkninger under det afsnit, der hedder lovforslagets indhold. Der står der i tredje afsnit:

»Lovforslaget indebærer, at nye eller forhøjede fradrag for forbedringer ikke giver grundlag for omberegning af skatteloftet, der i disse situationer forbliver uændret.«

Med andre ord bliver der sat en tyk og fed streg under, at efter den 1. januar kan man ikke længere få ændret sit skatteloft. Er den konservative ordfører ikke enig med mig i det?

KL 13:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

KL 13:33

Rasmus Jarlov (KF):

Det tør jeg ikke svare på ud fra en oplæsning af lovforslaget. Jeg har selvfølgelig også læst det selv, men det er en af de ting, som vi skal have belyst.

Man kan fortolke det på mange forskellige måder. Man kunne også umiddelbart fortolke det på den måde, at man ikke fremover vil få den mulighed. Men det er noget af det, jeg også gerne vil have svar på.

KL 13:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Thomas Jensen.

KL 13:33

Thomas Jensen (S):

Tak. Ja, det finder vi ud af under udvalgsbehandlingen.

Så vil jeg spørge ind til selve teknikken i grundskatteloftsfastsættelsen. Det er jo sådan, at den involverer bl.a. en grundværdi, der baseres på en vurdering, og den indebærer bl.a. nogle fradrag. Man har hidtil haft en praksis, hvor man fastsætter et skatteloft ud fra grundværdi og fradrag. Når der sker ændringer i fradrag og grundværdi, går man også ind og ændrer skatteloftet. Men efter den 1. januar 2011 vil den mulighed ikke længere foreligge. Så vil skatteloftet rent faktisk ligge fast. Er det egentlig ikke et brud på selve tanken omkring skatteloftet og dermed også skattestoppet?

KL 13:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Rasmus Jarlov (KF):

Også det spørgsmål synes jeg bliver så teknisk, så det vil vi kunne stille nogle spørgsmål om under udvalgsbehandlingen. Jeg er simpelt hen ikke nok inde i teknikken omkring det, og det er også derfor, jeg siger, at vi har en mængde spørgsmål til det.

Jeg synes, nogle af de spørgsmål, som ordføreren rejser, er yderst relevante, og dem vil jeg også se frem til at få besvaret, men jeg vil ikke stå og udtale mig om det, fordi så står jeg og udtaler mig om noget teknisk, som jeg ikke har forstand på, og der vil jeg ikke stå og sige noget forkert her fra talerstolen.

Kl. 13:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så siger vi tak til ordføreren, og så er det hr. Johs. Poulsen som radikal ordfører.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Der er et gammelt ord, der siger, at man ligger, som man har redt, og hvis man skal betragte det lovforslag, vi behandler i dag, som et spørgsmål om, at man vurderer, hvordan man så har redt op, må det siges, at opredningen ikke har været for god. Den har ikke været for køn, og i det hele taget ligger man rigtig, rigtig dårligt i forhold til det grundlag, som man i øjeblikket agerer på i denne sag, og i forhold til det lovforslag, der skal forsøge at rette op på det forhold.

Alt sammen har det jo set med vore øjne at gøre med, at man i forlængelse af skattestoppet og de utallige definitioner, der har været undervejs fra 2002 og frem om skattestoppet og alle de mulige afskygninger, hjørner og vinkler, man kan lægge på det, i virkeligheden er kommet frem til, at vi i dag har et nærmest bizart sammensurium af forskellige frem- og tilbagebetalinger og beregninger, alene som følge af, at man politisk har redt op på den måde, man har gjort fra starten. Det synes vi i Det Radikale Venstre er et kæmpestort problem og i virkeligheden måske også det helt grundlæggende problem, også når vi skal vurdere det lovforslag, vi står med her i dag.

Derfor er der også grund til at anerkende, at der allerede fra flere ordføreres side, ikke mindst af den socialdemokratiske ordfører, hr. Thomas Jensen, og SF's ordfører, fru Meta Fuglsang, er stillet en lang række spørgsmål, som vi jo alle sammen må være stærkt interesseret i at få belyst ganske grundigt. Jeg synes faktisk også, det var fornuftigt, at den konservative ordfører, hr. Rasmus Jarlov, indtog en lidt mere ydmyg tilgang til lovforslaget og sagde, at der er rigtig meget, vi fortsat har brug for at få belyst, for vi kan ganske enkelt ikke se det ud af lovforslaget, som det ligger her.

Jeg synes så, det er en lille smule bekymrende, at det er så svært at se, hvad det egentlig er, der ligger bag, og hvad det egentlig også er, der ligger fremadrettet i lovforslaget; det synes jeg faktisk er bekymrende. Men lad os nu tage det positive i det. Det positive er, at flere ordførere fra både oppositionen og altså også fra i hvert fald et af regeringspartierne ikke har stillet sig jublende op, men tværtimod sagt, at vi vist har grund til at få boret rigtig meget mere ud her.

Jeg kan ikke lade være med her at læse bare en lille smule op af en leder, der er i dag i Jyllands-Posten om hele diskussionen om L 65, og jeg citerer fra lederen, der hedder »Alt for Systemet«:

»Hvad gør en regering, der bliver bekendt med, at titusinder af boligejere i årevis er blevet opkrævet alt for meget i ejendomsskat?

Iler med at sige undskyld, sender en buket blomster og en check med de uretmæssigt opkrævede skattekroner inklusive renter og renters rente?

Sådan ville en ordentlig og hæderlig regering gøre, men ikke den nuværende regering.

Den fremsætter i stedet lovforslag L 65, som med et snuptag og helst uden nævneværdig offentlig debat skal lovliggøre den ulovlige praksis og i tilgift reelt indføre beskatning med tilbagevirkende kraft.

Sådan tager sagen sig næppe ud fra regeringskontorerne, men det gør den tankevækkende nok aldrig, når skatteborgerne er kommet i klemme som følge af inkompetence hos såvel de lovgivende som udøvende magter.«

Der er bare indledningen af en leder i dag i Jyllands-Posten – altså ikke fra en eller anden stærkt regeringsfjendsk pamflet eller et skrift, som er udsendt i anledning af det her, men fra en af regeringspartiernes solide støtter her i samfundet, nemlig Jyllands-Posten. Her skriver man sådan.

Jeg vil ikke fortsætte med at fortælle, hvad de også skriver, for det bliver man sikkert ikke i yderligere godt humør af i regeringspartierne, men blot sige, at det her altså er et eksempel på en sag, hvor man har redt ekstremt dårligt op, og at der ikke er noget, der nødvendigvis tyder på – vi kan i hvert fald ikke se det umiddelbart – at man også sikrer, at man i hvert fald får rådet bod på det. Det må vi så arbejde med i udvalgsbehandlingen, og derfor vil det formodentlig også være sådan for os, at vi vil tage endelig stilling her. Men som sagen ligger, og som der er redt op, kan jeg godt sige, at vi ikke har meget lyst til at bære lovforslaget igennem.

Kl. 13:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 13:39

Sophie Løhde (V):

Nu kunne jeg jo høre, at der var en indirekte hentydning til mig som ordfører i ordføreren tale, og jeg tror måske, det må have bygget på, at man har tænkt lidt på noget andet og har haft sin egen opfattelse af og fortolkning af en andens tale, og det er selvfølgelig fair nok. Jeg synes nu sådan set, at jeg slog en række ting fast, også i forhold til at det naturligvis er beklageligt, at der er nogle ting, der har kørt forkert, men også i forhold til at det her handler om at lukke et utilsigtet skattehul.

Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, for ordføreren gjorde jo meget ud af at læse op fra Jyllands-Postens leder i dag, om ordføreren her vil forklare mig, hvad det betyder, når man siger, at der tilsyneladende i tilgift skal indføres beskatning med tilbagevirkende kraft, når det drejer sig om lovforslaget her. Vil ordføreren ikke lige uddybe det som ordfører?

Kl. 13:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:40

Johs. Poulsen (RV):

Gerne. Men når Venstres ordfører fik den opfattelse, at jeg indirekte hentydede til Venstres ordfører, skal jeg da også sige, at det faktisk var nogle andre ordførere, jeg nævnte, nemlig de ordførere, der sagde, at de synes, der er nogle yderligere ting i denne sag, der er grund til at få belyst grundigt. Men jeg havde en opfattelse af, og det er måske subjektivt, at Venstres ordfører måske havde mere travlt med at lægge ansvaret for den situation, der var, alle andre steder hen end der, hvor det retteligt bør ligge, nemlig hos regeringen, som jo har redt op i denne her sag.

Svaret på spørgsmålet fra fru Sophie Løhde er jo det samme, som en række af ordførerne allerede har været inde på, nemlig at det står ganske, ganske uklart i det, der er lagt frem for os, hvad der egentlig bliver situationen i forhold til datoen 1. januar, i forhold til hvilke muligheder man har og eventuelt ikke har, hvordan beregningsgrundlaget skal foretages efter 1. januar i forhold til før 1. januar, og

hvad det betyder. Betyder det f.eks., at to borgere med fuldstændig samme grundværdi kan komme ud for at skulle betale forskellig beskatning?

Kl. 13:41

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 13:41

Sophie Løhde (V):

Sidstnævnte er måske mere et svar end et spørgsmål, for jeg undrer mig lidt over de spørgsmål, som ordføreren selv rejser, om, hvad det så er, der ligger i indholdet af lovforslaget. Jeg spurgte bare helt simpelt: Når man synes, at man gerne vil citere en leder, som man synes er fin, og der bl.a. står, at der i tilgift reelt indføres beskatning med tilbagevirkende kraft, kunne jeg bare godt tænke mig at høre, om ordføreren vil forklare, hvad det går ud på, og om man deler den opfattelse. For jeg har lidt svært ved at se det for mig – at indføre beskatning med tilbagevirkende kraft – i forhold til det, der er indholdet i lovforslaget her.

Kl. 13:42

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:42

Johs. Poulsen (RV):

Det er jo absolut glædeligt, at Venstres ordfører er i stand til at se det, som alle andre, der har læst det, endnu ikke har kunnet se eller få et klart svar på i det materiale, som ligger til grund. Derfor har alle andre ordførere jo også efterlyst, at det forhold bliver belyst meget mere grundigt. Det synes jeg sådan set er kernen i sagen. Mit udgangspunkt for bedømmelsen af L 65 er jo det helt grundlæggende, altså det, der er lagt til grund fra starten af det her, nemlig at man så at sige – for at blive i billedet – har redt forkert op fra dag et.

Kl. 13:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Enhedslisten i udgangspunktet er positivt indstillet over for det her lovforslag. Vi medvirker nemlig gerne til at fjerne såvel de utilsigtede som de tilsigtede skattehuller, som regeringen har skabt i de sidste 9 år. Om det skal der ikke herske nogen som helst tvivl, for vel kan man – og skal også – bruge tid på at diskutere, hvad der har drevet regeringen til at fremsætte de lovforslag, de har fremsat, og få dem vedtaget, men i den udstrækning man er indstillet på at rette op på skaderne, vil der fra Enhedslistens side ikke mangle nogen opbakning til det.

Men det er klart, at når sagen i dag alligevel påkalder sig meget – også usædvanlig meget – tilbageskuende betragtninger, er det, fordi det dog trods alt ikke er hver dag, selv om det heller ikke er første gang, at den nuværende regering har opkrævet skat i strid med grundloven. Det er jo dog trods alt lidt usædvanligt, at borgere i det her land bliver opkrævet skat, som der ikke er noget lovgrundlag for at opkræve. Og det er klart, at når man kommer i den situation, at det er sket, ville det vel være en usædvanlig slap opposition, hvis den ikke sagde følgende to ting. For det første, at vi da bliver nødt til at få undersøgt, hvordan det her kunne gå til. Og det, fru Sophie Løhde fremhæver, er jo ikke noget argument, altså at det her ligger inden for, hvad regeringen ligesom kan tillade sig at lave af fejl, fordi der ikke var andre, der opdagede det. Jeg håber, at vi stadig væk har så

stor respekt for de embedsmænd, der sidder i ministerierne, og det apparat, regeringen har til rådighed, at vi må stille lidt større krav til, at de har fuldstændig styr på, om deres lovgivning sikrer, at grundloven bliver overholdt, og at udførelsen af lovgivningen sikrer, at grundloven bliver overholdt, end det, man kan forlange af oppositionen – altså at den altid skal opdage det. Men jeg forstår godt, at man kritiserer oppositionen i den her sag for, at vi har været for sløve og stillet for få spørgsmål, og det vil vi bestræbe os på ikke er tilfældet i fremtiden. Jeg kan i øvrigt sige, at jeg heller ikke kan anbefale kommende regeringer at opkræve penge i skat, som der ikke er lovgrundlag for at opkræve – heller ikke, selv om formålet er godt og smukt og det er de rigtige, der kommer til at betale.

Det er den første ting, altså at vi må få det her undersøgt. Den anden er, at det jo er indlysende, at hvis man har opkrævet nogle penge hos borgerne, som man ikke har lovgrundlag for at gøre, må man betale dem tilbage. Og det er klart, at det er myndighederne, der har ansvaret for at finde ud af det og få pengene betalt tilbage. Hvis man bare gør det, synes jeg, at Det Radikale Venstre skal have lov til at stå for den særlige venlighed også at sende blomster og vin til borgerne, for hvis offentlige myndigheder, hver gang de begik fejl, skulle sende blomster og vin til borgerne, kunne det måske tage overhånd, og borgerne kunne jo være allergiske over for blomster og ikke kunne tåle alkohol, og der kunne være mange problemer i det, så det synes jeg vi skal lade være med.

Så kan jeg ikke lade være med at sige, at jeg jo alligevel synes, det er dejligt, at regeringen i dag kommer her for at lukke et utilsigtet hul, som opstod, fordi man ville lave et tilsigtet hul, nemlig fordi regeringen besluttede sig til sammen med Dansk Folkeparti, at det var af afgørende betydning, at de danskere, som tjener penge på arbejdsfri indkomster, ved at prisen på jord og fast ejendom stiger, ikke må beskattes af denne gevinst. Det er alligevel lidt utroligt, at man kommer til at lave et utilsigtet hul, fordi man vil lave et tilsigtet hul, der sikrer, at arbejdsfri indkomster ikke beskattes. Det er også lidt utroligt, at det er en regering, der gennemfører det, som hele tiden taler om, at det skal kunne betale sig at arbejde.

Men det kan vel altid siges, at når man nu har den store målsætning, at det er utrolig vigtigt, at disse indkomster ikke beskattes, er der jo ikke noget at sige til, at man godt kan blive lidt for ivrig i tjenesten, og så kommer man måske til at gå ud over det, der var formålet med lovgivningen. Det er selvfølgelig ærgerligt, at den politik, der hedder, at det er meget, meget vigtigt, at arbejdsfri indkomster ikke beskattes i lighed med de indkomster, der arbejdes for, åbenbart er et system, der under betegnelsen »tryghed for boligejerne« vil blive videreført under den kommende regering. Men så længe man har råd til det og stadig væk kan betale for velfærden, er det da i orden med os.

Men hovedpointen her er sådan set, at uanset at vi selvfølgelig synes, at det er rigtig kedeligt, at man er kommet til at opkræve skat i strid med loven, og at man selvfølgelig også må stå til ansvar for det, så medvirker vi gerne til at fjerne et utilsigtet hul i skattelovgivningen. Det, Enhedslistens spørgsmål så går på, er, om vi er sikre på, at vi gør det, hvis vi vedtager det her lovforslag. Jeg har prøvet at læse lovforslaget, men det blev jeg ikke meget klogere af. Det kan skyldes, at skattepolitik ikke er det, jeg normalt beskæftiger mig med, og derfor havde jeg håbet, at debatten i dag ville bringe klarhed over, om det kun var mig, der ikke havde forstået det. På baggrund af de spørgsmål, der er blevet stillet i dag, og de svar, der ikke er blevet givet – men ministeren har stadig væk chancen for at svare – tror jeg, at den usikkerhed stadig eksisterer, og det vil være fornuftigt, at man bruger lidt tid på at få den problemstilling løst effektivt i udvalgsarbejdet, sådan at vi kan være sikre på, at i det mindste alle de utilsigtede huller i skattelovgivningen er fjernet. Så må vi se, om vi efter næste valg kan få flertal for at fjerne nogle af de tilsigtede huller.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 13:48

man sige, at det er en urimelig tilstand, at man så i visse tilfælde fuldstændig kan slippe for grundskat, og derfor ændrer vi loven.

Svaret på spørgsmålet er altså: Ja, i princippet strider det mod grundloven, at der er opkrævet skatter uden hjemmel i lov, men det er jo ikke første gang, at en retlig afgørelse har ændret praksis og ført til lovændring i Folketinget. Jeg har i hvert fald været med til det flere gange.

Kl. 13:53

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Selvfølgelig er det regeringens ansvar, når der i en periode har været administreret i modstrid med en paragraf. Det skal rettes, og det ønsker regeringen nu at rette. Det kritisable er ikke, at det nu bliver rettet, det kritisable er selvfølgelig, at regeringen har været i vildfarelse med hensyn til, hvad en konkret paragraf indebar.

Det var jo sådan, at da loven blev vedtaget, var der ingen, som vurderede, at den ville have de konsekvenser, som det siden har vist sig at den fik. Først op mod sommerferien i år, efter at der var indhentet en udtalelse fra kammeradvokaten, blev der klarhed over, at kommunernes praksis i visse sager er ulovlig. Det blev meldt ud til offentligheden, alle kommuner blev orienteret med et brev den 1. juli, hvori der også stod, at regeringen agtede at ændre loven.

Jeg tror ikke, der er et eneste medlem af Folketinget, som mener, at den retstilstand, der åbenbart gælder, er rimelig. Jeg tror ikke, der er et eneste medlem, som mener, at det er rimeligt, at man fuldstændig kan slippe for grundskat på grund af, at der er en paragraf, som er udformet på en uhensigtsmæssig måde. Derfor tror jeg også, at det i sidste ende bliver et meget enigt Folketing, som vedtager, at den fornuftige praksis, som har været anvendt siden 2005, nu også bliver til lov.

Så er der spørgsmålet om, hvad vi så gør over for de borgere, som har været berørt af den fejlagtige administration. Det har regeringen også spurgt kammeradvokaten om, og i løbet af en uge eller to håber jeg at jeg kan orientere udvalget om, hvad kammeradvokatens vurdering er. Jeg vil godt, som flere ordførere har gjort, og fru Sophie Løhde flere gange, understrege det afsnit i lovforslaget, som siger:

»I det omfang grundejere med ændringer i fradrag fra 2005 til 2010 måtte have krav på tilbagebetaling af for meget betalt grundskyld, afskæres sådanne tilbagebetalingskrav ikke af nærværende lovforslag.«

Så det, vi her behandler, har altså intet med spørgsmål om tilbagebetaling at gøre, det har at gøre med at få etableret den fornuftige praksis i overensstemmelse med lovens formål, som vi troede var gældende ret, men som vi nu er nødt til at ændre loven for at få præciseret. Tak.

Kl. 13:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er et par korte bemærkninger. Først er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:51

Thomas Jensen (S):

Tak til ministeren. Jeg har et kort og klart spørgsmål, som kan besvares med ja eller nej: Er grundloven overholdt i administrationen af den her lov?

Kl. 13:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 13:52

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror ikke, det er første gang, at administrationen af en lov bliver ændret som følge af en retlig afgørelse. Det handler jo om, at der er kommet en retlig afgørelse, som har givet en borger ret og kommunen uret, og hvis det skal være fortolkningen af paragraffen, så må

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:53

Thomas Jensen (S):

Jeg synes, at man kan tolke ministerens svar som et: Nej, grundloven er ikke overholdt. Men så prøver ministeren at skyde det lidt hen med, at det har man jo gjort før, så hvis den er gået tidligere, så går den også denne gang. Det synes jeg er en lidt lemfældig omgang med det vigtigste retsdokument, vi har i Danmark, nemlig grundloven. Så derfor synes jeg, at regeringen og ministeren skal tage det her meget alvorligt.

Vi skal jo nok sørge for at få behandlet loven fremadrettet, men der er så sandelig også en forhistorie til det her, nemlig at der bevidst eller ubevidst er blevet begået en fejl et sted, og den har gjort, at der er en masse borgere, der har betalt for meget i skat. Det ansvar skal vi have placeret, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Hvis nu ministeren f.eks. i foråret 2008 havde fået en henvendelse fra en advokat, der skrev, at det så ud til, at der blev opkrævet en skat, som der ikke var lov hjemmel for at opkræve, hvad ville ministeren så have gjort? Ville ministeren have ventet 2½ år, før han ville tage affære og rette loven, eller ville det have gået hurtigere?

Det er mit spørgsmål: Er 2½ år tilfredsstillende sagsbehandlings-tid for at rette op på, at der bliver krævet for meget skat uden lov-hjemmel?

Kl. 13:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 13:54

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Når jeg hører på hr. Thomas Jensen, synes jeg, det virker, som om han ikke mener, at der ofte er et samspil imellem den lovgivende, den udøvende og den dømmende magt.

Den lovgivende magt fastsætter nogle regler, som den udøvende magt fortolker. Så sker det, at nogen klager til den dømmende magt, som siger: Sådan kan I ikke fortolke det. Og da er det jo netop regeringens pligt at få bragt sagen i orden med den lovgivende magt, sådan som vi gør med det lovforslag, vi behandler i dag. Det er helt normal rutine og helt i overensstemmelse med grundloven.

Jeg er glad for det første, hr. Thomas Jensen udtalte, nemlig at vi skulle samarbejde om at få rettet det fremadrettet, så der fremadrettet er en rimelig praksis, og jeg forstår det på den måde, at hr. Thomas Jensen er enig med regeringen i, at det, man har troet var gældende lov, er sund fornuft, og at det er det, vi nu bør vedtage skal være gældende lov for fremtiden.

Kl. 13:55

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 13:55

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg vil egentlig gerne stille ministeren et spørgsmål i forbindelse med det her lovforslag. Det er jo ikke, fordi der har

været den helt store uenighed om procedurerne i forhold til det fremadrettede, men der, hvor der måske har været lidt diskussion og lidt forskellighed, er med hensyn til det bagudrettede; det er altså ikke så meget indholdet i det her lovforslag. Og der er det jo sådan, at vi ved, at man har nedsat den her arbejdsgruppe, hvor Kommunernes Landsforening sammen med både Finansministeriet og Skatteministeriet og ministerens eget Indenrigsministerium arbejder på at kigge på, hvordan man kan tilrettelægge og effektuere det her regnestykke, som der måske skal laves. Jeg vil gerne spørge ministeren om, om man fra ministerens side har nogen forventninger til, hvad tidshorisonten er for at afklare de her mange tvivlsspørgsmål og fjerne bekymringer osv.

Kl. 13:56

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 13:56

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):
Det står klart, at nogle borgere har betalt for meget i ejendomsskat. Hvor mange det drejer sig om, ved vi ikke. Vi ved heller ikke, hvor store beløb der er tale om, og derfor er det, vi, som spørgeren nævner, har nedsat en arbejdsgruppe, der består af KL, Skatteministeriet, Finansministeriet og Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Den arbejdsgruppe arbejder på at afklare netop de spørgsmål, og den arbejder også på at afklare, hvordan kommunernes tilbagebetaling skal ske. Det vil sige, at det lovforslag, vi her behandler, kan vi trygt vedtage. Så er der spørgsmålet om retstilstanden mellem 2005 og 2011, og der går vi grundigt til værks med kammeradvokaten og med en arbejdsgruppe, og jeg vil selvfølgelig holde udvalget grundigt orienteret om den videre fremgang i sagen.

Kl. 13:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:57

Hans Kristian Skibby (DF):
Man kan i dagspressen i dag læse, at der er bekymring for, om folk skal fremsætte et modkrav inden udgangen af 2010, eller om de godt kan vente til 2011. Som jeg hører ministerens ord, vil det så konkret betyde, at ministeren er enig i, at det ikke har nogen betydning for den her sag, om der kommer en afgørelse inden eller efter den 1. januar 2011?

Kl. 13:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ministeren.

Kl. 13:58

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):
Jeg har læst det samme i en avis, og jeg går ud fra, at kammeradvokaten vil afklare det spørgsmål, når han om en uge eller to fortæller os, hvordan vi skal forholde os i forbindelse med de borgere, som har fortalt for meget i skat. For jeg giver hr. Hans Kristian Skibby ret i, at det er et ret vigtigt spørgsmål.

Kl. 13:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Så siger jeg tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet ... Det var meget sent at bede om ordet, og det er ikke registreret. Så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love. (Differentieret klagegebyr).
Af miljøministeren (Karen Ellemann).
(Fremsættelse 17.11.2010).

Kl. 13:59

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Forhandlingen er åbnet. Hr. Eyvind Vesselbo som ordfører for Venstre.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Det her lovforslag drejer sig om at lægge nogle gebyrer på de klagesager, som bliver indgivet til Natur- og Miljøklagenævnet. Og her laver vi det, vi kalder differentierede klagegebyrer, sådan at for privatpersoner, som jo normalt ikke har den store ekspertise i de sager, de har med at gøre, og som de gerne vil klage over, bliver klagegebyret 500 kr. Og så er der lidt større organisationer, som har en vis form for ekspertise, og som jo burde vide, hvad det er, de har med at gøre, og for dem bliver klagegebyret 3.000 kr.

Sagen er, at der igennem meget lang tid har været en meget lang sagsbehandlingstid i både Naturklagenævn og Miljøklagenævn, og vi vil gerne have nedbragt sagsbehandlingstiden. Derfor vil vi sikre os, at de klagesager, som kommer, virkelig er gennemtænkt og gennemarbejdet, sådan at man ikke bare unødigt belaster klagesystemet med nogle klagesager, som, når de kommer ind til behandling, viser sig ikke at være relevante, eller ikke at have den dybde, der skal til, for at det er relevant at klage.

Derfor håber vi jo, at de her gebyrformer, specielt det gebyr på 3.000 kr. for organisationerne, vil betyde, at organisationerne, som ønsker at klage, når de skal betale det her gebyr, lærer at prioritere på en bedre måde, end vi i hvert fald mener at det er foregået på indtil nu.

Jeg har en opfattelse af, at i hvert fald en eller et par af organisationerne klager over en meget, meget stor del af bl.a. miljøgodkendelsessagerne fra dansk landbrug, og en stor del af de sager kunne man måske undgå at der blev klaget over, hvis organisationen prioriterede de sager, man ønskede at klage over, i højere grad end tilfældet er nu.

Jeg har noteret mig, at der er nogle, der mener, at man ved at forhøje det her gebyr vil forhindre eller formindske muligheden for organisationerne til at klage. Nu er det jo sådan, at hvis de klager og får medhold, får de gebyret igen. Og jeg ved også, at der er mange miljøorganisationer, som siger: Jamen vi får jo ret i stort set alle vores klager, så hvad er problemet? Man betaler et gebyr, som man, hvis man får ret, får tilbage.

Så jeg håber og tror, at ved at lave de her gebyrer, kan vi få det, der er det vigtigste i den her sag, nemlig nedbragt ventetiden for at få en klagesag igennem Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet.

Derfor synes vi, at det er en rigtig god måde at prøve at få gjort det her mere seriøst på, altså klageadgangen og den måde, man klager på, sådan at organisationerne i langt højere grad end nu lærer at

prioritere de sager, som der skal klages over. Derfor støtter vi faktisk det her forslag.

Kl. 14:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er et antal korte bemærkninger. Fru Mette Gjerskov med den første.

Kl. 14:03

Mette Gjerskov (S):

I virkeligheden handler det her forslag jo om at få de grønne organisationer til at holde kaje. Sagen er den, at hver eneste gang de grønne organisationer har klaget over en miljøgodkendelse, har de fået medhold.

Når jeg står og hører Venstres ordfører sige, at der særlig er én organisation, som har klaget alt for meget og på et dårligt grundlag, vil jeg gerne bede Venstres ordfører fortælle, hvad det er for en organisation. For jeg har ikke kunnet finde et eneste sted, hverken i forbindelse med den her lov, eller da vi sidste gang kiggede på Natur- og Miljøklagenævnet, hvor regeringen har dokumenteret, at der kommer åbenlyst grundløse klager ind. Det er saglige og faglige klager. Hvad er det for en organisation, hr. Eyvind Vesselbo taler om?

Kl. 14:04

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:04

Eyvind Vesselbo (V):

Nu mener jeg ikke, at der står noget i det lovforslag om, at miljøorganisationerne skal holde kaje eller holde mund. Tværtimod giver det her lovforslag jo en mulighed for at klage. Det, som der bare sker her, er, at man siger: Du skal lægge et gebyr for at få lov at klage, og hvis du får ret, får du pengene igen. Det er da egentlig en fair løsning. Så kan man altid diskutere størrelsen af gebyret, men hvis man virkelig mener, at man har ret, og man betaler 3.000 kr. for at få lov til at klage, så er der ikke noget problem, fordi hvis man har ret, får man jo pengene igen.

Den organisation, jeg tænker på, som jeg nu har fulgt igennem lang tid, er Det Økologiske Råd, som jo konsekvent klager over en meget, meget stor del af de miljøgodkendelsessager, der er. Jeg synes, det er et stort problem, at dem, der skal have en miljøgodkendelse, er nødt til at sætte sig op på Det Økologiske Råds kontor og sidde og forhandle med Det Økologiske Råd for at undgå at få deres sager til Miljøklagenævnet. Der vil jeg meget hellere have, sagerne kommer til Miljøklagenævnet og bliver behandlet seriøst og grundigt der. Derfor tror jeg netop, at det at give det her gebyr på 3.000 kr. er en god løsning.

Kl. 14:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Jeg skal gøre ordføreren opmærksom på, at der er sådan et lille display på talerstolen, der angiver, at taletiden til korte bemærkninger er 1 minut, og når det står på nul, er taletiden opbrugt. (*Eyvind Vesselbo* (V): Det havde jeg ikke set). Fru Mette Gjerskov.

Kl. 14:05

Mette Gjerskov (S):

Så det var Det Økologiske Råd, Venstres ordfører var tosset på. Der må vi jo bare konstatere, at i hver eneste klage, de har indbragt om husdyrgodkendelser, har de fået medhold. Og hvorfor? Fordi der ligger en elendig lovgivning til grund; en lovgivning, som Venstre har lavet sammen med De Konservative og Dansk Folkeparti; en lovgivning, som er så uklar, at kommunerne ikke har kunnet finde ud af at forvalte den lovgivning ordentligt. Derfor har Det Økologiske Råd

klaget, og tak for det til Det Økologiske Råd. De har fået vist og dokumenteret, at den her lovgivning er elendig, og den skal tilbage til regeringen og laves om. Det er det demokrati, vi har, det er det, Det Økologiske Råd kan gøre, og det er det, Venstre nu vil forhindre Det Økologiske Råd i. Det er meget usmageligt.

Kl. 14:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:06

Eyvind Vesselbo (V):

Nu fik jeg ikke helt fat i spørgsmålet. Der var måske heller ikke noget, men jeg vil gerne svare på det alligevel.

Det er ikke sådan, at jeg siger, at Det Økologiske Råd sådan set har gjort noget faktuel forkert, men det, jeg siger, er, at vi gerne vil have, at man betaler en ydelse for, at man får den service, at man kan klage og få behandlet sin sag. Det er 3.000 kr., som vi her beder om at få.

Jeg har ikke noget personligt imod Det Økologiske Råd. Jeg nævnte bare, at de har klaget mange gange, og at de også har haft den procedure, at når der var nogle, der havde klaget, kunne de komme op på deres kontor og forhandle en aftale på plads. Det synes jeg er en meget dårlig idé. Jeg synes, det er meget bedre, at man klager til Miljøklagenævnet og får sin sag behandlet der. Så det er sådan set det, der er pointen. Og nu har jeg set displayet ...

Kl. 14:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:07

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Eyvind Vesselbo er meget skeptisk over for en model, hvor borgerne taler sig til rette; man skal sørge for, at klagerne altid kører igennem systemet. O.k., det er så Venstres opfattelse af det.

Men jeg vil godt alligevel spørge, om ikke hr. Eyvind Vesselbo kan forklare mig, hvorfor man hæver gebyret på at klage, med henvisning til at en bestemt organisation klager for meget, når den organisation altid får ret. Så må det vel bare være, fordi hr. Eyvind Vesselbo har lavet en rigtig god lov, som beskytter miljøet, og som kommunerne ikke kan finde ud af at administrere, men heldigvis er der kloge mennesker, der klager, og så bliver tingene rettet til, sådan at det er i orden. Det kan hr. Eyvind Vesselbo da ikke have noget imod.

Kl. 14:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:08

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen nu er det her jo ikke lavet specielt på grund af én institution eller én organisation. Fru Mette Gjerskov spurgte mig, om jeg kunne komme med et eksempel, og jeg kom med et eksempel. Men det er jo helt generelt, at vi gerne vil have, at organisationerne, som klager – og det kan jo være alle organisationer, hele spektret – vurderer det her og behandler det seriøst og prioriterer, hvad det er, de gerne vil klage over.

Når hr. Per Clausen siger: Hvad er problemet, når de nu får ret i alle deres sager? – og det var jo det spørgsmål, jeg stillede, allerede første gang jeg sagde noget i den her sag – er svaret: Jamen hvis man får ret i alle sine sager, kan jeg heller ikke rigtig se problemet, for så får man jo pengene igen, og så belaster vi jo ikke de stakkels organisationers økonomi.

Kl. 14:09

Kl. 14:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:09

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at hvis man havde en mindre fyrstelig indkomst, end et folketingsmedlem har, ville man være klar over, at der er noget, der hedder likviditet. Det vil sige, at man bruger en masse penge på at klage, og så håber man selvfølgelig på at få dem tilbage igen, men sikker kan man jo ikke være.

Det hele bliver jo også meningsløst: Hr. Eyvind Vesselbo støtter et forslag fra regeringen baseret på en aftale mellem Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, hvor formålet er at reducere antallet af klager. Han henviser selv til, at det er, fordi organisationerne skal lære at tænke sig om. Når man så spørger hr. Eyvind Vesselbo om, hvad det er for nogle klager, de ikke skulle have indgivet, når de nu vinder sagerne, ved hr. Eyvind Vesselbo ikke, hvad problemet er, men det er jo hr. Eyvind Vesselbo og Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti, der vil have lavet om på lovgivningen, fordi man mener, at der er et problem. Så er det vel også hr. Eyvind Vesselbo, der skal beskrive problemet.

Kl. 14:10

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:10

Eyvind Vesselbo (V):

Jo, men hvis det sådan, at hr. Per Clausen mener, at der er et problem med et gebyr på 3.000 kr., har jeg ikke helt forstået, hvad problemet egentlig er. For det er jo klart, og det ved jeg godt at Enhedslisten altid har et problem med – hr. Per Clausen siger »likviditeten« – at man altså normalt ikke kan bruge flere penge, end man har. Det kan Enhedslisten som regel, de kan bruge dem to gange, men det kan man ikke i organisationerne, og derfor må man jo ligesom prøve at prioritere, og det er faktisk det, vi prøver at sige her: Der er et gebyr, I har en likviditet; det er klogt at prioritere inden for den likviditet – men det må I i øvrigt selv finde ud af.

Men de 3.000 kr. er jo egentlig kun en betaling, et udlæg, for hvis man har en god sag, en god klage, som man får ret i, får man penge igen. Så jeg forstår simpelt hen ikke, at hr. Per Clausen ikke synes, det her er en god idé.

Kl. 14:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Ida Auken for en kort bemærkning.

Kl. 14:11

Ida Auken (SF):

Ja, nu hørte vi jo hr. Eyvind Vesselbo udnævne Det Økologiske Råd til at være en organisation, der bare klager over alting. Jeg kan fortælle hr. Eyvind Vesselbo, at der de sidste 3 år er blevet givet ca. 5.000 miljøgodkendelser. Det ville være rart at høre fra hr. Eyvind Vesselbo, hvor mange af de sager – når han nu er så meget inde i sagen – Det Økologiske Råd har klaget over. Bare sådan cirka, hvor stor en procentdel af de 5.000 godkendelser, der er blevet givet de sidste 3 år, taler vi så om at Det Økologiske Råd har klaget over? Er det 5 pct., er det 10 pct., er det 20 pct. af de her godkendelser, som hr. Eyvind Vesselbo står og siger at Det Økologiske Råd er kommet med klager over?

Kl. 14:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er jeg jo ikke hr. Villy Søvnald, så jeg står ikke bare og slynger tal sådan tilfældigt ud i luften og så bagefter finder ud af, at de ikke er rigtige. Derfor kan jeg selvfølgelig ikke svare på det spørgsmål. Jeg bruger ikke tid på at sidde og opgøre sådan nogle ting, jeg følger bare tingene løbende. Og jeg har fulgt de forskellige organisationer og deres klager i de her klageorganer, og derfor kan jeg jo sige, at Det Økologiske Råd *blandt andre* – men også de andre organisationer – har indgivet en lang række klager. Det er derfor, vi nu siger – og det er ikke for at lukke munden på dem – at vi gerne vil have en kortere sagsbehandlingstid i bl.a. Miljøklagenævnet.

Derfor vil vi gerne have, at man prioriterer og i højere grad, end det har været tilfældet tidligere – i hvert fald efter vores opfattelse – finder ud af, at det jo skal være de realistiske klager, der skal komme, så man ikke bare tager en fotokopi af en tidligere klage og sender ind.

Kl. 14:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Ida Auken.

Kl. 14:13

Ida Auken (SF):

Jamen hr. Eyvind Vesselbo var jo utrolig skråsikker lige før og sagde, at Det Økologiske Råd klagede over det hele. Jeg kan fortælle hr. Eyvind Vesselbo, at man har klaget over 517 sager ud af 5.000 sager. Ud af dem er 54 afgjort, og de har vundet alle sammen; det vil sige, at der er 0 grundløse klager. Lige nu har Det Økologiske Råd altså 405 klager stående tilbage. Hvis vi regner ud, hvad det ville have kostet, når det koster 3.000 kr. pr. klage, kan vi se, at det er ca. 1,2 mio. kr. Hvis hr. Eyvind Vesselbo tror, at de grønne organisationer er så loadede med penge, at 1,2 mio. kr. ikke betyder noget for en organisation som Det Økologiske Råd, så må man jo nok sætte sig lidt bedre ind i tingene.

Det kunne jo være, at hr. Eyvind Vesselbo skulle have lidt forståelse for, at der er nogle folk, der arbejder i civilsamfundet her, som ikke bare kan rejse kæmpestore summer. De har vundet alle de sager, der er afgjort, de mangler lige nu 405 sager, og det ville have kostet dem 1,2 mio. kr., hvis den her lov havde været i kraft. Gør det ikke indtryk på hr. Eyvind Vesselbo?

Kl. 14:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:13

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen nu er det jo sådan, at det, hvis det går på samme måde med resten af sagerne, som det er gået med de der første 54, der er afgjort, betyder, at de også vil få ret i dem, og hvad er så problemet? For så får de jo de penge, som de allerede har betalt nu, igen. Det ville de så også gøre med det forhøjede gebyr her. Så de har jo ingen udgift, hvis de er så skrāsikre, at de får ret i alle deres sager.

Så jeg opfatter altså det her lidt som en strid om ord. Det er selvfølgelig klart, at vi kan tage en drøftelse her i salen af gebyrets størrelse, og der er partier her, der kan mene, at det er for stort, men jeg har bare svært ved at se, hvad der så er problemet, hvis Det Økologiske Råd får ret – og det gør man så ud fra de tal, fru Ida Auken kommer med. For hvis de også får ret i resten, får de alle pengene igen.

Kl. 14:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jørn Dohrmann for en kort bemærkning.

Kl. 14:15

Kl. 14:17

Jørn Dohrmann (DF):

Tak. Jeg vil bare spørge hr. Eyvind Vesselbo, om det ikke har været inde i Venstres overvejelser, da man ville lave klagesystemet om, at sætte fokus på netop det her problem med, at vi gerne vil have et hurtigt klagesystem, og at det er derfor, man egentlig gerne vil lave det her om, så man kan sige: Vi koncentrerer os om de sager, hvor der er noget væsentligt at komme efter, og derfor er det måske godt at hæve gebyret her, så vi får de rigtige sager ind over bordet. For det er vel ikke en gratis proces at behandle en klagesag. Er det slet ikke noget, der er indgået i Venstres overvejelser, dengang man ville have det her forslag?

Kl. 14:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:15

Eyvind Vesselbo (V):

Man må sige, at det jo var det, jeg understregede i starten, nemlig – og det er jo faktisk pointen i det hele – at vi har set, hvordan de mennesker og de virksomheder, der har søgt om at få miljøgodkendelse, har måttet vente i 2, 3, 4 år for at få deres sag godkendt i Miljøklagenævnet og også i Naturklagenævnet. Og derfor har vi selvfølgelig ønsket – og det ønsker vi stadig væk – at få gjort noget ved det, så vi får sagsbehandlingstiden ned, så folk kan få et hurtigt svar.

Det er klart, at ved at lægge et gebyr på her får man de organisationer, der klager, til at tænke mere over, hvad det er, de klager over, og prioritere det. Og det har været hovedformålet, sådan at den udgift, som det danske samfund har ved at behandle de her klager, bliver nedbragt, men at sagsmængden samtidig også bliver nedbragt, så det, der bliver tilbage, er de allermest nødvendige klager, nemlig dem, der er relevante, og dem, man får ret i.

Kl. 14:16

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:16

Jørn Dohrmann (DF):

Det lyder rigtig godt. Jeg kunne også godt tænke mig at holde lidt fast i, om det også har været en del af Venstres oplæg her at sørge for, at der ikke bliver ændret på rettighederne. Folk kan stadig væk klage, og for den enkelte person ude i landet, som ønsker at klage, jamen der er der ikke ændret noget, der koster det stadig væk 500 kr., så vi kan sige, at man ikke har ændret retten til at klage. Er det noget, der er indgået i Venstres overvejelser, at man ligesom siger, at nu hæver vi godt nok gebyret, men retten er der jo stadig væk for foreningerne?

Foreningerne har jo muligheden for at gennemarbejde tingene, så de ikke taber sagerne. Vi ved, der er nogle foreninger, der nogle gange taber nogle af sagerne, og det er selvfølgelig ærgerligt for dem, men så er det vel også endnu mere vigtigt, at man har nogle gennemarbejdede sager, når man kommer frem til målstregen, og kan sige: Det er den her, jeg ønsker at klage over. Tror hr. Eyvind Vesselbo ikke, at det vil være med til at sørge for, at vi får de seriøse klager frem i systemet, så de ikke belaster og ikke tynger hele processen?

Kl. 14:17

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.**Eyvind Vesselbo (V):**

Jo, det er netop vigtigt at understrege, at der jo er et meget, meget fint klagesystem i Danmark. Enhver kan klage over en beslutning, som er truffet på miljøområdet, og det vil jo fortsætte. Og derfor forstår jeg ikke helt den ophidselse, der åbenbart er over, at man fremover skal betale et forholdsvis lille beløb for at indgive en klage. I de tilfælde, hvor man får ret, får man pengene igen. Det koster jo noget at behandle de her sager.

Derfor har hr. Jørn Dohrmann jo fuldstændig ret i, at det er godt at få prioriteret de her ting bedre, inden man klager, og finde ud af: Er der nu virkelig en grund til at klage? Der er det jo godt, at man har det her forhøjede gebyr, for det kan netop få folk til at tænke sig om en ekstra gang og sige: Jamen der er måske 15 sager, vi kan klage over, men det kan være, at de 10 af dem er de mest seriøse og derfor dem, der skal klages over. Og det tror jeg er en fordel for de mennesker, der klager; de får en hurtigere behandling, og det er mere seriøst.

Kl. 14:19

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Johs. Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:19

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. Det er uomtvisteligt sådan, at hvis man f.eks. fra Det Økologiske Råds side skal være i udlæg på det antal klager, man har indsendt, og som man jo helt berettiget har indsendt, i hvert fald baseret på de afgørelser, der hidtil har været, skal man altså have et udlæg på over 1 mio. kr. i en sådan situation som den her, også selv om man så får ret i dem alle sammen.

Nu kan jeg forstå på hr. Vesselbos forelæggelsestale og også på en del af svarene, at sigtet jo er, at der skal komme meget færre klager. Derfor synes jeg stadig væk, at vi savner svar på at få at vide, hvad det er for nogle klager, der ikke skal komme, når alt tyder på, at den altovervejende del indtil nu har været berettiget. Og bør det i øvrigt altid være sådan, at en klage også med sikkerhed på forhånd afgøres til fordel for den, der klager? Altså, skal man være et hundrede procent sikker på det på forhånd, før man klager? Det er da et nyt princip i vores retssystem.

Kl. 14:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:20

Eyvind Vesselbo (V):

Nu ved jeg ikke, hvor hr. Johs. Poulsen får det fra, at Det Økologiske Råd skal af med 1 mio. kr. for at klage. Det er svært at forstå det, fordi det her klagegebyr jo sådan set ikke er indført endnu, og vi ved jo ikke, hvor mange klager der kommer. Så derfor er det jo svært at sige, hvor meget Det Økologiske Råd skal af med, når man ikke ved, hvor mange sager der kommer. Så det er vel lidt en Villy Søvnald med bare at slå i luften med et tal. Det, vi må se på, er selvfølgelig, om det her gebyr, når det er indført, får den ønskede effekt, nemlig at ikke bare Det Økologiske Råd, men alle de organisationer, der vil klage, vurderer og prioriterer både ud fra den økonomi, de har, og også ud fra den seriøsitet, der skal ligge i de klager, som kommer ind til Miljøklagenævnet og Naturklagenævnet. Ud fra den debat, vi har her, må jeg kunne konstatere, at der nok bliver et fald.

Kl. 14:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Johs. Poulsen.

Kl. 14:21

Johs. Poulsen (RV):

Det var jo interessant, at hr. Eyvind Vesselbo her i sit svar sagde, at de også skulle vurdere ud fra den økonomi, de havde. Og der har man jo så svaret på spørgsmålet. Man kan sige: Follow the money. Der håber hr. Eyvind Vesselbo så, at de ikke har økonomi til at forfølge det, de egentlig synes at de måske burde, i sager af den her karakter.

Men lad mig så forfølge et andet spor. Har Venstre ikke på noget tidspunkt, inden man fremsatte det her lovforslag, beskæftiget sig med det forhold, at billedet jo i hvert fald hidtil entydigt har været, at næsten alle klager får ret, og hvad er det så egentlig, der ligger til grund for det? Ja, det må jo være afgørelser, der er for dårlige. Har Venstre ikke på noget tidspunkt beskæftiget sig med, at vi måske i virkeligheden får alt, alt for mange afgørelser, der er for dårlige, og måske derfor i stedet for burde sætte fokus på, hvordan vi sikrer, at afgørelserne har en sådan kvalitet, at man ikke behøver at klage over dem? Det var jo en anden måde at gøre det på.

Kl. 14:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:22

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det klart, at vi har tænkt over, at der er mange af sagerne, hvor dem, der klager, får ret, og det er jo også derfor, at vi ikke ser det som det store økonomiske problem, at man klager, og at man skal betale 3.000 kr. i organisationerne. For netop det forhold, at man prioriterer, når man bliver seriøs i sin indgang til klagerne, gør, at man måske får ret, fordi man har vurderet en ekstra gang, hvilke klager man skal indsende. Og så må jeg sige, at sådan er det jo alle steder her i livet, også for miljøorganisationer, sådan er det vel også i Det Radikale Venstre, at man kun kan bruge de penge, man har. Derfor må man jo også inden for den økonomi, man har, prioritere det arbejde, man laver i sin organisation, og også prioritere det antal sager, man vil klage over.

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det fru Mette Gjerskov som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:23

(Ordfører)

Mette Gjerskov (S):

Jeg ved ikke, hvilken virkelighed hr. Eyvind Vesselbo lever i, men det må være en skøn virkelighed; en virkelighed, hvor foreninger og organisationer bare har millioner af kroner, som de kan sætte på højkant og lade stå i Miljøklagenævnet og vente, til Miljøklagenævnet om 3 år, 4 år eller 5 år har truffet en afgørelse. Det må være, fordi man kommer sammen med alle de der arbejdsgiverorganisationer, landbrugets organisationer og sådan noget.

Jeg kan fortælle hr. Eyvind Vesselbo, at de organisationer, som vi her taler om, er grønne organisationer. Det er organisationer, som lever af bidrag fra borgere på måske 125 kr. eller 200 kr. om året. De har ikke millioner af kroner, som de bare kan lade stå på en konto i Miljøklagenævnet. Det har de ikke. Jeg ved godt, at det ligger fuldstændig uden for hr. Eyvind Vesselbos erfaringsfære, at der faktisk er nogle steder i det her land, hvor de ikke vælter sig i penge, men det er der.

De organisationer, vi taler om, taler på naturens vegne. Det har vi sørget for i lovgivningen. Når der skal træffes afgørelser om miljø og natur, er det de grønne organisationer, Naturfredningsforeningen,

Det Økologiske Råd, Dansk Ornitologisk Forening, Friluftsrådet, og hvad ved jeg, der har en ret til, nærmest en pligt til at tale på naturens vegne. Og så lægger naturens egen minister altså hindringer i vejen for deres arbejde. Hun gør det nemlig så dyrt for dem at tale på naturens vegne, at hun håber, at de holder bøvle.

Jeg vil bare sige til hver enkelt borger i det her land, at hvis de lokale politikere eller myndigheder skulle glemme, at de skal huske at beskytte naturen, har de en fortaler, og det er de grønne organisationer. Det er de grønne organisationer, der kan bede om, at Miljø- og Naturklagenævnet lige kigger sagen efter en ekstra gang. Det er de grønne organisationer, som har påpeget, at hele lovgivningskomplekset omkring miljøgodkendelse af husdyrbrug er elendigt, at det er en elendig lovgivning.

Man laver først en elendig lovgivning, så kommer der elendige beslutninger og afgørelser ud af det, så bliver der klaget, og klagerne ligger i store bunker, og hvad er så svaret fra regeringen? Det er, at vi hellere må sørge for at få færre klager. Hvordan gør man det? Gør man det ved at lave en bedre lovgivning og sørge for nogle bedre afgørelser? Nej, man hæver bare gebyret for at klage. Nogle steder har det hidtil ikke kostet noget at klage, og andre steder har det kostet 500 kr. Det her betyder nogle steder en seksdobling af gebyret. Det er fuldstændig uacceptabelt.

Det er klogt, og det er demokratisk rigtigt at have nogle organisationer, som holder øje med tingene og holder øje med det på naturens vegne. Det er vældig klogt. Men at lægge et gebyr på hver eneste sag er knap så klogt. De her foreninger er baseret på frivilligt arbejde. Det er lokale, engagerede mennesker, der bruger deres fritid i naturens tjeneste. Jeg ved f.eks., at de i Naturfredningsforeningen gennemgår omkring 15.000 sager om året. Det resulterer i nogle få hundrede klager. De går alle de her sager igennem på naturens vegne, og det er jeg rigtig, rigtig tryk ved at de gør. Men det bliver jo umuligt for dem, når de ikke kan klage. Det bliver umuligt for dem, når de skal betale de her gebyrer. De gør en kæmpe indsats, men det er jo ikke mange penge, der ligger i de grønne organisationer.

Det er jo sådan, at vi lever i et demokrati og vores udgangspunkt er, at omkostningerne til demokratiet, skal bæres af fællesskabet. De skal bæres af os alle sammen. De skal ikke bæres af det enkelte menneske. Det her er et demokratisk system, hvor vi beder enkeltpersoner og grønne organisationer om at bidrage til demokratiet. Hvad bliver det næste, vi får fra regeringen? Skal man til at betale 100 kr., når man skal ned og stemme til kommunalvalget? Altså, det er en fuldstændig integreret del af dansk demokrati, at vi har de her klagenævn, og at begynde at lægge et gebyr på det er helt uacceptabelt.

Jeg vil samtidig sige, at jeg allerede har stillet en masse spørgsmål til det her lovforslag og vil stille flere, for der er mange, mange løse ender. Men noget af det, jeg kan blive rigtig tosset over, er, at regeringen, når vi har et forslag, som handler om de grønne organisationer, som er baseret på frivilligt arbejde, kommer med et hastelovforslag, som har været i høring ude i organisationerne i under tre hverdage. Som om det ikke er nok, at de sidder med dårlige husdyrbrugsafgørelser i op til ørerne, skal de også arbejde under sådanne korte høringsfrister fra regeringens side. Jeg synes, at det er uacceptabelt.

Det Danske Center for Miljøvurdering har meget klart sagt, at det her lovforslag strider imod internationale aftaler, og at det skal tages af bordet. De har meget klart sagt, at hvis man bare begynder så meget som at overveje det her, skal man spørge EU-retten.

Jeg vil bare konstatere, at miljøministeren har fundet det skarpeste våben mod de grønne organisationer for at få dem til at holde kage ved at ramme dem på pengepungen. Det er uværdigt, det er usagligt, og det vil skade naturen.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Jørn Dohrmann for en kort bemærkning.

Kl. 14:29

vi havde lovgivningen sidst, og der kom ikke en eneste dokumentation for, at der bliver klaget mere, end hvad rimeligt er.

Det er også derfor, at de grønne organisationer får ret, hver gang der er husdyrbrugssager på dagsordenen. Og derfor er løsningen at ændre i den elendige lovgivning. Løsningen er ikke at bede de grønne organisationer om at holde kaje – for de har jo ret. De viser os jo, der er et problem.

Kl. 14:31

Jørn Dohrmann (DF):

Tak. Jeg vil da gerne spørge fru Mette Gjerskov, om det betyder, at hvis den røde fløj skulle komme til magten, vil man rulle det her tilbage. Er det det, vi hører nu fra talerstolen, at man vil rulle det tilbage, hvis det er, man får magten efter næste valg?

For Dansk Folkeparti har det været vigtigt, at vi netop får et hurtigt og et effektivt klagesystem, men jeg kan forstå, at det overhovedet ikke optager Socialdemokraterne og den røde blok, hvordan man egentlig får sagerne afviklet. Det gælder bare om at få nogle sager. Er det ikke korrekt?

Kl. 14:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Eyvind Vesselbo for en kort bemærkning.

Kl. 14:31

Eyvind Vesselbo (V):

Hr. Jørn Dohrmann stillede faktisk to spørgsmål, som der ikke kom svar på, der blev igen snakket udenom. Det første, hr. Jørn Dohrmann spurgte om, var, om Socialdemokratiet med kammeraterne på venstrefløj, hvis det engang om mange år bliver sådan, at man kommer til at danne regering, så vil rulle den her lovgivning tilbage, så der ikke bliver noget gebyr.

Det andet, som lå i det spørgsmål, hr. Jørn Dohrmann stillede, var: Skal det være helt gratis at klage? Skal det være sådan, at alt, hvad der bliver lavet i den offentlige sektor af sagsbehandling, bare skal være gratis, eller er det kun for de grønne organisationer – eller hvordan vil fru Mette Gjerskov svare på det spørgsmål?

Kl. 14:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:29

Mette Gjerskov (S):

Nej, det er bestemt ikke korrekt. Jeg beklager, hvis ikke det fremgik fuldstændig tydeligt af min tale. Socialdemokraterne stemmer nej til det her lovforslag. Det er elendigt, og det er udemokratisk.

Hvad vil vi så gøre for at få fjernet sagspuklen? Ja, vi vil starte med at lave om på regeringens og Dansk Folkepartis elendige lovgivning for husdyrbrug, så vi får en klar lovgivning, som kommunerne kan træffe nogle ordentlige afgørelser efter. Så på den måde skulle vi gerne undgå en hel masse klager.

Kl. 14:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 14:30

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen igen må vi jo bare sige, at vi ikke får de klare svar, som vi efterlyser. Jeg spurgte, om det blev rullet tilbage, men det vælger man selvfølgelig ikke at svare på.

For os har det også haft væsentlig betydning – og jeg vil spørge, om det også er sådan for Socialdemokraternes vedkommende – at det jo er vigtigt, at der ikke bliver ændret i klagerettighederne, at man altid har ret til at klage, som man havde før i tiden, og at det nu bare er et spørgsmål om prisen. Det, jeg tænker på, er, om det i den socialdemokratiske verden er gratis, at folk rejser de her klager, om det bare er en omkostning, som man kan sige at vi alle sammen skal bære, fordi folk bare skal have retten til at klage, uanset om der kan laves nogle metoder, som gør, at nogle af de, man kan kalde det åbenlyst grundløse klager, bliver sorteret fra. Er det slet ikke indgået i nogen overvejelser hos Socialdemokraterne, eller ønsker man bare, at det her skal være et stort tagselvbord for de grønne organisationer?

Kl. 14:30

Mette Gjerskov (S):

Jeg synes sådan set, jeg har sagt det meget klart: Vi er imod det her lovforslag. Vi kan godt begynde at stå og have en længere debat om, hvad der skal rulles tilbage hvornår, og det ved jeg godt at Venstre er meget optaget af at prøve at fange os i. Jeg kan godt forstå, at Venstre er bekymret over at miste regeringsmagten ved næste valg med de meningsmålinger, der er lige nu, men vi begynder simpelt hen ikke på nogle af de der diskussioner om at rulle tilbage. Det er noget, kun Venstre er interesseret i.

Vi stemmer nej til det her forslag, som Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti åbenbart er så jublende glade for. Vi synes, det er fuldstændig urimeligt. Og ja, vi synes, det skal være fuldstændig gratis at klage. På samme måde, som det er gratis at gå ned og stemme, bør det også være gratis at klage.

Kl. 14:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 14:33

Eyvind Vesselbo (V):

Jo, men så var det jo ikke en mærkelig snak, vi havde, om, hvorvidt man vil rulle det tilbage. For der kom jo så et svar, nemlig at hvis det engang om mange år bliver sådan, at der kommer en rød regering, så vil man gøre det gratis. Og hvordan gør man det gratis? Ja, det gør man ved at rulle det tilbage, eller hvad?

Kl. 14:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:33

Mette Gjerskov (S):

Hvis regeringen og Dansk Folkeparti kunne komme med et eneste stykke papir, der dokumenterer, at antallet af åbenlyst grundløse sager er væsentligt i Natur- og Miljøklagenævnet, så vil jeg gerne være med til at kigge på det. Men jeg må bare konstatere, at jeg har stillet mange, mange spørgsmål – jeg borede virkelig det her emne ud, da

gratis. I dag er det faktisk gratis i mange af klagesagerne. Ja, det sidder man og undrer sig over nede hos Venstre og Konservative, kan jeg se. Det er meget mærkeligt, at man må konstatere, at de tilsyneladende slet ikke har læst lovforslaget.

I dag er det gratis. Jeg vil gerne sige det en gang til: I dag er det gratis at klage i mange af de her klagesager. Det skal nu koste 3.000 kr., og det er fuldstændig uacceptabelt. Prøv lige at læs lovforslaget, og så synes jeg måske, vi skulle overveje, om Venstre og Konservative så også kunne være med til at stemme imod det her lovforslag.

Kl. 14:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Tage Leegaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:34

Tage Leegaard (KF):

Jeg synes ikke rigtig, vi får svar på det med de gratis ydelser. Vil det sige, at venstrefløjen nu synes, at alt skal være gratis? Jeg kan oplyse, at det også koster et beløb at klage til Landsskatteretten, hvis man har en skattesag. Det må altså også være frygtelig udemokratisk for den svage.

Jeg vil også godt have et svar på, om fru Mette Gjerskov synes, at det skal være gratis at klage til Landsskatteretten, så vi kan få rigtig mange sager derind også.

Kl. 14:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:35

Mette Gjerskov (S):

Jeg forholder mig til det lovforslag, der ligger her og nu, og jeg kan fortælle, at i al den tid, Venstre og Konservative har siddet på regeringsmagten med Dansk Folkeparti som støtteparti, har det været gratis at klage. Det er jo kun nu, fordi regeringen har lavet en elendig lovgivning omkring miljøgodkendelser i husdyrbruget, at der pludselig kommer så mange klager. Så ved jeg jo godt, at Venstre og Konservative har kammeraterne ovre fra landbruget på nakken. Nu må I få stoppet det her, siges der. Men i stedet for at lave en bedre lovgivning, skal det gå ud over dem, der klager. Men dem, der klager har ret. Før man kan dokumentere noget som helst andet, før kan der ikke blive tale om et gebyr, for der er ikke de der åbenlyst grundløse sager, de findes ikke. Det er ikke dem, man kommer til at ramme med det her lovforslag. Det er rimelige klager, som oven i købet kammeradvokaten har sagt er rimelige.

Kl. 14:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Tage Leegaard.

Kl. 14:36

Tage Leegaard (KF):

Fru Mette Gjerskov vil åbenbart ikke svare på, om al klageadgang i samfundet skal være gratis. Jeg ved ikke, om det er, fordi ordføreren mener, at al klageadgang skal kunne lade sig gøre for hvem som helst, når som helst og hvor som helst. Jeg synes heller ikke, ordføreren forholder sig til det, der bliver sagt, om, at man, hvis man har en begrundet klage, altså også får sine penge tilbage. Det vil jeg også godt have at man forholder sig til.

Kl. 14:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:36

Mette Gjerskov (S):

Det med at få penge tilbage mener jeg faktisk jeg har redegjort meget, meget tydeligt for. Vi har nemlig at gøre med nogle organisationer, som ikke bare har en eller anden kæmpestor pengepung, de kan lægge ud af, så de kan have for både 1, 2 og 3 mio. kr. i udeståender på samme tid.

I forhold til al klageadgang vil jeg sige, at jeg synes, det er useriøst at stå og forlange, at jeg skal kunne svare på spørgsmål om samtlige klagegebyrer, der findes i verden. Det har jo ikke noget med det her lovforslag at gøre, det har jo intet med sagen at gøre!

Her har vi at gøre med nogle helt specifikke klagenævne på natur og miljø. Grunden til, at vi har de klagenævne, er, at naturen ikke kan tale på egne vegne. Hvis hr. Tage Leegaard går hjem og bygger en garage og kommer til at gøre det ind over naboens grund, har han naboen til at klage, for der ved vi, at naboen nok skal komme op på dupperne. Men der er ingen til at tale for naturen, medmindre vi har de her klagenævne. Det er derfor, vi har dem, det er derfor, det er en grundlæggende del af vores demokrati, at det, der ikke kan tale for sig selv, og det er eksempelvis naturen, har nogle ordførere. Det er det, vi har bedt de grønne organisationer om, og det skal de have lov til at gøre uden at betale for det.

Kl. 14:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

En kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 14:37

Erling Bonnesen (V):

Det fremgår jo med al tydelighed – og det er fair nok – at Socialdemokraternes ordfører siger, at de er imod det, der foreligger her. Så hæfter jeg mig ved, at den socialdemokratiske ordfører også siger, at det vil man lave om, såfremt man får mulighed for det, og det er jo så også fair nok. Så er spørgsmålet: Hvilke konkrete ting er det så, den socialdemokratiske ordfører vil foreslå lavet om? Hvilke initiativer, mere præcist, er det, man vil foretage? Det må man da have nogle ideer om, og det kunne være rart at få det kvalificeret i debatten.

Kl. 14:38

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:38

Mette Gjerskov (S):

Jeg må sige til hr. Erling Bonnesen, at det er meget fint at komme ind i debatten her, men sagen er den, at vi står med et lovforslag fra regeringen, som ændrer ved en hidtidig praksis, hvor det for nogle sager koster 500 kr. og for andre sager 0 kr. at klage. Sådan har det været i mands minde.

Det lovforslag, som regeringen kommer med, og som vil ændre den hidtidige praksis, stemmer vi nej til. Jeg ved ikke, hvad det er for nogle initiativer, som hr. Erling Bonnesen forventer at jeg skal komme med i den sammenhæng. Jeg stemmer nej til regeringens forslag, og hvis bare regeringens forslag bliver taget af bordet, er jeg jo glad. Så jeg har ikke brug for at komme med yderligere initiativer.

Kl. 14:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 14:39

Erling Bonnesen (V):

Jamen til det allersidste, der blev sagt – de sidste tre-fire ord, som jeg tror ordføreren sagde, nemlig at hun ikke har behov for at kom-

me med yderligere initiativer – havde jeg nær bare sagt hallo. Vi har jo nu her hørt en masse ord om, at man er imod, og at man vil lave det om, og så siger man til sidst: Jeg har ikke behov for at komme med yderligere initiativer. Det ligner jo en gang varm luft – ord uden indhold. Det er retorik og skældud blot for ordenes egen skyld. Det må betragtes som stort set det rene hykleri, men jeg vil give ordføreren en chance til: Vil den socialdemokratiske ordfører komme med et konkret ændringsforslag til det lovforslag, der ligger her nu?

Kl. 14:39

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:39

Mette Gjerskov (S):

Jeg ved slet ikke, hvad det er for en debat, hr. Erling Bonnesen deltager i. Det her er et lovforslag, hvor regeringen går ind og ændrer ved, hvordan det har været. Vi er jo egentlig godt tilfredse med det, sådan som det er, altså hvor det ikke koster noget at klage. Nu skal det koste 3.000 kr. at klage, det er vi imod.

Jeg ved ikke lige helt præcis, hvad det er for nogle initiativer, hr. Erling Bonnesen kunne forestille sig jeg kunne komme med. Ja, et ændringsforslag ville være: Ændringsforslag nummer 1: Fjern denne lovgivning.

Men det er jo ikke sådan, vi plejer at gøre. Det kan jeg godt gøre, hvis det vil gøre hr. Erling Bonnesen gladere, at jeg stiller et ændringsforslag, men det er ikke nok at ændre den her lov. Den skal fjernes, vi stemmer nej. Det er sådan set det, jeg har prøvet at sige nogle gange.

Kl. 14:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:40

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Det er jo dejligt at få lov til at få en debat fra Folketingets talerstol. Det er også befriende at høre en socialdemokrat eller en repræsentant for den røde blok igen holde en hul tale om, hvad det er, man egentlig vil på det her område. Man kan jo sige, at det røde hul bliver større og større, i hvert fald hvad finansieringen angår, med alle deres ændringer. Man kan ikke blive klog på, om de vil rulle nogle af de her ting tilbage, som regeringen lægger frem her, og som jo bliver vedtaget.

Det er sund fornuft, at folk, der nu vil klage over nogle af de her ting, kommer til at betale et gebyr, hvis det er, de ikke får medhold. Det betyder også, at får de delvist medhold eller totalt medhold, ja, så får de selvfølgelig hele gebyret tilbage. Så hvad er problemet? I de gode sager, dem, som man får medhold i, får man pengene tilbage. Vi slipper altså for de her tiltag, hvor der er nogle, der bliver opildnet til bare at ville forhale processen ved at prøve at stikke en kæp i hjulet.

Derfor må vi sige, at det er vigtigt, i hvert fald for Dansk Folkeparti, at vi får et hurtigt og effektivt klagesystem. Vi har gang på gang i Dansk Folkeparti jo givet penge til netop at få de her sager ud af verden, men det er ikke lykkedes. Derfor har vi også førhen netop kigget på, hvad vi kunne gøre for at indføre f.eks. nogle af de her gebyrer på området, så vi fik de grundløse sager væk fra overfladen.

Så man kan sige, at det, der sker nu, er, at der bliver en forskel mellem privatpersoner og foreninger. Det vil sige, at jeg som person stadig væk godt kan klage, hvis det er, jeg er uenig i, at naboen skal udvide, eller hvad det end kunne være. Jeg behøver ikke at have en forening ind over. Hvorfor skal vi altid blande foreninger ind i det?

Det kan den enkelte person jo også gøre. Derfor må vi sige, at der allerede i dag altså er områder, hvor det sker. Hvis jeg skal have en sag for Naturklagenævnet, ja, så betaler jeg et gebyr. Det gør jeg også fremadrettet. Det sker der vel ikke noget ved, for jeg er meget optaget af, at min sag bliver behandlet, hvis jeg synes, der foregår noget urimeligt.

Vi vil ikke forhindre, at der kan klages – det er en forkert påstand – men vi vil have, at det er de gode sager, altså dem, hvor der er bare en kinamands chance for at få medhold, der kommer ind i processen og bliver behandlet.

Det er altså ikke gratis at starte en klagesag. Det er vigtigt for os at sige, at netop de her klagesager, der sættes i gang, ikke bare rejses for sjovs skyld. Det er ikke for at brænde timer af. Det er simpelt hen, fordi vi mener, der skal være noget at komme efter, altså at man rejser et tvivlsspørgsmål.

Ja, så medgiver jeg da, at der er nogle gange, hvor man ikke får medhold. Men så kan det godt være mig som klager, der nogle gange skal overveje, om det så er den rigtige fremgangsmåde bare at klage for at klage. Så jeg ville nok sørge for, at den var begrundet på en eller en måde.

Det har været vigtigt for Dansk Folkeparti, at klageberettigedes ret er der, så man fremover stadig væk kan klage. Derfor må vi sige, at som loven ligger her, ser det meget godt ud for Dansk Folkepartis vedkommende, da der jo netop tages højde for, at man kan få sagerne behandlet, uanset hvad sag det er, man ønsker at få behandlet. Man kan som privatperson vælge at sige: Jeg ønsker selv at indsende en klage. Jeg gør det som privatperson. Jeg betaler de 500 kr. Så kan der være andre, som siger: Jeg vil gerne have en forening ind over. Kan I hjælpe mig med det? Så siger foreningen måske: Det er en god sag, som vi gerne vil køre for dig. Vi ved bare, at det koster de her 3.000 kr. Så må man jo ligesom blive enige om, at det er det, foreningen bruger deres penge på, når de rejser den her klagesag.

Så jeg synes, det er meget godt, at vi også har sikret, at pengene kommer tilbage til foreningen, når de får medhold i de her sager, netop for at det ikke skal være en pengemaskine, og for at sikre, at borgerne ikke bliver taget som gidsel i den her sag.

Så jeg mener, at når vi i Dansk Folkeparti i flere omgange har været med til at give flere penge til at få de her sager ud af verden, så er det netop med det sigte, at der kommer skred i de her sagsbehandling. Vi har set ved de andre tiltag, vi har gjort med at indføre klagegebyrer på nogle af de her områder, at det har haft en vis dæmpende effekt. Så kan vi altid diskutere, hvor højt gebyret skal være, men det har altid været en god måde at sortere nogle af de grundløse klager væk på.

Derfor er vi positive over for lovforslaget og ser frem til den videre behandling i udvalget.

Kl. 14:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en kort bemærkning fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 14:45

Mette Gjerskov (S):

Jeg kan forstå, at hr. Jørn Dohrmann mener, at grunden til, at vi skal have det her klagegebyr, er, at der simpelt hen er for mange klager. De ligger i alt for store bunker. Vi må se at få reduceret antallet af klager.

Med sagen er jo den, at grunden til, at der er kommet så mange klager, er, at lovgivningen omkring miljøgodkendelse af husdyrbrug er elendig. Det betyder, at en masse kommuner har truffet forkerte afgørelser. Afgørelserne bliver påklaget til Miljø- og Naturklagenævnet af de grønne organisationer, og de grønne organisationer får ret. Ikke kun hver gang, men hver eneste gang.

Hvad er det for nogle af de her klager, hr. Jørn Dohrmann gerne vil have sorteret væk? Er det alle de klager, hvor de har fået medhold?

Kl. 14:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:46

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen det, jeg bare skal sige til det, er, at Dansk Folkeparti har været optaget af det hele vejen igennem. Det er jo hver gang, vi har givet ekstra penge til Naturklagenævnet og alle de nævn, som vi har, der behandler klagesager. Det er jo ikke småpenge, vi har tildelt dem her. Det er jo noget, vi gør for at sikre, at vi kan have et hurtigt og effektivt klagesystem. Det er netop derfor, vi giver pengene.

Kl. 14:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Mette Gjerskov.

Kl. 14:47

Mette Gjerskov (S):

Vi vil jo alle sammen gerne have et hurtigt og effektivt klagesystem, men hvad er det, der har gjort, at det hele er gået i hårdknude? Det er regeringen og Dansk Folkepartis elendige lovgivning. Hvis nu regeringen og Dansk Folkeparti sørgede for at lave en ordentlig lovgivning, og så ville alle sagerne ikke ende i Naturklagenævnet, så ville de nævn ikke sande fuldstændig til. Det er jo det, der er problemet. Man angriber problemet fra den fuldstændig forkerte side.

Her har vi altså en masse grønne organisationer, som viser og dokumenterer over for regeringen, præcis hvor problemet er. Kammeradvokaten har været inde over sagen og har sagt til regeringen, præcis hvor problemet er. Det er i lov om miljøgodkendelser af husdyrbrug.

Skulle Dansk Folkeparti ikke til at tage et initiativ i forhold til at få ordnet den lov i stedet for at lade det gå ud over de grønne organisationer? Hvis vi vil have en hurtig og effektiv sagsbehandling, så start med en god lovgivning. Det har Dansk Folkeparti rigtig meget magt til at gøre i Folketinget i dag.

Kl. 14:48

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:48

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg tror, at fru Mette Gjerskov blander en hel masse ting sammen, for det her lovforslag har overhovedet ikke noget at gøre med, at det lige pludselig skulle være miljøvurderinger og den slags ting, der skulle være grunden til det her. Det har har noget at gøre med – det har vi jo i Dansk Folkeparti sagt mange gange – at vi ønsker et effektivt og hurtigt klagesystem, og derfor skal vi jo ind og se på, hvordan vi kan effektivisere de her systemer.

Derfor har Dansk Folkeparti jo været med til flere gange at give bevillinger til netop klagesystemerne, sådan at de kan arbejde sig igennem de her sager. Samtidig med at vi giver penge, er det jo helt naturligt, at vi også ser på, hvordan systemet skal sammensættes. Men der kan jeg bare forstå på fru Mette Gjerskov, at man sådan set fra rød bloks side er fuldstændig ligeglad. Man ønsker simpelt hen at rulle det her tilbage, måske. Det kunne vi ikke få et klart svar på. Finansieringen i hele den røde plan hænger bare slet ikke sammen, jo mere man ligesom vil rulle tilbage og bruge af skatteborgernes penge.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Eyvind Vesselbo for en kort bemærkning.

Kl. 14:49

Kl. 14:49

Eyvind Vesselbo (V):

På baggrund af den debat, som foregår, og som er foregået indtil nu, hvor det lyder, som om det her med et gebyr er en ganske urimelig foreteelse over for de organisationer og privatpersoner, der skal klage, vil jeg godt spørge hr. Jørn Dohrmann: Er det sådan, at når man fra Dansk Folkepartis side er gået med til det her klagegebyr, er det for at genere de grønne organisationer? Er det for at forhindre de grønne organisationer i at få lov til at klage, eller er det for at hjælpe med sagsforløbet, få et hurtigere sagsforløb, få en kortere sagsbehandlingstid og et hurtigere svar?

Kl. 14:50

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:50

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg er jo igen nødt til at sige, at vi ikke har haft nogen intentioner om at ændre i klageberettigedes ret til at klage over afgørelsen. Det er jo netop derfor, jeg siger, at det er så vigtigt for os at sige, at man stadig væk har ret til at klage over de afgørelser, der bliver truffet. Nu kan jeg så bare sige, at i stedet for at man bare får lov til at klage for sjovs skyld, og at det ingenting koster, og at man bare kan gøre det for måske at forhindre, at processen går i gang, eller hvad det end kan være, jamen så vil regeringen indføre det her gebyr, hvilket jo er meget godt i tråd med, at vi alle sammen ligesom tager et ansvar, når vi sætter en proces i gang.

Vi er økonomisk ansvarlige, vil jeg sige, hvorimod jeg kan høre at rød blok sådan set bare vil have, at der skal være fri adgang, og at de slet ikke vil tage stilling til, at det er forbundet med en omkostning, når man sætter gang i den her proces. Det er jo ikke nogen gratis proces, man sætter gang i, når en klage skal behandles ude i de enkelte systemer.

Kl. 14:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Eyvind Vesselbo.

Kl. 14:51

Eyvind Vesselbo (V):

Nu kunne jeg forstå på det, fru Mette Gjerskov foreslog her, at hvis man bare lavede lovgivningen om, justerede noget i lovgivningen, så behøvede man ikke noget klageorgan. Jeg gerne spørge hr. Jørn Dohrmann, om han er enig med fru Mette Gjerskov i, at hvis man bare laver loven om, skal folk ikke have ret til at klage til Naturklagenævnet og Miljøklagenævnet.

Kl. 14:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 14:51

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen sådan som jeg også forstår hr. Eyvind Vesselbo, tror jeg næsten, at han har hørt den samme hule tale fra den røde bloks side, altså Socialdemokraterne. De taler sådan set kun om, at alt skal være frit, at ingen skal betale for noget som helst, at alt skal finansieres over skatterne. Men vi må bare sige, at pengene jo skal komme et eller andet sted fra, og derfor skal vi også sørge for, at der er en vis kvalitet i de ting, som lander på de klageinstansers bord, og som de

skal behandle. Derfor har det været vigtigt for i hvert fald Dansk Folkeparti, at vi kan sige, at klagerettigheden stadig væk er der, og at man har ret til at klage over afgørelser, men at der altså lige skal være lidt sammenhæng imellem den proces, man sætter i gang, og de omkostninger, der også er på det område. Derfor har det været vigtigt for os at sige, at det her ikke er en gratis omgang.

Kl. 14:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Ida Auken som SF's ordfører.

Kl. 14:52

(Ordfører)

Ida Auken (SF):

Vi står i dag med et lovforslag, som har til formål at lægge et meget stort gebyr, nemlig 3.000 kr., over på især de grønne organisationer, når de vælger at klage over en sag. Man har sagt, at det er for at begrænse antallet af grundløse klager, men vi har stadig væk overhovedet ikke kunnet få at vide, hvad en grundløs klage er. Vi har ikke kunnet få eksempler på, hvad man forestiller sig der ville komme færre klager af, og vi har ikke fået svar på, hvordan man egentlig forklarer, at de grønne organisationer vinder stort set alle deres sager.

For mig at se er det her endnu en cementering af, at regeringen samt Dansk Folkeparti sådan set ikke er særlig interesserede i natur- og miljøbeskyttelsen i det her land eller for den sags skyld heller ikke i et meget grundlæggende princip i demokratiet, nemlig retten til at klage. Man er mere optaget af at få det til at se ud, som om det skulle være de grønne organisationer, der er skyld i, at vennerne i landbruget ikke får deres husdyrgodkendelser så hurtigt, som de gerne vil have dem, og så lempelige, som de gerne vil have dem.

Forslaget her udgør faktisk et angreb på det demokratiske system, vi har i landet. Vi tiltrådte i 1998 sammen med en række andre lande Århuskonventionen, der sikrer borgerne en række miljørettigheder, heriblandt retten til at klage. I konventionens § 9, stk. 4, står der om adgangen til at klage, at det ikke må være uoverkommelig dyrt at påklage afgørelser, og jeg synes sådan set, at regeringens nye lovforslag er en noget lemfældig omgang med lige præcis den bestemmelse i konventionen.

Jeg kan ikke se forslaget som andet end et bevidst forsøg på at begrænse grønne organisationers adgang til den lovmæssige klageadgang. En sådan klageadgang er en grundsten i det moderne demokrati og bør altså ikke være forbundet med en dyr adgangsbillet, og vi kan ikke andet end at se denne seksdobling af klagegebyret for organisationerne som et direkte angreb på civilsamfundets muligheder for at kigge de offentlige institutioner over skulderen og efterprøve afgørelserne.

De sager, som f.eks. Det Økologiske Råd har indsendt, ville over en 3-årig periode have kostet organisationen næsten 1,4 mio. kr., og hvis et beløb i den størrelsesorden ikke er at betragte som uoverkommelig dyrt, ved jeg søreme ikke, hvad det er for sådan en lille organisation, der har et budget på omkring 6 mio. kr. om året.

Ifølge ministeren er baggrunden for gebyret at få de grønne organisationer til at tænke sig bedre om, før de klager, så man undgår grundløse klager. Men igen: Hvad er det, ministeren forstår ved grundløse klager? Hvis vi igen tager Det Økologiske Råd som eksempel, har de påklaget 517 ud af 5.000 sager fra 2007 til 2010. Af de sager er 54 afgjort, og de har vundet dem alle sammen. 45 er trukket tilbage, efter at der er udarbejdet et tillæg til godkendelsen, så den svarer til loven, og i yderligere 15 har man trukket ansøgningen tilbage. Vi har altså 405 klager, der endnu ikke er afgjort, men de hidtidige udfald taler jo nok for sig selv.

Lad os sige, at disse 405 klager havde kostet Det Økologiske Råd 3.000 kr. stykket. Så havde denne lillebitte organisation altså haft 1,2 mio. kr. ude at svømme. Hvis disse tal ikke er tilstrækkelige for mi-

nisteren og for regeringen, kan jeg supplere med, at Danmarks Naturfredningsforening, som jo også består af gode borgerlige menesker, har påklaget knap 2 pct. af samtlige afgørelser, og at de ligesom Det Økologiske Råd faktisk er yderst påpasselige med, at alle klager er velbegrundede. Det er jo ikke nogle kværlanter, der bare sidder og hygger sig med at klage i deres fritid, det er sådan set ganske velbegrundede sager, og det viser sig jo også, at Danmarks Naturfredningsforening har vundet cirka halvdelen af deres klagesager og stort set samtlige sager på husdyrlovgivningsområdet.

Når ministeren mener, at der her er tale om grundløse klager, er det så ikke nærmere tilfældet, at de grønne organisationer sikrer, at kommunerne faktisk overholder loven? Under strukturreformen fremhævede regeringen netop klagesystemet og organisationernes indsats som en garant for, at den omfattende decentralisering af opgaverne med miljøgodkendelser ikke ville føre til forringelser af miljøbeskyttelsen, men med de hindringer, der nu bliver lagt i vejen for de grønne organisationers rolle som vagthund, hvem skal så sørge for, at kommunerne ikke holder hånden over landbruget og giver lempelige tilladelser til sig selv?

Hvis regeringen ikke ønsker at tage imod den vel at mærke gratis hjælp, som miljøorganisationerne bidrager med i forbindelse med denne kontrol, må staten jo selv påtage sig et ansvar for at sikre, at kommunerne overholder loven. Men mon det ikke, når vi nu står og snakker samfundsøkonomi i den store skala, faktisk er billigere også at få hjælp af civilsamfundet de steder, hvor den enkelte kan tage ansvar?

Det er helt ærligt en lille smule komisk, når miljøministeren mener, at det her forslag skal være den bedste måde at nedbringe sagsbehandlingstiden for klagesager på. En åbenlyst mere miljøvenlig løsning kunne være at gøre lovforslaget mere præcist og indskærpe over for kommunerne, at sagerne skal behandles korrekt i første omgang. Så fjerner vi årsagen til klagerne frem for at fjerne adgangen til at klage.

Kl. 14:57

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Tage Leegaard som konservativ ordfører.

Kl. 14:58

(Ordfører)

Tage Leegaard (KF):

Tak. Danmark har en enestående natur, som vi alle er forpligtet til at værne om. Ingen har ret til at udfolde sig på en måde, så særlige naturværdier går tabt, og vi har derfor også både ret og pligt til at holde øje med, om naturen lider urimelig overlast, når vi som mennesker ændrer på den, når der skal bygges veje, broer, nye byområde eller anlægges erhvervsvirksomheder af den ene eller den anden art. Det er altså sådan, at man, hvis man føler, at naturen lider unødvendigt under et menneskeskabt projekt, har ret til at klage til Natur- og Miljøklagenævnet. Det er uden diskussion en nødvendig og god lovbindende og lovreguleret ret, som enkeltpersoner, virksomheder og organisationer har, og den ret skal der ikke sættes spørgsmålstegn ved.

Der skal dog heller ikke herske tvivl om, at vi i Det Konservative Folkeparti ikke ønsker en overdreven brug af en ret; vi ønsker, at klager ikke indgives for klagens skyld, men for at få undersøgt, om en given aktivitet nu også er i overensstemmelse med de regelsæt, der gælder for beskyttelse af natur og miljø. Det er således et ønske om en smidigere klagebehandling, der har ført til dette forslag om en ændring af taksterne for at klage, så det fra årsskiftet skal koste 500 kr. for enkeltpersoner og 3.000 kr. for virksomheder og organisationer at få behandlet en klage ved Natur- og Miljøklagenævnet. Samtidig tilføjes der 10 mio. kr. til området for at få antallet af uafsluttede klager nedbragt.

Jeg synes, der er grund til at notere sig, at klagegebyret, hvis man får medhold i sin klage til Natur- og Miljøklagenævnet, kommer til-

bage til klager, og der er på den måde ikke lagt op til, at vi på baggrund af de nye gebyrer får en større belastning af naturen. En hurtigere og smidigere klagebehandling vil måske endda få positive følger. Alt i alt er det en god lovændring, som Det Konservative Folkeparti støtter.

Kl. 15:00

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en kort bemærkning fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 15:00

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil gerne spørge om noget. Jeg står her med Danmarks Naturfredningsforenings høringssvar. Jeg ved jo, at Danmarks Naturfredningsforening normalt har en særlig stor plads i De Konservatives hjerte, og Naturfredningsforeningen siger altså her, at miljøorganisationerne spiller en samfundsnyttig, billig og uundværlig vagthund-rolle. Og så siger de, at lovforslaget er yderligere et eksempel på regeringens bestræbelser for at knægte de grønne organisationer.

Kan Det Konservative Folkeparti virkelig være med til det?

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:00

Tage Leegaard (KF):

Tak. I Det Konservative Folkeparti sætter vi stor pris på det kæmpe arbejde, der udføres i Dansk Ornitologisk Forening, Danmarks Naturfredningsforening osv. osv. – alle de organisationer, der nu er, og som kæmper for det grønne og for, at vi skal have et godt miljø i Danmark. Det skal der overhovedet ikke herske tvivl om.

Der skal heller ikke herske tvivl om, at vi i Det Konservative Folkeparti er optaget af, at de klageinstanser, vi har, er smidige og hurtige, og at når man klager til dem, skal det være med begrundede klager, men når der så samtidig i dette lovforslag er lagt op til, at man, hvis man får medhold i sin klage, får sine penge tilbage, så synes jeg også, at vi har tilgodeset såvel natur som samfund.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Mette Gjerskov for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:01

Mette Gjerskov (S):

Jeg kan forstå, at der åbenbart ikke var så blød en plet i Det Konservative Folkepartis hjerte for Naturfredningsforeningen, for Naturfredningsforeningen siger selv:

»Klagegebyret hviler på en usaglig og forkert forudsætning om urimelige klager.«

Gør det slet ikke indtryk på Det Konservative Folkeparti? En ting er, at vi Socialdemokrater er imod det her – det er, hvad det er, der er vi så vant til at tale for døve øren – men pæne og ordentlige folk i Naturfredningsforeningen, som rundtomkring i landet bruger deres fritid på at tage vare på vores natur og miljø, siger til os i Folketinget: Lad være med at vedtage denne lovgivning; det er usagligt, det er ukonstruktivt, og det handler om at knægte de grønne organisationer. Gør det ikke indtryk på Det Konservative Folkeparti?

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:02

Tage Leegaard (KF):

Der er ingen i Det Konservative Folkeparti, der har noget imod Danmarks Naturfredningsforening eller andre grønne organisationer. Vi er ikke ude på at knægte nogen organisationer, vi er ude på, at vi skal have et velfungerende samfund.

Jeg læste formanden for Danmarks Naturfredningsforenings indlæg i Jyllands-Posten sidste weekend med stor interesse. Her blev der gjort rede for, at man af de klager, man havde indgivet, havde vundet stort set alle, der handlede om landbrug, mens rigtig mange, der handlede om erhverv, ikke var blevet vundet. Det vil altså sige, at der også kommer uberettigede klager ind, og det indrømmer formanden for Danmarks Naturfredningsforening jo i avisen, og det bed jeg meget mærke i.

Derfor synes jeg også, at der er god grund til, at man ligesom siger: Vi vil gerne have klager, vi vil gerne have sikret vores miljø, men vi vil ikke have klager for klagerens skyld.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den radikale ordfører, hr. Johs. Poulsen.

Kl. 15:03

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Lad mig starte med at slå fast, at Det Radikale Venstre under ingen omstændigheder kan støtte lovforslaget her, som jo, hvis man skærer al udenomssnak væk, handler om en eneste ting, nemlig at man vil reducere antallet af klager i klagesystemet inden for det grønne område. Det våben, der så skal tages i brug her, er primært i forhold til organisationerne, nemlig at man seksdobler gebyret og laver et gebyr på 3.000 kr., altså seks gange så stort som gebyret for enkeltpersoner, som er på 500 kr. Det er altså et gebyr, som betyder – det kan vi også høre på forskellige ordførere – at nu skal man tænke sig rigtig grundigt om, inden man klager.

Vi har ikke den tilgang til det, at man ikke tænker sig rigtig grundigt om, inden man klager, og ikke også har gjort det hidtil. Faktisk mener vi, at der bliver tænkt rigtig grundigt over tingene, når man laver klagesager, og set med Det Radikale Venstres øjne var det meget mere interessant, hvis vi tog en diskussion om, hvad det egentlig er, der er grundlaget for, at der er et relativt stort antal klager, som betyder, at der er en lang sagsbehandlingstid. For der er vi sådan set enige med regeringen i, at det jo ikke er et mål i sig selv at have en lang sagsbehandlingstid inden for det her system, og at det, der må være målet, er, at man har et smidigt og godt klagesystem, som er retfærdigt og tilgængeligt.

Jeg bliver bare nødt til at sige, at hvis vi kigger lidt tilbage i den her regerings levetid, kan vi se, at man på et tidspunkt havde en miljøminister, der hed Connie Hedegaard, og hun sagde og lagde op til, at man skulle lave en samlet reform af hele klagesystemet inden for det grønne område. Det var et synspunkt, som Det Radikale Venstre støttede meget, og vi glædede os til, at vi skulle have den diskussion om, hvordan man kunne få en reform af klagesystemet inden for det grønne område, bl.a. ved sammensætningen af nævnene og ved meget andet. Desværre er det, der i mellemtiden er sket, at man kun har lavet et par lapperier, og nu er man så forbavset over, at der er et relativt højt antal sager, der ligger ved nævnene, og det forsøger man så at reducere ved at lave en betaling. Det synes vi i Det Radikale Venstre er den forkerte angrebsmåde. Det var altså meget bedre, at man tog en grundlæggende diskussion om: Hvad er årsagen til, at vi har den situation, vi har?

Jeg er ikke i tvivl om, at det for en del sagers vedkommende handler om, at man i øjeblikket har lavet afgørelser rundtomkring,

specielt inden for husdyrlovens område, som er lavet som hastværk, og derfor er det også blevet lastværk. Det er altså blevet afgørelser, som ikke har den fornødne kvalitet, og som man derfor forventeligt får klager over. Og der synes vi i Det Radikale Venstre, at det havde været langt klogere at kigge på, hvad baggrunden er for, at man føler sig presset til at skulle lave meget hurtige afgørelser og måske ikke afgørelser, der derfor er tilstrækkelig grundige.

Man kunne naturligvis også diskutere, om man kunne ændre på lovgivningen, således at man kunne lave en standardiseret lovgivning på flere områder end det rum, der er for skøn i øjeblikket for kommunerne lokalt. Den diskussion ville også være relevant at tage, og set med mine øjne kunne man sådan set godt gøre det, altså indskrænke det kommunale skøn, hvis man så blot lagde beskyttelsesstandarder lidt højere. Det ville også nedbringe antallet af sager.

Så efter vores opfattelse burde man gribe den her diskussion helt anderledes an og netop starte den som et ønske om at lave en reform af hele klagesystemet, således at det grundlæggende blev bedre.

Det er også vores opfattelse, at man med hensyn til den sammen sætning, der er i de to nævn i dag, som jo er ret forskellige, også kunne overveje, om man alene i kraft af sammensætningen ville kunne opnå hurtigere sagsbehandling og større smidighed. Man kunne overveje, om der er visse sager, flere sager, som på baggrund af afgørelser, der allerede er truffet, i højere grad kunne træffes som administrative afgørelser eller formandsafgørelser. Der var en lang række muligheder, man kunne diskutere. Alligevel har regeringen sammen med Dansk Folkeparti valgt den dårligste løsning overhovedet, nemlig at forsøge at lægge økonomiske hindringer i vejen for, at der fremsendes klager, og vi ved jo, at de allerfleste klager er klager, man har fået medhold i.

Så er det jo rigtigt, som hr. Tage Leegaard siger, at der også er en række klager inden for specielt naturbeskyttelsesområdet, hvor man hos de grønne organisationer ikke nødvendigvis får medhold. Men jeg bliver bare nødt til at sige, at set med Det Radikale Venstres øjne er det jo ikke sådan, at man skal være nærmest hundrede procent sikker på, at en klage er en klage, man vinder, før man anlægger den. I en retsstat med visse retsprincipper må det jo være sådan, at hvis man har en klar formodning om, at her er der et eller andet, som er overtrådt i forhold til det, der er de gældende regler, så skal man have mulighed for at afprøve sagen på rimelige vilkår. Derfor synes vi i al fald, at det er en forkert tilgang, når det nærmest gøres op, som om man helt skal lade være med at klage, hvis man ikke på forhånd er nærmest hundrede procent sikker på, at man får ret. Og det er det, der lidt ligger i det her forslag.

Derfor vil jeg til sidst sige, hvis man nu endelig skulle gå ind på tankegangen om det med økonomisk styring af sagerne, at hvis vi skal have en betaling på henholdsvis 500 kr. og 3.000 kr., kunne man jo vælge at sige, at det er den part, der taber sagen, som betaler det gebyr efterfølgende. Så fik man faktisk i de allerfleste tilfælde regningen placeret et andet sted end hos de grønne organisationer, og jeg vil da appellere til, at de tre partier, der står bag forslaget, måske tager den overvejelse med ind i billedet, som et lillebitte plaster på den situation, der er i øjeblikket. Det kunne faktisk være en reel overvejelse værd.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Det har været en spændende debat, som jeg håber rigtig mange mennesker har fulgt med i, for de vil så have fået indblik i, hvilke argumenter man kan ty til, når man søger tilflugt fra tingene og ikke har

nogle gode argumenter for det, man gør, eller rettere sagt, når man ikke vil fortælle sandheden om, hvorfor man gør det, man gør. Det har været helt forrygende at høre, at formålet med at hæve gebyrerne er at reducere antallet af klager, reducere antallet af ubegrundede klager, når man så i dag bliver stillet over for det modargument, at det måske ville være en meget god idé at påpege, hvad det er for nogle klager, der vil være de ubegrundede, inden man hæver gebyrerne for at klage. Men alligevel forsøger man altså fra Venstre, Konservative og Dansk Folkepartis side at fremstille det, som om det sådan set er en kendsgerning, at årsagen til, at der er mange klager, er, at de grønne organisationer klager urimeligt. Det er jo van skeligt at forstå, at de grønne organisationer klager urimeligt, når de som oftest får ret, og jeg vil endda sige, at hvis det er sådan, at de får ret i cirka halvdelen af tilfældene, er det vel også udtryk for, at de faktisk har tænkt over tingene, inden de klagede.

Nu er det sådan, at det er en fuldstændig forkert beskrivelse af tingene, når nogle her i salen også har sagt, at vi virkelig mente, at det skulle være fuldstændig gratis at klage. Nej, det er sådan set ikke gratis at lave alt det arbejde, der går forud, for at man klager, det kræver faktisk et grundigt arbejde, det kræver mange timer, og i nogle tilfælde er det ganske vist gratis, fordi man gør det i fritiden, helt frivilligt. Jeg har klaget flere gange over min egen kommune, og det har jo ikke kostet mig noget, forstået på den måde, at jeg bare har brugt min arbejdstid på det. Men det tager altså tid at klage. Og hvis der skal laves en parallelisering til skatteområdet, som jeg kan forstå nogle synes ville være relevant at foretage, så må jeg bare sige, at så skal man også alle de gange, man vinder en sag, efterfølgende have godtgjort de udgifter, man har haft til advokater, egen arbejdstid osv., for så skal man jo kompenseres fuldt og helt, ikke bare for det gebyr, man betalte for at kunne klage. Så hvis nogen vil lave den parallelisering i forhold til skattesystemet, er vi fra Enhedslistens side sådan set helt indstillet på at diskutere det.

Det, der går fuldstændig galt i diskussionen efter min opfattelse, er jo det, at man har den opfattelse, at når der er mange klager, må det være, fordi der er for mange, der klager, og at man så må sørge for, at det bliver dyrere at klage. Det kunne jo være, at en af årsagerne til, at der er mange klager, er, at kommunernes sagsbehandling er dårlig. Det kunne være, at kommunerne af en uskøn alliance mellem Miljøministeriet og landbrugets organisationer har ladet sig presse til at komme med og gennemføre sagsafgørelserne for hurtigt, og at de derfor er blevet for dårlige. Det kunne være, at lovgivningen er for dårlig. Det kunne være, at man skulle prøve at se på, om lovgivningen er så upræcis, at det af sig selv fører til, at der kommer mange sager. Faktisk kom det frem, da vi diskuterede lovgivningen omkring husdyr, at det nok var et problem, at regeringen sådan set lagde op til, at en del af udmøntningen af, hvordan den her lov skulle håndteres, skulle ske i klagesystemet. Altså, når man erkender, at det allerede er der, regelsættet bliver fastlagt, når man vedtager loven, så skal man jo ikke bagefter undre sig over, at der kommer mange klager.

Men da man ikke vil gøre noget ved lovgivningen – og i det her tilfælde har man så valgt at sige, at det heller ikke er kommunernes skyld – så vælger man altså at sige, at man vil gøre det dyrere at klage. Det betyder, at der er en række klager, som er uhyre relevante, og som kunne vindes, men som ikke bliver rejst, for det er fuldstændig rigtigt, at uanset om man ender med at få pengene tilbage, skal pengene være der, og der er en vis forsigtighed med, hvordan man fra miljøorganisationernes side bruger pengene, og det er der sådan set ikke så meget at sige til. Så sluteffekten af det her bliver altså, at man formentlig får fjernet nogle fuldt berettigede klager.

Det synes jeg er rigtig, rigtig ærgerligt for demokratiet; det er rigtig ærgerligt for kvaliteten af de afgørelser, der træffes, for man skal heller ikke se bort fra, at afgørelser af klager jo også bruges af kommunerne, når det efterfølgende handler om at forsøge at finde ud af,

hvordan de skal administrere det her mest fornuftigt. At det så også nok er på kanten af nogle af de internationale konventioner, Danmark har skrevet under på, altså Århuskonventionen, synes jeg bare er uendelig trist at man skal nævne. Igen får vi jo en af de her fantastiske forklaringer, som vi på andre politikområder er så vant til at få fra regeringens side, nemlig at det her nok holder sig lige inden for konventionens grænser. Og så kan man se, om nogen vil føre retssag på det grundlag.

Jeg synes, at det et eller andet sted er lidt ærgerligt, at vi skal ligge på grænsen af de konventioner, som er lavet og indgået for at sikre os i forhold til lande, som måske ikke har de samme tradition for at forsvare de demokratiske rettigheder, at forsvare borgerinddragelsen og at forsvare miljøet, som vi lader som om vi har i Danmark, og så siger vi: Men det går nok, det håber vi i hvert fald at det gør.

Det tror jeg sådan set ikke det gør. Men jeg synes, at det er rigtig, rigtig ærgerligt, at man for at tilgodese et ganske bestemt erhvervsinteresser, landbrugets interesser, nemlig den industrialiserede landbrugsproduktion, er villig til at komme så tæt på konventionerne, som man overhovedet kan komme, for at knægte de grønne organisationer. Det synes jeg er trist, det er trist for miljøet i Danmark, og det er også trist for demokratiet.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Tage Leegaard.

Kl. 15:14

Tage Leegaard (KF):

Jeg kan forstå på ordføreren, at al klageadgang til det offentlige skal være gratis. Det vil altså sige, at ordføreren for Enhedslisten synes, at alle klageinstanser skal belemres med klager af enhver art. Er det det, der bliver lagt op til fra Enhedslistens side?

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:15

Per Clausen (EL):

Nu ved jeg ikke, hvad hr. Tage Leegaard baserer sin opfattelse af den danske befolkning på. Det må vel være de synspunkter og holdninger, han møder blandt sine egne venner og i sit eget politiske bagland, men det er min klare opfattelse, at danskerne ikke er borgere, som bruger tid og energi på uberettigede klager, og jeg mener sådan set ikke, at konsekvensen af, at man kan fremlægge klager over afgørelser, man mener er forkerte, vil være, at antallet af klager eksploderer, fordi man ikke skal betale et eller andet gebyr.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Tage Leegaard.

Kl. 15:15

Tage Leegaard (KF):

Nu er det da godt, at Enhedslistens ordfører tror på det gode i mennesker, og han svinger sig op til nogle demokratiske bemærkninger om klageadgang. Hvis der nu er rigtig mange, der benytter sig af deres demokratiske ret til at klage over et eller andet, de er utilfredse med, følger Enhedslistens ordfører det så som demokratisk i forhold til den person, som egentlig gerne vil have en sag igennem og er i gang med et byggeri, at sagen bliver overlæsset med et utal af klager, bare fordi man vil forhindre, at den her person får sin ret? Er det det, ordføreren forstår ved demokrati?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:16

Per Clausen (EL):

Hvis det var sådan, at hr. Tage Leegaard kunne sandsynliggøre, at vi på dette område har at gøre med organiseret sabotage af lovgivningen for at forhindre hæderlige erhvervsmænd- og kvinder i at udføre deres arbejde – hvis der bare var et konkret eksempel på det, hvis man kunne sandsynliggøre det – så kunne vi jo diskutere det. Men sådan er det ikke på det her område. Vi har ikke hørt om nogen eksempler, vi har ikke fået det sandsynliggjort, så derfor er der ingen grund til at foretage det, hr. Tage Leegaard vil gennemføre i det her tilfælde. Og så længe vi ikke har fået overbevisende argumenter for, at klageadgangen bruges i strid med det, der er hensigten og ånden i at have mulighed for at klage, så kan jeg ikke se nogen grund til, at man skal indføre økonomiske begrænsninger.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det miljøministeren.

Kl. 15:17

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Lad mig starte med at takke alle ordførerne for diverse indlæg, der har været her. Der kan ikke være nogen tvivl om, at vi står med et lovforslag, som der i hvert fald ikke er bred opbakning til, ligesom der heller ikke er enighed om intentionerne i lovforslaget. Jeg vil selvfølgelig bruge min taletid på lige at redegøre mere detaljeret for, hvad det her går ud på.

Det, det handler om, er, at vi altså skal have etableret et klagesystem, som sikrer en hurtig og effektiv behandling af klager, sådan at ingen skal vente i årevis på en afgørelse. Helt elementært drejer det sig om retssikkerhedsfølelsen, retsforbyggelsen, når man indgiver en klage, altså at man også har udsigt til, at den bliver behandlet effektivt og hurtigt.

I den anledning er det så, at parterne bag finanslovaftalen foreslår, at vi nu gør det, at vi indfører et klagegebyr for alle sager, som indbringes for Natur- og Miljøklagenævnet, og at vi derudover også differentierer det her klagegebyr. Vi differentierer det på en måde, så privatpersoner skal betale 500 kr. for at klage, og så virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder skal betale 3.000 kr. for at klage. Det her gebyr skal jo medvirke til, at indsatsen i det nye Natur- og Miljøklagenævn, som tager sin begyndelse her den 1. januar, bliver målrettet de væsentligste klager.

Herudover er gebyret blot ét element i en række, som handler om netop at få etableret et effektivt klagenævn og få reduceret de alt, alt for lange sagsbehandlingstider, som eksisterer i det nuværende Naturklagenævn og det nuværende Miljøklagenævn. De andre elementer – ud over det, vi behandler i dag – er bl.a., at der nu også er afsat en pulje på 10 mio. kr. til eksternt bistand til nævnets behandling af de ældste sager, som ligger der. Herudover bliver der så også nedsat et hurtigarbejdende eksternt ekspertudvalg, som skal se på mulighederne for yderligere at effektivisere og modernisere nævnets klagebehandling. Det er altså i sammenhæng, den række af elementer, at det her forslag også skal ses.

Det er også vigtigt at få sagt, at der med det her lovforslag ingen ændringer sker i de klageberettigedes ret til at klage over afgørelser. Som det også er blevet sagt i flere ordførertaler her, er det jo sådan, at en klage sætter rigtig meget i gang – naturligvis gør den det. Den sætter noget i gang hos den, hvis tilladelse der bliver klaget over, og hvor konsekvenserne, alt andet lige, kan blive betydelige, det er klart. Den sætter også en hel masse i gang hos den, der klager. Vi

har også hørt, hvordan hele forberedelsen af en klage selvfølgelig også er en tidkrævende proces. Og ikke mindst aktiveres hele klagenævnet. Så der er masser af parter, som bliver aktiveret i den her forbindelse.

Derfor er det her gebyr altså også med til at afspejle, at det ikke er en gratis proces, som sættes i gang. I den forbindelse finder jeg det helt logisk, at et klagegebyr på 500 kr. for private og 3.000 kr. for virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder ikke er uoverkommelig dyrt. Et gebyr vil som regel, som vi også har diskuteret det i dag, få en potentiel klager til at overveje en ekstra gang, om der skal klages, og det synes jeg er positivt. Jeg har også lyttet mig til, at det særlig er oppositionen, som ikke mener, at det er positivt.

Men for mig at se handler det her også om at få organisationerne til i højere grad at prioritere deres medvirken i forbindelse med kommunernes afgørelser og dermed sikre sig, at deres synspunkter bliver taget med i betragtning, allerede inden afgørelsen træffes, altså allerede i høringsprocessen, og allerede inden der kommer en afgørelse – og at det er der, de så også lægger energien. Det kan mindske behovet for at klage, og det synes jeg sådan set er positivt.

Man skal huske på, at der ikke ændres ved de regler, som også gælder i dag, nemlig at gebyret selvfølgelig betales tilbage, hvis en klager får helt eller delvist medhold, eller at den påklagede afgørelse ophæves eller ændres.

Så det er ganske kort elementerne i lovforslaget, og jeg ønsker en god videre behandling af forslaget i udvalget.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 15:22

Mette Gjerskov (S):

Tak. For mig at se er situationen den, at regeringen tilbage i 2006 lavede en meget dårlig lovgivning om miljøgodkendelser af husdyrbrug. Det er igennem årene ikke lykkedes landbruget at råbe regeringen op om, hvor elendig den her lovgivning er. Landbruget har prøvet at gøre opmærksom på, hvor elendig den er; det er ikke lykkedes for dem at finde lydhørhed i regeringen. Til gengæld har de grønne organisationer så kunnet klage over afgørelserne. De klager har medført, at de har fået medhold; de grønne organisationer har fået medhold hele vejen igennem. Nu har kammeradvokaten også givet dem ret i, at lovgivningen ikke er god nok; regeringen er nødt til at gå tilbage i sit lønkammer og tænke ny lovgivning ud, for det her er ikke godt nok. Og så svarer miljøministeren med at lægge et gebyr på de her klager. Jamen miljøministeren burde da ligge på sine taknemlige knæ hos de grønne organisationer og sige: Tak, fordi I udnyttede jeres demokratiske ret til at gøre mig opmærksom på et problem; I har vist mig, at der er et problem, tak for det.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det miljøministeren.

Kl. 15:23

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jeg anerkender i høj grad det store og vigtige arbejde, som de grønne organisationer leverer i alle mulige henseender. Og når det kommer til diskussionen specifikt om husdyrloven, er det jo værd at huske på, at de sager, der behandles i Natur- og Miljøklagenævnet, ikke kun vedrører sager, der henviser til husdyrloven; der er også andre sager, det skal man lige huske på.

Men når det så er sagt, er spørgsmålet stillet i retning af husdyrloven. Det har vi debatteret mange gange, det gør vi løbende, fordi der er noget at debattere. Det har været en vanskelig lovgivningspro-

ces at samle alle tidligere eksisterende love til én samlet regulering, hvad angår husdyrbrug, og af samme grund er der jo også nedsat et husdyrreguleringsudvalg, som netop skal se på forbedringer. Så i den henseende synes jeg det er fejlagtigt at skabe et billede af, at det ene og alene er husdyrafgørelser, som der bliver klaget over i forbindelse med de to nævn.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Mette Gjerskov.

Kl. 15:24

Mette Gjerskov (S):

Jamen det er husdyrafgørelserne, der har gjort, at vi har fået et problem, for det er husdyrafgørelserne, der har ligget i store stakke ovre i Natur- og Miljøklagenævnet. Det er dem, hvor alle de grønne organisationer får hundrede procent ret. Sådan en organisation som Danmarks Naturfredningsforening sætter sig ned og gennemgår 15.000 sager om året for at finde ud af, hvor der er nogle problemer, og så finder de nogle få hundrede, og så klager de over dem. Og så gør de opmærksom på et demokratisk problem: Reglerne fungerer ikke ordentligt, kommunerne kan ikke træffe de rigtige afgørelser, det overholder ikke EU-reglerne – alt det her, som jo er en del af demokratiet. Og nu får de takken: bang – 3.000 kr. pr. sag. Det er flere millioner kroner, sådan nogle organisationer baseret på frivilligt arbejde, skal have ud at svømme ad gangen. Det er da ikke en måde at takke dem på.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:25

Miljøministeren (Karen Ellemann):

Jeg noterede mig under fru Mette Gjerskovs ordførertale, at det jo ikke er hensigtsmæssigt for nogen overhovedet at vente 3 år, 4 år eller 5 år på en afgørelse, og det er jo heller ikke hensigtsmæssigt for en grøn organisation, når de påklager en sag. Derfor er jeg meget, meget optaget af, at vi får etableret et effektivt klagesystem, et effektivt miljø- og naturklagenævn, og det her er et af elementerne. Der er ikke tale om, at det er takken for det vigtige arbejde, som de grønne organisationer leverer. Tværtimod handler det her om at få etableret et effektivt klagesystem.

Med de her gebyrer signalerer vi så bare, hvad det er, der bliver sat i gang, når man klager over en sag. Hvad er det for et stort maskineri, der går i gang, ikke blot i klagenævnene, men så sandelig også i organisationerne og hos den person, der klages over? Jeg synes, det er vigtigt, at vi har et effektivt klagesystem, hvor man kan have en vis forventning om at man selvfølgelig også forholdsvis hurtigt får en afgørelse. Af samme grund er det også meget vigtigt at huske på, at det her ikke er prisen for at klage. Det er et gebyr, og får man ret i sin klage, får man pengene tilbage.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til miljøministeren. Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Harmonisering af regler om opgørelse af bopælstid for folkepension).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010).

Kl. 15:27

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er hr. Erling Bonnesen som ordfører for Venstre.

Kl. 15:27

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Lovforslaget her harmoniserer reglerne om opgørelse af bopælstid for folkepension, og harmoniseringen betyder, at optjeningsreglerne for folkepension vil gælde for flygtninge på præcis samme måde, som de i dag gælder for øvrige indvandrere og danskere, der har haft ophold i andre lande. Helt konkret vil det sige, at enhver, der har haft bopæl i landet i mindst 3 år før folkepensionsalderen, vil have ret til at få pension, og pensionens størrelse vil afhænge af bopælstiden. Det vil sige, at hvis man har boet i Danmark et sted mellem 3 og 40 år før folkepensionsalderen, vil man i stedet for folkepension blive tildelt en brøkpension. Derudover vil alle pensionister have mulighed for efter en konkret individuel vurdering at modtage personlige tillæg efter pensionsloven. Det kan eksempelvis være helbredstillæg, varmetillæg, boligydelse og nedsat licens. Det sikrer, at alle nødvendige behov opfyldes.

Overgangsordningen sikrer, at de flygtninge, der allerede bor i Danmark, ikke får ændret i retten til folkepension med kort varsel, og at de flygtninge, der ikke omfattes af overgangsordningen, har mulighed for bedre at planlægge deres pensionisttilværelse, idet de kan optjene mindst 10 år mere og samtidig får mulighed for at tilpasse sig de ændrede regler.

Lovforslaget vil gøre reglerne for tildeling af folkepension mere lige og gennemsikkelige, samtidig med at alle sikres en grundlæggende sikkerhed i deres alderdom.

Venstre støtter lovforslaget. Tak.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det er først fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 15:29

Line Barfod (EL):

Jeg ville høre, om Venstres ordfører kan forklare, hvordan man som flygtning selv skal vælge, hvor længe man opholder sig i Danmark inden folkepensionen. Hvordan er det, man som flygtning selv planlægger, hvornår der skal blive krig i ens land, eller hvornår man bliver forfulgt af regimet, så man er nødt til at flygte? Hvordan har Venstre forestillet sig at det skulle kunne lade sig gøre for en flygtning?

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:29

Erling Bonnesen (V):

Det, som jeg har markeret i min ordførertale, synes jeg er meget klart og enkelt. Kernen i sagen er jo, at man som flygtning kan optjene folkepension, så længe man er her i landet. Det svarer jo, som jeg

også har markeret i ordførertalen, til sammenlignelige situationer. Så jeg synes, det er en udmærket måde at gøre på. Det er det overordnede i sagen.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 15:30

Line Barfod (EL):

Hvordan kan det sammenlignes? En indvandrer eller en udvandrer bestemmer jo selv, hvornår de kommer til Danmark. En dansker, der er flyttet til udlandet og har boet der i mange år og så kommer tilbage, bestemmer det selv. En, der er kommet til Danmark som indvandrer, har selv bestemt det.

Men hvis der er tale om en flygtning, f.eks. en iraner, der kæmper imod det iranske regime, og som får at vide, at vedkommende risikerer at komme i fængsel og blive tortureret, eller som måske har været i fængsel og er blevet tortureret, og som så flygter til Danmark, hvordan bestemmer vedkommende selv, hvor lang tid før pensionsalderen vedkommende kommer til Danmark? Det er det, jeg simpelt hen ikke forstår, og det er det, jeg gerne vil have ordføreren til at prøve at forklare.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:31

Erling Bonnesen (V):

Når man ser på, hvor meget der skal til for at opnå folkepension, og på, hvordan man kan optjene folkepension, kan man se, at folk optjener i den periode, de er her i landet. Ret meget mere enkelt kan det jo næsten ikke stilles op, men jeg kan forstå, at Enhedslisten bare vil have lukket op og lade kassen stå åben. Jeg synes da, det er helt ligetil, at man kan optjene folkepension i den tid, man er her i landet, og så er der oven i købet nogle overgangsordninger for dem, som er her nu. Det kan næsten ikke stilles mere enkelt op.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:31

Mette Frederiksen (S):

Jeg vil gerne høre, om ordføreren kan bekræfte, at hvis man kommer til Danmark og bliver tilkendt flygtningestatus, efter man er fyldt 62 år, så vil man, hvis det her lovforslag vedtages, ikke kunne modtage én krone som pensionist, så vil man ikke kunne modtage en eneste krone i pension. Er det ikke korrekt?

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:31

Erling Bonnesen (V):

I lovforslaget står der ret tydeligt, som jeg allerede har markeret et par gange nu, at man optjener ret til folkepension i den tid, man er her i landet. Ret meget mere enkelt kan det næsten ikke siges.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Mette Frederiksen.

Mette Frederiksen (S):

Jeg må da bede ordføreren om at svare på spørgsmålet. Er det ikke korrekt forstået, at den periode, hvor man kan optjene ret til folkepension, er forud for det fyldte 62. år, og at konsekvensen af det er, at hvis man ankommer til Danmark som flygtning efter det 62. år, men inden man bliver 65 år og dermed folkepensionist, er man, hvis det her lovforslag vedtages, ikke berettiget til så meget som en eneste krone i folkepension resten af sit liv i Danmark?

Kl. 15:32

tægt, der står i forhold til de udgifter, de må have ved at leve her i landet, altså, hvis det er så logisk og ligetil for Venstre, hvorfor i alverden har man så ikke indført det noget før?

Er sandheden ikke, vil jeg spørge hr. Erling Bonnesen, at det er en luns, man har været nødt til at give til Dansk Folkeparti efter års pres? Det har aldrig været Venstres politik, og det burde aldrig være blevet det.

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:34

Erling Bonnesen (V):

Jamen hvis man først kommer hertil, efter man er blevet folkepensionist, er man jo over den aldersgrænse, og så må man vende tilbage til det, der er hovedkernen i lovforslaget. Og så er der en række overgangsordninger for dem, som er her nu. Så jeg kan næsten kun henvise til, at man læser lovforslaget.

Kl. 15:32

Erling Bonnesen (V):

Når jeg afslutter min ordførertale med at sige klart og tydeligt, at Venstre støtter lovforslaget, er det, fordi vi i Venstre selvfølgelig støtter lovforslaget, efter vi har drøftet det i Venstre. Så klart og tydeligt er det.

Så er det jo fuldstændig rigtigt, som spørgeren også siger, at førtidspension sådan set ikke har noget med det her at gøre. Jeg har markeret klart og tydeligt flere gange og skal gerne gøre det en gang til, at man kan optjene folkepension i den tid, man er her. Man kan ikke tælle perioder fra ophold andre steder uden for landet med, og det er sådan set et ganske udmærket hovedsigte med det. Skulle der så være nogle yderligere detaljer i det, har vi en udvalgsbehandling, og så lad os da få set på det.

Kl. 15:33

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:33

Morten Østergaard (RV):

Jamen jeg tror da, at en af de store ændringer med lovforslaget må være gået hen over hovedet på mig, hvis man med forslaget nedsætter pensionsalderen til 62 år. Det har jo meget vidtrækkende konsekvenser, må man sige. Ordføreren må jo kunne svare på, om det er fornuftigt og rimeligt, at man ikke længere, hvis man kommer hertil i en alder af 62 år eller ældre, overhovedet kan optjene ret til folkepension. Det virker da som en fuldstændig urimelig ordning, uanset hvilken tilgang man har til lovforslaget i øvrigt.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det den socialdemokratiske ordfører, og det er fru Mette Frederiksen.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:33

Erling Bonnesen (V):

Næh, jeg synes, det er et ganske udmærket lovforslag, og det har jeg sagt adskillige gange. Man optjener folkepension i den tid, man er her, men kommer man her først, når man er blevet folkepensionist, så er man jo over den grænse. Så er der en række overgangsordninger, og det har jeg også markeret i ordførertalen, og en række andre ydelser, som man kan få, hvis man er pensionist. Det tror jeg ikke at jeg har behov for at gentage.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:33

Morten Østergaard (RV):

Nu er det jo sådan, at 62-årige pr. definition ikke er pensionister, så skulle det være førtidspensionister, og det er jo en anden sag. Men det er fair nok, at hr. Bonnesen ikke kender alle detaljer i lovforslaget

Det, jeg så vil spørge om, er: Hvis det virkelig er så naturligt, ret og rimeligt at indføre det her optjeningsprincip for mennesker, der ikke har nogen chance for at gøre noget ved det, for på den måde at sikre, at man får en underklasse af pensionister, som ikke har en ind-

(Ordfører)

Mette Frederiksen (S):

Siden 2001, hvor VKO fik flertallet af mandaterne her i Folketinget, er der blevet gennemført meget lovgivning. Mange af beslutningerne har vi fra Socialdemokratiets side været imod, ofte fordi de har været fordelingspolitisk forkerte, eller fordi de ganske enkelt har skubbet Danmark i den forkerte retning. Og nogle gange, når man som oppositionspolitiker må afvise et forslag fra sine politiske modstandere, kan man godt ærgre sig over det, fordi der kan være enkeltelementer i forslaget, som man sådan set godt kan støtte. Andre gange må man pure afvise et forslag, fordi forslaget er usympatisk, uretfærdigt og uigennemtænkt. Og det er lige præcis sådan, vi har det med det her forslag.

I Danmark modtager vi hvert år nogle flygtninge. Det er mennesker, der flygter fra borgerkrig eller fra individuel forfølgelse. Hver eneste af dem kan berette om et liv eller begivenheder, som ingen mennesker burde gennemleve. Opnår man flygtningestatus i Danmark, skal man beskyttes, og man skal selvfølgelig også have ordentlige levevilkår.

Mange flygtninge er voksne, når de kommer til Danmark. De har måske arbejdet i deres hjemland og optjent en pension der, som de selvfølgelig ikke kan tage med sig, når de flygter. De her flygtninge står relativt dårligere end de fleste andre, også når de bliver ældre, og de er helt uden skyld i deres egen situation. Mange borgere med baggrund som flygtninge opnår dertil aldrig en god tilknytning til det danske arbejdsmarked. Traumer har måske bidt sig fast, sproget driller, eller ar på sjælen forhindrer et liv, som de fleste andre lever. Og selv om jeg tror, at en mere målrettet beskæftigelsesindsats vil kunne bringe flere mennesker også med flygtningebaggrund tættere på det ordinære arbejdsmarked, så vil der sikkert også i fremtiden være mange borgere med flygtningebaggrund, der vil have svært ved at

magte et job på lige vilkår med andre, og som derfor er afhængige af et ordentligt forsørgelsesgrundlag.

Mange mennesker med flygtningebaggrund er derfor økonomisk sårbare, og det er meget, meget få af dem, der har råd til at spare op til deres egen alderdom.

I dag kan borgere med flygtningebaggrund i Danmark selvfølgelig få folkepension, ligesom alle andre kan få det, men også den ret til pension skal der nu, hvis det står til regeringen og Dansk Folkeparti, pilles ved. I fremtiden skal det være således, at mennesker med flygtningebaggrund mister deres ret til at modtage folkepension ligesom alle andre pensionister i Danmark. Helt ærligt, hvor dybt kan Dansk Folkeparti og regeringen egentlig falde? Der indføres nu brøkpension for flygtninge, således at folkepensionens størrelse afhænger af antallet af år, man har været bosat i Danmark.

Regeringen og sikkert også Dansk Folkeparti siger frejdigt, at det jo blot er at sidestille flygtninge med andre indvandrere. Men helt ærligt: Forventer regeringen og Dansk Folkeparti, at mennesker, der flygter fra krig og elendighed, på vej ud af grænsekontrollen lige skal bede om at få deres pension med til Danmark? Var situationen ikke så alvorlig, ville det her jo næsten være til at grine af. Borgere i Danmark med flygtningestatus har ikke mulighed for at tage en eventuel pensionsopsparing med fra deres hjemland. Mange har dårlig tilknytning til arbejdsmarkedet. Gennemføres forslaget, som det ligger her, vil det betyde mere fattigdom og dermed også mere ulighed i vores samfund.

Vi stemmer nej til det her lovforslag, og det er os helt, helt ubegribeligt, hvordan flertallet kan have det her syn på flygtninge og deres alderdom i Danmark.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:39

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg er enig i, at der er noget, der er meget urimeligt. Jeg synes, det er urimeligt, at det har været sådan i Danmark siden midten af 1980'erne, så vidt jeg husker, at folk, der har fået asyl i Danmark, er bedre stillet end danske statsborgere og er bedre stillet end indvandrere, der er kommet hertil for f.eks. at arbejde. Det er da en urimelighed, at ud over at vi har taget imod dem, fordi de er flygtet, skal de også have bedre økonomiske vilkår end danske statsborgere i Danmark. Det er en urimelighed.

At man kan få sig selv til fra Socialdemokraternes side at sige, at det er forfærdeligt, at man fjerner en positiv særbehandling af flygtninge i det danske samfund, som man har hjulpet ind i Danmark, fordi de har været vurderet til at være berettiget til at få asyl, er mig altså en gåde. Urimeligheden har bestået i, at danske statsborgere har været ringere stillet end nogle, vi har hjulpet ind i vores land. Det er deri, urimeligheden består.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:40

Mette Frederiksen (S):

Nogle gange bliver man jo næsten fuld af beundring over Dansk Folkepartis evne til at vende tingene på hovedet.

Vi modtager i Danmark et ret lille antal flygtninge. Vi har en forpligtelse både som samfund og som mennesker til at hjælpe mennesker, der er på flugt. Når flygtninge kommer til vores samfund, skal de have beskyttelse. De skal selvfølgelig også have et ordentligt levegrundlag. Vi ved jo, at mange af de mennesker, der flygter, ikke flygter, inden de er 25 år, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen. De

flygter i løbet af deres voksentilværelse. De kan ikke tage en pension med fra deres hjemland, og det betyder, at de for evigt og resten af deres liv vil have en ringere pension end de fleste andre i vores samfund.

Jeg forstår ikke den politiske iver for at vanskeliggøre forholdene for mennesker, der i forvejen har så svære kår, som flygtninge naturligt har det.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:41

Martin Henriksen (DF):

Jo, men der vil jo også være danskere og indvandrere, som er kommet hertil for at arbejde, og som af forskellige årsager heller ikke har haft mulighed for at tage en pension med fra det land, de har boet i. Der er sagen jo bare den i dag, at folk, der har fået asylstatus i Danmark, er økonomisk bedre stillet end danske statsborgere, som har været ude at rejse i den store verden, eller er økonomisk bedre stillet end indvandrere, der er kommet til Danmark for at arbejde. Det er da en urimelighed over for mennesker, som er statsborgere i det her land, og over for indvandrere, som er kommet for at arbejde og bidrager positivt til det her samfund.

Der er jo slet ikke tale om, at man lige pludselig skal på fattiggården. Der vil stadig være tale om, at man kan få økonomi fra det offentlige. Man er bareigestillet med danske statsborgere, man erigestillet med de borgere i dette land, man er kommet til og fået beskyttelse i. Urimeligheden har bestået i, at de har haft bedre økonomiske forhold end danske statsborgere og indvandrere, der er kommet til Danmark for at arbejde. Det er en urimelighed, og det er en gåde, at Socialdemokraterne ikke kan se det. Det står og blinker i neonlys.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:41

Mette Frederiksen (S):

Det er simpelt hen ikke korrekt, hvad Dansk Folkepartis ordfører siger, for det er jo sådan, at hvis du nu kommer til Danmark som flygtning, efter at du er fyldt 62 år, så vil du ikke kunne få tilkendt så meget som én krone i folkepension i Danmark. Jeg ved ikke rigtig, hvordan Dansk Folkeparti forestiller sig at man skal kunne gennemleve en hel alderdom i Danmark uden at kunne få folkepension.

Når vi har brøkpension i dag for folk, der kommer som indvandrere til vores samfund, så er det jo, fordi vi forventer, at folk gør det frivilligt, og fordi de i de år, hvor de har arbejdet i Tyrkiet eller et andet land, har haft mulighed for at spare op. Det afviger bare for flygtninge, for det, der kendetegner flygtninge, er selvfølgelig, at man ikke kan planlægge sin egen fremtid, at man ofte må flygte meget pludseligt væk fra sine ejendomme, væk fra sine værdier, væk fra det samfund, som man har været en del af tidligere. Der synes vi altså, det er fuldstændig og aldeles rimeligt, at de få mennesker, som får tilkendt flygtningestatus i Danmark, selvfølgelig skal have et ordentligt levegrundlag. Vi ønsker ikke at gøre deres pensionisttilværelse så dårlig, som regeringen og Dansk Folkeparti desværre lægger op til.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Martin Henriksen.

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

I Danmark gælder princippet om brøkpension, hvor størrelsen af folkepensionen bygger på opholdstiden i Danmark. Retten til fuld folkepension er således betinget af mindst 40 års fast bopæl i Danmark mellem det fyldte 15. år og folkepensionsalderen. Udgør opholdstiden mindre end 40 år, udbetales folkepensionen med en brøk.

I henhold til gældende pensionslov er flygtninge imidlertid undtaget fra de sædvanlige optjeningsregler. For at harmonisere optjeningsreglerne for folkepension er regeringen og Dansk Folkeparti i forbindelse med dette års finanslovaftale blevet enige om at afskaffe flygtninges adgang til at medregne bopælstid i oprindelseslandet ved beregning af folkepension.

Dermed omfattes flygtninge af de samme principper, som gælder for øvrige indvandrere og danskere, der har haft ophold i andre lande. Det betyder ganske enkelt, at man fjerner den positive særbehandling, man fjerner den særstatus, som folk, der har fået asyl i Danmark, har haft indtil nu. Ud over at der er nogle mennesker, som er berettigede til at få asyl – de har flygtningestatus, og så skal man selvfølgelig hjælpe dem i Danmark, hvis de lever op til reglerne, sådan er det i dag, og sådan skal det også være – er det da urimeligt i forhold til den danske statsborger, som måske har været ude i verden, som måske ikke kan gøre for, at forældrene, da vedkommende var 10 år, valgte at flytte til et andet land ude i den store verden, og som så kommer tilbage som voksen. Den danske statsborger, som er født i Danmark og opvokset en del af sit liv i Danmark, vil jo så være dårligere stillet end en person, som har fået asylstatus i Danmark.

Det synes vi ikke er rimeligt i Dansk Folkeparti. Det er en urimelighed. Det må selvfølgelig være sådan, at de, der kommer ind i landet, som minimum skal have de samme betingelser og som minimum skal leve op til de samme regler som danske statsborgere og indvandrere, der er kommet udefra for at arbejde. Det må være det mindste, vi kan forlange. Der har været en positiv særbehandling på det her område. Nu fjerner vi den positive særbehandling, og så siger vi, at folk, der har asylstatus i Danmark, nu har de samme betingelser som danske statsborgere og indvandrere, der f.eks. er kommet for at arbejde. Og det er ikke en urimelighed, det er en rimelighed. Vi støtter lovforslaget.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er et par korte bemærkninger. Først er det fru Line Barfod.

Kl. 15:45

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti synes, at mennesker, der er flygtet efter fængselsophold og tortur, f.eks. fordi de har prøvet at gøre oprør mod det iranske regime, skal være henvist til almisser i det danske samfund. Har man i Dansk Folkeparti, hvis man synes, det er urimeligt, at danske statsborgere bliver henvist til almisser, når de går på pension, overvejet i stedet at afskaffe det almissesystem og sikre, at også de kunne få folkepension?

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:46

Martin Henriksen (DF):

Dansk Folkeparti har jo forsøgt at sikre de folkepensionister i Danmark, som har den dårligste økonomi. Det har vi bl.a. gjort i form af indførelsen af ældrechecken, og også ved at man har forhøjet pensionstillægget en lille smule i forbindelse med tidligere aftaler her i

Folketinget mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Det er vi rigtig godt tilfredse med, og det er vi jo netop, fordi vi har ønsket at give en håndsrekning til de folkepensionister, som ikke har så meget at gøre godt med. Der er, så vidt jeg lige husker på stående fod, ca. 250.000 folkepensionister, der rent faktisk har haft gavn af den ældrecheck, som Dansk Folkeparti har fået indført, og det er vi rigtig stolte af i Dansk Folkeparti.

Det, vi så bare siger her, er, at folk, der får asylstatus i Danmark, er sidestillet med danske statsborgere. De har de samme vilkår, er underlagt de samme regler som danske statsborgere, og det synes jeg faktisk er rimeligt. Så vil der jo ikke være tale om, at man slet ikke kan få nogen midler fra det offentlige. Den situation vil man ikke komme i med det her lovforslag. Men man vil komme i den situation, såfremt lovforslaget bliver vedtaget, at de regler, der gælder for danske statsborgere, også gælder for folk, der har fået asylstatus. Man fjerner en særstatus, og det er rimeligt.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 15:47

Line Barfod (EL):

Nu snakker vi ikke om folk, der er på folkepension. Vi snakker om de mennesker, der ikke kan få pension, fordi de ikke har boet i Danmark i tilstrækkelig mange år til at optjene retten til folkepension. Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti ønsker at nedbryde den måde, vi ellers har opbygget velfærdssamfundet i Danmark på, med velfærd for alle. Man ønsker, at flere i stedet for skal være på almisser. Derfor skal jeg bare høre, om det virkelig er Dansk Folkepartis holdning.

Jeg har forstået, at man ikke bryder sig om flygtninge. De kunne bare lade være med at gøre oprør imod det iranske regime og blive i Iran. De skal ikke flygte til Danmark. Det er noget værre noget, at de gør det. Men heller ikke danske statsborgere, der har været ude i verden i mange år, synes man – kan jeg forstå – egentlig burde have ret til folkepension. De skal også fortsat være henvist til brøkpension og almisser. Er det rigtigt forstået, at det er det, der er Dansk Folkepartis holdning, nemlig at det er glimrende, at vi har et system, hvor man ikke får ret til folkepension, hvis ikke man har boet her i tilstrækkelig mange år?

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:48

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil sige, at jeg har stor respekt for iranere, der gør oprør mod det iranske regime, og som på forskellig vis er kommet til Danmark, er i Danmark nu og har opholdstilladelse og herfra forsøger at lave oplysningskampagner om det iranske regime. Nogle af dem er medlemmer af Dansk Folkeparti og er i øvrigt foruroliget over, at bl.a. venstrefløjten ikke har forstået, at det er dybt problematisk, når det iranske regime forsøger at få en fod inden for i Danmark, f.eks. ved at etablere en stormoské på Vibevej i Nordvestkvarteret i København. Sådan er der jo så mange ting, og dem kan man blive ved med at diskutere i al uendelighed.

Dansk Folkeparti har den opfattelse, at de folkepensionister, der har mindst at gøre godt med, ønsker vi at bakke op om. Det er derfor, vi har indført ældrechecken, som langt de fleste partier i Folketinget jo var imod. Det er kommet rigtig mange danske folkepensionister til gavn. Det er selvfølgelig ikke alverden, det er jeg godt klar over, men det er bedre end det, der var, før Dansk Folkeparti havde

mulighed for at få indflydelse. Derudover er pensionstillægget jo så også blevet hævet.

I forhold til det her forslag er der bare det at sige til det, at det i dag er sådan, at folk, der har asylstatus, er økonomisk bedre stillet end danske statsborgere, og med det her lovforslag bliver der ligestilling. Det er rimeligt.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:49

Morten Østergaard (RV):

Jeg ville bare høre, om ikke jeg kunne få Dansk Folkepartis med rette stolte ordfører til at bekræfte det, hr. Erling Bonnesen ikke ville, nemlig at det her jo er noget, som Dansk Folkeparti har arbejdet på i årevis og ikke har kunnet få regeringen med til, fordi det ikke har været regeringens politik, og fordi et bredt flertal i Folketinget indtil i dag har haft den opfattelse, at flygtninge, som jo altså ikke selv afgør, hvornår de vil komme til landet, og ikke selv afgør, om de vil rejse tilbage til deres hjemland, skulle være undtaget for det her optjeningsprincip og i stedet for kunne få en folkepension, uanset hvor længe de har været i landet.

Er det ikke korrekt forstået, at det har været et ønske fra Dansk Folkeparti i årevis, men at det først er i år, man har kunnet skabe hul i muren hos VK, som ellers indtil i dag har været en del af et meget bredt flertal i Folketinget, som har syntes, at det her er for meget at byde folk, som er flygtet, kommet hertil og blevet anerkendt som flygtninge?

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:50

Martin Henriksen (DF):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det har været et ønske fra Dansk Folkeparti. Det var i øvrigt også noget, vi gjorde noget ud af helt tilbage i valgkampen i 2001 osv., hvor der også var nogle andre områder, hvor folk, der havde fået asylstatus, fik positiv særbehandling i forhold til danske statsborgere. Det synes vi er urimeligt.

Hvis folk lever op til de kriterier, der er for at få asyl, så skal de have asyl, så skal vi give dem beskyttelse her i Danmark. Sådan er reglerne i dag, og det ønsker vi i Dansk Folkeparti at efterleve. Men at de så derudover skal være økonomisk bedre stillet end en dansk statsborger, der måske heller ikke selv er skyld i, at vedkommendes forældre har valgt at bosætte sig et andet sted i verden, og kommer tilbage på et senere tidspunkt, eller at de skal være bedre stillet end en indvandrer, der kommer til Danmark for at arbejde, har jeg altså svært ved at forstå skulle være rimeligt.

Jeg synes, Det Radikale Venstre tit taler om, at man skal have lige rettigheder, men på det her område mener Det Radikale Venstre altså, at når man har fået asylstatus, skal man have positiv særbehandling.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:51

Morten Østergaard (RV):

Det handler jo i al væsentlighed om, at alle de grupper, som hr. Martin Henriksen ridsede op, selv har bestemt, om de vil være i Danmark eller i deres oprindelsesland. En, der vælger at komme til Danmark for at arbejde, gør det frivilligt og på de vilkår, man kender, og

kunne vælge noget andet. En, der rejser ud og er ude med sine forældre og bliver myndig, kan jo i sagens natur vælge at rejse tilbage til Danmark. Det, der er kendetegnende for flygtninge, er jo, at de er flygtet og er kommet til Danmark som det første land og er blevet anerkendt som folk, der ikke kan vende tilbage til deres hjemland, fordi de er individuelt forfulgte. Det er jo det, der gør hele forskellen.

Jeg hørte hr. Martin Henriksen bekræfte, at det har været et ønske fra Dansk Folkeparti længe. Jeg forstår også, at der deri ligger, at det først er i år, man har kunnet komme igennem hos Venstre og Det Konservative Folkeparti, som har foretaget en kovending i behandlingen af flygtninge, for man har hidtil sagt: Hertil og ikke længere. Det her kan man ikke byde folk, som er forfulgte, og som er blevet anerkendt som flygtninge her i landet. Først i år er det lykkedes Dansk Folkeparti. Jeg vil selvfølgelig som politisk kollega anerkende, at her har Dansk Folkeparti taget en politisk sejr. Men jeg må også sige, at det får hr. Erling Bonnesens tale til at lyde noget hyklerisk, når man står her og bryster sig af, at det skulle være Venstres politik. Det er det vist først blevet her for ganske nylig.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:52

Martin Henriksen (DF):

Hr. Morten Østergaard kan jo beskyldes alle mulige for at være hykleriske. Jeg synes jo så også, at den betegnelse passer meget godt på hr. Morten Østergaard og Det Radikale Venstre, der til hver en tid taler om, at det er vigtigt, at man har lige rettigheder i det danske samfund. Men hvis der er nogen, der har asylstatus i det danske samfund, er det ikke nok med lige rettigheder, så skal man have bedre rettigheder end danske statsborgere og indvandrere, der er kommet ind i Danmark for at arbejde.

Det synes jeg er en mærkelig måde at skrue sin retorik sammen på. Det er en mærkelig måde at skrue sin politik sammen på, fordi man fra Det Radikale Venstres side jo netop tit og ofte taler om, at vi skal have ligestilling i det danske samfund. Men når det handler om, at Dansk Folkeparti går ind og skaber ligestilling på et område, sådan at folk, der har asylstatus, nu bliver sidestillet og ligestillet med indvandrere, der er kommet for at arbejde, og danske statsborgere, så er det galt, så er det forfærdeligt, så kommer Det Radikale Venstre op på barrikaderne. Så jeg ved ikke, hvem det er, der er hyklerisk her.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det hr. Eigil Andersen som ordfører for SF.

Kl. 15:53

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Jeg holder denne ordførertale på vegne af SF's ordfører, fru Astrid Krag, som desværre ikke kan være til stede i dag.

Regeringen ønsker at harmonisere reglerne om opgørelse af bopælstid for folkepension mellem flygtninge, indvandrere og danskere, der har været bosat i udlandet. Således kan flygtninge ikke længere medregne bopælstiden i deres oprindelsesland, når brøkpensionen skal udregnes.

I SF kunne vi i virkeligheden ikke tro vores egne øjne, da vi så regeringens forslag. Lovforslaget vil berøre en lille gruppe mennesker, nemlig ca. 200 om året, men det er til gengæld en gruppe, som vil blive ramt urimelig hårdt. Vi taler her om flygtninge, hvoraf en stor del har været udsat for politisk forfølgelse, tortur eller andre

umenneskelige forhold. Det er altså ikke folk, som frivilligt vælger at bosætte sig i Danmark. Det er tværtimod en gruppe, som har været tvunget til at forlade deres hjemland. Samtidig vil sandsynligheden for, at de kan modtage pension fra deres oprindelsesland, være meget lille.

Regeringens lovforslag handler om at spare penge på en i forvejen udsat gruppe, der vil blive yderligere udsat gennem dette lovforslag. Og uanset hvor lille en gruppe det end måtte være, kan det ikke retfærdiggøres at gøre sådan.

Vi mener i SF ikke, at man kan sidestille flygtninge med andre grupper, når det handler om folkepension, og det giver derfor ikke mening at harmonisere reglerne. Danskere, som har været bosat i udlandet, vil have en meget større sandsynlighed for at have optjent en pensionsopsparing, som de vil have gavn af, når de igen bosætter sig i Danmark. Og det vil i den sammenhæng klæde regeringen at lytte til høringsparterne, som forholder sig meget kritisk over for lovforslaget. Eller jeg bør måske præcisere: De to høringsparter, der har haft mulighed for at overholde den urimelig korte tidsfrist, forholder sig meget kritisk over for lovforslaget.

Ældremobiliseringen mener, at man i lovforslaget ekskluderer en gruppe ved at henvise dem til starthjælp og kontanthjælp. Det er simpelt hen ikke måden, vi integrerer flygtninge på i det danske samfund. Lovforslaget medvirker ligeledes til en forskelsbehandling, som vil skabe en gruppe af meget fattige ældre i samfundet.

Også Ældre Sagen mener, at det er en urimelig måde at behandle flygtninge på, og de vurderer, at en lille gruppe vil blive ramt særdeles hårdt økonomisk.

Det er stærkt alarmerende, at høringsparterne udtaler, at lovforslaget både direkte og indirekte vil skubbe en gruppe udsatte ældre ud i stor fattigdom. Selv regeringen må kunne se alvoren i det, og jeg synes bestemt ikke, at vi i Danmark skal lovgive på en facon, der rammer udsatte og økonomisk svage grupper på den måde.

I bund og grund handler det om, hvordan vi gerne vil behandle de flygtninge, som kommer til Danmark. Når der står, at reglerne harmoniseres, lyder det jo meget tilforfældeligt og bekvemt, men forslaget er en bundskrabber fra regeringen, når det handler om at spare på i forvejen udsatte grupper.

Til sidst vil jeg gerne påpege, at det igen er kommunerne, der udsættes for de forøgede administrative og finansielle byrder med regeringens lovforslag. Det er i landets kommuner, man skal foretage den konkrete, individuelle vurdering af, om en flygtning har ret til supplerende ydelser, og det er kommunerne, der skal stå for udbetalingen af starthjælp og kontanthjælp, hvis folk bliver tildelt supplerende ydelser, eller hvis de slet ikke har ret til folkepension.

Vi er desuden meget i tvivl om, hvorvidt regeringen med dette lovforslag bryder med flygtningekonventionen, og derfor vil vi under udvalgsbehandlingen kræve, at man indhenter en konkret udtalelse fra UNHCR om det spørgsmål.

Vi tager i SF, som man kan forstå, meget stor afstand fra lovforslaget og vil derfor heller ikke stemme for det.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det den konservative ordfører, fru Vivi Kier.

Kl. 15:58

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Som andre før mig har sagt, er det her forslag et forslag om harmonisering, og det er et led i finansloven for 2011. Flygtninge, der overgår til folkepension, omfattes nu af de samme optjeningsregler, som gælder for øvrige indvandrere og for danskere, der har haft ophold i andre lande. Loven træder i kraft den 1. januar 2011 for alle nytill-

komne flygtninge, og samtidig indføres der en overgangsordning på 10 år for herboende flygtninge.

Fra konservativ side kan vi tilslutte os lovforslaget.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det ... ikke fru Anne Marie Geisler Andersen, kan jeg se, men hr. Morten Østergaard som ordfører for De Radikale.

Kl. 15:58

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

I år er det jo EU's fattigdomsår; det har det sådan set været hele året, og nu nærmer det sig sin afslutning. Det har regeringen og Dansk Folkeparti så valgt at markere på den her, kan man godt sige, monumentale facon ved jo simpelt hen pr. lov at indføre, at der skal være en ny underklasse af ældre i Danmark, nemlig dem, der er kommet hertil som flygtninge, og som derfor må forventes at kunne klare sig for færre midler i alderdommen. Og det er jo formentlig ikke folk, som – det gælder i hvert fald ikke flygtninge som flest – slæber en stor pensionsopsparing med sig, en kapitalpension eller andet, hvilket ofte vil præge nutidens ældre. Det er jo ikke folk, som kan gå ned og få rabat i supermarkedet, fordi de ikke har optjent ret til den fulde folkepension, nej, det er folk, som er kommet hertil, fordi de er individuelt forfulgte og ikke har mulighed for at blive i deres hjemland. Havde det forholdt sig anderledes, var de aldrig blevet tilkendt flygtningestatus i Danmark – det tror jeg VKO vil garantere alle, der gider interessere sig for det – for så ville man have sørget for, at de ikke havde fået lov at opholde sig i Danmark; og under alle omstændigheder havde det så i givet fald været i et asylcenter.

Derfor synes man egentlig, at den hellige grav burde være vel forvaret, og at man godt kunne sige, at dem, der slipper igennem nåleøjet, så også skal have det ordentligt og rimeligt og behandles på niveau med danskerne som flest, men nej, man har efter en lang årække givet efter for Dansk Folkepartis pres, som jo evindeligt er at udse sig minoritetsgrupper og så sørge for, at de på den ene eller den anden måde stilles ringere. Det, der er signalet her, er jo, at hvis man tilhører nogle af dem i verden – og dem er der jo desværre mange af – der er forfulgte, ofre for tortur eller andet, ja, så skal man, hvis man søger til Danmark, sørge for at gøre det, inden man bliver 25 år, hvis man altså ønsker en fuld folkepension, for kommer man hertil senere, ja, så kan man ikke nå at optjene den fulde folkepension, og kommer man hertil i en meget høj alder, så kan man slet ikke nå at optjene nogen pension overhovedet.

Jeg tror simpelt hen, at man har det for mageligt, hvis man sidder på regeringskontorerne eller her på Christiansborg og tror, at der rundtomkring i verden sidder folk og spekulerer i: Gad vide, hvornår jeg skal flygte af hensyn til min fremtidige forsørgelse, når jeg bliver pensionist i det land, jeg kommer til.

Det er ikke virkeligheden. Det, der er virkeligheden nu, er, at mens der bliver flere og flere rige pensionister i Danmark, fordi danskerne sparer op til deres pension, vil der fremover også blive en stor gruppe meget fattige pensionister i Danmark, nemlig dem, som er kommet hertil som flygtninge uden nogen jordisk chance for at gøre sig fortjent til den fulde folkepension. Man har altså valgt med det her lovforslag at skabe en alderdom i fattigdom for den gruppe.

Det underer ikke, at Dansk Folkeparti har synspunktet; det er velkendt og har været det i mange år, og det må man jo så acceptere. Det, der kan undre, er, at Venstre og Konservative efter 9 år med udlændingestramning efter udlændingestramning i en grad, så befolkningen efterhånden er ved at være så træt af det, at det er kvalme-fremkaldende, alligevel vælger at lave en finanslov med et nyt point-system for familiesammenføring og med et optjeningsprincip for folkepension, der alene er rettet mod dem, som er flygtninge. Og det

gør man altså, på trods af at Venstre og Konservative i 9 år ikke har følt, at det var det rigtige, at det var det værdige, at det var det anstændige.

Jeg synes, det her forslag med kirurgisk præcision viser, hvorfor der er behov for en ny regering, hvis vi vil af med fattigdommen i Danmark, hvis vi vil behandle folk med anden etnisk oprindelse ordentligt og værdigt, og hvis vi vil stå ved vores ansvar i verden for at behandle flygtninge ordentligt.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:02

Martin Henriksen (DF):

Tak. Det er bare sådan for god ordens skyld: Det vil ikke være sådan, at man slet ikke kan få noget fra det offentlige, hvis man er kommet hertil som flygtning. Det får man det jo til at lyde som om fra Det Radikale Venstres side.

Jeg kan forstå på hr. Morten Østergaard, at alle danskere, der har været ude i verden og kommer hjem, og alle indvandrere, der kommer ind i landet, har en stor kapitalpension med sig – det må de jo have, jævnfør hr. Morten Østergaards logik – men asylansøgere har så pr. definition ikke nogen. Alle andre har pr. definition en stor kapitalpension med sig hjem til Danmark. Det synes jeg ikke rigtig hænger sammen, men det er så, hvad det er.

Jeg vil høre, på hvilke andre områder Det Radikale Venstre – så fremt de kommer til magten – forestiller sig at der skal indføres positiv særbehandling af folk, der har fået asylstatus, så man dermed giver dem særrettigheder i forhold til danske statsborgere.

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:03

Morten Østergaard (RV):

Jeg er rigtig glad for, at hr. Martin Henriksen stiller det spørgsmål, fordi det jo giver mig lejlighed til at forklare hr. Martin Henriksen, at der er masser af steder, hvor anerkendte flygtninge i dag særbehandles i den danske lovgivning. Vi kan jo tage noget af det, som hr. Martin Henriksen og Dansk Folkeparti går allermest op i: familiesammenføringsområdet. Der er det jo sådan, at hvis ikke man kan henvise folk til at have deres samliv i et andet land, får de altså undtagelse fra de regler, som hr. Martin Henriksen og Dansk Folkeparti jo har så stor aktie og andel i. Det gør de til forskel fra indvandrere eller danskere, der er rejst ud. Vi synes, det er nogle tåbelige regler, og det er nogle regler, som behandler danske statsborgere på et niveau, der er langt under, hvad der er rimeligt.

Ikke desto mindre er det jo sådan, at flygtninge er undtaget, fordi de ikke har det alternativ at kunne vende hjem til deres oprindelsesland, fordi de netop er flygtninge. Derfor adskiller det her sig, som det er i dag, ikke så meget fra resten af området, men det vil det gøre fremover, for hr. Martin Henriksen synes, at når vi nu skal trækkes med dem som flygtninge, skal de i hvert fald være fattige.

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:04

Martin Henriksen (DF):

Det, som hr. Morten Østergaard siger, er jo rigtigt nok, desværre. Jeg vil bare høre, hvor der så er andre områder, som hr. Morten Østergaard og Det Radikale Venstre ønsker at indføre positiv særbehand-

ling for flygtninge på, for jeg går ud fra, at man her vil genindføre den positive særbehandling, hvis man får mulighed for det. Og hvis man skal tro Det Radikale Venstres ordfører, vil der vel også være – det fornemmer man ligesom – en lang række andre områder, hvor man kan forestille sig at flygtninge skal have positiv særbehandling i forhold til danske statsborgere. Så kunne man ikke få nogle bud på det?

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:05

Morten Østergaard (RV):

Jamen altså, der er også inden for hele integrationsområdet og integrationsloven en lang række områder, hvor man giver flygtninge nogle andre muligheder end folk, der er kommet hertil frivilligt. Men ikke desto mindre er jeg da glad for, at hr. Martin Henriksen anerkender mit svar, fordi det jo trækker tæppet væk under hans eget argument om, at vores synspunkt og den eksisterende status, som den har været i en lang årrække, skulle være diskriminerende.

Men jeg kan da godt nævne nogle af de ting, vi også gerne vil lave om: Vi vil gerne afskaffe starthjælpen, så det ikke er sådan, at folk, der kommer hertil efter ikke at have været i Danmark i få ud af de sidste 7 år, skal leve for lavere ydelser end det eksistensminimum, vi andre må klare os for, hvis vi er på kontanthjælp, for nu bare at nævne et eksempel. Og vi vil afskaffe 450-timers-reglen. Det er nogle af alle de ydelser, som tilsammen udgør regeringen og Dansk Folkepartis fattigdomsstrategi, fordi man åbenbart synes, at det her samfund trods al dets rigdom mangler én ting, nemlig reel fattigdom, og det arbejder man så målrettet på at fremskaffe.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det fru Line Barfod som Enhedslistens ordfører.

Kl. 16:06

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg synes, at det forslag, som vi behandler her, er dybt uanstændigt, og jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan Venstre og Konservative kan finde på at stemme for det. Jeg er spændt på at se, hvem det så er, der skal være de sidste mandater, der skal sikre flertallet for det her forslag. Jeg synes, det er fuldstændig urimeligt og uanstændigt.

Det er jo ikke, fordi der kommer nogen penge ind på det. Jeg kan godt se, at man i lovforslaget skriver, at der kommer nogle besparelser, men man har jo netop undladt at regne på, hvor mange enkelt-ydelser man kommer til at skulle give ude i kommunerne, og hvor meget tid man skal bruge på sagsbehandling af enkelt-ydelser, hvis man ikke har tænkt sig, at de her mennesker skal sulte.

Nu har vi hørt her i debatten, at man kalder det harmonisering, men man har jo ikke villet svare på – og især ikke Venstres ordfører – at de borgere, der får brøkpension i Danmark, selv i en eller anden udstrækning har valgt ikke at bo i Danmark i så mange år, at de har ret til en fuld folkepension. Det har flygtninge ikke, men når vi lytter til Dansk Folkeparti, kan vi forstå, at Dansk Folkeparti nærmest ikke anerkender flygtningebegrebet, eller man synes i hvert fald slet ikke, at flygtninge skal komme til Danmark.

Der er jo andre lande i verden, som har været nødt til at tage imod flere millioner flygtninge. I Danmark er det ganske, ganske få flygtninge, vi tager imod, og som vi på den måde hjælper med at støtte arbejdet for demokrati rundtom i verden. Men jeg kan forstå, at det synes Dansk Folkeparti altså ikke at Danmark skal bidrage til. Man vil gerne sende nogle bombemaskiner ud at slå folk ihjel, men

hjælpe flygtninge synes man åbenbart ikke at Danmark skal bidrage til.

Så bliver der sagt, at vi ikke skal give positiv særbehandling. Hvorfor går man så ikke den anden vej? Hvorfor siger man så ikke, at vi skal fjerne det, at mennesker bliver henvist til almisser? Jeg synes også, det er et kæmpeproblem, at der er en gruppe af ældre i Danmark, der ikke kan få folkepension eller kun får en meget lille brøkpension, men så lad os da fjerne de regler og sikre, at man får en folkepension, og at man får ret til de ydelser, der følger med folkepensionen, i stedet for at sige, at endnu flere mennesker skal på almisser. Medmindre det, Dansk Folkeparti egentlig ønsker, er, at vi skal fjerne de rettigheder, vi har, til at alle får en god folkepension, og at vi i stedet skal over til, at man skal stå med hatten i hånden og søge om enkelttydelser, hvor nogle skal sidde og vurdere, hvad man nu er berettiget til. Det kunne man godt lidt have mistanke om, når man hører de mange forslag, som Dansk Folkeparti er ude med i den her tid, om, at vi skal væk fra velfærden og over til at have forsikringer og almisser osv. i Danmark,

Jeg synes så, at det bliver ekstra slemt for de flygtninge, der kommer hertil i en høj alder. Man vælger jo ikke selv, hvornår man bliver så forfulgt af et regime, at man bliver nødt til at flygte, men nogle vil komme hertil i en høj alder, og de risikerer altså at komme på starthjælp. Det vil være konsekvensen af det her forslag, at de skal leve 7 år på starthjælp, hvor de ikke kan få de forskellige ydelser, som man normalt kan få, når man er berettiget til folkepension. De kan ikke få boligydelse, varmemhjælp, helbredsstillæg og alle de andre ydelser, som en folkepensionist kan få. De kan få lidt enkelttydelser, hvis de er ved at sulte, hvis deres tænder falder ud, eller andet, men de har nogle kæmpeproblemer fremover, og det er altså det, Dansk Folkeparti ønsker, og som Venstre og Konservative desværre bakker op om, nemlig at vi skal få den situation i Danmark, at der er nogle, der virkelig lever i så dyb fattigdom.

Jeg håber, at det her forslag slet ikke når at blive vedtaget. Ellers er det i hvert fald helt klart noget af det, der skal laves om, når vi får et nyt flertal, der vil gå i gang med at afskaffe fattigdommen i Danmark.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:10

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg har forstået, at man vil genindføre den positive særbehandling af folk, der har asylstatus, såfremt man får muligheden for det. Nu spurgte jeg hr. Morten Østergaard, på hvilke andre områder man så ville indføre mere positiv særbehandling af folk, der har asylstatus i Danmark, sådan at de bliver bedre stillet end danske statsborgere, f.eks. indvandrere, der er kommet hertil for at arbejde. Det kunne jeg ikke helt få et klart svar på, men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor Enhedslisten kunne forestille sig at man kunne indføre positiv særbehandling af folk, der har fået asylstatus i Danmark, sådan at de får bedre rettigheder end danske statsborgere og andre.

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:11

Line Barfod (EL):

I modsætning til Dansk Folkeparti har vi den holdning, at vi ikke ønsker at gøre det værre og værre for mennesker i Danmark – vi ønsker faktisk at gøre det bedre. Og derfor vil vi hellere sikre, at alle de ældre, der bor i Danmark, får ret til folkepension, end at det kun er flygtninge, der har ret til det, hvis de ikke har boet her i tilstrækkelig

mange år til at have optjent retten. Vi synes, det er et kæmpeproblem, at der er mennesker i pensionsalderen, som er henvist til almisser. Så vi vil hellere fjerne den positive særbehandling ved at sikre, at der ikke er nogen, der bliver henvist til almisser, men at alle kan få ret til folkepension.

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:11

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg har jo skitseret, hvad Dansk Folkeparti har gjort for de folkepensionister, der har mindst at gøre godt med, og det inkluderer bl.a. ældrechecken og en mindre forhøjelse af pensionstillægget, så der er ingen grund til, at jeg gentager mig selv mere end højst nødvendigt.

Men jeg fik ikke noget klart svar, så jeg vil bare stille mit spørgsmål igen. Der er jo en lang række områder, hvor man kan bruge den argumentation, at folk, der har fået asylstatus, har det vanskeligere end andre, og at de derfor skal have positiv særbehandling. Så der må ifølge Enhedslistens tankegang og syn på, hvordan samfundet skal være, være en lang række områder, hvor folk, der har fået asylstatus, skal have positiv særbehandling. Så kan fru Line Barfod ikke folde sin fantasi ud og sige, på hvilke andre områder man mener, at folk, der har asylstatus, skal have positiv særbehandling og være bedre stillet end danske statsborgere og f.eks. indvandrere, der er kommet til Danmark for at arbejde?

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:12

Line Barfod (EL):

Det er meget svært, for jeg har ikke hr. Martin Henriksen og Dansk Folkepartis fantasi til at forestille mig, at man skal forringe vilkårene for en lang række mennesker i Danmark. Jeg har ikke fantasi til at forestille mig, at man skal indføre almisser, forsikringsordninger osv.

Jeg går faktisk ind for, at vi skal have et godt velfærdssamfund i Danmark med velfærd for alle – at alle har ret til folkepension, at alle har ret til gratis sundhedsbehandling, at alle har ret til at få hjælp, hvis de bliver syge. Så jeg har ikke noget behov for at indføre positiv særbehandling for flygtninge, for jeg synes faktisk, at alle mennesker skal behandles ordentligt i Danmark.

Det er det, der er den grundlæggende forskel på mig og Dansk Folkeparti, der jo synes, at man skal gøre, hvad man kan for at få folk over på almisser i stedet. Man giver så en ældrecheck til nogle, men jo ikke til en lang række andre. Det er jo også Dansk Folkeparti, der har indført fattigdomsydelserne i Danmark og har sendt masser af mennesker, deriblandt mange, mange børn, ud i fattigdom, og jeg har overhovedet ikke fantasi til at forestille mig, at det skulle være vejen frem, tværtimod.

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:13

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslaget fremsættes som led i udmøntningen af finanslovaftalen for 2011 imellem regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne. Lovforslaget har til formål at harmonisere optjeningsreglerne for folkepension ved at afskaffe flygtninges adgang til at medregne

bopælstid i oprindelseslandet ved beregning af folkepensionen. Dermed omfattes flygtninge af de samme principper, som gælder for øvrige indvandrere og danskere, der har haft ophold i andre lande. Flygtninge, der ikke længere vil kunne modtage fuld folkepension, kan efter en konkret, individuel vurdering modtage personlige tillæg efter pensionsloven, starthjælp eller kontanthjælp. For at give herboende flygtninge mulighed for at indrette sig på de ændrede regler er der foreslået en overgangsperiode på 10 år, der gælder for flygtninge, der er ankommet til Danmark ved lovens ikrafttræden den 1. januar 2011.

Jeg vil gerne takke for de indlæg, der er kommet her under førstebehandlingen, og stiller mig naturligvis til rådighed, hvis der skulle være yderligere spørgsmål – såvel skriftlige som mundtlige.

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er et par korte bemærkninger. Først er det fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:15

Morten Østergaard (RV):

Først vil jeg spørge opklarende: Er det korrekt forstået, at hvis man som flygtning skal opnå ret til fuld folkepension, skal man sørge for at flygte, inden man bliver 25 år, og komme til Danmark, inden man bliver 25 år, for ellers fortaber man med forslaget her retten til fuld folkepension?

Kl. 16:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:15

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Der sker præcis den harmonisering, som der tidligere er blevet peget på.

Kl. 16:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 16:15

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil så apropos det her med harmonisering sige, at det jo kunne være, beskæftigelsesministeren kunne redegøre for følgende. Det her har jo været et ønske fra Dansk Folkeparti i mange år. Nu har regeringen jo haft 9 år til at harmonisere de her regler, som ellers har eksisteret i ganske mange år, fordi det jo for enhver er åbenlyst, at flygtninge ikke har noget alternativ. De kan ikke som folk, der indvandrer som arbejdskraft, eller danskere, der eventuelt rejser ud i en periode, vælge at indrette sig anderledes. De bliver asylbehandlet i det første land, de kommer til, og har ikke andre muligheder. Hvis de bliver anerkendt, er det her, de skal være. Det kunne være, at beskæftigelsesministeren kunne redegøre for, hvad der har ført frem til, at regeringen har foretaget den her kovending og ikke længere har kunnet stå imod presset fra Dansk Folkeparti. Hvorfor har man ikke gennemført den her helt naturlige harmonisering noget før, hvis det er så naturligt? Skyldes det her ikke bare, at man har været nødt til at smide endnu en luns til Dansk Folkeparti for at holde sammen i regeringsblokken?

Kl. 16:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu ved jeg jo både fra historieboerne og også af egen erfaring, at Det Radikale Venstre også har deltaget i regeringssamarbejde tidligere. Derfor er hr. Morten Østergaard helt sikkert bekendt med, at når man fremsætter et lovforslag som det her, som er en udløber af finanslovaftalen, står samtlige partier jo selvfølgelig bag det lovforslag, som der nu ligger. Hvem der så har fået ideen, hvordan ideen er opstået, hvordan diskussionerne har været, er sådan set ikke noget, man nødvendigvis skal redegøre for i Folketingssalen. Jeg kan blot sige, at regeringspartierne, Dansk Folkeparti og så også Kristendemokraterne naturligvis bakker fuldstændig op om det her lovforslag, som vi nu har til første behandling.

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Line Barfod.

Inden skal jeg lige sige til fru Astrid Krag, at man også skal trykke sig ind på det elektroniske system.

Det er først fru Line Barfod.

Kl. 16:17

Line Barfod (EL):

Vi kunne ikke få svar fra Venstres ordfører før, så derfor vil jeg høre, om ministeren kan forklare, hvordan man som flygtning skal planlægge, hvornår man skal komme til Danmark for at få fuld folkepension. Hvordan skal man planlægge, hvornår man bliver forfulgt af regimet, eller hvornår der udbryder krig i ens land?

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:17

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Fru Line Barfod har naturligvis fuldstændig ret i, at man som flygtning ikke sidder og planlægger, hvilket tidspunkt man skal flygte på, hvilket tidspunkt der f.eks. skulle opstå uro på eller en eller anden grund til at flygte fra sit land. Det har fru Line Barfod fuldstændig ret i.

Når det så er sagt, må jeg sige, at jeg fuldstændig på lige fod med, hvordan Dansk Folkepartis ordfører, hr. Martin Henriksen, har fremstillet sagen, mener, at det er fuldstændig rimeligt, at man nu foretager den her harmonisering. Men fru Line Barfod behøver ikke at bruge tiden her i Folketinget til at prøve at få hverken regeringspartierne ordførere eller mig som minister til at forklare, at flygtninge sidder i hjemlandet og planlægger en eller anden flugt for at rejse til et andet land for at få folkepension. Sådan hænger tingene selvfølgelig ikke sammen, vil jeg sige til fru Line Barfod.

Det, vi skal sørge for, er, at man kan få et eksistensgrundlag. Det kan man stadig væk, og nu får man oven i købet et eksistensgrundlag, der er fuldstændig harmoniseret med alle andre, der har været rejst udenlands for en periode.

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 16:18

Line Barfod (EL):

Det var rart i det mindste at kunne få bekræftelsen fra ministeren på, at flygtninge er i en fuldstændig anden situation end de andre. De kan ikke selv planlægge, hvornår de flygter. De kan risikere at komme hertil i en senere alder, så de slet ikke vil kunne få de ydelser, ministeren nu snakker om, men i stedet kommer på starthjælp.

Derfor er mit andet spørgsmål: Ministeren lancerede jo en kampagne, som hun kaldte »Væk med bøvl«, så hvorfor fremsætter ministeren så her et forslag, som kommer til at betyde en frygtelig masse bøvl? Det gælder selvfølgelig allermost for de mennesker, der fremover konstant skal stå med hatten i hånden nede på kommunkontoret for at få penge til de mest nødvendige ting, men i den grad også for kommunerne, der skal sidde og udføre en masse sagsbehandling om enkeltydelser, for at de her mennesker ikke skal dø af sult. Hvorfor synes ministeren, at det er en god idé at indføre så meget bøvl?

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 16:19

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er fuldstændig korrekt, at jeg stadig er i gang med at afbureaukratisere beskæftigelsesområdet, hvilket jeg jo håber at Enhedslisten vil gå fordomsfrit ind i, når den tid kommer, og det varer ikke ret længe, kan jeg berolige fru Line Barfod med.

Men man kunne i virkeligheden vende det her om og sige, at det jo også er en harmonisering, så der er også noget bøvl, man slipper for, for nu skal man jo netop ikke sidde og tælle optjeningen op; nu er det hele harmoniseret fuldstændig på lige fod med forholdene for alle andre her i landet. Så på den måde kan man jo ikke bare lige slutte, at der så nu bliver indført ekstra bureaukrati.

Det, der er sagen her – og der bliver jeg nødt til at gå lidt i rette med fru Line Barfod – er jo netop, at man, når man kommer hertil, får en ydelse, så man selvfølgelig kan opretholde sin eksistens, og derudover er der så mulighed for at modtage de enkeltydelser, som fru Line Barfod også har nævnt.

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 16:20

Astrid Krag (SF):

Jeg beklager, at jeg gik glip af det første af debatten. Nu har vi fået fastslået, at ministeren anerkender, at der er forskel på, om man er tvunget til at forlade sit land som flygtning, versus at man frivilligt, at man planlagt forlader sit land. Det synes jeg er rart at få slået fast også fra ministeren.

Så må jeg bare spørge ministeren, om ministeren ikke også vil anerkende, at der er forskel på, om ens oprindelsesland er i krig, er i kaos, er i opløsning, eller om man har et oprindelsesland, hvor man vil kunne modtage pension fra ud fra en eller anden brøk og en eller anden fordeling, alt efter hvor mange år man har boet dér, og hvor mange år man har boet i Danmark. Anerkender ministeren ikke også, at der er meget stor forskel på de to situationer?

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 16:21

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu må jeg indrømme, at det måske ikke står mig helt klart, hvad det er, fru Astrid Krag forsøger at spørge til. Men jeg kan til fru Astrid Krag kommentarer om, at det måtte være rart for mig som minister at få slået fast, at der er forskel på, om man er flygtet eller ej, sige, at det har jeg vidst hele tiden. Så der behøver fru Astrid Krag ikke sådan at vise hensyn, kan man næsten sige.

Men lad mig sige det sådan: Jeg synes, det her er en fuldstændig reel og udmærket harmonisering. Jeg har ikke noget som helst problem med det, og jeg synes også, det er vigtigt, hvilket måske ikke står fuldstændig klart efter den her debat, at man jo ikke kommer fuldstændig tomhændet ud i det danske samfund, for man vil altid modtage en eller anden form for ydelse. Og så vil jeg da naturligvis gerne vedgå, at starthjælp ikke er nogen høj ydelse, men det er nu engang det, vi har fastsat som hjælp i starten, når man kommer til Danmark. Derudover kan man jo så netop få de enkeltydelser, som tidligere har været omtalt.

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Astrid Krag.

Kl. 16:22

Astrid Krag (SF):

Ja, og det er jo så det bøvl, som de høringsparter, som nåede at komme med hørings svar, inden vi gik i gang her, også har påpeget vil øge de administrative byrder.

Jeg vil lige spørge om en ting, som jeg ikke ved om ministeren kan svare på her, og så vil der komme et spørgsmål fra mig i udvalgsbehandlingen, men måske kan ministeren afklare det allerede her: Hvordan hænger det her forslag sammen med flygtningekonventionen og vores forpligtelse til at sidestille flygtninge med landets egne borgere, når nu ministeren har anerkendt og er enig i, at der altså er en markant og afgørende forskel på, om man kommer til landet frivilligt, planlagt – som arbejdskraft eller andet – eller om man er blevet tvunget til at komme til Danmark som flygtning, fordi det land, man kommer fra, er i konflikt, er i krig, er i opløsning på en eller anden facon? Det er vi enige om at der er en grundlæggende forskel på. Hvordan spiller det her så sammen med Danmarks internationale forpligtelser?

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 16:23

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det skal stå helt klart, at regeringen selvfølgelig også har vurderet den situation sammen med aftalepartierne, herunder Dansk Folkeparti, og det er altså vores vurdering, at flygtningekonventionens krav om ligebehandling må indebære, at en flygtning som minimum skal sidestilles med en dansk statsborger, der har været bosat i udlandet i lige så stor en del af optjeningsperioden som flygtningen, og at det så dermed næppe indebærer, at flygtninge skal ligestilles med en dansker, der har opholdt sig her i landet i hele sit liv. Derfor mener vi bestemt, at det her ligger fuldstændig op ad FN's konvention om flygtninges retsstilling.

Kl. 16:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra fru Mette Frederiksen.

Kl. 16:24

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror, mange danskere har det sådan, at når der er økonomisk krise, er der en ret stor forståelse for, at der skal spares nogle penge, og at man så at sige skal gå budgetterne igennem for at se, om man nu bruger pengene rigtigt. Jeg tror til gengæld ikke, der er ret stor forståelse for, at det skal være nogle af de grupper, som regeringen sammen med Dansk Folkeparti har udvalgt til at være de grupper, der sådan skal holde først for, når der er økonomisk krise i Danmark.

Først var det jo en del af genopretningspakken, at forældre til børn med funktionsnedsættelser ikke længere kan få, hvad man tidligere har kunnet få i tabt arbejdsfortjeneste, og nu vælger man så at pille en relativt lille gruppe af mennesker ud og sige: Flygtninge, som forlader deres hjemland, ofte på grund af borgerkrig eller personlig forfølgelse, skal ikke kunne have en alderdom med folkepension i lighed med de fleste andre pensionister i Danmark.

Jeg har også utrolig svært ved at forstå den her disposition, den her prioritering, at man vælger, at det er flygtninge, der især skal bøde, fordi der er økonomisk krise i Danmark, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre regeringens forsvar for, at det er mennesker, der flygter fra borgerkrig, der skal have forværret deres pensionsforhold.

Kl. 16:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:25

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu kan jeg forstå, at fru Mette Frederiksen mener, at opfattelsen af, at man i en krisetid også skal stramme op på økonomien, skulle have bredt sig til befolkningen. Det er jeg bestemt enig med fru Mette Frederiksen i, men jeg må også konstatere, at det tilsyneladende ikke er en opfattelse, der har vundet indpas hos fru Mette Frederiksen, i og med at jeg stort set kun har set udgiftsdrivende forslag fra fru Mette Frederiksen igennem den seneste meget lange tid.

Når det her forslag kommer nu, er det ikke som led i genopretningsplanen, vil jeg sige til fru Mette Frederiksen. Det er som led i finansloven, og det er nu engang sådan, at når man fremsætter et finanslovsforslag, tager man forskellige politiske tiltag. Det her er så et af dem, og jeg må sige, at jeg sagtens vil kunne forklare både nu og i morgen og i overmorgen, hvorfor den her harmonisering sker, for jeg synes faktisk, det er ganske rimeligt, at vi nu stiller alle lige. Jeg synes altså, det ville klæde fru Mette Frederiksen, hvis fru Mette Frederiksen også ville være med til ligesom at ytre, at det jo naturligvis er sådan, at man stadig væk får en eller anden form for ydelse, når man kommer hertil som flygtning.

Kl. 16:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Mette Frederiksen.

Kl. 16:27

Mette Frederiksen (S):

Jeg forstår godt, at ministeren har behov for næsten krampagtigt at klamre sig til begrebet harmonisering, fordi det jo på en eller anden måde lyder lidt pænere end at kalde forslaget ved dets rette navn, nemlig at man sparer penge på nogle folkepensionister, der i forvejen ofte står i en udsat økonomisk situation. Det, der jo er sagen for rigtig mange flygtninge, er, at det er svært at opnå tilknytning til arbejdsmarkedet. Der kan være traumer fra den krig, som man er flygtet fra. Der kan desværre have været episoder med tortur eller lignende forhold, der gør, at det bare er sværere at opnå tilknytning til arbejdsmarkedet og oppebære sin egen forsørgelse. Det kan være sværere af den grund at spare op til egen alderdom.

Jeg spurgte tidligere Venstres ordfører om noget, som jeg ikke fik svar på, og derfor vil jeg spørge ministeren om det. Vil ministeren bekræfte, at hvis man kommer til Danmark som flygtning efter det 62. år, vil man med forslaget her ikke kunne modtage så meget som en krone i pension?

Kl. 16:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Først og fremmest vil jeg godt lige fuldstændig aflive den opfattelse, fru Mette Frederiksen tilsyneladende har fået, af, at vi krampagtigt skulle holde fast i ordet harmonisering. Når vi nu er flere, der bruger ordet harmonisering, er det naturligvis, fordi det er det rette begreb for det.

Med hensyn til det spørgsmål, som fru Mette Frederiksen så stiller, om, hvad der vil ske, hvis man kommer hertil som 62-årig, kan jeg sige: Jamen det er sådan, som det også blev sagt af Venstres ordfører, at man jo så vil modtage f.eks. starthjælp, det kan være de første 7 år, og derefter vil man kunne overgå til en anden ydelse. Så det er fuldstændig korrekt, hvad Venstres ordfører sagde.

Kl. 16:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til beskæftigelsesministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 16:29

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

I dag er der så, inden vi går videre med den næste sag, et par anmeldelser vedrørende lovforslag, og det er:

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Lovforslag nr. L 85 (Forslag til lov om forbrugeraftaler om brugsret til logi på timesharebasis og om længerevarende ferieprodukter m.v.)

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 86 (Forslag til lov om ændring af lov om etablering af Dansk Center for Internationale Studier og Menneskerettigheder og visse andre love).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det næste punkt på dagsordenen er:

Kl. 16:32

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 70:

Forslag til lov om ophævelse af lov om befordringsrabat til efterlønsmodtagere m.fl.

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 17.11.2010).

Kl. 16:29

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, at Venstres ordfører, hr. Peter Madsen.

Kl. 16:29

(Ordfører)

Peter Madsen (V):

Lovforslaget vedrører den befordringsrabat, som efterlønsmodtagere m.fl. har kunnet få. På grund af Danmarks økonomiske situation er der ikke satspuljemidler på samme niveau, som der har været tidligere, og derfor må der prioriteres skarpere. Konkret betyder lovforslaget, at efterlønsmodtagere ikke længere ved lov kan få rabat ved køb af abonnementskort til befordring i den kollektive persontrafik. Ordningen har været et led i aftalen om udmøntning af satspuljen for 2011, og udgiften i 2011 skønnedes at ville andrage 13 mio. kr. På grund af den økonomiske krise er satspuljen altså desværre kraftigt formindsket, og derfor prioriterer vi hårdere mellem satspuljeprojekterne, end vi måske har været nødsaget til i de tidligere år efter satspuljens ikrafttrædelse.

Venstre mener, at dette forslag er udtryk for en rigtig prioritering af satspuljen, og vi støtter forslaget.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Leif Lahn Jensen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 16:31

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Da vores ordfører, fru Anne-Marie Meldgaard, ikke kan være til stede i salen i dag, skal jeg på Socialdemokraternes vegne fremføre følgende:

Lovforslaget er et led i aftalen om udmøntning af satspuljen for 2011. Det er aldrig rart at skulle lægge stemmer til forringelser for grupper i samfundet, men under satspuljeforhandlingerne for 2011 og frem til 2015 var der så få penge på beskæftigelsesministerens område, at det blev nødvendigt at prioritere i en grad, vi aldrig har set før. Var det de svage grupper, de handicappede, sygefravær, arbejdsmiljø eller seniorer, der skulle spares på? Svaret blev: alle grupper. Men kun en af grupperne krævede en lovændring, og det er den, der ligger i L 70 om befordringsrabatten, som vi behandler lige nu.

Befordringsrabatten koster ca. 13 mio. kr. om året, og ud af den samlede ramme i den 4-årige satsperiode ville det betyde, at man i 2011 ville trække 33 pct., i 2012 50 pct., og i 2013 60 pct., og det ville give et underskud i 2014 på 2 mio. kr. af det samlede beløb, der var til rådighed i satspuljen på beskæftigelsesministerens område.

Det er selvfølgelig altid kedeligt, når det er nødvendigt at skære i rettigheder, der er opnået, men med den økonomiske situation, som også satspuljen lider under i år, har det været nødvendigt at finde besparelser. Og der er så i forligskredsen opnået enighed om, at lovgrundlaget for rabatordningen må holde for i år. Derfor støtter Socialdemokraterne forslaget.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Bent Bøgsted som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 16:32

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Dansk Folkeparti kan tilslutte sig det, der er sagt om befordringsrabatten til efterlønsmodtagere. Det er en del af aftalen i forbindelse med satspuljen, og som det er sagt, kneb det med penge til velgørende formål på satspuljeområdet, og der er satspuljepartierne så blevet enige om, at befordringsrabatten til efterlønnere skal fjernes, fordi pengene skal bruges til nogle andre formål, hvor der er, hvad skal man sige, værdigt trængende modtagere til de få midler, vi har i satspuljen. Så Dansk Folkeparti støtter selvfølgelig ordningen som en del af aftalen om satspuljen.

Kl. 16:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 16:33

Line Barfod (EL):

Jeg ville bare høre hr. Bent Bøgsteds argument for, hvorfor det er efterlønsmodtagere, der skal betale. Der er jo ikke nogen, der siger, at den her betaling på 13 mio. kr. – det er jo et meget lille beløb i det store statsbudget – skulle fortsætte med at komme fra satspuljen. Man kunne jo have sat det på finansloven, hvis man ønskede, at efterlønnere skulle have mulighed for fortsat at bruge den kollektive trafik. Så hvad er Dansk Folkepartis argument for, at det er efterlønnere, der skal være med til at betale for, at man giver skattelettelser til de rigeste?

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:34

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes, det er en mærkelig argumentation, fru Line Barfod kommer med, om at give skattelettelser til de rige. Det har ikke noget med satspuljen at gøre. Satspuljemidlerne går til formål, til projekter, der gavner de udsatte, og det er det, pengene skal bruges til. Det er jo ikke noget med, om der er givet skattelettelser til de rige eller sådan noget. I forbindelse med om man skal give det igennem finansloven, står det jo selvfølgelig enhver frit for at rejse spørgsmålet i forbindelse med finanslovforhandlingerne, men det kræver selvfølgelig også et flertal for det. Det her er en ordning, der er kommet i stand under satspuljen, og derfor er det satspuljepartierne, der afgør fremtiden for denne ordning.

Kl. 16:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 16:34

Line Barfod (EL):

Men der er jo intet, der havde forhindret Dansk Folkeparti i at sige, at det her skal fortsætte, og at det skal på finansloven fremover; vi ønsker, at man over finansloven finansierer de 13 mio. kr. til efterlønsmodtagerne; ligesom man over finansloven finansierer frikort til folketingsmedlemmer, ligesom man over finansloven finansierer, at folkepensionister får rabat på den offentlige transport, kunne man jo

også gøre det for efterlønsmodtagere. Det er der intet, der forhindrer dem i.

Kl. 16:37

Så hvorfor er det, at Dansk Folkeparti har ment, at man skulle skære ned for efterlønsmodtagere?

Kl. 16:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:35

Bent Bøgsted (DF):

Det er sådan, at det er en aftale mellem satspuljepartierne, og det er det, som alle satspuljepartierne, alle partierne her i Folketinget minus Enhedslisten, er blevet enige om.

Kl. 16:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Hr. Eigil Andersen som ordfører for SF.

Kl. 16:35

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Da der ikke har kunnet skaffes opbakning i kredsen af satspuljepartier til at bevilge pengene til en fortsættelse af befordringsrabatten til efterlønsmodtagere, stemmer vi i SF for dette lovforslag.

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 16:36

Line Barfod (EL):

Nu var det jo en meget, meget kortfattet begrundelse, og derfor vil jeg bare høre, om SF's ordfører kunne sige lidt mere om, hvorfor SF går med på det her, og om det resultat, vi ser her af satspuljen gør, at det får SF til igen at overveje, om man måske skulle trække sig ud at det her satspuljehalløj og få nedlagt den satspulje og i stedet sikre, at vi får en finansiering over finansloven, så vi f.eks. kan sikre, at efterlønsmodtagere har mulighed for at køre med den offentlige transport.

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:36

Eigil Andersen (SF):

SF har jo den principielle holdning, at det kunne være en fordel, hvis man ændrede det her system til, at man finansierede alle de her gode sociale projekter på andre måder. Men sagens kerne er, at der bliver bevilget penge til så mange gode formål, at vi ikke har noget ønske om for nuværende at træde ud af satspuljeforliget.

Kl. 16:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 16:37

Line Barfod (EL):

Men hvorfor er det, at SF stemmer for det her forslag? Hvis man egentlig er imod – og sådan forstod jeg ordføreren – hvorfor er man så med til at fjerne det tilskud, der bliver givet til, at efterlønsmodtagere kan køre med den kollektive trafik og dermed har mulighed for at komme omkring, deltage i sociale aktiviteter, aftenskole, og hvad der ellers kan være med til at holde dem i gang?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:37

Eigil Andersen (SF):

Nu var det jo oprindeligt SF, der fik det her indført. Det blev indført i 1996 på SF's forslag, så det har altså eksisteret i 14 år, og det har vi da grund til at glæde os over. Men livet er jo fuldt af mange forhandlingssituationer, hvor der bliver givet, og hvor der bliver taget, og satspuljen rummer utrolig mange gode sociale projekter for sindslidende, førtidspensionister, hjemløse, narkomaner og mange andre grupper. Vi har altså vurderet, at vi ikke ville lade de gode resultater falde på gulvet på grund af et enkelt punkt, nemlig det, vi taler om her.

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Så er det fru Helle Sjelle som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:38

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Lovforslaget fra beskæftigelsesministeren fjerner det statslige tilskud til offentlig transport, som efterløns- og fleksydelsesmodtagere i dag får, og det forslag er en konsekvens af årets forhandlinger om satspuljen, som alle partier på nær Enhedslisten jo står bag. På grund af krisen, der var særlig slem i år 2009, er der langt færre satspuljemidler at fordele i 2011, end der er i år. Sådan er vilkårene for satspuljen: Hvis det går godt for dansk økonomi, stiger lønningerne og overførselsindkomsterne meget, og så er der flere penge i satspuljen. Hvis det derimod går mindre godt for dansk økonomi, stiger lønningerne og overførselsindkomsterne nærmest ikke, og så er der bare færre penge i satspuljen.

I årets forhandlinger om fordeling af puljemidlerne har det derfor været nødvendigt at træffe en række vanskelige valg og især en række fravalg. Et af områderne, som vi har fravalgt at støtte i de kommende år, er befordringsrabatten til personer, der modtager efterløn eller fleksydelse.

I dag får trafikselskaberne en refusion fra staten, så de kan yde efterlønnere og fleksjobbere en rabat på abonnementskort. Omkring 9.000 personer har haft glæde af den rabat, og det koster skatteborgerne godt 10 mio. kr. om året. Fremover vil det statslige tilskud til befordringsrabatten blive fjernet, og det betyder, at satspuljemidlerne kan bruges til andre formål, f.eks. at hjælpe de allersvageste grupper i det danske samfund: de psykisk syge, de hjemløse og de børn, der anbringes uden for hjemmet.

Som konservativ må jeg sige, at jeg kun kan være tilfreds med, at satspuljemidlerne i stigende grad bliver målrettet de svageste. Hånden på hjertet: Efterlønsmodtagerne er ikke på nogen måde en svag eller udsat gruppe, og de behøver derfor heller ikke modtage rabat på offentlig transport, som bliver betalt af skatteyderne. Samlet set støtter vi Konservative altså forslaget.

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Østergaard som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 16:40

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Som en del af satspuljekredsen kan Det Radikale Venstre naturligvis også støtte det her lovforslag. Det kunne vi også have gjort, selv om det var blevet fremsat sidste år, forrige år eller året før. Men der er jo forskellige holdninger i satspuljekredsen, både til efterlønnen generelt og til befordringsrabatten, og derfor vil jeg gerne rose de partier, som har haft den praktiske indstilling til årets uddeling af satspuljemidlerne, at vi ikke skulle bruge en tredjedel af de midler, der var på beskæftigelses-, integrations- og uddannelsesområdet, til alene at finansiere et befordringsfradrag for efterlønsmodtagere. Det synes jeg er uansvarligt. For satspuljemidlerne har betydet, at vi har kunnet lave en lang række initiativer for folk på kanten af arbejdsmarkedet, som måltrettet går ind og hjælper nogle af dem, der måske kan få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Derfor er jeg rigtig glad for, at det er endt på den her måde, og kan fra radikal side sige, at vi græder tørre tårer over, at der nu ikke længere er befordringsrabat for efterlønsmodtagere. Men vi ved også godt, at der er andre synspunkter i forligskredsen, og derfor vil jeg bare nøjes med at glæde mig over, at vi var enige om, at der var andre formål, der krævede, at årets ganske beskedne satspulje blev allokateret til dem i stedet for.

Vi støtter lovforslaget.

Kl. 16:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:41

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget. Det er et meget beskedent beløb, vi taler om: mellem 10 og 13 mio. kr. Det er altså ikke noget, der vælter statsbudgettet, men for den enkelte efterlønsmodtager, den, der ikke har særlig mange penge, har en rabat på mellem 150 og 500 kr. om måneden stor betydning for den daglige økonomi. Det er det, der kommer til at gøre en forskel på, hvor meget man kan deltage i et aktivt liv, sådan som det også bliver påpeget i nogle af høringssvarene. Mange efterlønsmodtagere har ikke særlig mange penge. Efterlønnen er altså ikke den der kæmpestore ydelse, som nogle forsøger at gøre den til. Derfor har det været afgørende for mange mennesker at have den befordringsrabat, så de har muligheden for at komme rundt.

Vi synes, der er andre med en langt bedre økonomi, som hellere skulle være med til at betale til det danske samfund, nogle af dem, der har fået kæmpe skattelettelser. Det er der, vi synes man skal tage pengene og ikke fra efterlønsmodtagerne.

Movia og Danske Regioner har i deres høringssvar gjort opmærksom på, at de forventer, at der vil være klart færre efterlønsmodtagere, der bruger den kollektive trafik, og at de derfor også kommer til at miste nogle penge. Det tager ministeren ikke rigtig højde for.

Så er der noget, som heller ikke rigtig fremgår, nemlig at regeringen jo for nogle år siden definerede skattestoppet og herunder definerede, at priserne på den kollektive trafik var en del af skattestoppet. Hvordan passer det ind, at man nu lige pludselig mener, at man gerne må gå ind og ændre på skattestoppet i forhold til efterlønsmodtagere? Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på fra ministeren, for vi hører så meget om det her hellige skattestop, og tidligere i dag har man været ude i at ville give skattenedsættelser på 40 kr. til en række borgere, fordi kommunerne hæver skatten og skattestoppet er helligt. Hvordan kan man så her tillade sig at ændre på det i forhold til efterlønsmodtagere?

Så synes jeg også, det her forslag understreger det kæmpe problem, der er med hele den der besynderlige konstruktion omkring satspuljen, det, at man vælger at sige, at der er en gruppe borgere i det her land, kontanthjælpsmodtagere, pensionister og andre med de allerlaveste indkomster, som skal være med til at betale for en række gode sociale projekter. Hvorfor er det ikke på finansloven, og hvorfor skal dem, der har allermindst i det her land, ikke have deres penge? Det synes vi er et kæmpe problem, og vi synes, det her er med til at understrege, at den ordning bør afskaffes, og at man fremover via finansloven skal finansiere både de gode indsatser på psykiatriområdet, indsatser for socialt udsatte og andre steder og også rabat til efterlønsmodtagere i den kollektive trafik. Det synes vi vil være den rigtige måde at gøre det på. Så vil alle vi, der har høje indkomster, være med til at betale for den sociale indsats her i landet, frem for at det kun er dem med de allermindste indkomster, og så skal man ikke sidde og sige: Jamen hvis vi skal opretholde et minimum af den sociale indsats i Danmark, er man nødt til at tage fra andre, f.eks. fra efterlønsmodtagerne. Det synes vi er et kæmpe problem, og vi mener, det her forslag understreger, at man bør afskaffe satspuljeordningen.

Kl. 16:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:45

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne takke for behandlingen af forslaget.

Lovforslaget er jo et led i udmøntningen af satspuljeaftalen for 2011 og indebærer, at efterløns- og fleksydelsesmodtagere med virkning fra 1. januar 2011 ikke længere ved lov har ret til rabat ved køb af abonnementskort til befordring i den kollektive persontrafik.

Siden befordringsrabatordningen for efterlønsmodtagere blev indført i 1996, har den været finansieret via midler fra satspuljen, og satspuljepartierne har således løbende truffet beslutning om forlængelse af bevillingen til ordningen.

Satspuljen for 2011 er som følge af den internationale finanskriser mindsket kraftigt set i forhold til tidligere år, og det har været nødvendigt at prioritere, hvilke formål satspuljemidlerne skulle gå til. I den forbindelse er partierne bag satspuljeforliget så blevet enige om ikke længere at afsætte midler til befordringsrabat til efterlønsmodtagere og at ophæve lov om befordringsrabat til selv samme modtagere.

Jeg vil her endnu en gang takke for behandlingen og håber naturligvis på en god og konstruktiv udvalgsbehandling.

Kl. 16:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. (Prisloft på 6 ugers selvvalgt uddannelse).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010).

Kl. 16:46

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Og det er fru Ulla Tørnæs som ordfører for Venstre.

Kl. 16:47

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

For Venstre er det helt afgørende, at der føres en ansvarlig økonomisk politik. Vi vil ikke være med til at gældsætte fremtidige generationer, og derfor bakker vi naturligvis fuldt op om dels genopretningsplanen fra foråret, dels den finansloftale, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne. Begge aftaler er udtryk for en nødvendig og ansvarlig økonomisk politik, der understøtter det spirende opsving, som vi er vidne til. Det handler ganske enkelt om tillid til dansk økonomi.

Med lovforslaget her udmønter vi den del af finansloftalen med Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne, der vedrører indførelse af et prisloft på 6 ugers selvvalgt uddannelse. Efter de gældende regler kan forsikrede ledige og fleksjobvisiterede ledige vælge fuldstændig frit mellem alle de kurser, der udbydes som 6 ugers selvvalgt uddannelse, uanset hvad uddannelsen koster. Med andre ord: Vi har ikke hidtil haft nogen som helst mulighed for at holde hånden i hanke med udgifterne på dette område; det går ganske enkelt ikke og slet ikke i en tid, hvor vi må prioritere hårdt med hensyn til de offentlige udgifter. Vi kan ganske enkelt ikke lade den her ladeport stå åben, det går ikke.

I Venstre synes vi faktisk ikke, det er rimeligt fortsat at bruge skattekrone på dyre kurser uden konkret jobsigte. Derfor sætter vi nu et loft over prisen på 6 ugers selvvalgt uddannelse, og med lovforslaget her indføres således et prisloft på 140.000 kr. pr. årselev. Det svarer til et loft på 3.500 kr. pr. uge.

Prisloftet vil ikke ændre på lediges ret til selvvalgt uddannelse, men vil lægge loft over prisen på de kurser, de ledige kan vælge. Jobcenteret kan naturligvis fortsat bevilge kurser, der ligger over prisloftet, som led i den almindelige aktivering, og det går jeg så sandelig ud fra vil ske, hvis man skønner, at det vil være den hurtigste vej tilbage til job. Det vil nemlig fortsat være sådan, at de ledige som led i aktivering kan få bevilget kurser til en pris over prisloftet. Det vil altså fortsat være muligt som led i den ordinære beskæftigelsesindsats at give ledige uddannelse, hvis det er det, der skal til for at bringe den enkelte ledige hurtigst muligt tilbage på arbejdsmarkedet. Med finansloftalen lægger vi op til at belønne kommunerne endnu mere for at gøre en aktiv indsats for de ledige. Samtidig er det jo heldigvis sådan, at både kommunen og den ledige får den største belønning, hvis den ledige kommer i job.

Prisloftet, som indføres med lovforslaget her, skal ses i lyset af den kolossale stigning i udgifterne til 6 ugers selvvalgt uddannelse, vi har været vidne til de seneste år. I 2007 var udgifterne til 6 ugers selvvalgt uddannelse knap 100 mio. kr. Det vil stige til et forventet forbrug i 2011 på 752 mio. kr. Stigningen skyldes naturligvis, at flere ledige har gjort brug af 6 ugers selvvalgt uddannelse, men samtidig er der sket en markant stigning i priserne på området. Der er eksempler på it-kurser, der koster mere end 60.000 kr. for 6 uger, og som den ledige har krav på, uanset om kurset bringer den ledige tæt-

tere på job eller ej. Derudover er der set eksempler på web- og it-uddannelser, der tidligere kostede 9.600 kr. for 6 uger, men som nu koster 52.650 kr. hos samme leverandør. Uddannelsen kan i øvrigt fortsat købes til 9.600 kr., når det drejer sig om almindelig uddannelsesaktivering og ikke 6 ugers selvvalgt uddannelse. Sådanne eksempler er medvirkende til, at vi ønsker et prisloft. Det går ganske enkelt ikke med frit træk på skatteydernes konto på det her felt. Tak.

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger. Først fra hr. Torben Hansen.

Kl. 16:51

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Der er jo generelt meget ofte en udfordring i og en fælles erkendelse af, at noget af det bedste for at få ledige i beskæftigelse igen er uddannelse. Vi kan også se, at når vi når frem til 2015-2016, kommer vi i det her land rent faktisk til at mangle kvalificerede medarbejdere.

I eksempelvis Dansk Arbejdsgiverforenings høringssvar i den her sag – og Dansk Arbejdsgiverforening kan man jo ikke beskyldes for at være et socialdemokratisk sammenrend – står der jo bl.a., at efter DA's »vurdering har den konkrete udmøntning af prisloftet i lovforslaget en række uheldige beskæftigelsespolitiske implikationer. Det er med den valgte model nødvendigt, at ledige søger at anvende deres ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse ved at deltage i kurser uden relevans for arbejdsmarkedet frem for at deltage i kurser med et klart jobsigte.«

Og videre lidt længere nede:

»Det indebærer, at ledige som led i ordningen med 6 ugers selvvalgt uddannelse ikke har mulighed for at deltage i mange af de mest jobrettede uddannelser.«

Gør det ikke indtryk på Venstres ordfører på området, at Dansk Arbejdsgiverforening rent faktisk siger, at det her lovforslag ikke duer?

Kl. 16:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:52

Ulla Tørnæs (V):

Jeg er sådan set enig med hr. Torben Hansen i, at uddannelse er et vigtigt element, når det drejer sig om at komme tilbage til arbejdsmarkedet, men det, vi drøfter her, er 6 ugers selvvalgt uddannelse, og det, der er afgørende for mig, er, at det skal ske i forbindelse med en jobplan, altså i forbindelse med aktivering, og det vil det fortsat kunne. Så til de bekymringer, som Dansk Arbejdsgiverforening giver udtryk for i deres høringssvar, er svaret faktisk, at jobcentrene jo fortsat kan bruge ordinær uddannelse, også over det prisloft, vi fastsætter her, såfremt det er noget, der fører til job. Og det er det, der er Dansk Arbejdsgiverforenings bekymring, og den mener jeg altså at jeg kan demonstrere ved at understrege, at jobcentrene rent faktisk fortsat har mulighed for at bruge uddannelse som led i aktivering, altså f.eks. som led i en jobplan.

Kl. 16:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 16:53

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Jeg kan forstå, at Venstres ordfører så demonterer Dansk Arbejdsgiverforening, men så skal Venstres ordfører også

forsøge at demontere PROSA, Ledernes Hovedorganisation, Dansk Transport og Logistik, som alle sammen siger, at dette vil give betydelige forringelser for deres medlemmer og vil gøre, at deres ledige medlemmer rent faktisk får længere tilbage til arbejdsmarkedet.

Vi har også et overblik, der viser, at det samlet måske er omkring 800 forskellige AMU-kurser, der nu kommer til at ligge over prisloftet. Rent faktisk kan vi jo se, at kommunerne med deres økonomi jo ikke lige pludselig har råd til at overtage den regning, som regeringen rent faktisk udskriver til dem her.

Så giver det ikke anledning til bekymring hos Venstres ordfører, også ud fra et konkurrencemæssigt synspunkt, når man kan se, at Dansk Arbejdsgiverforening, Ledernes Hovedorganisation, Dansk Transport og Logistik, PROSA, LO m.fl. siger, at det her simpelt hen ikke duer, at det gør arbejdsmarkedet mindre spændstigt, end det er i dag, og at det gør, at der er mange, der skal have en uddannelse, som rent faktisk ikke får det?

Kl. 16:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:54

Ulla Tørnæs (V):

Nu bringer hr. Torben Hansen selv konkurrenceevnen på banen, og jeg er faktisk helt overbevist om, at det helt afgørende for konkurrenceevnen, men også for de organisationer, som hr. Torben Hansen nævner, er, at der er styr på dansk økonomi, altså at der er styr på den offentlige økonomi. Med det her forslag sætter vi simpelt hen prop i et hul, hvilket er helt nødvendigt. Vi kan ikke leve med, at der er frit træk på skatteydernes konto, og at der også, som jeg gav et par eksempler på, spekuleres i, at det netop er skatteyderne, der betaler, og at man som ledig har frit slag til at kunne vælge. Der kan vi simpelt hen ikke bare se til; det kan vi ikke acceptere.

Derfor sætter vi et prisloft, og jeg synes, det er et rimeligt prisloft, som betyder, at man vil kunne vælge faktisk ganske mange uddannelser. Langt de fleste arbejdsmarkedsuddannelser og åbne uddannelser og også langt de fleste kurser vil man fortsat kunne vælge inden for prisloftet.

Kl. 16:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:56

Eigil Andersen (SF):

Tak. Nu nævnte ordføreren nogle eksempler fra it-verdenen, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at virkeligheden jo består af mange andre ting end it-virksomheder, bl.a. er noget af det mest almindelige, der er brug for på det danske arbejdsmarked inden for lager og industri, at man kan tage et truckcertifikat, at man altså får lov til at køre truck. Der er også i høj grad brug for lastbilkørekort, og der er brug for svejsekurser. Det er yderst almindeligt.

Kan ordføreren komme med nogen som helst fornuftig begrundelse for, at man fremover vil forhindre, at arbejdsløse får mulighed for at vælge de her kurser, da funktionerne, som kurserne rettes mod, bliver uhyre meget brugt på arbejdsmarkedet? Det er en stor gåde for mig, hvorfor man her laver et forslag, som sætter en stopper for, at arbejdsløse kan vælge de kurser, for det gør man.

Kl. 16:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Ulla Tørnæs (V):

Det er sådan set ikke så stor en gåde for mig, og det kommer ikke bag på mig, at lige netop hr. Eigil Andersen ikke kan se, at det er nødvendigt at sætte en stopper for et frit træk på statskassen her, for hr. Eigil Andersen er jo medlem af et parti, som ikke lægger synderlig vægt på, at der er orden i den danske samfundsøkonomi. Men når det så er sagt, vil det jo fortsat være sådan – jeg var inde på det i min besvarelse til hr. Torben Hansen og nævnte det også i selve ordførerrindlægget – at man som ledig som led i en jobplan kan få et kursus, man kan få et truckførercertifikat, man kan få et lastbilkørekort. Det hele skal selvfølgelig hænge sammen, og derfor skal det være med henblik på et job i den anden ende. Så kan kommunerne sagtens bevilge de kurser, som hr. Eigil Andersen her nævner.

Kl. 16:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:58

Eigil Andersen (SF):

Det er desværre fuldstændig hul tale, vi her hører fra Venstres ordfører. Sagen er jo den, at man i det her lovkompleks, som man nu fremlægger, også gør det, at man nedsætter det beløb, som i gennemsnit skal bruges pr. arbejdsløs til aktivering i løbet af et år. For en arbejdsløs dagpengemodtager bliver det nedsat med ca. 5.000 kr. om året, så det nu kommer ned på omkring 14.000 kr. om året. Så man bruger altså andre metoder fra regeringens side til at sige til kommunerne, at de skal bruge færre penge – og uddannelse koster penge. Derfor hænger det simpelt hen ikke sammen. Man vil bremse den kommunale brug af de her kurser.

Der er et gammelt ord, der siger, at man kan spare sig ihjel, og det er det, der er tale om her. Man er i gang med at forringe det danske samfunds fremtid, det danske samfunds konkurrenceevne, de danske lønmodtageres initiativlyst, ved at man kommer med sådan noget som det her, som sætter en stopper for mange selvvalgte kurser inden for arbejdsmarkedsområdet.

Kl. 16:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:59

Ulla Tørnæs (V):

Det er noget sludder, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen. Hr. Eigil Andersen siger, at vi vil bremse brugen af kurser, og at vi vil bremse brugen af uddannelse, men det passer ganske enkelt ikke. Det, vi vil sikre, er, at der er et job i den anden ende. Vi vil sikre, at de ledige kommer tilbage på arbejdsmarkedet, vi vil ikke have, at man bare bliver sendt på kurser, uddannelse eller opkvalificeringskurser, uden at det har et jobsigte. Det er det, der er hele pointen her. Vi vil ikke være med til at sende de ledige fra sted til sted, uden at deres muligheder for at komme tilbage til arbejdsmarkedet forbedres.

Aftalen her, lovforslaget her og de lovforslag, som vi i øvrigt skal behandle senere i dag, har lige præcis det sigte, at de ledige skal tilbage på arbejdsmarkedet frem for at blive fastholdt på passiv forsørgelse. Den uddannelse, som hr. Eigil Andersen her nævner, kan man som sagt få som led i en jobplan, hvis der er et job i den anden ende.

Kl. 17:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 17:00

Kl. 17:03

Line Barfod (EL):

Ordføreren burde nærmest have en pris for fantastisk sprogbrug. Hvis man brugte ordførerens sprog, kunne man jo lige så godt sige, at gymnasieelever har ret til et frit træk på statskassen til at studere alle mulige ting, uden at vi aner, om de får et job ud af det. Det er da højest besynderligt at have den holdning som regering i et land – hvor man ellers siger, at uddannelse er vejen frem – at uddannelse er lig med et frit træk på statskassen, underforstået, at vi helst skal afskaffe al uddannelse, hvor folk ikke er garanteret et job, når de starter på uddannelsen.

Vi taler her netop om nogle af de områder, hvor der er erfaring for, at får man et truckcertifikat, eller får man et stort kørekort eller andet, stiger ens muligheder for at få et job ganske betragteligt. Hvorfor ikke lade folk tage et fornuftigt kursus, som giver gode muligheder for et job, i stedet for at de skal i et eller andet tåbeligt forløb?

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:01

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at man fortsat kan få et truckførercertifikat, og man kan fortsat tage et stort kørekort som led i den ordinære beskæftigelsesindsats, det ændres der ikke på. Det, vi vil sikre her, er først og fremmest, at vi fastholder, at der skal være orden i dansk økonomi, og det underer mig jo ikke, at hverken Enhedslisten eller SF for den sags skyld er optaget af det. Det er vi jo vant til at høre på.

Men her er der simpelt hen sket en eksplosiv stigning i priserne for 6 ugers selvvalgt uddannelse, og man kan ikke se bort fra, at der nogle steder spekuleres i, at der altså ikke er noget loft. Eksemplet med web- og it-uddannelserne synes jeg meget godt illustrerer, hvad det er, der foregår derude. Der er ikke nogen – hvad kan man sige? – mekanismer, der sikrer, at vi altså får mest muligt for de skatteyderkroner, vi bruger på det her område.

Kl. 17:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 17:02

Line Barfod (EL):

Jeg forstår simpelt hen ikke ordføreren. Alle de organisationer, der har svaret, og som er på arbejdsmarkedet og ved, hvordan forholdene er, ved, at det er rigtig vigtigt, at de arbejdsløse tager nogle af de her kurser, som kan gøre, at de faktisk kan komme i arbejde. Hvis man står som arbejdsgiver og skal have nogen til et job, er det nogle gange ikke noget, som man har planlagt flere måneder i forvejen. Så skal man bruge en chauffør nu og her eller en lagerarbejder nu og her, og så tager man en, der har de kvalifikationer, man skal bruge. Så er det ikke noget med, at man kan lave et langt forløb med en jobplan osv.

Det vil sige, at hvis vi gerne vil have, at folk faktisk skal kunne kvalificere sig til at få et arbejde, er det rigtig vigtigt, at vi bibeholder muligheden for, at man kan tage et selvvalgt 6-ugers-kursus bl.a. til kørekort og truckkort osv.

Kl. 17:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.**Ulla Tørnæs (V):**

Jeg er faktisk enig med fru Line Barfod i, at det er vigtigt, at vi bruger uddannelse som led i vores aktivering og som led i hele vores opkvalificering af medarbejderne, men det er samtidig fuldstændig afgørende for mig, at vi bruger det målrettet, at det skal føre frem til et job, at det skal føre til beskæftigelse, og analyserne af 6 ugers selvvalgt uddannelse viser, at det ikke altid bliver brugt med henblik på en målrettet tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Kl. 17:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 17:03

Leif Lahn Jensen (S):

Tak. Vi hører jo mange ting, og vi hører selvfølgelig også ordføreren sige så ganske rigtigt, at man vil undgå et frit træk på borgernes penge, at man vil have orden i dansk økonomi. Derfor laver man denne besparelse på ca. 400 mio. kr. på 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Jeg vil gerne spørge: Er ordføreren klar over, at kommunerne faktisk ikke kan sige nej til den enkelte ledige, hvis vedkommende ønsker de her 6 ugers selvvalgt uddannelse? Er ordføreren klar over det?

Kl. 17:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:04

Ulla Tørnæs (V):

Ja, det er jeg faktisk udmærket klar over. Altså, retten til 6 ugers selvvalgt uddannelse ændres der ikke på med lovforslaget her, og det er faktisk vigtigt for mig at understrege. Så jeg er fuldstændig enig med hr. Leif Lahn Jensen i, at det ændres der ikke på. Den ledige har, vel at mærke forudsat, at det er en dagpengeforsikret, ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse. Det eneste, vi gør med lovforslaget her, er at sætte et loft over prisen for de 6 ugers selvvalgt uddannelse. Men retten ændres der ikke på.

Kl. 17:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 17:04

Leif Lahn Jensen (S):

Det vil sige, at hvis der så er lige så mange som i dag, der faktisk kræver de her 6 ugers selvvalgt uddannelse, sparer man ikke de her 400 mio. kr. Jo, regeringen gør, regeringen kan sådan set bare sige: Vi har sparet pengene. Men så har vi jo en helt anden situation, nemlig at der er en masse kommuner, der kommer til at stå og mangle pengene, for de skal alligevel skaffe de her 6 ugers selvvalgt uddannelse, fordi de ikke kan sige nej til det.

Det vil sige, at med det her smider man altså regningen ud til kommunerne. Er ordføreren klar over det?

Kl. 17:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:05

Ulla Tørnæs (V):

Altså, jeg er ikke sikker på, at jeg helt lige kunne følge det, hr. Leif Lahn Jensen var inde på her. Det er ikke uvilje, vil jeg gerne sige.

Det er jo sådan, at man har ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse. Det eneste, vi gør her, er, at vi sætter loft over prisen. Det vil sige, at man har retten til at vælge et kursus, som koster op til 3.500 kr. om ugen. Man har ikke ret til at vælge et kursus, som koster mere. Det er jo det, hele pointen er med at sætte et loft over prisen og på den måde have bedre muligheder for at styre de offentlige udgifter på det her område. Men retten, vil jeg sige til hr. Leif Lahn Jensen, ændres der ikke ved.

Kl. 17:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

O.k., der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Hr. Torben Hansen som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 17:06

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Viden er det pureste guld i vor tid. Således sagde statsministeren i nytårstalen for 11 måneder siden, og med det her lovforslag står det klart, at det var mundsvejr, og at statsministeren enten ikke hørte efter eller simpelt hen ikke forstod, hvad det var, han selv sagde. Opkvalificering er en hjørnesten i ledighedsbekæmpelsen, og det er uomtvisteligt, at arbejdsmarkedsuddannelserne er en god vej tilbage til beskæftigelse. Derfor virker det helt tosset med et prisloft over 6 ugers selvvalgt uddannelse til ledige. Det vil betyde, at mange ledige ikke kan få den opkvalificering, som kan bringe dem tilbage til arbejdsmarkedet. Den nødvendige opkvalificering svækkes, og det vil blive de billigste uddannelser og ikke de bedste eller mest beskæftigelsesrettede, der vinder frem.

Det her er en ren spareøvelse på ledige og uddannelse på samlet 400 mio. kr. om året, men det er også en besparelse, der går ud over den enkelte ledige, og som vil svække erhvervslivets konkurrenceevne. LO har lavet en liste, hvor der er omkring 800 AMU-kurser, som det ikke længere er muligt at tage med regeringens prisloft – om farligt gods, køreteknik, svejsning, robotbetjening, kurser inden for byggeri, alt, hvad man overhovedet kan forestille sig – og det er udelukkende med til at gøre det sværere for ledige, og det forringer, som jeg sagde før, også erhvervslivets konkurrenceevne.

Indsatsen skal tage udgangspunkt i den enkelte ledige. Det bliver understreget igen og igen, men helt grundlæggende vil prisloftet indskrænke jobcenterets og den lediges muligheder for at finde den uddannelse, der er mest relevant i forhold til borgeren og den aktuelle situation på det lokale og regionale arbejdsmarked, herunder hvilke kompetencer det er, der efterspørges. Og ikke alene lægges der et prisloft, men en stor del af omkostningerne, der tidligere blev betalt af staten, overvæltes nu på kommunerne, og de seneste måneders budgetlægning i kommunerne understreger til fulde, hvor pressede de er. For kommunerne vil det nu de facto være billigere at lade folk gå og lave ingenting, frem for at hjælpe dem ved at sikre ordentlige kurser og uddannelsesstilbud. Et markant fald i tilgangen til 6 ugers selvvalgt uddannelse vil bidrage til, at den samlede opkvalificering af arbejdsstyrken svækkes – en flertrinsrak, som regeringen i sommer igangsatte med besparelser på VEU-godtgørelsen, statens voksenuddannelsesstøtte, erhvervsskoler, VUC m.m.

Man kan sige, at forsørgelsen for mange er blevet rigtig meget dårligere, og nu forringer regeringen så muligheden for, at de kan komme tilbage i job. Langtidsledighed er et stigende problem, og en tredjedel af de ledige er langtidsledige. Hvorledes har man egentlig forestillet sig at forringede uddannelsesmuligheder i et foranderligt arbejdsmarked skal forhindre, at flere bliver ledige og langtidsledige? Det kan selvfølgelig ikke lade sig gøre med forringede uddannelsesmuligheder, og det kan konstateres, at med det her forslag er statsministerens nytårstale om, at viden er det pureste guld, udtryk for, at guldprisen er kraftigt på vej ned hos regeringen. Det var endda til at leve med, hvis det ikke var, fordi det her går hårdt ud over

ledige og deres muligheder for at vende hurtigt tilbage til arbejdsmarkedet, og at det også går ud over erhvervslivets konkurrenceevne.

Det er ikke nogen hemmelighed oven på det her, at Socialdemokratiet selvfølgelig ikke kan støtte det her forslag, og når man ser på hørings svarene fra Dansk Arbejdsgiverforening, LO, PROSA, Lederne og Dansk Transport og Logistik, kan man se, at det bestemt ikke er en holdning, vi står alene med.

Kl. 17:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Ulla Tørnæs for en kort bemærkning.

Kl. 17:10

Ulla Tørnæs (V):

Som det fremgik af min ordførertale, er jeg faktisk meget optaget af den eksplosive udgiftsstigning, der har været på det her område. Jeg vil bare spørge hr. Torben Hansen, om han har nogen god forklaring på, hvad det skyldes, ud over at der naturligvis er flere, der vælger 6 ugers selvvalgt uddannelse, fordi ledigheden er steget? Men har hr. Torben Hansen nogen forklaring på, hvad den markante udgiftsstigning, for så vidt angår prisen på de enkelte kurser, kan skyldes?

Kl. 17:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:11

Torben Hansen (S):

Jeg har af indlysende årsager ikke været nede at kigge de enkelte kurser igennem. Men jeg står her med en liste på 800 kurser fra LO: farligt gods på færger i Østersøområdet, radiokommunikation i havområdet, søsikkerhed, duelighedsprøve og alt muligt andet. Det er så de dyreste, og så går det hele vejen nedad.

Det, vi kan konstatere, er som punkt 1, at udgifterne er steget. Ja, det er da klart, fordi ledigheden har været stigende på baggrund af regeringens politik. Som punkt 2 er noget af det, der kan være med til at hjælpe folk tilbage, rent faktisk, at der er nogle fornuftige tilbud på 6 ugers selvvalgt uddannelse. Det kan vi jo se at Dansk Transport og Logistik er enig med os i, og det er ikke normalt noget kernerødt sammenrend. Det er Dansk Arbejdsgiverforening også enig med os i, og det er normalt heller ikke noget kernerødt sammenrend. Det er jo det, det drejer sig om, og det er det, der kan bringe folk tilbage på arbejdsmarkedet, og ikke de her besparelser, som vi ser nu, hvormed der de facto med det prisloft, som regeringen lægger her, bliver frit valg på de nederste hylder i tombolaen, hvor der kun er nøgleringe og bamser tilbage til de ledige, og det synes Socialdemokratiet ikke er rimeligt.

Kl. 17:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 17:12

Ulla Tørnæs (V):

Den vurdering af størstedelen af arbejdsmarkedsuddannelserne må jeg nok sige at jeg absolut ikke deler med hr. Torben Hansen. Der findes faktisk særdeles relevante arbejdsmarkedsuddannelser, som sagtens kan gennemføres under det her prisloft.

Men det, jeg egentlig spurgte til, var, om hr. Torben Hansen slet ikke er optaget af, at der er sket en eksplosiv stigning i prisen for det enkelte kursus. Jeg gav eksemplet med et web-it-kursus, som kostede 9.000 kr., når det blev udbudt inden for den almindelige aktiveringsindsats, og som kostede 52.000 kr., når det blev udbudt som 6 ugers selvvalgt uddannelse. Er det slet ikke noget, der på nogen må-

de bekymrer Socialdemokraterne, eller er man bare så ligeglad med skatteborgernes penge, at man ser stort på sådanne eksempler? For de forekommer jo, vil jeg sige til hr. Torben Hansen.

Kl. 17:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:13

Torben Hansen (S):

Socialdemokratiet er tværtimod stærkt opsat på, at skatteborgernes penge bruges bedst muligt. Og hvad det angår, må jeg i det her tilfælde, som jeg også gjorde tidligere, henvise til, at der rent faktisk er høringssvar fra Dansk Arbejdsgiverforening, LO, Dansk Transport og Logistik, PROSA og andre, der siger, at det her rent faktisk er noget af det, der er med til at sikre, at deres medlemmer kommer hurtigt tilbage på arbejdsmarkedet. Og det bedste, der overhovedet kan ske for skatteborgerne og for den ledige, er en hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Jeg kan da ikke afvise, at der har siddet nogle enkelte med nogle kurser, der har forsøgt at skumme fløden. Det er der ikke nogen som helst der kan afvise. Men jeg kan bare konstatere, at jeg her har en liste med 800 kurser, som man kan sige ser aldeles relevante ud, og som nu for eftertiden kommer til at ligge over det her prisloft. Men lad os nu rent hypotetisk sige, at det forholder sig sådan, at der er nogle, der har forsøgt at skumme fløden – og det er der jo ikke nogen der kan afvise. Så er det jo lidt underligt, at fordi Venstres ordfører har hørt om ét kursus, så skal det absolut betyde, at der skal bankes 400 mio. kr. af i besparelser på kurser til ledige. Det er da helt hen i vejret. Så skulle man da tage at gå ind og kigge på, hvad lige præcis det kursus, som Venstres ordfører åbenbart kender til, er for noget.

Kl. 17:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti.

Kl. 17:14

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Aftalen om 6 ugers selvvalgt uddannelse er en aftale mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne og er en del af finansloven. Det tror jeg alle er klar over.

Det, det går ud på, er, at der bliver indført et prisloft på 6 ugers selvvalgt uddannelse. Det er på 140.000 kr. pr. årselev og en kursuspris på 3.500 kr. pr. uge for en uddannelse på fuldtid. Det er ikke noget, der rører ved den enkeltes ret til at vælge 6 ugers selvvalgt uddannelse, men det skal ses i forbindelse med, at vi i de sidste år har set en uhyggelig stor stigning i priserne på kurserne, som efter min og Dansk Folkepartis mening ikke hører nogen steder hjemme. Hvem der så er årsag til, at priserne for kurserne er skruet op i det prisleje, som det er sket fra 2007 til 2010, skal jeg lade være usagt, men der skal da kigges lidt på, hvorfor de er kommet op i det prisleje.

Når man ser på de 6-ugers selvvalgte kurser, de AMU-kurser, der findes, er jeg ret overbevist om, at man sagtens kan tilpasse de kurser, der er på AMU-centrene. Jeg er overbevist om, at man kan lave kurserne billigere. Jeg har selv været på AMU-kurser, og jeg må indrømme, at meget af det var spildtid, og at man godt kan reducere tiden på AMU-kurserne, og at vi kan få en fornuftigere pris på mange af dem. Jeg er også ret overbevist om, at prisen på de 800 kurser, som ligger over prisloftet, vil kunne bringes ned, så der stadig væk kan gøres brug af de kurser.

Det er noget, der skal forhandles om, og AMU-centrene skal se på, hvad de kan gøre for at få dem ned i et prisleje, så de stadig væk kan være med. Langt hen ad vejen tror jeg, at pengene kan hentes ved at omlægge kurserne og se fornuftigt på, hvad der er behov for på de her kurser. Kan man i stedet for at bruge 7 uger på et kursus bruge 5 uger? Hvad kan der gøres ved indholdet, så det passer til det, og så den enkelte stadig væk for det ud af det, som der kræves?

Så i Dansk Folkeparti ser vi fortrøstningsfuldt på ændringerne vedrørende 6 ugers selvvalgt uddannelse. Vi tror ikke på, at det vil være så ødelæggende, som vi har hørt andre sige at det er. Dansk Folkeparti kan selvfølgelig støtte forslaget, da det er en del af finanslovaftalen.

Kl. 17:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 17:17

Line Barfod (EL):

Der er jo ingen, der kan afvise, at der kan være et enkelt kursus eller to, som kunne laves anderledes, men hvad er det, der gør, at Dansk Folkeparti mener, at det er tåbeligt, at arbejdsløse bruger deres tid på at tage stort kørekort eller truckcertifikat eller andet, der kan øge deres muligheder for at få et arbejde?

Kl. 17:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:18

Bent Bøgsted (DF):

Jamen vi mener ikke, det er spild af tid for ledige at tage et kursus, der kan øge deres chance for at få et arbejde. Det, vi skal se på, er jo, hvordan kurserne er skruet sammen. Hvorfor er der sket en så kraftig stigning i prisen på de forskellige kurser? Det er det, der skal ses på.

For det er ikke rimeligt, at man i 2007 kunne få et kursus, som er steget næsten 100 pct. i pris siden da. Det er ikke rimeligt. Der må være et eller andet, der er gået helt galt i den forbindelse. Om det er AMU-centrene, der har skruet prisen op, eller hvem det er, der har gjort det, skal jeg ikke kunne sige. Men jeg kan så også se, at 3F har skrevet, at det er undervisningsministeren, der fastsætter prisen på kurserne, og så er det jo selvfølgelig oplagt, at der skal en drøftelse i gang mellem undervisningsministeren og AMU-centrene på det område, hvis det virkelig forholder sig sådan.

Kl. 17:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 17:19

Line Barfod (EL):

Forslaget her drejer sig jo ikke om at lave en undersøgelse af, hvorfor priserne er steget. Der er ingen her, der har protesteret mod, at man laver en undersøgelse af, hvorfor priserne er steget. Forslaget her går ud på, at man laver et prisloft, som rammer 800 kurser, som rigtig mange arbejdsløse har haft gavn og glæde af. Hvis Dansk Folkeparti mener, at det, der skal til, egentlig er en undersøgelse, vil Dansk Folkeparti så være med til at udskyde behandlingen af det her lovforslag, indtil vi har fået gennemført den undersøgelse af, hvorfor priserne er steget?

Kl. 17:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:19

Bent Bøgsted (DF):

Nej, det vil vi ikke, for vi skal tænke på, hvorfor vi laver det her, og det er for at sætte en stopper for himelflugten i prisen på 6 ugers selvvalgt uddannelse og for en – hvad skal man sige? – misforstået brug af 6 ugers selvvalgt kursus. Selvfølgelig skal de ledige, hvis de har chance for at komme i arbejde, have 6 ugers selvvalgt kursus. Hvor langt det kursus, de har behov for for at få arbejde, så skal være, skal jeg ikke kunne sige her. Men hvis det er sådan – undskyld min stemme er lidt hæs, jeg har lidt i brystet – at det er Undervisningsministeriet, der fastsætter priserne på kurserne, må det være ret og rimeligt at sige til Undervisningsministeriet: Prøv lige at kigge på de her kurser. Er det virkelig jer, der har sagt, at priserne skal være så høje? Og hvad for en fornuftig pris kan AMU-centrene så lave de kurser til, så det kan holde sig under det loft, som vi laver her?

Kl. 17:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:20

Eigil Andersen (SF):

Jeg synes jo, ordførerens udtalelser meget klart belyser, at det er en kolossal, anarkistisk rodebutik, der er tale om i den borgerlige lejr. Ordføreren er ikke klar over, at det er Undervisningsministeriet, som fastsætter de her vurderinger af udgifterne f.eks. til materiel, teknisk udstyr, lærertimer osv. Det er baggrunden for, at priserne bliver fastsat på AMU-kurserne. Det er ordføreren ikke klar over.

Hvorfor i alverden går man så ikke i gang med først at gøre det, at man beder Undervisningsministeriet om nogle udtalelser og kulegraver området? Hvorfor vil man så absolut afskaffe det, at man kan få kurser til over 3.500 kr. pr. uge, fra den 1. januar? Det er altså om en måned.

Kl. 17:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:21

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg ved ikke, om hr. Eigil Andersen ikke har hørt efter, hvad jeg sagde, for jeg sagde netop, at det er Undervisningsministeriet, der fastsætter priserne. Og de kunne så tage en snak med AMU-centrene om, hvad de kan sætte de her priser på de her kurser til, så de kan komme under loftet.

At vi indfører et loft her og nu, er en del af finanslovaftalen. Sådan er det at lave finanslovaftale, og hvis hr. Eigil Andersen ønsker magten her efter næste valg og får den, så finder hr. Eigil Andersen også ud af, at når man laver en finanslovaftale, er det ikke altid sådan, at man går ind og laver en undersøgelse først. Så sidder man og forhandler om de store træk ved bordet, og så kan man ikke rende ud til alle mulige og undersøge, hvordan og hvorledes det skal være.

Det her er en del af finanslovaftalen. Der er stadig væk 2.800 kurser, der holder sig under loftet, og jeg er overbevist om, at rigtig mange af de andre kan bringes ned på en pris, så de også ligger under loftet.

Kl. 17:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:22

Eigil Andersen (SF):

Jeg siger tak for tilståelsen af, at man ikke aner, hvad det er, man har begivet sig ud i her. Det er jo det, det betyder, og det burde selvføl-

gelig være foregået i en helt anden rækkefølge. Jeg er meget forbavset over, at ordføreren mener, at han og hans parti er bedre til at vurdere, om tingene kan gøres billigere ude på AMU-centrene, end Undervisningsministeriet er.

Jeg vil i øvrigt nævne, at de priser, vi her taler om, på ugekurser – svejskurser og truckkørekortkurser osv. – er ugepriser i størrelsesordenen 4.000-5.000 kr. Altså, det er slet ikke de beløb, som er blevet nævnt her tidligere i debatten.

Vil ordføreren være med til at udskyde det her et halvt år, sådan at Dansk Folkeparti og regeringen kan få ordentligt undersøgt, hvad det egentlig er, man er i gang med at slå ihjel inden for uddannelsesområdet og i forhold til de arbejdsløses rettigheder?

Kl. 17:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 17:23

Bent Bøgsted (DF):

Jamen som jeg sagde før: Hr. Eigil Andersen finder ud af, hvis det skulle gå sådan, at hr. Eigil Andersen kommer i regering, at når man sidder og laver finanslovaftale, kan man ikke lige, når der kommer et forslag, sige: Det skal vi lige have undersøgt, og det skal vi lige have undersøgt. Sådan er spillet ikke. Man kan heller ikke gå til sit bagland og sige: Kan I godkende det her?

Det her loft over prisen på kurser bliver indført, fordi priserne er løbet løbsk. Der er sket store stigninger. Og på de områder, hvor Undervisningsministeriet har været inde og fastsatte priser, må Undervisningsministeriet tage en snak med AMU-centrene: Er det her rigtigt? Har det virkelig været sådan, at priserne bare er blevet skruet op?

Hvem har så vejledt Undervisningsministeriet i forbindelse med fastsættelsen af de her priser? Det er ikke Dansk Folkeparti, der har gjort det, det er nogle, der sidder derude – det kan være, det er AMU-centrene selv, det kan være, det er fagforeningerne.

Jeg har selv været på kursus, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen. Jeg har faktisk taget et truckkursus, og jeg har også taget et krankursus. Og jeg må indrømme, at jeg havde utrolig meget spildtid på de kurser. De kan sagtens laves billigere.

Kl. 17:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:24

Torben Hansen (S):

Tak, hr. formand. Jamen jeg forstod det på samme måde som hr. Eigil Andersen, nemlig at det var en ren tilståelsessag fra hr. Bent Bøgstedts side. Man har rent faktisk sagt ja til noget i en finanslovforhandling, som man ikke rigtig kendte konsekvenserne af, og man havde ikke rigtig nogen undersøgelse, men det gik jo nok. Vi kan så konstatere, at det gør det ikke. Dansk Transport og Logistik påpeger f.eks., at der det første halvår af 2010 rent faktisk 1.112 personer, som tog et lastbilkørekort, og hvor jobcentrene havde vurderet, at det rent faktisk ville forbedre deres mulighed for beskæftigelse. Med det driftsloft, der nu bliver lagt ind, vil det ikke være en mulighed for de 1.112 personer at tage et lastbilkørekort.

Gør det egentlig ikke indtryk på Dansk Folkepartis ordfører, at man nu ikke længere kan tage et lastbilkørekort, fordi det ligger over driftsloftet? Der er også andre certificerede områder, krancertifikater osv., det gælder for. Gør det egentlig ikke ondt på Dansk Folkepartis ordfører, at man på den måde sikrer, at en stor del af den befolkning, der måske ikke er dem, der har trukket mest på uddannelsessystemet tidligere, nu endnu en gang bliver skubbet om bag i køen?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg tror, at hr. Torben Hansen har en sådan forudindtaget opfattelse af, at det her bare ikke duer; det er kommet fra regeringen, det er kommet fra Dansk Folkeparti, ergo duer det ikke. Det er egentlig det, det drejer sig om.

Dansk Folkeparti har været fuldstændig klar over, hvad konsekvenserne af det er, og det er, at der bliver indført et prisloft, det er, at vi skal til at se på, om vi kan bringe de kurser, der ligger over, ned under prisloftet. Der kan ændres utrolig meget på de kurser. Som sagt er der ca. 3.600 kurser på AMU-centrene, hvoraf de 2.800 ligger under prisloftet. Så er der 800, der ligger over, og nogle af de 800 kurser er nogle af dem, der er steget utrolig meget i pris de sidste år.

Hvorfor er de så det? Det er der, hvor man kan sige til Undervisningsministeriet: Tjek lige, hvad det egentlig er, I har lavet her, hvis det er jer, der har lavet det her og fastsat de priser. Jeg kender ikke proceduren i Undervisningsministeriet, når de fastsætter priserne. Vi er i Beskæftigelsesministeriet nu, og jeg er ikke helt inde i, hvordan proceduren er i Undervisningsministeriet.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Torben Hansen.

Torben Hansen (S):

Tak. Det var hr. Bent Bøgsted, der sagde, at jeg bare af princip sagde nej. Næh, inden for vores parti er vi altid parat til at høre på gode argumenter. Indtil videre er der sådan set ikke kommet et eneste for, at man skal lave det her driftsloft, som rent faktisk, når man ser på det rent finanslovmæssigt, også betyder en samlet besparelse på uddannelse og opkvalificering for ledige på 393 mio. kr. Hr. Bent Bøgsted må da vedstå, at man her med åbne øjne går ind og laver besparelser på 393 mio. kr. Det har så de konsekvenser, som bl.a. Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Transport og Logistik, LO og andre siger det har, nemlig at det gør, at vores medlemmer ikke længere vil have en chance for at få mange af de kurser, der er nødvendige, for at de kan komme i arbejde.

Hvordan kan hr. Bent Bøgsted synes, at det er en fremadrettet arbejdsmarkedspolitik, når det, der kan være med til at bringe folk i arbejde, rent faktisk vil blive besværliggjort og for en stor dels vedkommende ikke blive udbudt, så de ikke har muligheden for at deltage?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Nu er det sådan, at hr. Torben Hansens parti – det var jo ikke hr. Torben Hansen selv, der sad i finanslovforhandlingerne – forlod finanslovforhandlingerne efter bare en halv time eller noget i den stil der. Der har i hvert fald ikke været tid til, at Socialdemokratiet kunne komme med gode argumenter over for regeringen på de forskellige områder. Hvis nu Socialdemokratiet sammen med Socialistisk Folkeparti – de kom jo sammen og gik sammen efter en halv time – havde sat sig ned og havde sagt, at de gerne ville være med til at forhandle om den her finanslov, så kunne det godt være, at hr. Torben

Kl. 17:25 Hansen kunne være kommet med indsigelser til noget af det, der ligger i finansloven, og havde sagt: Det her kan vi godt lave på en anden måde. Men det gjorde hr. Torben Hansens parti jo ikke. De sagde farvel og tak efter cirka en halv time. Jeg var der ikke, så jeg kan ikke lige sige på klokkeslæt, hvornår de kom, og hvornår de gik, men man kunne i hvert fald se på tv, at det var meget kortvarigt. Så det var i hvert fald ikke der, Socialdemokratiet og SF kom med gode argumenter over for regeringen, for det nåede de slet ikke at komme med, inden de forlod forhandlingerne. De ville bare ikke deltage i forhandlingerne – og så farvel og tak.

Kl. 17:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 17:29

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Det er jo meget interessant at høre hr. Bent Bøgsted stå og anklage Socialdemokratiet og SF for ikke at have været med i nogle forhandlinger, som Dansk Folkeparti tydeligvis ikke selv har været klar over konsekvenserne af. Altså, i virkeligheden burde hr. Bent Bøgsted jo pege over på sin egen partigruppe – nu er der ikke nogen til stede – det var måske derovre, man i stedet for skulle kigge i forhold til det her.

Men det, som jeg godt kunne tænke mig at spørge hr. Bent Bøgsted lidt om, når han nu starter med at tale om kvaliteten af uddannelserne, er, om han ikke er enig med mig i, at man, i det øjeblik man går ind og sænker en pris, formentlig også vil forringe den kvalitet, der er i en uddannelse, og at det dermed vil være en forringelse af de uddannelsesmuligheder, som der reelt er for de mennesker, der står derude og har brug for at få uddannelse, mens de er ledige.

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:30

Bent Bøgsted (DF):

Nej, det er jeg ikke enig i, for når man laver et kursus, kunne forudsætningen for at lave det kursus jo være, at man siger, at det her kursus tager så og så lang tid, og at man så putter indholdet ind. Så kan det godt være, at man, når man går i dybden med hensyn til det her kursus, så siger: O.K. det her kursus kan vi godt lave på kortere tid. Det kan sagtens ske.

Hvad angår mange af de kurser, ved jeg, at det er blevet bedømt og sagt sådan, at et kursus skulle tage 5 uger, 6 uger eller 7 uger, uden at der på forhånd blev sagt noget om, hvad indholdet skulle være, og at man så først bagefter puttede indholdet ind. Sådan kan det nemt ske at det foregår, og sådan tror jeg det er på rigtig mange kurser. Når man kigger på alle de her kurser, der ligger over loftet, er jeg ret overbevist om, at man i et samarbejde kan finde ud af, at de man godt kunne lave de her kurser til en lavere pris.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 17:31

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen det er da meget interessant. Det betyder jo så, at det i fremtiden ikke er ude på uddannelsesinstitutionerne eller i ministeriet, man skal sidde og finde ud af, hvad indholdet i kurserne skal være; det kan vi i stedet for ordne her på Christiansborg med alle de eksperter, som er til stede herinde.

Jeg kunne godt tænke mig at skifte over til et andet spor, for jeg kommer jo fra en egn i Danmark, hvor der faktisk er ret mange, der nu bliver ledige her inden for den nærmeste fremtid, i forbindelse med at Vestas har opsagt en masse medarbejdere. De er så omfattet af nogle ordninger, nogle varslingspuljer, som giver dem nogle muligheder. Men alle dem, der er ansat i andre virksomheder, og som bliver ledige på grund af, at de på den ene eller den anden måde er underleverandører, står jo netop i en situation, hvor de får brug for 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Deres uddannelsesmuligheder bliver jo forringet af det her. Hvordan vil ordføreren overhovedet forsvare det og fortælle de mennesker: I får altså ikke så gode muligheder for at få uddannelse og dermed job i den fremtid, I kan se foran jer?

Kl. 17:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:32

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det, der ligger i det her, er spørgsmålet, om det er et kursus, der gør, at man får et job, og om det er muligheden for at få et job, der gør, at man skal have kurset. Det er det, man også skal se på. For det er ikke altid sådan, at et kursus giver job, det er langtfra sådan, vil jeg sige til hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Jeg kan huske fra dengang, jeg gik på kursus, at jeg var sammen med en, der havde taget 40 kurser uden at få job. Han blev bare sendt på det ene kursus efter det andet uden at få job. Så det er ikke altid det der med, at man har mange kurser, der gør, at man kan få et job. Det er et spørgsmål om, at man skal være fornuftig og sige: Jamen her er der gode jobmuligheder, jeg vil godt have et kursus inden for det område, for så har jeg muligheder for at få et job. Det er den måde, det gerne skulle fungere på.

Men jeg ved da også, at der er blevet sendt utrolig mange breve ud til de ledige fra a-kassen, hvori der har stået: Vi har et kursus her, det synes vi du skal tage. Min egen søn fik et tilbud om at få et kursus, der drejede sig om stilladser, da han var murer. Det var ikke noget med, at han selv søgte om det. Da var det a-kassen, der sendte noget ud, hvor de sagde: Her kan du få 6 ugers selvvalgt kursus, det synes vi du skulle benytte dig af.

Så det har lidt at gøre med, hvad man gerne selv vil, hvor vil man søge arbejde, og hvilke muligheder man så har for at få arbejde, efter at man har taget et kursus.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 17:33

Leif Lahn Jensen (S):

Der er en ting, jeg lige er nødt til at sige, for det lød, som om ordføreren sagde, at de der AMU-kurser ikke var ret gode. Jeg har været på et hav af de her kurser, f.eks. om farligt gods; jeg har været på § 9-kursus, taget truckkort og kørt sådan nogle maskiner, der kører rundt ude på Århus havn. Jeg har taget et hav af de her kurser, og jeg synes bestemt, de er rigtig gode. Så jeg vil bare lige, hvis der er folk, der lytter til det her, sige, at der er rigtig mange AMU-kurser, der er rigtig, rigtig gode. Dem har jeg da bestemt oplevet.

Men jeg kunne da godt tænke mig at spørge Dansk Folkeparti, om det virkelig er rigtigt, at Dansk Folkeparti vil finde en besparelse på 393 mio. kr. på de ledige, som virkelig har brug for uddannelse. Hvordan kan Dansk Folkeparti egentlig forsvare en besparelse på 393 mio. kr.?

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:34

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg har ikke sagt, at kurserne er dårlige. Jeg har haft meget gavn af de kurser, jeg selv har taget på AMU-centrene. Det, jeg har sagt, er, at når man går ind og kigger på dem, kan man se, at de godt kan laves på en anderledes måde på kortere tid. Det er egentlig det, det drejer sig om, og det, der er min overbevisning, er, at de kurser, der ligger over loftet, og for den sags skyld også alle dem, der ligger under loftet, kunne man måske godt se på hvordan man kunne ændre. Er de blevet skruet for meget op i pris, eller hvordan hænger det sammen? Det er det, jeg synes kunne være fornuftigt at se på, og det kan selvfølgelig ske i et samarbejde mellem Undervisningsministeriet og AMU-centrene. Så det er ikke noget med, at kurserne er dårlige, og det er heller ikke noget med, at lærerne ude på AMU-centrene ikke gør deres job godt nok. Det har slet ikke noget med det at gøre.

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 17:35

Leif Lahn Jensen (S):

O.k. Ordføreren kan jo se, at der er utrolig mange, der spørger ordføreren om noget, for vi ved godt, hvem det er, der bestemmer i det her land. Det er jo Dansk Folkeparti. Men ordføreren sagde også, at det var de 6 ugers selvvalgte uddannelse, der var for dårlig, og det er jo ret interessant. Er det korrekt? Og hvis det er korrekt, hvordan kan man så gøre kurserne bedre ved at gøre dem billigere?

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:35

Bent Bøgsted (DF):

Altså, hr. Leif Lahn Jensen manipulerer lidt. Jeg har ikke sagt, at kurserne på de 6 ugers selvvalgte uddannelse er dårlige. Jeg har sagt, at der var en del spildtid, og at man godt kunne lave dem anderledes. Det er ikke, fordi indholdet i kurserne ikke kan bruges. At sige det er ordkløveri fra hr. Leif Lahn Jensens side. Det, der ligger i det her, er, at vi i Dansk Folkeparti er overbevist om, at det godt kan gøres anderledes, for et eller andet sted er der en årsag til, at priserne på kurserne er blevet skruet op.

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Så er det hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:37

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Som det er fremgået af debatten, vil regeringen sammen med Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne spare på de arbejdsløses muligheder for at uddanne sig. De ledige skal have færre og dårligere muligheder for at bruge arbejdsløshedsperioden til at opnå kompetencer, som ellers kan styrke dem på fremtidens arbejdsmarked. Det er meget klar snak fra regeringens og Dansk Folkepartis side, men det er skidt for de arbejdsløse, specielt for dem, der har brug for og lyst til at efteruddanne sig, mens de er ledige.

Det er ikke bare skidt for de arbejdsløse, det er også rigtig dårligt nyt for den danske økonomi og for de danske virksomheder. Det vil

nemlig bidrage til, at vi får en mindre veluddannet og mindre fleksibel arbejdskraft i fremtiden. Det er lige præcis det, vi ikke har brug for i en tid, hvor der i den grad er brug for at skabe øget konkurrenceevne, vækst og ny beskæftigelse i Danmark. Vi har med andre ord at gøre med et lovforslag, der både betyder dårligere hjælp til de arbejdsløse og et tilbageskridt for virksomhederne og samfundsøkonomien.

Når SF stemmer imod det her forslag, er det derfor både for de arbejdsløses skyld og for at hjælpe virksomhederne og samfundets økonomi. Regeringen har med pisk og gulerod givet kommunernes jobcentre massive økonomiske incitamenter til ikke at tilbyde uddannelse og opkvalificering som aktiveringstilbud til de ledige, så de har større chance for at få et job, og nu skal den her pisk så også svinges over den arbejdsløses ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Hverken med det nye prisloft, som er med i det her lovforslag, eller forslaget om et nyt refusionssystem, som Folketinget også skal behandle lidt senere i dag, sker der nogen formel ændring af de lediges ret til selvvalgt uddannelse. Men, og det er meget afgørende, til gengæld sker der en reel og drastisk indskrænkning af de lediges muligheder for at vælge den efteruddannelse, som bedst kan øge deres chancer for at finde et job i fremtiden.

Som det er blevet nævnt, viser 3F's og LO's beregninger, at arbejdsløse i fremtiden vil blive udelukket fra 827 AMU-kurser over hele landet, og det drejer sig, som det også blev nævnt, ikke kun om meget specielle grupper. Der blev fra borgerlig side fremhævet f.eks. it-kurser, men det drejer sig som omtalt i debatten bl.a. om, at man ikke længere kan få truckkørekort og kørekort til lastbil, svejskurser og et hav af andre ting.

De 827 AMU-kurser er heller ikke kurser, hvor udbyderne har gjort sig særlig umage for at jobbe prisen op, som det også er blevet påstået i debatten. AMU-kurserne er kurser, hvor prisen fastsættes på baggrund af Undervisningsministeriets vurderinger af udgifter til bl.a. materiel, teknisk udstyr, lærertimer osv. Det er altså med statens eget blå stempel på, og derfor er det meget, meget misvisende at fremstille det, som om det bare er noget prisspekulation fra skolerens side. Som jeg tidligere har nævnt, er en typisk pris på de her kurser 4.000-5.000 kr. pr. uge, og derfor er det galimatias, at regeringen vil sænke beløbet, så man højst kan få et kursus til 3.500 kr. pr. uge.

Jeg vil gerne nævne i forbindelse med de borgerlige argumenter, der er kommet, især fra Venstres ordfører, at det simpelt hen ikke passer, når man siger, at jobcentrene bare kan tilbyde den ledige, at vedkommende kan få et kursus alligevel gennem de almindelige aktiveringstilbud. Og grunden til, at det ikke holder i virkeligheden, er, at man nedsætter det beløb pr. arbejdsløs dagpengemodtager, som må bruges på aktiveringsudgifter, fra omkring 19.000 kr. om året til knap 14.000 kr. om året. Så man indskrænker simpelt hen kommunernes økonomi og mulighed for, at de kan bruge uddannelse som et godt redskab i den her arbejdsløshedstid.

Så vil jeg også sige, og det er noget rent principielt, at det jo er et skørt system, hvis man laver det sådan, at en arbejdsløs kun kan få et kursus, hvis der er aftalt et job. Så er der jo mange arbejdsløse, der bare skal sætte sig ned på deres hale og vente på, at der kommer nogle flere job.

Det er jo et skørt system, også i forhold til arbejdsgiverne. Der må det selvfølgelig være sådan, at vi uddanner folk inden for forskellige områder og giver den enkelte mulighed for at præge, hvad det skal være, og hvad vedkommende selv tror på kan skaffe et job, sådan at den dag, da arbejdsgiverne har brug for arbejdskraften, er den også blevet uddannet. Det er den konstruktive måde at bruge en arbejdsløshedstid på, og derfor er det soleklart, at vi i SF vil stemme imod det her lovforslag, som går i den stik modsatte retning.

KI. 17:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger. Fru Helle Sjelle som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

KI. 17:42

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Tidligere på året blev vi Konservative enige med Venstre, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne om finansloven for 2011, og resultatet er efter vores opfattelse blevet en ansvarlig og fremsynet finanslovaftale, der gradvis nedbringer det enorme underskud i statskassen, som krisen har efterladt. Alternativet til den ansvarlige og fremsynede finanslov er en tilbagevenden til 1970'ernes socialdemokratiske underskudspolitik, det var dengang, den socialdemokratiske finansminister sagde, at vi nærmede os afgrundens rand. Det alternative er for os Konservative, som brugte 1980'erne på at rydde op i dansk økonomi og ruste den til fremtiden, et ondt mareridt.

Derfor bakker vi også fuldt og fast op om den finanslovaftale, som vi har indgået. Det betyder nemlig, at vi fastholder dansk økonomi og Danmark på en ansvarlig kurs mod en lysere fremtid.

Det her forslag fra beskæftigelsesministeren, som vi førstebehandler i dag, er en udmøntning af finanslovaftalen. Forslaget går ud på at lægge et loft over prisen på de 6 ugers selvvalgt uddannelse, som dagpengemodtagere og fleksjob visiterede ledige i dag har ret til. Forslaget vil betyde, at der indføres et prisloft på 140.000 kr. pr. kursus, så den helt urimelige stigning i udgifterne til de kurser bliver stoppet. Sagen er nemlig den, at udgifterne er løbet løbsk, og det synes vi der skal sættes en stopper for.

I 2007 var driftsudgiften pr. årselev 110.000 kr., og jeg nævner blot, for at man ved selvsyn kan se, at der er sket en udvikling, at den pris i år er steget til 190.000 kr. Det er en stigning på ikke mindre end 72 pct., og det har vi ganske enkelt ikke råd til. Pengene vokser ikke på træerne, selv om man nogle gange får det indtryk, når man hører venstrefløjen her fra talerstolen.

Så uanset hvad vi som politikere vælger at bruge skatteborgernes penge til, skal vi bruge pengene på den mest intelligente og tilbageholdende måde, vi overhovedet kan. Og som konservativ politiker kan jeg ikke stå inde for, at vi bare udskriver den ene check efter den anden og lader udgifterne vokse ind i himlen. Det holder simpelt hen ikke.

Endelig er det vigtigt at understrege, at lovforslaget ikke ændrer på de lediges ret til 6 ugers selvvalgt uddannelse. Omkring 80 pct. af de AMU-kurser, der udbydes i dag, koster mindre end 140.000 kr. pr. årselev. Det er altså kun de allerdyreste kurser, som de ledige fremover vil blive afskåret fra at vælge. Og mulighederne for efteruddannelse i Danmark er stadig blandt de bedste i verden, det ændrer forslaget ikke på.

Så samlet set støtter vi Konservative altså forslaget fra beskæftigelsesministeren.

KI. 17:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

KI. 17:45

Eigil Andersen (SF):

Det bliver sagt af ordføreren, at det kun er de allerdyreste kurser, man bliver udelukket fra med det her lovforslag, hvor prisloftet altså bliver fastsat til 3.500 kr. pr. uge. Jeg står her med en liste over de 800 kurser, som man fremover ikke kan komme på. Vil ordføreren betegne dem som meget dyre, når det drejer sig om kurser til omkring 5.000 kr., f.eks. i svejsning af rørsystemer i plast, modstandsvejsning, svejsning af tykvæggede plastmaterialer, udførelse af v-

drumssikring osv. osv.? Vil ordføreren i fuldt alvor betegne det som nogle meget specielle kurser, der er vildt dyre, når det drejer sig om den her type, som koster ca. 5.000 kr. pr. uge?

Kl. 17:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:46

Helle Sjelle (KF):

Jeg tror, at det, der er væsentligt at holde fast i her, er, at der har været en stor stigning i udbuddet af de her kurser. Og der er man naturligvis nødt til at sørge for, at det er sådan, at man ikke bare uden videre kan trykke nogle flere penge og sørge for, at folk kan bruge løs af kassen og komme på de kurser, som de nu synes det er interessant at komme på. Vi er altså også nødt til at sørge for, at der er rimelighed i det her, og jeg synes som sagt, det giver stof til eftertanke, at der har været den her udvikling i priserne på kurserne.

Kl. 17:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:46

Eigil Andersen (SF):

Nu mener jeg, at de kursusseksempler, som jeg nævnte – og der er altså ca. 824 andre – er med til at belyse, at det er noget, vi har brug for i det danske samfund. I virkeligheden er der mange flere funktioner i samfundet, end man skulle tro, når man ser sådan en liste.

De Konservative har traditionelt været et parti, som har haft et nært samarbejde med arbejdsgiverne. Arbejdsgiverne har en interesse i, at der er en uddannet arbejdskraft til stede, også i form af efteruddannede, når de har brug for den. Hvad er den store filosofi i, at De Konservative nu vil forhindre, at arbejdsgiverne får den arbejdskraft til rådighed med de rigtige uddannelser, når de har brug for den?

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:47

Helle Sjelle (KF):

Jeg vil gerne slå fast, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen, at vi meget, meget gerne vil have, at vi har en veluddannet befolkning, og vi vil også meget, meget gerne være med til at sørge for, at der er en veluddannet arbejdskraft til det danske erhvervsliv. Det er jo også derfor, at vi stadig giver mulighed for at gå på de her kurser.

Men når det er sagt, synes vi også bare, at det er væsentligt at stoppe op og spørge: Hvad er det for en udvikling, der har været på det her område? Og der må vi altså erkende, at der har været en meget stor stigning i priserne. Så synes jeg også, det er i orden, at man stopper op og siger: Hov, hør nu her en gang, den udvikling kan vi altså ikke bare lade fortsætte uden videre, vi er nødt til at gå ind og sætte nogle fastere rammer for det her.

Kl. 17:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Østergaard som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 17:48

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det er jo en velkendt sag, at riget fattes penge. Vi har været igennem en krise, som har gjort os fattigere, og som har ramt de offentlige

budgetter, som kører med historisk store underskud. Derfor må man jo også se det her forslag som en konsekvens af, at regeringen har svigtet med hensyn til at lave egentlige grundlæggende reformer, der permanent kunne rette op på det offentlige økonomi, og i stedet for har valgt at indføre en masse større eller mindre spareforslag, hvoraf det her vel er i den store kategori, idet man altså her vil finde 400 mio. kr. om året ved at spare på uddannelse af de ledige.

Det er 400 mio. kr., som altså skal spares på uddannelse på et tidspunkt, hvor vi har oplevet en meget hastig stigning i ledigheden, og hvor vi kan imødesee en periode med meget lav vækst og dermed også en forventeligt meget ringe udvikling i ledigheden. Vi forstår, at det her er et udtryk for, at regeringen jo altså område for område har valgt at sige, at det bl.a. er noget af det, som vi skal leve af i fremtiden, altså uddannelse, som skal holde for med finansloven og med genopretningspakken, og nu er det altså også selv den meget korte uddannelse på 6 uger, som ledige selv kan vælge, der skal reduceres i pris, så finansloven kan hænge sammen.

Det er da muligt, at der er nogle kurser, der er for dyre. Det er da også muligt, at der har været en prisudvikling. Men jeg synes også, at debatten her i dag har vist, at det her jo ikke baserer sig på analyser af det problem andet end måske i form af et kig på finanslovkon-toen på det her område. Næh, det baserer sig bare på et behov for at få sparet nogle penge, og da man ikke vil løse problemerne reelt, må man altså finde en lang række steder, hvor man så kan reducere udgifterne i form af mindre ting, og det er så det, der sker her.

Vi tror, det er vigtigt, at der er kvalitet i uddannelsen. Vi tror, det er vigtigt, at der også er mulighed for, at de 6 ugers selvvalgt uddannelse bliver af høj kvalitet, og vi står meget tvivlende over for, om en kursusprijs på 3.500 kr. om ugen sikrer muligheden for, at det bliver et kvalitativt godt tilbud, som de ledige kan få.

Det er jo mærkeligt, at det først er på det her tidspunkt, hvor der altså for alvor er problemer med at få økonomien til at hænge sammen, at man kommer med det her forslag, hvis det virkelig er noget, som regeringen tilsyneladende mener har været et mere fundamentalt problem.

Så Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget om det her prisloft på 6 ugers selvvalgt uddannelse, som det foreligger her. Var der en analyse, kunne vi måske være villige til at diskutere, om man skulle sikre, at kurserne enkeltvis ikke kostede astronomiske summer. Men det har vi ikke set lagt til grund, og vi vil altså ikke være med til at finansiere regeringens genopretningspakke ad bagvejen ved at stemme for et forslag som det her. Hvis man havde ønsket at løse de økonomiske problemer, kunne man have gjort det på en langt mere håndfast måde end alle disse mange små spareforslag på steder, hvor pengene kunne gøre god gavn.

Kl. 17:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 17:51

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det her forslag viser endnu en gang, at der ingen sammenhæng er mellem de pæne ord, som regeringen siger ved højtidelige lejligheder, og så det, man rent faktisk gør. Alle de pæne ord om, at det er uddannelse, der er vejen frem, har jo intet at gøre med den virkelighed, vi oplever i det her efterår, hvor regeringen sparer på uddannelse alle de steder, hvor de overhovedet kan komme til det. Og her gælder det så oven i købet uddannelse for de arbejdsløse, hvor man i forvejen i den grad har valgt at spare – næsten 5 mia. kr. sparer man i år på de arbejdsløse frem for at gå ind og se på, at det måske var nogle af dem, der i den grad har fået gaver i det forløbne år, der skulle være med til at betale for udgifterne.

Det er helt absurd, at man bruger – som vi har hørt det her under debatten i dag – det, at priserne på kurserne er steget, som begrundelse for, at man så vil fastsætte et prisloft. Man har overhovedet ingen undersøgelser af, hvorfor priserne er steget. Det er Undervisningsministeriet, der fastsætter priserne, så påstanden om, at nogen skulle have interesse i at skruer priserne i vejret, er altså rettet mod Undervisningsministeriet. Jeg håber, vi kan få uddybet lidt fra ministerens side, hvad det er, hun mistænker sin ministerkollega for; hvorfor hun tror, at undervisningsministeren har en interesse i i den grad at skruer priserne i vejret, og hvorfor det så er undervisningsministeren, man indirekte skal ramme, ved at man indfører et prisloft.

Dem, der reelt kommer til at lide under det her, bliver jo de arbejdsløse, der ikke fremover kan få kurserne, og det bliver arbejdsmarkedet generelt, som så ikke får folk med de kvalifikationer, der er brug for, sådan som vi også har hørt det. Og ligesom andre forstår jeg simpelt hen heller ikke, hvad det er, der gør, at man mener, at det er for dyrt – særlig nu, hvor vi ser vintervejret herude – med 5.000 kr. for et kursus i glatførebekæmpelse. Jeg synes, det er vældig fornuftigt, hvis der er en del folk, der i denne tid tager kurser i glatførebekæmpelse, for det kunne jo være, at der blev brug for en del flere, der har den kvalifikation at kunne foretage glatførebekæmpelse, her de kommende måneder, og at der derfor var en god udsigt til, at de kunne få job. Det ville jeg da synes var vældig fornuftigt at arbejdsløse brugte tiden på, i stedet for at komme på diverse mærkelige aktiveringskurser eller blive sendt ud at arbejde gratis.

Men jeg kunne jo så forstå på Venstres ordfører, at et af problemerne er, at det er selvvalgt, altså at arbejdsløse får lov til selv at vælge, hvad de vil tage af kurser, som de ud fra deres viden regner med kan bringe dem i arbejde. Nej, det må kun være, hvis det er nogle andre, der bestemmer, og som måske overhovedet ikke har forstand på det område, hvor de arbejder. For med den måde, man har ændret arbejdsmarkedsområdet på, vil der jo ofte sidde nogle, der overhovedet ikke har forstand på det arbejdsmarked, som folk kommer fra og gerne vil tilbage til.

Jeg synes, det her bare er endnu et forslag oven i stakken af de mange fuldstændig urimelige forslag, man er kommet med – hele den urimelige behandling, der har været af arbejdsløse i flere år.

Jeg var i går ude hos min a-kasse, der er gået i gang med at printe alle reglerne ud – over 20.000 sider – som findes i dag på det her område, og der kommer bare flere og flere. Det illustrerer, hvordan man konstant prøver at lave flere regler, men heldigvis er der også nogen, der prøver at gøre noget imod det. Min a-kasse gør det så ved at printe reglerne i happeningen »Stop bureaukratiet«. Og vi har set arbejdsløse organisere sig i »Behandl os ordentligt«, som for alvor prøver at råbe højt op om, at arbejdsløse altså er mennesker, der vil behandles med respekt. Jeg håber, de en dag kan råbe så højt, at selv ordførerne for Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative lytter bare en lille smule. For det her forslag oser i den grad langt væk af manglende respekt for arbejdsløse og manglende tiltro til, at de faktisk er i stand til at vælge nogle kurser, der bringer dem nærmere på et job, og jeg synes, det i den grad er sigende at høre Dansk Folkepartis ordfører sige, at det bare er, fordi man skulle være med i finansloven. Og så er det altså de arbejdsløse, der endnu en gang må holde for ved ikke længere at kunne få den uddannelse, som faktisk ville kunne bringe dem i arbejde.

Så Enhedslisten støtter ikke forslaget.

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Villum Christensen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 17:55

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Jeg har ikke gået på AMU-kursus, men jeg har til gengæld prøvet at kalkulere kurser på mange forskellige niveauer. Nu har der været en prisdebat, og jeg synes ikke, at man har nødt af at lave så mange undersøgelser om det her spørgsmål om, hvorfor priserne er steget. Det kunne jo være, fordi der er nogle, der vil tjene penge, uanset om det er institutioner eller private. Det havde man så mænd ikke nødt af at undersøge så meget.

I Liberal Alliance kan vi støtte forslaget om at sætte loft over prisen på de her 6 ugers selvvalgt uddannelse for ledige. Vi mener, at det er en attraktiv ordning, som vi også skal have råd til at bevare, men vi skal ikke sidde og se på, at udgifterne pr. årselev stiger til himmels og således langt overgår, hvad vi betaler på f.eks. ordinær uddannelse. Vi er faktisk oppe i nogle proportioner, hvor vi betaler tre gange så meget for disse kurser, som en bacheloruddannelse på CBS koster – bare lige for at få det med.

Det er det rene vanvid, og jeg tror simpelt hen, at der bliver tjent rigtig mange penge på området, som jeg var inde på, og jeg synes altså ikke, at det kan være rimeligt, at vi herindefra skal understøtte en ordning, så man kan spekulere i skatteborgernes penge, for det er jo reelt det, der foregår. Vi synes, at det er godt, at der bliver stukket en kæp i hjulet på det her felt, og vi støtter lovforslaget.

Kl. 17:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:57

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne takke for behandlingen af forslaget her i Folketinget i dag.

Siden 2008 har vi kunnet se, at flere nyledige har benyttet sig af retten til 6 ugers selvvalgt uddannelse. Samtidig er der sket en markant stigning i udgifterne til køb af 6 ugers selvvalgt uddannelse. Den markante udvikling kan kun i nogen grad forklares med stigningen i ledigheden. Der er sket en markant stigning i kursuspriiserne, som også flere har været inde på. Udgifterne pr. årselev er steget fra ca. 110.000 kr. i 2007 til knap 190.000 kr. i 2010. Der har med andre ord været en opdrift i kursuspriiserne.

Der er eksempler på, at arbejdsløse har været på it-kurser, der koster mere end 60.000 kr. for 6 uger. Det er vel at mærke kurser, hvor der ikke er belæg for, at de bringer den arbejdsløse tættere på et job. For de samme penge ville tre ledige kunne blive uddannet til taxa-chauffører.

De samlede udgifter til 6 ugers selvvalgt uddannelse udgjorde knap 100 mio. kr. i 2007 og forventes i år at løbe op på over 700 mio. kr. Det er hverken rimeligt eller fornuftigt at bruge så mange af skatteborgernes penge på kurser uden konkret jobsigte. I en tid hvor vi på en lang række områder er nødt til at prioritere ressourcerne, er det med tilfredshed, at jeg kan notere, og at der blandt partierne bag finanslovaftalen nu er tilslutning til at sætte økonomisk ansvarlige rammer for ordningen.

Med lovforslaget indføres der et prisloft på 140.000 kr. eksklusive moms pr. årselev. Det svarer til et prisloft på 3.500 kr. pr. uge ved køb af 6 ugers selvvalgt uddannelse. Det betyder i praksis, at arbejdsløse fremover vil kunne vælge kurser, der maksimalt koster 3.500 kr. pr. fuldtidsuge. De fleste vælger i dag et AMU-kursus, når de tager 6 ugers selvvalgt uddannelse. Set ud fra den nuværende aktivitet på AMU-kurserne vil arbejdsløse fortsat kunne benytte langt, langt de fleste af kurserne også i fremtiden.

I samme forbindelse er det vigtigt for mig at understrege, at det fortsat er muligt som led i den ordinære beskæftigelsesindsats at give

arbejdsløse uddannelse, hvis det er det, der skal til for at bringe den enkelte hurtigst muligt tilbage i job. For mig er det afgørende, at man som ledig får den indsats, der hjælper en hurtigst muligt tilbage i job.

Jeg vil endnu en gang gerne takke for behandlingen af lovforslaget og ser frem til en konstruktiv udvalgsbehandling.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:00

Eigil Andersen (SF):

Det, man gør her, er jo helt åbenlyst, at man begrænser arbejdsløses muligheder for at vælge uddannelse i op til 6 uger. Det er det, det hele går ud på. Man siger så, også fra ministerens side, at arbejdsløse stadig væk kan få den uddannelse, nemlig på den måde, at jobcentret bevilger den.

Er ministeren enig med mig i, at et af ministerens andre lovforslag betyder, at aktiveringsudgiften pr. dagpengemodtager sænkes fra ca. 19.000 kr. om året til ca. 14.000 kr. om året, og at det betyder, at der er færre penge i jobcentre til uddannelse, end der hidtil har været – altså at man også ad den vej skærer ned på uddannelsen?

Kl. 18:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:01

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er det jo for det første gennemsnitspriser, hr. Eigil Andersen omtaler. For det andet ligger det jo så også i et andet lovforslag, men vi kan sagtens tage debatten nu.

Jeg vil generelt sige, at det jo altid kan betale sig for en kommune at få en arbejdsløs i job igen. Det kan det også, selv om man måske skal bevilge noget ekstra uddannelse, fordi det nu engang er sådan, at man som kommune jo sparer penge på ydelsen, men får skattekroner ind, hvis en arbejdsløs kommer i arbejde. Så man bliver nødt til at kigge lidt mere helhedsorienteret på det, end jeg fornemmer, at hr. Eigil Andersen gør i dag.

Kl. 18:02

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Eigil Andersen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:02

Eigil Andersen (SF):

Jeg er glad for bekræftelsen af, at regeringen altså også på det her område skærer ned på uddannelsesmulighederne. Det betyder jo, at når man fjerner retten til selvvalgt uddannelse i op til 6 uger med det her prisloft og siger, at man skal holde sig under det, så viser det sig jo, når vi gennemgår det her sammen, at det kan den arbejdsløse ikke få, selv om man så påstår fra regeringens side og fra ministerens side, at den arbejdsløse kan få kurset på anden måde. Der er i forvejen store problemer med, at kommunerne ikke har penge nok og ikke har fået det bevilget i tilstrækkeligt omfang af regeringen til, at de kan sende arbejdsløse på nødvendig uddannelse.

Sådan er det allerede i dag, og fremover bliver det altså sådan, at det bliver endnu dårligere. Jeg fatter simpelt hen ikke, hvad regeringen har i gang her. Man påstår, at man ser positivt på uddannelse, men man gør det stik modsatte i praksis, og det gør man på flere forskellige områder.

Kl. 18:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu må man jo sige, at det var et noget bredt spørgsmål eller vel egentlig nærmere en kommentar til debatten, hr. Eigil Andersen frembragte her, men jeg vil gerne tage fat på det.

Først bliver jeg nok nødt til at bringe den vildfarelse, som hr. Eigil Andersen tilsyneladende er i, at vi fjerner retten til 6 ugers selvvalgt uddannelse, på ret køl igen. Der er ikke tale om at fjerne retten. Der er tale om, at hvor man førhen kunne vælge på 100 pct. af hylterne, kan man nu vælge inden for måske 80 pct. af hylterne, hvis man kigger på de priser, der er på uddannelse lige nu.

Det er altså også sådan, at jeg har en meget klar forventning om, at priserne vil falde med tiden, for vi altså har set en eksplosiv udvikling i priserne på selvvalgt uddannelse. Jeg må så også sige, at jeg også tidligere har erfaret, at bl.a. Socialistisk Folkeparti går meget op i, at man i det offentlige ikke skal betale overpriser, og det er jeg jo helt enig i. Så derfor havde jeg egentlig forventet en måske lidt mere positiv tilgang fra bl.a. hr. Eigil Andersen og Socialistisk Folkepartis side, når vi netop taler om at nedbringe priser i det offentlige, som der er tale om her.

Kl. 18:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er hr. Torben Hansen.

Kl. 18:04

Torben Hansen (S):

Det skal jeg gøre kort. Det er jo sådan, at dem, der rent faktisk skal være med til, at der også er arbejdspladser til ledige, er Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Transport og Logistik, og de vender simpelt hen tommelfingeren nedad over for det her lovforslag. De siger, at det ikke duer. Det gør det meget sværere for dem, og det gør det sværere for de ledige. Mener beskæftigelsesministeren, at Dansk Arbejdsgiverforening og Dansk Transport og Logistik er helt galt afmarcheret i den her sag?

Kl. 18:05

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:05

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg står fuldt og helt inde for det lovforslag, der ligger her. Jeg er udmærket godt klar over, at hr. Torben Hansen måske ikke har det der store økonomiske sigte i sin politik, som regeringen nødvendigvis har.

Men det er nu engang sådan, at vi har været presset af den internationale finanskrisen, vi er gået i gang med at genoprette dansk økonomi. Vi har brugt rigtig mange penge på at føre Danmark igennem den internationale finanskrisen, fordi vi vil mindske de menneskelige omkostninger ved krisen. Det har vi også gjort. Det har jo rent faktisk betydet, at omkring 80.000 mennesker er sluppet for at få en fyreseddel i hånden, og det koster. Det gik jeg egentlig ud fra at man også var klar over fra Socialdemokratiets side.

Det her er så ikke som led i genopretningspakken, men som led i finansloven, men det ændrer ikke på, at hvis vi kan se, at der er et overforbrug et sted; hvis vi kan se, at man kan nedbringe priserne; hvis vi kan se, at man kan bruge skattekronerne noget bedre, end vi gør i dag, så er det det, vi gør. Det er derfor, at lovforslaget ligger her.

Kl. 18:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Torben Hansen.

Kl. 18:06

Torben Hansen (S):

Tak. Jamen jeg vil egentlig gerne citere fra Dansk Arbejdsgiverforening:

»Det indebærer, at ledige som led i ordningen med 6 ugers selvvalgt uddannelse ikke har mulighed for at deltage i mange af de mest jobrettede uddannelser.«

Det mener man er konsekvensen af det her. Det var et meget langt svar før fra ministeren, men endnu en gang vil jeg spørge: Mener ministeren, at Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Transport og Logistik, PROSA, LO og andre gode folk er galt afmarcheret i deres kritik af regeringens lovforslag, når de siger, at det her er skidt med hensyn til at bringe ledige i beskæftigelse? Mener man fra regeringens side, at de er galt afmarcheret?

Kl. 18:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:07

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu har jeg jo desværre kun 1 minut til at svare. Havde jeg haft lidt længere tid, ville jeg nemlig have fortsat med at sige, at jeg er klar over, at bl.a. Dansk Arbejdsgiverforening sætter den økonomiske ansvarlighed lige så højt, som regeringen gør. Det har Dansk Arbejdsgiverforening ofte sagt og ofte bragt frem i debatten. Derfor bliver man nødt til at se det her i et lidt større sigte.

Så er det jo lige så klart, at når Dansk Arbejdsgiverforening bliver spurgt, hvad man siger til et lovforslag som det her, så kan man isoleret set jo godt sige, at mulighederne er lidt færre, end de var før, for det er de jo selvsagt, i og med at man nu kan vælge på omkring 80 pct. af hylderne med de priser, der er i dag vel at mærke, hvor man førhen kunne vælge på 100 pct. af hylderne. Så det er jo fair nok.

Men det ændrer altså ikke på, at jeg forventer, at vi vil se nogle lavere priser på en række kurser, og det vil altså sige, at det i fremtiden måske ikke er 80 pct. af hylderne, man kan vælge på, men igen faktisk lidt flere af hylderne. Det synes jeg da at selv en socialdemokrat burde kunne se noget positivt i.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:08

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Nu tror jeg, at jeg vil prøve at teste beskæftigelsesministeren, for jeg kan ligesom fornemme, at uanset om hun får rimelig korte spørgsmål, så giver hun meget lange svar, så nu vil jeg stille et spørgsmål, som der kan svares enten ja eller nej til – det får vi så at se. Mener ministeren ikke, at uddannelse kan være en rigtig god vej til at få job, når man er ledig?

Kl. 18:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:08

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jo, i hvert fald i nogle tilfælde.

Nu er det jo altid lidt pudsigt, når en spørger siger, at nu vil vedkommende prøve at stille et kort spørgsmål, og så bliver spørgsmålet alligevel relativt langt. Men nu er det jo sådan, at man til spørgsmål/

svaret her i Folketinget rent faktisk har 1 minut – det må man jo godt bruge, og det agter jeg sådan set også at gøre.

Der er ingen tvivl om, at uddannelse i nogle tilfælde er den hurtigste og bedste vej tilbage til arbejdsmarkedet igen. Det er sådan set også derfor, at vi har reserveret muligheden for uddannelse til især de grupper, som vi kan se har rigtig stor gavn af det, og det er jo de ufaglærte og dem med en forældet uddannelse. Det er også dem, der stadig væk har de allerbedste muligheder for at få uddannelse. At vi så har et system, der gør, at mange andre også kan få en uddannelse, er sådan set kun rigtig positivt og rigtig godt.

Vi fratager jo heller ikke her nogen retten til at benytte sig af de 6 ugers selvvalgt uddannelse, men det er rigtig nok, at vi lægger et prisloft ind, og det er vel egentlig også kun rimeligt nok, når vi kan se, hvor eksplosivt priserne er steget.

Kl. 18:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 18:09

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nå, men så må jeg jo godt stille et langt spørgsmål denne gang.

Jeg stillede et spørgsmål til Dansk Folkeparti tidligere og vil stille det igen til ministeren. Vi har jo set, at det har føjet med fyresedler, i forbindelse med at Vestas har bebudet, at de lukker forskellige afdelinger ned. Vestasmedarbejderne er der for en stor dels vedkommende blevet taget hånd om, i hvert fald i den første tid i forbindelse med deres opsigelsesperiode, men alle dem, der så bliver fyret, i forbindelse med at de er underleverandører til eller udfører tjenesteydelser for de af Vestas' virksomheder, der bliver lukket ned, er jo ikke omfattet af varslingspuljer eller noget som helst andet. Mange af dem står jo i en situation, hvor de har brug for uddannelse for at kunne kvalificere sig til nogle job, og ministeren har jo netop bekræftet i den korte version – jeg tror, at jeg hørte et jo – at det kan være en rigtig god måde at komme videre på.

Mener ministeren så ikke, at det i virkeligheden er at skyde sig selv i foden – det får jeg nok ikke et godt svar på, men jeg prøver alligevel – at man, samtidig med at man kan se, at folk ude i virkeligheden bliver fyret, går hen og skærer ned på de muligheder, folk har for at få en uddannelse, mens de er ledige?

Kl. 18:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:11

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Man kan da i hvert fald sige, at hr. Lennart Damsbo-Andersen ikke sætter forventningerne for højt, i og med at han, allerede inden jeg svarer, konkluderer, at der nok ikke er et godt svar på det.

Men når det er sagt, er det jo fuldstændig korrekt, at vi ved store fyringer gør en ekstraordinær indsats via varslingspuljen, som billedligt og egentlig også bogstaveligt talt bl.a. betyder, at det er jobcenteret, der kommer til medarbejderne, og at det ikke er medarbejderne, der skal komme til jobcenteret. Det er simpelt hen for at lette overgangen, at der er muligheder for at få lavet uddannelsesplaner og andet.

Men det betyder jo ikke, at man skal kaste fuldstændig vrage på den ordinære og meget aktive beskæftigelsesindsats, som vi jo har over for alle andre. Man kan sige, at det jo bare er noget ekstraordinært, der tilgår dem, der nu bliver varslet fyret fra meget store virksomheder.

Så jeg vil sige til hr. Lennart Damsbo-Andersen, at der efter min bedste overbevisning fortsat er rigtig gode og rigtig mange muligheder for uddannelse og især lige præcis til den gruppe, som vi ved har

allerstørst gavn af det, og det er nu engang de ufaglærte og dem med en forældet uddannelse. Men det ændrer jo ikke på, at retten til de 6 ugers selvvalgt uddannelse fortsat er der.

Kl. 18:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 18:12

Kl. 18:12

Line Barfod (EL):

Ministeren har flere gange tidligere sagt – og det har også været fremme i debatten – at grunden til, at man ikke længere kan få lov til at tage stort kørekort, truckcertifikat, glatførekursus eller andre af de mange kurser, er, at det var blevet for dyrt. Har ministeren spurgt sin kollega, undervisningsministeren, hvorfor undervisningsministeren har hævet priserne så meget? Har ministeren lavet nogen undersøgelser af, hvorfor priserne er steget? Eller har ministeren bare sagt: Der skal spares et sted, og det gør vi så ved, at vi fjerner en lang række af de kurser, som de arbejdsløse tager i dag?

Kl. 18:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:13

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg er jo godt klar over, at det ikke er alle partier, der går lige meget op i økonomi, og som måske går lige meget op i, at man kan se, at udgifterne er steget eksplosivt. Men det gør jeg. Det gør regeringspartierne. Og det gør et flertal her i Folketinget, kan man høre efter debatten i dag.

Man kunne jo som et modspørgsmål spørge fru Line Barfod, om fru Line Barfod og Enhedslisten ikke bare lige har studset lidt over det. Jeg siger ikke, at man sådan skal have gennemtænkt det eller noget, men har man ikke studset over, at det er lidt besynderligt, at man i 2007 havde en udgift på de knap 110.000, og at det er steget til 190.000 i 2010? Er det ikke en mærkelig udgiftsdrivende ting, vi har med at gøre her? Det synes jeg, og jeg er sådan set ikke i tvivl om, at man, ved at vi lægger det her loft ind, er med til at nedbringe prisen.

Med hensyn til undervisningsministeren kan jeg sige, at vi har et fremragende samarbejde, og det vil vi selvfølgelig også fortsat blive ved med at have. Det gælder selvfølgelig også, når vi taler AMU-kurser og alt muligt andet.

Man skal se indsatsen som en helhed.

Kl. 18:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Line Barfod.

Kl. 18:14

Line Barfod (EL):

Skal ministerens svar forstås sådan, at der ikke er lavet nogen undersøgelse overhovedet, altså at regeringen og Dansk Folkeparti bare sparer fuldstændig i blinde? Man aner ikke, hvorfor priserne er steget, og man ved ikke, hvad konsekvenserne vil være af at indføre prisloftet. Man skyder bare på, at det her måske er en god idé.

Jeg vil sige, at det ikke er sådan, man normalt som ansvarlig plejer at gennemføre nedskæringer. Der plejer man at undersøge, hvorfor udgiften er steget, før man går ind og skærer den væk. Det kunne jo være, at der var en god forklaring på det.

Kl. 18:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil sige, at der så skal en meget, meget god forklaring til, for det er dog et markant skred, vi har set, vil jeg sige til fru Line Barfod. Men det er klart, at hvis man er fuldstændig ligeglad med økonomi, og hvis man synes, at vi bare skal bruge løs, så bliver det jo også de-refter. Man kan ligesom godt fornemme, hvor det ville bære henad. Men hvis man er helt ligeglad, kan man jo selvfølgelig lade være.

Selvfølgelig har vi et rigtig godt overblik over, hvor mange der har været på kurser, og hvilken pris der er. Vi har også et fuldstændigt overblik over, hvilke kurser det er, der ligger over og under prisloftet. Vi kender også til udviklingen i de forskellige kursusrpriser. Derfor har vi jo selvfølgelig også et retvisende billede af, hvor skoen trykker. Men det ændrer altså bare ikke på, at vi jo sandsynligvis vil se, at en række kurser vil blive meget billigere med tiden.

Nu kommer det så til at stå sin prøve, og jeg må sige, at jeg ikke er så meget i tvivl om det. Men det ændrer altså heller ikke ved, at retten til 6 ugers selvvalgt uddannelse fortsat er der. Der er bare p.t. lidt færre kurser at vælge imellem.

Kl. 18:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning. (*Leif Lahn Jensen* (S): Nej, jeg har ikke trykket på knappen. Jeg tror, det er min ledning, der har trykket. Det beklager jeg). O.k., jamen der er ingen, der skal tvinges til at tage ordet her. (*Leif Lahn Jensen* (S): Nej, det er jo det).

Så er der ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 67:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Ændring af refusionssatser).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 17.11.2010).

Kl. 18:16

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Juel Jensen som ordfører for Venstre.

Kl. 18:16

(Ordfører)

Peter Juel Jensen (V):

Tak, hr. formand. Ændring af lov om sygedagpenge er et led i aftalen indgået mellem Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance. Det er en aftale om nye rammer for sygefraværsindsatsen.

Det fremgår af aftalen, at man er enige om, at der fortsat skal ydes en aktiv indsats over for sygemeldte, således at de kan vende hurtigere tilbage til arbejdspladsen efter endt sygdom. Indsatsen skal være individuelt tilpasset og have fokus på, at den sygemeldte ven-

der tilbage i job eller kommer ud på en virksomhed og løser opgaver i et kollegialt fællesskab.

Aftalepartierne er enige om en justeret sygefraværsindsats, der består af tre elementer: En ny og effektiv refusionsmodel, et fælles rådighedsloft, og af grupper af syge fritages for aktive tilbud og samtaler. Endvidere er man enige om at evaluere sygefraværsaftalen medio 2012.

Refusionsmodellen sikrer, at refusionssystemet skal målrettes, så kommuner fremover får en større tilskyndelse til at give sygemeldte borgere et individuelt tilrettelagt tilbud rettet mod job. Kort sagt: Der skal ryddes op i standardkurser og beskæftigelsesprojekter.

Et nyt fælles driftsloft for den enkelte sygedagpengemodtager betyder ikke, at der bliver sat en grænse for, hvor mange penge kommunen må bruge på et tilbud til den enkelte. Det er et gennemsnitsbeløb pr. syg i en hel målgruppe, og det vil sige, at kommunerne derfor har fuld fleksibilitet til at iværksætte forløb, som vurderes at give den bedste effekt over for den enkelte. Kommunerne skal kunne give attraktive tilbud, hvis det kan hjælpe den sygemeldte tilbage på arbejdsmarkedet.

Det forventes på den baggrund, at kommunerne samlet set vil give færre tilbud til syge fremover, og at der vil være større fokus på delvis raskmelding og virksomhedsrettede tilbud. Det vil sikre, at udgifterne til attraktive tilbud holdes på det niveau, der blev forudsat i sygefraværsaftalen.

Herudover indeholder aftalen yderligere 11 initiativer, der kommer den nuværende lovgivning i møde på de punkter, hvor vi fra politisk hold ikke finder den nuværende lovgivning tilstrækkelig, det er f.eks. fritagelse eller standby for de mest syge; intet krav om samtale ved fremmøde ved snarlig tilbagevenden til job; intet krav om samtale ved fremmøde, hvis der ventes på operation, og at et forbedret samarbejde med lægerne vil styrke jobcentrenes opfølgning.

Venstre støtter forslaget og ser frem til den videre behandling.

Kl. 18:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Vi har et par korte bemærkninger, og den første er fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:19

Eigil Andersen (SF):

Der var en gang en komiker, Jacob Haugaard, der også var medlem af Folketinget en periode, som sagde, at hvis arbejde er sundt, så giv det til de syge. Det er jo den filosofi, der ligger bag mange af de ting, der er i den her lov, også med den lovændring, der sker nu. Presset på, at langtidssyge absolut skal ud i arbejde, vil vokse, fordi kommunerne nu får en høj refusionsprocent, især hvis de bruger aktiviteter som virksomhedspraktik eller delvise raskmeldinger.

Jeg er overbevist om, at det vil føre til, ligesom vi har set hidtil, at mange syge vil blive presset ud i helt urimelige ting, og jeg vil derfor gerne spørge, hvilke overvejelser ordføreren har om, at man nu laver et incitamentssystem over for kommunerne, hvor de kan tjene store penge i sygedagpengerefusion, ved at syge presses ud i urimeligt arbejde.

Kl. 18:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så det ordføreren.

Kl. 18:20

Peter Juel Jensen (V):

Jeg kunne ikke være mere uenig med ordføreren fra SF. Se, det her handler ikke om at presse de syge ud. Det her er en aftale om, hvorledes det kan sikres, at man, hvis man har været ramt af sygdomsforløb, bevarer sin tilknytning til arbejdsmarkedet.

Min tillid til kommunerne er åbenbart større end SF's ordførers. Jeg går ud fra, at kommunerne tilrettelægger det her ud fra en individuel overvejelse i hvert enkelt tilfælde. Det er også det, som aftalen lægger op til. Jeg tror ikke, at kommunerne presser folk, som havde bedre af at være i deres seng, ud på arbejdsmarkedet, men det kan være, at ordføreren fra SF har en anden tilgang til kommunerne, end jeg har.

Kl. 18:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:21

Eigil Andersen (SF):

I det, som regeringen med støttepartier her stiller op, bliver der jo lavet et kassetænkningssystem, et system, der opfordrer kommunerne til kassetænkning. Det skyldes, at kommunen vil få 50 pct.s refusion af sygedagpengene, hvis den syge eksempelvis er i virksomhedspraktik eller delvis raskmeldt, men at kommunen kun vil få 30 pct.s refusion af sygedagpengene fra staten, hvis vedkommende eksempelvis ikke er i arbejde eller i delvis arbejde. Derfor er det jo et lovforslag, som igen tilrettelægger, at kommunerne opfordres til kassetænkning.

Er det ikke muligt for ordføreren at se, at hvis en kommune kan få 50 pct.s dagpengerefusion, ved at den syge skal jages ud i arbejde, og kun 30 pct.s refusion i andre tilfælde, så er der lagt et pres på kommunen, som i forvejen mangler penge, for, at vedkommende absolut skal ud i arbejde, også selv om det er helt upassende, fordi vedkommende er for syg og dårlig? Kan ordføreren ikke få øje på det?

Kl. 18:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så det ordføreren.

Kl. 18:22

Peter Juel Jensen (V):

Som jeg nævnte i min ordførertale, er det også en del af aftalen, at der skal være et forbedret samarbejde mellem lægerne og jobcenteret. Derfor går jeg ikke ud fra, og jeg kan slet ikke forestille mig, at en kommune kan finde på at presse folk, som havde bedre af at ligge hjemme i deres egen seng eller være under behandling, ud på arbejdsmarkedet i et tilbud. Det kan jeg slet ikke forestille mig, så stor en fantasi har jeg gudskelov ikke.

Kl. 18:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:22

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er jo lidt underligt at høre det her, for jeg kan huske, da vi havde debatten, da sygefraværsløven var til behandling for et par år siden, netop om det her med incitamentsstrukturen med 65 pct.s refusion og 35 pct.s refusion, og hvad det nu ville betyde. Nu har vi 50 pct. og 30 pct. Hvordan kan det være, at der kan gå 2 år, uden at ordføreren og Venstre har opdaget, hvad det er for et system, man arbejder med, at når man laver en incitamentsstruktur, retter kommunerne ind efter det, fordi det handler om bundlinjen? Hvordan kan det være, at Venstre ikke har opdaget det?

Kl. 18:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Peter Juel Jensen (V):

Jamen det har Venstre også opdaget, og det er jo derfor, vi går ind og ændrer på det nu. Vi kan se, at de forudsætninger, vi havde lagt ind i sygefraværsaftalen, ikke holder, og derfor går vi ind og ændrer på det. Så det har vi da været fuldt opmærksomme på.

Kl. 18:23

være et overhead i kommunen til, at man kan have råd til at have nogen til at stå på standby.

Kl. 18:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 18:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Line Barfod.

Kl. 18:26

Lennart Damsbo-Andersen (S):

O.k., men det kan vi jo så tale om om 2 år igen, eller hvornår det bliver. Det varer nok ikke så lang tid, inden vi kan diskutere det igen, for lur mig, om ikke der vil komme den samme situation igen, som hr. Eigil Andersen også har nævnt det.

Når nu ordføreren så også har sat sig ind i lovforslaget, kunne jeg godt tænke mig at spørge om en anden ting, for der er jo talt vidt og bredt om, at den her lov er til for at beskytte bl.a. dem, der er meget alvorligt syge, og som er blevet indkaldt til samtale og skal sendes ud i jobtræning osv., eller at det gælder mennesker, der kun har brækket en arm, og som umiddelbart er klar til at gå tilbage på arbejde. Er det sådan, at det her efter den 1. december vil være sådan, at hvis kommunen sætter en person på standby på grund af alvorlig sygdom, får kommunen 50 pct.s refusion for udgifterne til den person?

Kl. 18:23

Line Barfod (EL):

Jeg ved ikke, hvem det er, Venstres ordfører taler med ude i kommunerne. Jeg har ikke mødt nogen de seneste mange år ude fra kommunerne, der siger, at de har et overskud i kommunerne. Tværtimod er de i øjeblikket i gang med at gennemføre sparerunder flere gange årligt for at få økonomien til at hænge sammen.

Men kan Venstres ordfører ikke forklare mig, hvis man mener, at meget syge mennesker ikke skal sendes ud, hvorfor det så er, kommunerne skal have en lavere refusion? Det var det, vi så tidligere: Kommunerne reagerer efter refusionen. Det er det, man har refusionsregler til, og det er til at ændre kommunernes adfærd. Hvis man ikke ønsker, at kommunerne skal sende meget syge mennesker ud, hvorfor er det så, at de ikke kan få den høje refusion, når folk er for syge til at blive sendt ud?

Kl. 18:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:24

Peter Juel Jensen (V):

Altså, for at starte med det første vil jeg sige, at vi jo får muligheden for at kigge på det her medio 2012, hvor vi evaluerer hele initiativet. Med hensyn til om man bliver sat på standby, og hvor stor refusionen så bliver, kan jeg sige, at det ikke bliver den store refusion.

Kl. 18:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 18:24

Line Barfod (EL):

Nej. Det er netop det, der er problemet. Problemet er jo netop, at kommunerne får en lavere refusion, hvis de accepterer, at en person er for syg til at blive sendt ud. Det er det, Venstre mangler at forklare. Hvorfor skal kommunen straffes, fordi en person er for syg til at komme i arbejde?

Kl. 18:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Venstres ordfører. Så er det Socialdemokratiets ordfører, hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 18:28

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

I Socialdemokratiet er vi optaget af, at så mange som muligt skal have mulighed for at bidrage til samfundet ved at arbejde ud fra de forudsætninger, man hver især nu har. Vi er optaget af, at der ikke er nogen, der bliver syge af deres arbejde, og at de, der er syge, uanset om det er på grund af deres arbejde eller det er af andre årsager, kommer tilbage på arbejdsmarkedet igen så hurtigt som muligt.

Men vi anerkender også, at der er situationer, hvor det ikke kan lade sig gøre at vende tilbage, men at de syge i stedet for må tilbydes særlige vilkår eller pension. Alt det kræver, at der bliver taget hånd om den syge med udgangspunkt i den syge, uanset om det er i kontakt med arbejdsgiveren, sundhedsvæsenet, sagsbehandleren i jobcenteret eller under afklaring af den syges muligheder.

Kl. 18:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:25

Peter Juel Jensen (V):

I mine øjne straffer vi ikke nogen her. Det er korrekt, at hvis en person kommer på standby, er det til de 30 pct. i refusion. Men det er gudskelov således, at det jo ikke er alle sygemeldte i en kommune, som kommer på standby eller bliver fritaget. Så jeg tror nok, at kommunerne har overskud til at lade nogle stå på standby og få andre ud i nogle tilbud, som er rettet mod job og arbejde, således at der vil

Uden at genere regeringen ret meget kan man vel godt sige, at den indsats har man ikke helt lykkedes med. Faktisk har den indsats, der gøres nu, fået en decideret lammende kritik i evalueringen af »Aktive – hurtigere tilbage«-forsøget, der blev til lov, inden det var afsluttet, og som nu viser, at det i bedste fald ikke skader de syge at blive aktiveret og i værste fald er direkte skadeligt, især for de alvorligt syge. Det har ministeren nu taget til efterretning, og ministeren siger, at aktivering og opfølgning i forbindelse med de alvorligt syge og de, der umiddelbart kan komme tilbage på job, skal ophøre. Det er da en erkendelse, der vil noget.

Socialdemokraterne støtter et forslag om at lade de kræftsyge og døende være i fred, og at folk med en brækket arm ikke skal slæbes igennem systemet, når de tydeligvis er på vej tilbage på arbejde. Problemet er bare, at det jo ikke er lige nu. Det er først til maj til næste år.

Næh, det, som ministeren her foreslår, er at ændre på refusions-satserne til kommunerne, sætte loft over udgifter til aktive tilbud og alene gøre virksomhedsrettede tilbud kvalificerede til en høj refusion. Bliver indsatsen mere målrettet? Ja, det gør den nok. Bliver den bedre og borgerrettet? Nej, det gør den ikke. Sparer regeringen penge? Ja, men det er jo også det, der er formålet.

Det, der kommer til at ske, er, at der bliver gjort et stort arbejde i kommunerne for at lave virksomhedsrettede aktiviteter, og det er da også fint, men problemet er, at alle andre aktiviteter og tilbud vil lukke ned, fordi der ikke er penge til dem efter den nye model med prisloft og 30 pct. refusion. Det siger sig selv, at alle de, der er langt fra at blive raske, langt fra at komme tilbage på jobbet, de, der har psykiske lidelser, stressproblemer osv., bliver ladt i stikken. Der er intet, absolut intet, indbygget i loven, der tager hånd om den del af de syge.

KL's formand, Jan Trøjborg, har på sin pæne facon påpeget det uheldige i, at kommunerne bliver nødt til at genåbne deres budgetter, her få uger efter at de er blevet vedtaget. Jeg synes, det er en skandale, at det igen er kommunerne, der skal stå model til en spareøvelse, og at det er de syge, der kommer til at betale regningen for regeringens forføjede økonomiske politik.

Socialdemokratiet kan overraskende nok ikke støtte forslaget.

Kl. 18:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 18:31

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Hr. formand. Jeg glemte mine briller. (*Formanden:* Vi skal jo have det, så ordføreren kan se sin tale). Beskæftigelsesministeren tilbød at holde min tale, så det kunne jo være helt fint. Så er jeg klar, hr. formand, og beklager, at jeg er kommet i den alder, hvor jeg er nødt til at skulle have briller på, når jeg skal læse det, der står med småt her.

Med hensyn til sygefraværet har vi igennem det sidste års tid kunnet se, at der har været et – hvad skal man sige? – misbrug af indsatsen over for de syge. Der har været en noget uforståelig jagt på dem, der var meget syge. Vi har hørt eksempler på folk, der var kræftsyge, der blev sendt i aktivering. Vi har set, at nogle kommuner har kassetænkt: Hvordan får vi flest penge ud af det her? Det har de kunnet, ved at der var en høj refusion på 65 pct. og en lav refusion på 35 pct. Så har det jo selvfølgelig været en fordel at få så mange ud i aktivering som muligt.

I Dansk Folkeparti har vi den indstilling, at der ikke skal være en jagt på de meget syge, og det er også urimeligt, at de, som vi ved har en afgrænset tid, og så er de tilbage på arbejdsmarkedet, skal belemres med aktivering, og de skal belemres med alle mulige samtaler. Det er ikke nødvendigt. Det, vi så gør her, er, at vi laver en ensartet

refusionsmodel. Det skal også ses i sammenhæng med det næste lovforslag for aktiveringsindsatsen på 50 pct. for høj refusion og 30 pct. for lav refusion, og så indføres et fælles rådighedsloft.

Det, der så ligger i det, og som jeg fra Dansk Folkeparti vil sige er det allervigtigste i det her lovforslag, er det, der er om de 11 tiltag, der kommer i forbindelse med det næste lovforslag. Vi havde ønsket, at det kunne være fremsat samtidig med det her, men det kunne ikke lade sig gøre, bl.a. fordi der skal være et lægeligt udvalg, der skal bedømme, hvilke sygdomme der skal omfattes af fritagelsen for dem, der er alvorligt syge. Det kan vi jo ikke sidde herinde i Folketinget og bedømme, og jeg tror egentlig, at mine kollegaer herinde er udmærket tilfredse med, at det ikke er os, der skal sidde og bedømme, hvor syge folk er. Det er lægevidenskaben, der skal det. Det er en af årsagerne til, at det ikke kunne fremsættes samtidig.

Vi ved også, at en del af de tiltag, der skal laves her, kan gøres ved bekendtgørelser, og for dem, der skal vedtages ved lov, er det senest den 1. maj 2011, at de skal træde i kraft. Men vi havde selvfølgelig gerne set, at det havde været samtidig, fordi det er nemlig de vigtigste ting, og det er det, der har stor betydning for de sygdomsramte. Her har vi tænkt på de sygdomsramte frem for kommunerne. Det ikke rimeligt, at man som syg skal belemres med noget, der er totalt unødvendigt og ikke fører til noget som helst.

Derimod skal der laves en indsats over for dem, der har behov for det, dem, der har chance for med lidt hjælp at vende tilbage til arbejdsmarkedet, frem for at de havner i langtidssygdom. Så skal der laves en ekstra indsats der, og det er det, kommunerne skal gøre fremover. Det bliver sådan, når vi fritager dem, der er mindst syge, og dem, der er mest syge, at så kan kommunerne bedre koncentrere sig om den midtergruppe, der virkelig har mere behov for at få hjælp til at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Men som sagt støtter vi i Dansk Folkeparti støtter det her lovforslag. Det er jo en opfølgning på den aftale om sygefravær, vi havde for et par år siden sammen med De Radikale og regeringen. Det gik så ikke lige på det tidspunkt, som vi havde forventet. Vi havde ikke forventet, at der var nogle kommuner, der ville begynde at kassetænke, og det skulle vi selvfølgelig have gjort noget ved, for det var ikke det, der var hensigten med det. Så lavede vi så den aftale her, og fra Dansk Folkepartis side bygger den fortrinsvis på at tilgodese, at de syge ikke skal udsættes for unødigt besvær og unødigt jagt fra kommunens side. De skal have lov at være i fred, hvis de er meget syge, og hvis vi ved, hvornår de kommer tilbage. Det kan være op til 8 uger efter den sidste afklaring, så det vil sige, at de første 4 måneder kan de gå uden at blive belemret fra kommunen, når de så er kommet dertil, hvor de har en afklaring om, hvornår de kan vende tilbage, kan de i de næstfølgende 8 uger også blive fri for at blive belemret med tiltag fra kommunens side. Det letter også kommunernes administration og letter kommunernes indsats.

Så Dansk Folkeparti støtter det her forslag.

Kl. 18:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 18:37

Eigil Andersen (SF):

Ord er jo meget taknemlige, og det gælder også for hr. Bent Bøgstedes vedkommende, når han siger, at man ikke ønsker en jagt på de syge. Sandheden er jo, at Dansk Folkeparti og regeringen står bag den jagt på de syge, som har eksisteret det sidste halvandet års tid. Der lyttede man jo ikke til de advarsler, vi kom med fra oppositionens side, bl.a. imod kassetænkning, for man indrettede jo et system, som indebar kassetænkning, og nu indretter man et nyt system, som også indebærer kassetænkning, for kommunen får den høje refusion, 50 pct. refusion af sygedagpengene, hvis den syge er i et virksom-

hedsrettet aktivitetstilbud eller er delvis raskmeldt, og kun 30 pct., hvis den syge ikke er.

Kl. 18:40

Kan ordføreren forklare mig, hvorfor man, når man hidtil har haft et dårligt kassetænkningssystem, vil indføre et nyt kassetænkningssystem, som rammer syge i Danmark?

Kl. 18:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:38

Bent Bøgsted (DF):

Først vil jeg sige til det her med kassetænkning, at hvis ikke man gav en højere refusion, når kommunen gjorde noget, så ville kommunen overhovedet ikke lave en indsats for at hjælpe folk tilbage til arbejdsmarkedet, for så var det ikke nødvendigt, så fik de jo pengene alligevel. Det er det system, hr. Eigil Andersen ønsker.

Jeg mener, jeg på et tidspunkt har hørt et ønske om, at det skulle være 50-50, altså at uanset om man lavede en indsats eller ikke lavede en indsats, skulle kommunen have 50 pct. i refusion. Jeg kan så ikke lige huske, om det var hr. Eigil Andersens parti, eller om det var Socialdemokratiet, der kom med det ønske, det skal jeg lade være usagt, så det vil jeg ikke hænge hr. Eigil Andersen op på. Men hvis ikke det er sådan, at kommunen kan få en højere refusion, når de laver initiativer, der kan hjælpe den syge tilbage til arbejdsmarkedet, hvorfor skulle kommunen så lave en indsats? Så enkelt er det egentlig. Altså, hvis det var samme refusion, uanset om man lavede en indsats eller ikke, jamen så behøvede de jo ikke lave noget som helst ud i kommunerne; så er der ingen grund til at hjælpe de syge tilbage til arbejdsmarkedet, og så går det, som det gjorde førhen: Så er det først, når de syge er ved at falde for varighedsgrænsen, at kommunen kommer og siger: Hov, vi skal også lige have kigget på det her. Og så er det for sent.

Kl. 18:39

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:39

Eigil Andersen (SF):

Jeg må sige, at det er en ganske enorm mistillid, hr. Bent Bøgsted her udviser over for de danske kommuner og til de kommunale medarbejdere. Man mener simpelt hen, at jobcentermedarbejderne ikke vil røre en finger for at hjælpe syge i arbejde, hvis der ikke er en kassetænkning indbygget. Jeg må sige, at det mener jeg er helt forkert; det tror jeg overhovedet ikke på.

Jeg vil gerne henvise til LO's hørings svar, hvor man peger på, at LO principielt mener, at den kommunale sagsbehandler for at hjælpe den syge tilbage på arbejdsmarkedet skal kunne tage de redskaber i brug, som er mest hensigtsmæssige i forhold til den enkelte. Om det så er motion, eller om det kan være virksomhedspraktik i visse tilfælde, eller det kan være noget tredje i andre tilfælde, skulle sagsbehandleren jo så tage stilling til for at hjælpe den pågældende.

Jeg vil gerne spørge hr. Bent Bøgsted, om hr. Bent Bøgsted ikke mener, det vil føre til nogle bedre resultater, at man tager stilling til hver enkelt sygs situation i stedet for at lave et nyt kassetænkningssystem.

Kl. 18:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det går jeg da så sandelig også ud fra at sagsbehandlerne gør, og det kan de jo stadig væk gøre, altså lave en vurdering. Det kan de, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen. Sagsbehandlerne kan stadig væk lave en vurdering af den enkelte og af, hvad der er behov for. Det, der ligger i det her, er, at når det er virksomhedsrettet aktivering, får de den høje refusion, og ved det andet får de den lave refusion – men de kan stadig væk gøre det. Så nu er det hr. Eigil Andersen, der siger: Jamen kommunerne gør det kun, hvis de får en højere refusion; ellers laver de ingenting. Det er det, hr. Eigil Andersen siger med det her.

Kommunen kan stadig væk lave en indsats. Hvis der er en, der skal have motion, kan de stadig væk give bevilling til motion, og hvis der er en, der skal have noget psykologhjælp eller andet, kan de stadig væk gøre det, det ændres der ikke ved, men nu er hr. Eigil Andersen inde på, at det gør kommunen kun, hvis de får den høje refusion.

Kl. 18:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 18:41

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu er det jo sådan, at kommunerne er sådan indrettet, at de forsøger at passe på borgernes penge, og de vil ikke anvende flere midler, end de har til rådighed. Derfor kommer de jo i den situation, at de skal vurdere, om de skal give en syg et tilbud om psykologhjælp eller motion, for at den syge kan komme i en tilstand, hvor vedkommende er i stand til at komme ud i et virksomhedsrettet tilbud, men det får vedkommende så bare ikke, for det er der altså ikke penge til. Det er der to årsager til, for det første fordi der kommer loft over, hvor mange penge man må bruge i det hele taget, og for det andet fordi refusionen er lavere, når ikke det er virksomhedsrettet. Det er såre simpelt. Jeg kan ikke forstå, hvordan det kan være, at Dansk Folkepartis ordfører ikke har draget den lære af 1½ år, hvor vi har været i den her situation, at kommunerne retter ind i forhold til, hvor penge-ne er, og det bliver de nødt til, for de har et ansvar for, at pengene passer. Det er ikke en kritik af de personer, der er i kommunen, for de gør jo bare det, de skal.

Kl. 18:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 18:42

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg vil sige til hr. Lennart Damsbo-Andersen, at vi jo hurtigt kan blive enige om, at de ansatte i kommunen gør det, de skal – selvfølgelig gør de det, det er der ikke nogen tvivl om. Men det ændrer jo ikke ved, at man sagtens kan give folk det, de har behov for, hvis det er noget genoptræning eller motion; det kan man sagtens give dem.

Så nævner hr. Lennart Damsbo-Andersen rådighedsloftet. Ja, men det er sådan, at det er en gennemsnitspris pr. sygemeldt, der ligger i rådighedsloftet, og eftersom kommunen ikke skal lave en indsats for alle, der er sygemeldt, har de jo nogle ekstra penge at gøre godt med for dem, der skal laves en indsats for. Sådan hænger det nu engang sammen. Det er ikke sådan, at kommunen siger: Nu har vi så og så mange syge, og så bruger vi de her penge, som vi har op til rådighedsloftet, på hver enkelt. Det gør de jo ikke; det gør de ikke i dag, det gjorde de ikke for 5 år siden, og det gjorde de heller ikke for 10 år siden. De bruger pengene fordelt ud på dem, det er nødvendigt

at gøre en indsats for. Dem, de ikke skal gøre en indsats for, er det begrænset hvor mange penge de bruger på i dag. Der bruger de ikke op til rådighedsloftet. Sådan er det jo.

Kl. 18:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 18:44

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Dansk Folkeparti tror meget på kommunerne, og måske også på ministeren, men noget af det, der har undret mig i det her, er, at der jo ikke er sammenhæng i tingene. Ordføreren sagde selv, at det er vigtigt, at dem, der er alvorligt syge, bliver friholdt, og at dem, der umiddelbart er klar til at komme tilbage på arbejdsmarkedet, heller ikke skal generes af opkald og alle mulige aktiviteter. Hvordan kan det så være, at det skal udsættes indtil den 1. maj? Sådan som jeg har opfattet vores regler indtil nu, er det jo lægerne, der vurderer, hvad folk kan, og hvad de skal. Men der er en detalje i det her, og det er, at det er sagsbehandlere i jobcenteret, der i sidste ende vurderer det og tager beslutningen, og at det i øvrigt er ud fra, hvad for en refusion, man kan få. Det er jo meget tydeligt, hvad for nogle beslutninger de tager.

Hvorfor kunne man ikke bare køre videre med den regel, at det er lægerne, der bestemmer, og så friholde dem, der er alvorligt syge, for at skulle tæskes rundt i manegen, som de bliver indtil den 1. maj ved det lovforslag, Folketinget vedtager med det her?

Kl. 18:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:45

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det tror jeg egentlig jeg har fortalt tidligere. Det skyldes jo, at der skal være et lægeudvalg, der skal se på diagnoserne, for, hvad det er for alvorlige sygdomme, hvor man helt skal fritages. Det kan vi jo ikke sidde og gøre herinde. Det bliver et lægeudvalg, der skal se på diagnoserne, på, hvilke grupper af alvorligt syge, der skal fritages. Jeg tror, det er mere betryggende for hr. Lennart Damsbo-Andersen, at det er et lægeligt udvalg, der sidder og bedømmer det, frem for at det er mig sammen med beskæftigelsesministeren, der sidder og vurderer det. Det tror jeg at hr. Lennart Damsbo-Andersen kan blive enig med mig i. Og det er derfor, at lovforslaget med hensyn til det andet ikke kan være med her. Jeg havde gerne set, at det havde været med sideløbende med det her, absolut, for det er af stor betydning. Det, der har allerstørst betydning for de sygdomsramte, er, at de bliver fritaget for at skulle rammes af kommunens kontakt og aktivisering og den slags.

Kl. 18:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed siger vi tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det SF's ordfører, hr. Eigil Andersen.

Kl. 18:46

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Lovforslaget her bygger på noget grundlæggende godt, nemlig en rigtig erkendelse og en tilståelse. Med forslaget tilstår regeringen og Dansk Folkeparti, at regeringen med sit hidtidige bedrevidende incitamentsystem har skabt en på mange måder uhensigtsmæssig, ineffektiv og i en lang række tilfælde umenneskelig sygeopfølgning ude i kommunerne, og det er helt rigtigt, at sådan har det været. Nu kan det være svært at erkende en fejl, og jeg vil da gerne sige til beskæf-

tigelsesministeren – og synes, at hun bør høre efter et øjeblik her – at jeg gerne vil rose beskæftigelsesministeren for at indrømme sine fejl og prøve at lære af dem. Det vil jeg gerne være den første der roser ministeren for.

Men som bekendt kan man jo erstatte en fejltagelse med en ny, og det er desværre det, som er sket for ministeren og Dansk Folkeparti i denne sag. Regeringen har tidligere givet kommunerne et sindrigt refusionssystem, som bygger på, at regeringen ved bedre end sagsbehandlere i jobcentrene, hvad der kan bringe forskellige mennesker med forskellige sygdomme hurtigst og sikrest tilbage på arbejde – nemlig hurtig aktivisering i mindst 10 timer om ugen til så mange som muligt. Derfor har regeringen hidtil indrettet det, så kommunernes jobcentre kan tjene penge på at gøre netop det, og de økonomisk trængte kommuner – fordi staten giver dem for små bloktilskud – har i vid udstrækning gjort det, som regeringen prædikede, og er løbet efter refusionsgevinsterne. De har med andre ord spillet med på den kassetænkning, som regeringen har opfordret dem til, og resultatet har som nævnt været uhensigtsmæssig, ineffektiv og umenneskelig sygeopfølgning.

Hvad gør regeringen og Dansk Folkeparti så, når man erkender, at det ikke duer? Ja, man gør det samme en gang til, bare på en ny måde med nogle mindre økonomiske gulerødder og nogle mere detaljerede krav til, hvordan de syge skal aktiveres, hvis kommunerne skal hente nogle ekstra refusionspenge hos staten. Den eneste ændring er, sagt på en anden måde, at en form for bedreviden, med hensyn til hvad der skal ske, bliver erstattet med en anden form for bedreviden. Det, som nu giver den høje refusionsprocent til kommunerne, som det også er omtalt tidligere i debatten her, er, hvis der er tale om gradvis tilbagevenden, delvis raskmelding, virksomhedsrettede aktive tilbud i form af virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud eller tilbud om ordinær uddannelse.

Men hvad er det så, der mangler? Der mangler en tidlig og individuel sygeopfølgning med hjælp og støtte til arbejdspladsens fastholdelse af den syge på jobbet. Det får vi ikke, og det ville der ellers være brug for. Som vi også diskuterede, da den her lovgivning blev vedtaget i sin første form for cirka halvandet års tid siden, så er det sådan, at hvis man laver rundbordssamtaler med den langtidssyge, hvor den syge er til stede, tillidsmanden er til stede, arbejdsgiveren er til stede, den praktiserende læge er til stede og sagsbehandleren fra jobcenteret er til stede, så kan der komme en kolossal masse konstruktiv ud af det, og det kan hjælpe mennesker i det danske samfund. Men sagens kerne er, at det rummer systemet ikke ressourcer til, og der er ikke nogen form for opfordring til, at man skulle yde sådan en helhedshjælp til den enkelte langtidssyge.

I øvrigt sker det, at regeringen sænker refusionssatserne og flytter en større del af den økonomiske risiko for et stort antal sygedagpengemodtagere til de enkelte kommuner. Det er helt urimeligt, at en kommune med mange sygemeldte borgere på den måde skal belastes ekstra hårdt på økonomien. Og ministeren har ikke i lovforslaget redegjort for dette eller oplyst, hvor skævt det kan komme til at ramme kommunerne indbyrdes. Under udvalgsbehandlingen vil vi derfor fra SF's side afkræve ministeren svar på, hvorfor regeringen og Dansk Folkeparti har ønsket at pålægge kommunerne en øget økonomisk risiko, og hvordan refusionsomlægningen vil omfordele mellem kommunerne, for det bliver der nemlig også tale om.

Men alt i alt må vi fra SF's side sige, at det her ikke hjælper de syge; man lader en form for kassetænkning afløse af en ny, og resultatet vil selvfølgelig blive det samme dårlige, som det har været hidtil, og derfor stemmer vi imod det her lovforslag.

Kl. 18:51

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til SF's ordfører, og så er det den konservative ordfører, fru Hel-le Sjelle.

Kl. 18:51

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

I november i år indgik vi Konservative, Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og ikke mindst Det Radikale Venstre en aftale om nye rammer for sygefraværsindsatsen, for det har der været behov for. I Danmark er det desværre alt, alt for mange, som bliver syge, må sygemelde sig, og som havner på sygedagpenge. Dem skal vi hjælpe med at blive raske igen, så de kan komme tilbage i arbejde. Hverken for den enkelte sygemeldte eller for samfundet er det godt, at hver dansker i arbejde i snit er sygemeldt i næsten 10 dage. Det betyder, at kollegaerne skal løbe hurtigere, at vi går glip af produktion, og at vi alle sammen bliver fattigere. Og så er det ikke sjovt at være syg. Forhåbentlig kan aftalen om nye rammer for sygefraværsindsatsen bidrage til, at sygemeldte danske dagpengemodtagere kommer hurtigere tilbage i arbejde.

Lovforslaget, som vi behandler lige nu, er et af flere lovforslag, der udmønter aftalen om nye rammer for sygefraværsindsatsen. Forslaget indeholder et punkt om, at det skal sikres, at kommunerne yder de sygemeldte dagpengemodtagere en bedre og mere målrettet hjælp for at komme tilbage i arbejde, nemlig en ændret refusionsordning. I dag er det således, at kommunerne får refunderet hele 65 pct. af deres udgifter til sygedagpenge, hvis den sygemeldte mindst 10 timer om ugen deltager i et såkaldt aktivt tilbud. Aktive tilbud kan dække alt fra et standardkursus til gradvis tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Derimod får kommunerne kun 35 pct. af deres udgifter til sygedagpenge refunderet, hvis den sygemeldte ikke deltager i nogen form for aktive tilbud. Resultatet er, at kommunerne har en kraftig tilskyndelse til at få de sygemeldte dagpengemodtagere til at deltage i aktive tilbud for næsten enhver pris.

Hvis vi vedtager det her forslag, vil der blive ændret på denne refusionsordning og dermed forhåbentlig på kommunernes adfærd. Med forslaget vil kommunerne få refunderet 50 pct. af udgifterne til sygedagpenge, hvis den sygemeldte deltager i aktive tilbud. Samtidig bliver definitionen af aktive tilbud indsnævret til kun at omfatte virksomhedsrettede tilbud i form af virksomhedspraktik eller job med løntilskud og ordinær uddannelse. Kommunerne vil kun få refunderet 30 pct. af deres udgifter til sygedagpenge, hvis den sygemeldte ikke deltager i nogen aktive tilbud, eller hvis hun eller han deltager i tilbud, der ikke er virksomhedsrettede. Det ser vi Konservative som et skridt i den rigtige retning.

Samlet set bakker vi Konservative altså fuldt og fast op om lovforslaget, der forhåbentlig vil betyde, at flere sygemeldte dagpengemodtagere vil deltage i meningsfulde og virksomhedsrettede tilbud, og at færre vil deltage i fjollede kurser.

Kl. 18:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den konservative ordfører. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 18:54

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

For efterhånden noget tid siden indgik regeringen en aftale med arbejdsmarkedets parter, LO og DA og Kommunernes Landsforening, om et nyt regime for opfølgningen over for sygemeldte. Det var det, som vi var med til at gennemføre ved lov som en del af det forlig, der omhandler det lovforslag, vi har her i dag.

Undervejs blev det klart for os, at de refusionssatser, der var på området, havde en række utilsigtede konsekvenser, nemlig at fokus ikke blev på det, der var aftalens formål, altså at skabe en aktivitet, der kunne bringe de syge hurtigst muligt tilbage i arbejde, men fokus

for kommunerne blev i stedet på at opnå en refusion, som var højere ved at aktivere de syge frem for at lade dem passe deres helbredelse.

Det er ikke nogen kritik af kommunerne, for vi ved, at kommunerne agerer på økonomiske incitamenter, og det ville jo nærmest være økonomisk uansvarligt at efterlade en slunken kommunekasse, når mulighederne var åbne, som de var.

Men det var også årsagen til, at jeg i august på Det Radikale Venstres vegne meddelte beskæftigelsesministeren, at vi ønskede en række ændringer i den aftale, vi havde lavet, for at sikre, at sygeopfølgningen blev mere hensigtsmæssig. Vi var glade for, at det blev modtaget positivt både af beskæftigelsesministeren og af Dansk Folkeparti, der også er forligspart, og at vi derfor fik realitetsforhandlinger.

Det affødte en aftale, som dels havde til formål at indsnævre målgruppen til dem, for hvem det var relevant, dels havde til formål at sørge for, at aktiveringens omfang kom på et niveau med det, vi oprindeligt havde forudsat. Det kan man jo så måle ved det økonomiske forbrug til aktiveringsforløb, som altså var anslået til at skulle andrage omkring 70 mio. kr. om året, men faktisk i år forventes at andrage ti gange så meget, altså over 700 mio. kr. Derfor var der en fælles forpligtelse i forligskredsen til at få tilpasset aktivitetsniveauet på området til det forudsatte i forbindelse med aftalen.

Den aftale, vi så har lavet, bliver udmøntet i to lovforslag, dels det, vi har her i dag, som handler om refusionssatserne, dels det, som vil komme efter årsskiftet, og som handler om indskrænkningen af målgrupperne og afbureaukratisering på området.

Hvis vi tager det sidste først – for jeg synes, at det er vigtigt at få med – var det, der var afgørende for os, at der ikke blev brugt unødige ressourcer på de mindst syge, altså dem, der helt åbenlyst var bare midlertidigt fraværende, og som automatisk ville vende tilbage igen. Desuden blev der ikke lavet en indsats over for de allermest syge, de kritisk og livstruede syge. Der var en opfølgning, som på mange måder var uværdig, og som var uhensigtsmæssig i forhold til deres sygdomsforløb.

Det er vi nu blevet enige om ved det, at de allermest syge, dem, der har livstruende og kritiske sygdomme, selv kan vælge at blive sat på standby, og derfor skal de ikke udsættes for opfølgningen fra kommunens side, og dem, som forventes at kunne raskmeldes inden for 8 uger af et aktiveringstilbud, kan sige nej eller skal slet ikke tilbydes aktivering.

Det betyder altså, at der tilbage er den mellemgruppe, som alle jo sådan set er enige om det er fornuftigt at lave opfølgning i forhold til. Spørgsmålet er så, hvilken opfølgning det skal være.

Det, vi ved, er, at det er godt at holde tæt kontakt til arbejdspladsen, men desværre var langt størstedelen af den aktivering, der var på området, tilbud, der havde mere med opkvalificering og vejledning at gøre, og som altså ikke var virksomhedsnære tilbud.

Derfor synes vi, det er fornuftigt, her hvor man har fat i folk, som har tilknytning til arbejdsmarkedet, men som er midlertidigt ude, fordi de er sygemeldte, at man tilrettelægger refusionen på en sådan måde, at det netop er det virksomhedsnære og virksomhedsrettede, som giver den høje refusion.

Man kunne så være bekymret for, at hensigtsmæssige kombinationer ville blive valgt fra, altså hvor man har virksomhedsrettede ting, f.eks. virksomhedspraktik, som udløser en høj fusion, men som måske med fordel kunne ledsages af psykologbistand eller en opkvalificerings- eller vejledningsindsats ved siden af, eller måske fysioterapi. Måske vil kommunerne vælge ikke at tilbyde den sideløbende indsats, fordi det ikke har nogen betydning for refusionen. Derfor har vi også bestræbt os på at synliggøre – det tror jeg vi skal gøre noget ud af i udvalgsbehandlingen – at hvis kommunen tror, at det har en effekt, så er det faktisk sådan med det nye refusionsregime, at det godt kan hænge økonomisk sammen for kommunen, hvis man har 10 timers virksomhedspraktik, så alligevel at give psykologbi-

stand eller fysioterapi, fordi det stadig væk er bedre end at lade den sygemeldte gå passivt hjem.

På den måde tror vi, at det refusionsregime, vi lægger op til her, vil være mere hensigtsmæssigt, men vi er også glade for, at der er en relativt kortfristet evaluering, som gør, at vi igen får den her sag taget op allerede i 2012, fordi vi ved, at kommunerne reagerer på de her økonomiske incitament – men det er ikke altid lige til at se, hvordan de vil reagere.

Kl. 18:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til den radikale ordfører. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 19:00

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi har jo hørt forfærdelige historier om syge mennesker, alvorligt syge mennesker, som bliver sendt ud, på grund af at kommunen ellers får en dummebøde i form af den lave refusion. Det er jo glædeligt, hvis det er det, man prøver at gøre op med. Det virker bare ikke, som om det er det, man for alvor vil, og jeg forstår simpelt hen ikke den argumentation, der kommer under debatten i dag, hverken fra regeringen, Dansk Folkeparti eller Radikale Venstre.

På den ene side siger man, at man ønsker at have en refusion for at få kommunerne til at opføre sig på en bestemt måde, og på den anden side siger man, at det absolut ikke er meningen, at kommunerne skal sende folk, der er alvorligt syge, ud, selv om de så stadig får den lave refusion, hvis ikke de gør det. Det giver jo ikke mening. Enten har man refusionen, fordi den skal være adfærdsregulerende for kommunerne, eller også mener man ikke, at refusionsordningen er adfærdsregulerende for kommunerne. Jeg tror desværre på, at refusionen er vældig adfærdsregulerende; det har vi set gang på gang på det her område og på masser af områder.

Hvis man vil vide, hvad politikerne vil på et område, skal man se på refusionsordningerne, og ikke på, hvad der står i lovgivningen. Det, vi kan se på det her område, er altså, at man vil have, at alvorligt syge mennesker skal sendes ud, for hvis man ikke gør det, får kommunen en dummebøde i form af den lave refusion, og det er et kæmpeproblem, hvis det, vi gerne ville have, var, at syge mennesker faktisk skulle få det bedre og få en bedre mulighed for at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Men det gøres ikke, ved at man bliver sendt tilbage på arbejde eller ud at arbejde et andet sted, hvis man reelt ikke kan magte det.

Den eneste måde, man kunne komme den her kassetænkning til livs på, var, hvis man gik ind og sagde, at kommunerne får 100 pct.s statsrefusion, uanset om de har folk i aktivering i virksomhederne eller ej, og at man så på andre måder går ind og er med til at understøtte, at kommunerne gør, hvad de kan, for at sikre, at folk ikke bare bliver efterladt derhjemme, uden at man gør noget som helst, hvis man faktisk kunne gøre noget i forhold til deres sygdom. Det allerbedste – det har vi jo erfaringer for fra en lang række projekter rundt om i kommunerne – er, når man laver den helhedsorienterede tværfaglige indsats, hvor den syge er med, når vi snakker langtidssyge.

Hvis man kan se, at her er der nogen, der er blevet ramt af en alvorlig sygdom, en arbejdsulykke eller andet – det er måske uklart, præcis hvad diagnosen er, det er uklart, hvad der præcis skal til, for at de kan komme tilbage på arbejdsmarkedet, eller om de overhovedet kan komme tilbage på arbejdsmarkedet – kan man i en tværfaglig indsats så finde ud af, hvad det er for nogle undersøgelser, de skal igennem, hvad det er for nogle tiltag, der skal iværksættes, og hvad man gør i forhold til deres sygdomssituation, deres sociale situation, deres jobsituation, og alt det kan man iværksætte samtidig. Det fungerer og er rigtig godt i forhold til at få folk tilbage langt hurtigere, end hvis man bare lader dem gå i mange, mange måneder og nogle gange år.

tigere, end hvis man bare lader dem gå i mange, mange måneder og nogle gange år.

Men det er jo ikke det, det her forslag går ud på. Det her forslag går ud på, at man gør op med nogle af de værste ting, der har været, men man fortsætter med, at der ikke skal ses på det enkelte menneske og laves en vurdering, men at det afgørende bare er, hvilken af de to refusionskasser folk passer ind i, nemlig den, hvor de er sendt ud og kommunen så får den høje refusion, eller den, hvor de ikke er sendt ud og kommunen så får den lave refusion.

Hvis vi især ser på de mange syge, der har forskellige psykiske lidelser – det kan være stress, det kan være depression – kan det være direkte skadeligt og forværre deres sygdom, hvis man tvinger dem ud i en virksomhedspraktik eller tvinger dem til, at de delvis skal genoptage deres arbejde. Der kan være en lang række andre tiltag, der er nødvendige – det kan være psykologhjælp, samtalerapi, kurser i stresshåndtering eller andre ting – og som kan hjælpe dem i forhold til deres psykiske lidelser. Der er nogen med psykiske lidelser, som vil have godt af at komme tilbage, men der er andre, for hvem det vil være ødelæggende, og derfor nytter det altså ikke noget, at man laver sådan nogle tiltag her, ved at man skærer alle mennesker over en kam.

Man er nødt til at kunne lave en indsats, som er målrettet mod det enkelte menneske, og som tager udgangspunkt i det enkelte menneske og i, hvad der skal til, og for en del mennesker skal der altså en periode til med ro, rigtig ro, og ikke, at de risikerer at blive sendt ud, fordi kommunerne ellers får dummebøder.

Så vi håber meget klart, at man også ophæver det her makværk, ligesom man måtte indrømme, at det, man havde lavet tidligere, var helt forkert, hvad flere af os havde påpeget i forvejen. Vi kan ikke støtte forslaget.

Kl. 19:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Enhedslistens ordfører. Og så er det hr. Villum Christensen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 19:04

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

I Liberal Alliance finder vi det særdeles fornuftigt, at der ryddes op i de mange standardkurser og beskæftigelsesprojekter, som primært er blevet til, fordi det betaler sig i forhold til den refusion, kommunerne kan opnå. Det skal være slut med at sende personalechefer på kursus i at skrive ansøgninger; det skal være slut med at sende alvorligt syge ud i håbløse projekter, som gør dem langt mere syge, end de var, da de startede. Bestræbelserne på at gøre aktiveringen mere virksomhedsrettet er også fornuftige efter vores opfattelse, men jeg mener, vi bør få kigget på, om det også er realistisk, at erhvervslivet kan etablere så mange pladser, som der her er tale om.

For Slagelse Kommunes vedkommende – hvor jeg selv har været udvalgsformand på området – har jeg f.eks. fået oplyst, at de nye regler kræver rundt regnet 1.500 virksomhedspladser. En mellemstor kommune af Slagelses størrelse skal altså have et erhvervsliv, som finder det hensigtsmæssigt, og som også finder det realistisk at håndtere en sådan opgave i en ofte travl hverdag. Dette forhold vil jeg under alle omstændigheder gerne have ministerens vurdering af, men alt i alt er det et rigtig godt forslag, som vi støtter.

Kl. 19:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Og så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:06

Kl. 19:09

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne takke for behandlingen af forslaget.

Med lovforslaget følger vi op på aftalen om nye rammer for sygefraværsindsatsen, som regeringen, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance indgik den 5. november her i år. Aftalen sikrer, at der kan ske en vigtig målretning og tilpasning af indsatsen over for sygemeldte.

Det, vi har behandlet i dag, er aftalens elementer om en ny og effektiv refusionsmodel. Aftalens element om et fælles rådighedsloft udmøntes af lovtekniske grunde i L 71, som vi skal behandle senere i dag.

Initiativerne i aftalen om, at grupper af syge fritages for aktivering, aktive tilbud og samtaler, udmøntes i et særskilt lovforslag, som fremsættes i begyndelsen af det nye år.

Med dette lovforslag om den nye og effektive refusionsmodel sikrer vi, at jobcentrene fremover har større fokus på, at de sygemeldte, der har behov for et tilbud, får et virksomhedsrettet tilbud, så de sygemeldte kan vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Med lovforslaget vil der komme mere fokus på, at indsatsen for de mange sygemeldte, der er i et ansættelsesforhold, sker i den virksomhed, de er ansat i, hvis sygdommen og situationen i øvrigt tillader det. Det kan være i virksomhedspraktik, mens den sygemeldtes arbejdsvejne endnu er meget begrænset, men hvor det er muligt at være på virksomheden og indgå i et kollegialt fællesskab, eller det kan være på nedsat tid under en delvis raskmelding, hvor den sygemeldte kan starte arbejdet langsomt op måske bare med nogle få timer om ugen.

Med lovforslaget får kommunerne ikke længere høj refusion, hvis de sender syge på standardkurser og i projekter. Omlægningen betyder, at der også fremover kan gives tilbud i form af fysisk træning og samtaler med psykolog. Disse tilbud kan f.eks. gives samtidig med et virksomhedsrettet tilbud med henblik på at understøtte en hurtig tilbagevenden til arbejdet.

Jobcentrene skal som hidtil tilrettelægge indsatsen ud fra den enkelte sygemeldtes konkrete behov. Jeg vurderer derfor, at kommunerne fortsat vil give tilbud i form af psykologhjælp og andet, hvis den sygemeldtes behov tilsiger, at det er den indsats, der er behov for.

Endnu en gang vil jeg sige tak for behandlingen af lovforslaget. Jeg glæder mig meget til udvalgsbehandlingen.

Kl. 19:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Vi har et par korte bemærkninger. Den første er fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:09

Eigil Andersen (SF):

Kan ministeren forklare mig, hvorfor kommuner skal straffes for at tage menneskelige hensyn? For en langtidssyg, som man vil sætte på standby, hvor der ikke er noget krav om aktivitet, vil kommunen kun få en refusion på 30 pct., men hvis vedkommende er i aktivitet i de former, som regeringen nu lægger op til bl.a. med virksomhedspraktik, vil kommunerne få 50 pct.s refusion. Det betyder jo, at der er sat en mekanisme i gang – og den er der også allerede i dag – som indebærer, at der bliver lagt pres på kommunerne, for at de ikke skal sætte folk på standby.

Derfor er mit spørgsmål: Hvorfor mener regeringen at man skal straffe kommunerne økonomisk, når de tager menneskelige hensyn, fordi folk er for syge til at komme i aktivering?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:10

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Den standby-ordning, som nu kommer, og som jo er en del af den aftale, vi har indgået, betyder jo netop, at der skal tages menneskelige hensyn i de tilfælde, hvor det er rigtigst at sætte en sygemeldt på standby-ordning. Nogle gange tror jeg ærlig talt eller har hr. Eigil Andersen mistænkt for – det er måske et bedre udtryk – at tro, at man rundtomkring i kommunerne slet ikke tænker sig om, og at man slet ikke gør sit arbejde godt. Jeg må altså indrømme, at jeg har en helt anden tilgang til offentligt ansatte. Jeg har stor tillid til, at man i kommunerne netop jo vil indrette sit arbejde efter den ordning, der er her, og så ikke se på, om en refusionsordning hedder 30 eller 50. Det bliver jo meget klart, hvilke grupper det er, der nu vil blive fritaget for aktivering.

Kl. 19:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:11

Eigil Andersen (SF):

Det er jo stik modsat. Det er jo ministeren, der har stor mistillid til kommunerne, for ministeren tror tilsyneladende ikke på, at kommunerne vil gøre noget for de syge, hvis man ikke lægger økonomisk pres på. Og det fører jo så til, at man lægger et økonomisk pres på, dvs. at byrådene har for få penge. På grund af for små bloktilskud fra den her regering må man skære ned på alle mulige slags velfærd i kommunerne. Så siger byrådene til cheferne, at man skal holde pengene i kassen, og cheferne i kommunerne siger selvfølgelig til medarbejderne, at de skal sørge for at få den højst mulige refusion. Og så havner presset jo på de syge, det er jo indlysende. Man bliver som kommunal medarbejder instrueret om, at det er meget vigtigt, at man har den høje refusion, og dermed betyder det jo, at meget få vil blive sat på standby.

Kl. 19:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:12

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror, det ville være godgørende for debatten, hvis hr. Eigil Andersen også ville læse principperne bag standby-ordningen. Det tror jeg rent faktisk ville klarlægge meget, og det ville i hvert fald også gøre, at hr. Eigil Andersen ikke på samme måde ville fremsætte sådan en mistro og mistillid over for offentligt ansatte. Men jeg må desværre også sige, at det jo ikke er første gang, at jeg har oplevet, at hr. Eigil Andersen på den måde her fra Folketingets talerstol og i Folketingssalen i øvrigt via § 20-spørgsmål – jo ofte, jeg vil sige faktisk gentagne gange – har næret mistillid og mistro til offentligt ansatte.

Kl. 19:12

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 19:12

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg vil også gerne blive lidt ved de syge, for alt det her med refusion og sådan noget er åbenbart ikke noget, vi kan få hverken ministeren eller nogen andre i regeringspartierne eller Dansk Folkeparti til at

forstå bare er en fortsættelse af det gamle regime. Men i forhold til det her med de syge: Hvorfor skal det nu vente til 1. maj med, at de alvorligt syge kan blive fritaget for, at man skal ringe til dem, eller at skulle sendes ud i aktivering eller noget andet, når nu det – sådan som reglerne i hvert fald er lige nu – er sådan, at det er en læge, der kan vurdere, hvorvidt en person er alvorligt syg eller ej, og det så i den sidste ende bare er sagsbehandleren, der skal sige ja eller nej til, om det nu også er rigtigt? Jeg kan forstå, at der skal nedsættes kommissioner og alt muligt andet. Er det ikke godt nok, at der er en læge, der har vurderet, at der her er tale om en alvorligt syg person, den person behøver man ikke at tale med?

Kl. 19:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:13

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg er den opfattelse, at det er bedst for alle, at vi får lavet et grundigt stykke arbejde, når vi skal ind og lave nogle ændringer, der er så store og vigtige som dem, vi er i gang med her, og jeg havde egentlig den opfattelse, at Socialdemokratiet også ønsker et grundigt arbejde omkring det her.

Kl. 19:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 19:14

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen jeg har aldrig nogen sinde sagt, at det ikke skal være grundigt. Jeg opfatter sådan set de læger, vi har i Danmark, praktiserende læger og speciallæger, som værende gode og dygtige personer, som har den fagkundskab, der skal til, for at vurdere, om en person er så alvorligt syg, at vedkommende ikke skal kontaktes i tide og utide og ikke skal sendes ud i forskellige former for aktivering, uanset om det er virksomhedsrettet eller ej. Det er jo godt nok i dag, hvorfor er det så ikke godt nok efter 1. januar, altså frem til 1. maj, at sige, at o.k., så bliver de mennesker friholdt for, at der bliver sat noget i værk i forhold til dem, og de bliver ladet i fred? Hvorfor kan det ikke lade sig gøre med en ganske almindelig lægelig vurdering?

Kl. 19:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 19:14

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror egentlig ikke, jeg har tal på, hvor mange gange hr. Lennart Damsbo-Andersen og for så vidt også hr. Lennart Damsbo-Andersens parti og partifæller har sat spørgsmålstejn ved, om reglerne nu er gode nok, som de er i dag, og om man nu rent faktisk også tager de hensyn, som man skal, og om man nu rent faktisk også har læst det hyrdebrev, som jeg har sendt ud tidligere. Det er sådan set også baggrunden for, at jeg synes, at det er ekstremt afgørende, at vi får lagt et godt fundament under den lovgivning, som nu skal vedtages, men det er tilsyneladende ikke det, man ønsker fra Socialdemokratiets side. Nogle gange får man jo sådan en lille mistanke om, at det mere er det med at være i opposition, der tæller, det hele tiden at være imod og være modstander frem for måske nogle gange at gå ind i en konstruktiv dialog og et konstruktivt arbejde, og der må jeg sige, at det også er det, der står tilbage fra debatten i dag.

Kl. 19:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til beskæftigelsesministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 1. behandling af lovforslag nr. L 71:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. (Virksomhedsrettet aktivering, ændring af refusionssystemet m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 17.11.2010).

Kl. 19:16

Forhandling

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Forhandlingen er åbnet. Fru Ulla Tørnæs som ordfører for Venstre.

Kl. 19:16

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

I Venstre er vi faktisk utrolig glade for, at vi med forslaget her får gjort op med det, der i den seneste tid er blevet omtalt som nytteløs aktivering. »Find din indre fugl« og lignende kurser får vi nu sat en endelig stopper for. Det synes vi er rigtig fornuftigt, og jeg er ikke et sekund i tvivl om, at det vil være til stor gavn for de ledige.

Vi vil ikke være med til at bruge skatte kroner på aktivering, som ikke har nogen effekt. Det er spild af ressourcer, og det er uværdigt for den enkelte ledige. Derfor skal det nu være slut med at sende ledige på kurser og i projekter uden tilstrækkelig jobfokus. De ledige skal i stedet ud på virksomhederne i virksomhedsrettet aktivering, og det skaber vi med lovforslaget her forudsætningen for kommer til at ske.

Med lovforslaget udmønter vi aftalen om en aktiv beskæftigelsesindsats, som blev indgået mellem regeringen, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Kristendemokraterne som led i selve finanslovaftalen. Lovforslaget indeholder tre hovedelementer: Vi indfører en ny og effektiv refusionsmodel; vi indfører et fælles driftsloft; og vi indfører en ordning, så der ikke længere vil være refusion for administrative udgifter til andre aktører.

Det nye og effektive refusionssystem betyder, at kommunerne fremover vil have større fokus på at sende ledige i virksomhedsrettede tilbud og ordinære uddannelsesforløb frem for at sende dem på kurser og projekter uden tilstrækkelig jobfokus. Med forslaget ændrer vi refusionssatsen til 50 pct., når den ledige er i virksomhedsrettet aktivering og ordinær uddannelse, og til 30 pct. ved anden aktivering, f.eks. kurser og kommunale projekter, og når den ledige deltager i 6 ugers selvvalgt uddannelse eller ikke er i aktivering.

Det vil helt sikkert give kommunerne et større incitament til at gøre en aktiv indsats på rigtige arbejdspladser og skrue ned for kurser og kommunale projekter – med andre ord: den nytteløse aktivering. Jeg har en klar forventning om, at kommunerne vil bevæge sig væk fra dyre kurser og kommunale projekter og hen imod virksomhedsrettede tilbud, der både er billigere og mere effektive. Det vil både være til gavn for de ledige og give en besparelse i kommunen.

De lavere refusionssatser vil styrke kommunens fokus på at få arbejdsløse tilbage i job. Omlægningen betyder, at kommunerne får mindre i direkte refusion, og at de får tilsvarende mere i bloktilskud. Under et kompenseres kommunerne altså fuldt ud for de ændringer, der kommer til at ske.

Med et fælles driftsloft forenkler vi kommunernes administration. Driftsloftet betyder, at reglerne fremover bliver de samme, uanset om indsatsen gennemføres af en anden aktør eller jobcentret, og uanset målgruppe.

I Venstre er vi som sagt glade for, at vi med forslaget her får gjort op med den såkaldte nytteløse aktivering. De ledige skal ud i virksomhederne, for al erfaring viser jo, at det er den bedste måde at sikre på, at de ledige kan få en varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Med andre ord: Den virksomhedsrettede aktivering virker.

Det har de økonomiske vismænd påpeget, og senest har AKF i en netop offentliggjort rapport også understreget, at fire ud af ti medarbejdere på løntilskud i små private firmaer bliver fastansat efter løntilskudsperioden. Rapporten understreger i øvrigt også, at løntilskud skaber nye job, og at ordinære job ikke fortrænges. Evalueringen af »Ny chance til alle« peger ligeledes på, at virksomhedsrettet aktivering virker.

Så der er al mulig god grund til at bakke op om forslaget her. Det vil være til stor gavn for de ledige.

Kl. 19:20

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Vi har nogle korte bemærkninger, og den første er fra hr. Torben Hansen.

Kl. 19:20

Torben Hansen (S):

Tak. Der er jo kommet en del hørings svar om det her, og bl.a. Daghøjskoleforeningen og Danmarks Socialrådgiverforening påpeger, at med det her lovforslag er der meget stor risiko for, at det vil betyde, at de tilbud, som de kontanthjælpsmodtagere, der er meget langt væk fra arbejdsmarkedet, egentlig burde have – de der håndholdte, skræddersyede tilbud for at bringe dem tættere på arbejdsmarkedet – rent faktisk ikke vil blive gennemført.

Hvad er Venstres ordførers holdning til det, nemlig at dem, der rent faktisk sidder med det til hverdag, kan se, at på baggrund af den måde, man indretter refusionssystemet på, bliver de svageste kontanthjælpsmodtagere i hvert fald tabere i det her system?

Kl. 19:21

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 19:21

Ulla Tørnæs (V):

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er det en klar forudsætning for den politiske aftale, der er indgået, at det vil være et individuelt tilrettelagt forløb, og det holder vi selvfølgelig fast i.

Der er selvfølgelig ledige, som har vanskeligere ved at få tilknytning til arbejdsmarkedet end andre. Men de erfaringer, vi har fra »Ny chance til alle«, og erfaringerne med bl.a. virksomhedscentre viser jo, at det kan lade sig gøre, og at det faktisk med virksomhedscentre og med de mentorordninger, som vi også i fællesskab har indført, kan lade sig gøre også for svagere ledige at komme tilbage på arbejdsmarkedet gennem en virksomhedsrettet aktivering. Altså: Det, som vi her lægger op til, er det, der virker.

Kl. 19:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Torben Hansen.

Kl. 19:22

Torben Hansen (S):

Tak. Alle er vel enige om – og det er da glædeligt at høre – at der skal være tale om en individuel håndholdt indsats i forhold til de her eksempelvis kontanthjælpsmodtagere. Men det, der jo er problemet, er, at den måde, som man som regering med det her forslag vil indrette refusionssystemet på, og den afklaring, der ligger forud for et virksomhedsrettet tilbud – fælles afklaring af forventninger, også virksomhed og ledige imellem – vil være til en anden og meget lavere refusionssats. Så det, der rent faktisk sker, er, at den der håndholdte individuelle indsats i de kommuner, der så gennemfører den, rent faktisk vil få en lavere refusion, og dermed bliver kommunen straffet, frem for de kommuner, der så bare skynder sig uden at have lavet den håndholdte indsats først. Jeg tænker på de kommuner, som altså har set på, om man kan finde et eller andet hurtigt match, som ikke nødvendigvis er et varigt match. Gør det ikke indtryk, at dem, der sidder med det til hverdag, socialrådgiverne og daghøjskoleforeningerne og også andre siger, at det her rent faktisk er et lovforslag, der vil gøre det meget, meget sværere for de svage kontanthjælpsmodtagere?

Kl. 19:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 19:23

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil sige til hr. Torben Hansen, at uanset hvordan vi vender og drejer det, vil det refusionssystem, som nu bliver indført, være et stærkere incitament for kommunerne til at sikre, at de ledige kommer i job. Det er sådan set det, der er hele formålet. Det er formålet med den aktive beskæftigelsespolitik, det er i hvert fald Venstres formål med den aktive beskæftigelsespolitik at sikre, at ledige får en chance for at komme tilbage på arbejdsmarkedet.

Med den refusionsmodel, som vi her indfører, det nye refusionssystem, er der faktisk et endnu stærkere incitament for kommunen til at sikre, at den ledige kommer i beskæftigelse. Man må ikke glemme, at kommunen rent faktisk får en gevinst ved at sikre, at den ledige kommer i beskæftigelse. Det er det helt overordnede, der tæller for Venstre i den her sammenhæng, vil jeg sige til hr. Torben Hansen.

Kl. 19:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 19:24

Leif Lahn Jensen (S):

Nu er det her forslag jo en stor moppedreng, og det er også meget, meget teknisk. Men det, jeg læser mig frem til, er, at når man har gennemgået alle de lovforslag, vi har haft i dag på det her område, så betyder det en besparelse på 1,2 mia. kr.

Så siger ordføreren nu, at kommunerne under et ikke får en besparelse. Vi har da set i JyskeVestkysten i dag, at f.eks. Esbjerg Kommune står og skal finde 37,6 mio. kr. Hvordan kan det her under et ikke give nogen besparelse, når man sparer 1,2 mia. kr.? Det har jeg simpelt hen svært ved at se.

Kl. 19:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 19:25

Ulla Tørnæs (V):

Jeg er ikke sikker på, at taletiden her tillader mig at gennemgå selve det tekniske i refusionsmodellen, men jeg kan sige, og det fremgår også af det materiale, som ligger, at kommunerne under et bliver kompenseret. Det sker selvfølgelig ved, at reduktionen i refusions-satser kompenseres gennem bloktilskuddet. Ud over det sker der en bagvedliggende udligning imellem kommunerne, og jeg vil næsten foreslå, at hr. Leif Lahn Jensen stiller et skriftligt spørgsmål til ministeren, for det er faktisk meget teknisk, hvad der sker i den sammenhæng. Men under et – vil jeg gerne understrege – kompenseres kommunerne fuldt ud.

Kl. 19:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 19:26

Leif Lahn Jensen (S):

Det er jo underligt, at de under et får deres penge, når der så skal spares de her 1,2 mia. kr. Det har jeg altså stadig væk svært ved at se. Hvis det var mig, der ligesom ordføreren skulle gå ind for det, ville jeg da i hvert fald gerne vide, hvor de her penge skulle findes. Men det virker, som om ordføreren ikke helt har styr på det.

Så hørte jeg ordføreren bagefter sige, at det her forslag er bedst for de ledige – det er for de lediges skyld. Hvilke ledige? Jeg har da fornemmelsen af, at lige netop dem, som har det rigtig svært – det kan være SOSU-assistenten, der er sygemeldt på grund af langvarig stress, det kan være en person med psykiske problemer, som virkelig har svært ved at komme i gang – ikke kan tage den her virksomhedsrettede aktivering. Hvad så med dem? De kan da risikere at blive tabt ved det her. Det er ikke *de* ledige, som ordføreren mener, det kan det da ikke være.

Kl. 19:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 19:27

Ulla Tørnæs (V):

Altså, i modsætning til hr. Leif Lahn Jensen tror jeg faktisk på det kommunale selvstyre. Jeg tror faktisk på, at når man sidder ude i kommunerne, så vil man gerne borgerne det bedste. Har man en ledig borger i kommunen, så er det bedst for borgeren, at borgeren kommer i beskæftigelse. Al erfaring siger os, at den bedste måde at sikre, at man kommer tilbage på arbejdsmarkedet, er gennem virksomhedsrettet aktivering. Det er det, vi giver kommunen en økonomisk tilskyndelse til at gøre mere brug af, end der tidligere har været. Så for kommunen er det en kæmpe gevinst, at den enkelte kommer i beskæftigelse, og det er det selvfølgelig også for den enkelte. Det er sådan set det, der er hele formålet med den aktive beskæftigelsespolitik.

Kl. 19:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, og så er det fru Line Barfod.

Kl. 19:28

Line Barfod (EL):

Vi har jo allerede set nogle eksempler ude i kommunerne på, hvad det er, der foregår med løntilskudsjob, virksomhedspraktik osv. Jeg går ud fra, at ordføreren er enig i, at det er det, der kommer meget mere af, når det her lovforslag er gennemført. Det, vi har set, er, at folk, der er blevet fyret i en virksomhed, risikerer at blive sendt ud igen som gratis arbejdskraft. Vi har set i kommunerne, at man bliver

fyret på et plejehjem, og så bliver man sendt ud i løntilskudsjob på et andet plejehjem, samtidig med at der er fyret nogle der, som så bliver sendt i løntilskudsjob på det plejehjem, som den første var blevet fyret fra.

Synes ordføreren, at det er en fornuftig måde at føre arbejdsmarkedspolitik på, nemlig at vi går fra at have folk, der er ansat i nogle job, over til i stedet at være i løntilskudsjob, virksomhedspraktik osv. og reelt dermed arbejde gratis?

Kl. 19:29

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 19:29

Ulla Tørnæs (V):

Lad mig igen henvise til, hvad de økonomiske vismænd og senest AKF har sagt om løntilskudsordninger, og derudover også henvise til de besvarelser, som beskæftigelsesministeren faktisk allerede adskillige gange har givet på lige præcis det spørgsmål, som fru Line Barfod stiller. Der er jo i den måde, løntilskudsordningerne administreres på, og den måde, det kører på, taget højde for de spørgsmål, som fru Line Barfod her stiller.

Der er for det første et krav om merbeskæftigelse, der er et krav om, at man ikke må fortrænge andre på arbejdspladsen, og på den måde har man faktisk hegnet ind, at det, som fru Line Barfod frygter vil ske, ikke kommer til at ske. Ud over det, når der er tale om løntilskud i private firmaer, er det en situation, som drøftes med tillidsmanden på den konkrete virksomhed, og det vil sige, at det rent faktisk er en aftale, som jo laves imellem tillidsmanden og arbejdsgiveren.

Kl. 19:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Line Barfod.

Kl. 19:30

Line Barfod (EL):

Men jeg må sige til fru Ulla Tørnæs, at det jo sker på trods af de mange regler, indhegninger osv., at folk på den måde oplever at blive sendt ud og lave reelt arbejde. Vi hørte også i mange, mange måneder på, at lovgivningen og reglerne var indrettet sådan, at man ikke skulle kunne have alle de her meningsløse aktiveringskurser, men de var der alligevel. Det sker i dag, at folk bliver sendt ud som gratis arbejdskraft. Hvorfor er det, at man ikke hellere vil sikre, at folk får nogle gode muligheder for at få noget uddannelse, opkvalificering, og at man samtidig sørger for, at kommunerne har penge nok, så de ikke behøver at fyre deres ansatte og få arbejdsløse i løntilskudsjob i stedet?

Kl. 19:31

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 19:31

Ulla Tørnæs (V):

Jeg vil igen henholde mig til bl.a. den seneste undersøgelse fra AKF, hvor man netop forsøger at undersøge det, som fru Line Barfod påstår her, nemlig at løntilskudsjob skulle fortrænge ordinære job. Der når man altså frem til, at det ikke sker. Tværtimod så sker der en ansættelse af personen, som kommer ud i virksomheden med løntilskud. Så den verden, fru Line Barfod her refererer til, reflekteres åbenbart ikke, når forskere som AKF undersøger området, og det er det, jeg forholder mig til.

Men når det er sagt, så indgår det også som en del af den politiske aftale, vi har indgået, at vi vil lave en evaluering af netop den

virksomhedsrettede aktivering, herunder også de spørgsmål, som fru Line Barfod her rejser. Når det her er kommet op i gear, vil vi selvfølgelig se nærmere på det med henblik på at sikre, at det, som fru Line Barfod hævder, netop ikke sker.

Kl. 19:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:32

Eigil Andersen (SF):

Det, som den borgerlige fløj vil med det her lovforslag, er jo, at man vil have, at titusindvis af arbejdsløse skal ud i virksomhedspraktik og arbejde gratis for dagpengene. For et års tid siden var der omkring 1.200 i virksomhedspraktik, nu er der omkring 5.000, men det her lovforslag vil jo betyde, at der formentlig kommer 50.000 arbejdsløse i virksomhedspraktik. Det er meget, meget store tal, vi her taler om, og det er det, som regeringen vil. Jeg er dybt bekymret for, om det, man så byder arbejdsløse i virksomhedspraktik, er noget som helst værd, når det sker i så stort tal.

Jeg vil gerne spørge fru Ulla Tørnæs om, hvordan hun vil sikre – hvis det f.eks. er 50.000 arbejdsløse i virksomhedspraktik i stedet for 5.000 som nu – at der sker noget, som er relevant for den enkelte ledige, og som kan bringe vedkommende videre på arbejdsmarkedet.

Kl. 19:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 19:33

Ulla Tørnæs (V):

Nu er relevans jo, kan man sige, et subjektivt begreb, og det er ikke sikkert, at det, som hr. Eigil Andersen betragter som relevant, vil være det samme, som jeg betragter som relevant, men jeg kan understrege over for hr. Eigil Andersen, at det, der er det relevante for mig – det, der er det vigtige for mig – er, at den aktive arbejdsmarkeds-politik fører til beskæftigelse, altså at man får en chance for at komme tilbage på arbejdsmarkedet og ikke bliver fastholdt i nytteløst aktivitet. Kend din indre fugl, lær Hitlers underskrift, og hvad det ellers har heddet alt sammen, som vi er blevet underholdt med de seneste par måneder. Det ønsker vi ikke skal fortsætte.

Vi ved – i modsætning til kurserne om at kende sin indre fugl – at virksomhedsrettet aktivering virker, og skulle det betyde, at vi fremover har 50.000 i en virksomhedsrettet aktivering, som virker, og som betyder, at de 50.000 får en chance for at komme tilbage på arbejdsmarkedet, så er det helt fint med mig, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen. Så er det *relevant* for mig, hvis vi skal bruge det udtryk.

Kl. 19:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:34

Eigil Andersen (SF):

Det er en stor lykke, at vi slipper for de her forfærdelige jobsøgningskurser, og det har vi kritiseret i 1 ½ år, og jeg er da glad for, at det omsider har givet resultat. Men jeg må sige om det, man lægger op til her, at jeg ikke tror, der kommer noget konstruktivt ud af det – man vil bare havne i, at man om 1 ½ år skal lave systemet om igen, fordi det vil vise sig – og der vil være flere ting, der vil vise sig – bl.a., at 10.000 af de her arbejdsløse ikke vil komme til at beskæftige sig med noget relevant.

Jeg tror heller ikke, at private arbejdsgivere vil modtage arbejds-løse i det antal, men jeg vil gerne spørge fru Ulla Tørnæs om, hvorvidt hun mener, at arbejdsgiverne vil modtage måske 50.000 i virk-

somhedspraktik. Det er meget, meget ressourcekrævende, og hvis de private arbejdsgivere ikke vil, skal de i virksomhedspraktik hos kommunerne, og hvad skal man dog sætte de stakkels arbejds-løse til? Jeg er nervøs for, at det her ingen vegne fører.

Kl. 19:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 19:35

Ulla Tørnæs (V):

Jeg har hæftet mig ved, at de private arbejdsgivere faktisk har nikket anerkendende til det skridt, vi tager her, og har sagt, at de er parate til at være med til at løfte den opgave, som hr. Eigil Andersen altså frygter de ikke vil løfte. Det har jeg hæftet mig ved, og det tror jeg på, når de siger det, altså at de er parate til at være med til at løfte en samfundsopgave her.

Med hensyn til den offentlige aktivering, løntilskudsaktivering, er der jo allerede nu rammer for, hvordan den foregår. Der er jo en kvote, som bliver fastsat af arbejdsmarkedets parter, og den er jo langtfra brugt på nuværende tidspunkt, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen, så der er masser af ubrugte muligheder på det her felt. Jeg er faktisk ikke et sekund i tvivl om, at der er rigtig mange private virksomheder, som vil være parate til at tage imod en ansat med løntilskud – det er jeg faktisk ikke i tvivl om.

Kl. 19:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Leif Lahn Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 19:36

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Med L 71 fremsætter beskæftigelsesministeren forslag om en om-lægning af refusionssystemet på beskæftigelsesområdet og indførelse af et driftsloft for aktivering. Jeg synes, vi skal prøve at tage forslaget om et nyt refusionssystem først. Med de nye regler favoriserer man virksomhedsrettet aktivering, altså job med løntilskud og virksomhedspraktik, da der er en statsrefusion på 50 pct. på disse ordninger. Hvis de arbejds-løse derimod kommer på kursus eller 6 ugers selvvalgt uddannelse, dækker staten kun 30 pct. Det er altså det samme beløb, som hvis den arbejds-løse var på passiv forsørgelse, altså bare går derhjemme.

Konsekvensen af det her nye system bliver, at kommunen vil sende så mange borgere som overhovedet muligt i virksomhedsrettet aktivering – ikke fordi det nødvendigvis er bedst for den enkelte arbejds-løse, men netop fordi det er billigst. Det system vil favorisere de ressourcestærke, mens jeg er overbevist om, at mange af de svage vil blive ladt i stikken. Ministeren svigter her de arbejds-løse, der er for dårlige til at komme ud på en virksomhed, og som kan drage nytte af opkvalificeringskurser og uddannelse. De står nu tilbage med øget risiko for langtidsledighed og udstødelse fra arbejdsmarkedet.

For at vise, hvor skævt det egentlig kan være, har jeg valgt et par eksempler. Vi kan tage SOSU-assistenten, der er sygemeldt på grund af langvarig stress. Hun vil ikke længere blive tilbudt et forløb, som vil hjælpe hende til at komme videre og blive klar til arbejdsmarkedet, fordi hun måske ikke lige kan gå ind på arbejdsmarkedet. Det giver hende måske stress. Hvad med en person med psykiske problemer, som kræver et særligt tilrettelagt forløb? Han vil have det meget svært for ikke at sige umuligt med at skulle komme ud i virksomhedspraktik, mens han, som har det godt, ham, som er stærk og ikke fejler noget, men har mistet sit job på grund af nedgangstider i firmaet, kommer i gang med det samme, for det vil der nemlig være penge i for kommunen.

I jagten på den høje refusion vil kommunen med det nye refusionssystem plage livet af virksomhederne for at falbyde arbejdsløse til løntilskudsjob eller praktik. Det vil øge misbruget på løntilskudsordningen, og vi vil se medarbejdere simpelt hen blive fyret i porten for derefter at blive ansat i bagdøren med løntilskud. Langt flere arbejdsløse vil blive sendt i virksomhedspraktik som gratis arbejdskraft, hvilket vil lægge et massivt pres på de ordinære ansatte.

Det, jeg siger her, er slet ikke et angreb på kommunerne, men det er et angreb på regeringens hårde økonomiske linje over for kommunerne samt et angreb på en aktivering, som ud fra disse synspunkter, som jeg kommer med, vil ramme fuldstændig skævt.

Denne besparelse vil koste, det er jeg ikke et sekund i tvivl om, selv om ordføreren fra Venstre sagde noget andet. Jeg læste i Jydsk Vestkysten i dag, at Esbjerg Kommune skal spare 37,6 mio. kr., det vil koste 65 medarbejdere, der altså så skal fyres – 65 medarbejdere i Esbjerg. Er det regeringens forslag til vækst? Det vil jeg godt spørge om.

Så er der den del af forslaget, der handler om at indføre driftsloft over aktivering. Det vil helt enkelt medføre betydelig færre penge og derfor selvfølgelig også lavere kvalitet i aktiveringen af de arbejdsløse. Tilbuddene til den enkelte vil blive begrænset, og der vil blive mindre plads til individuelle hensyn.

Ser man på forslaget i sammenhæng med L 69, hvor der indføres et prisloft på seks ugers selvvalgt uddannelse, vil man se, at det samlede billede er, at uddannelse og opkvalificering i aktiveringssystemet simpelt hen skæres ned til sokkeholderne. Det er den helt forkerte vej at gå, når vi ved, at Danmark om kort tid kommer til at mangle kvalificeret arbejdskraft. Derfor behøver jeg vel ikke at nævne, at Socialdemokratiet stemmer imod forslaget.

Kl. 19:40

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 19:41

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Lovforslaget her handler om en effektiv refusionsmodel, hvor refusionen ændres til at blive givet efter en 30-50-model. Det har vi også diskuteret i tidligere lovforslag, og de skal også ses i sammenhæng.

Det, der har været vigtigt her, er, at vi skulle have stoppet de her endeløse kurser, der ikke førte til noget. Vi kender alle sammen historierne om, at folk skulle lave spaghettitårne, finde sin indre fugl, gå rundt i skoven med bind for øjnene, sidde til jobsøgningskurser, hvor man skulle lære at skrive en ansøgning og måske bruge 4-5 uger på det, eller hvad de ellers kan finde på at sætte folk til på sådan et kursus. Det har ikke givet nogen mening.

Det er heller ikke nogen mening med de kurser, hvor man sætter en stor flok mennesker med forskellig baggrund sammen, som så skal lære at bruge en computer, så de kan skrive deres cv. Så sidder der nogle computereksperter sammen med nogle kontanthjælpsmodtagere, der måske aldrig har set en computer, og så er det dem, der er eksperter på computere, der kommer til at undervise de andre i stedet for læreren, fordi de faktisk ved mere om computere, end læreren gør. Det er ikke hensigtsmæssigt, og det skal der sættes en stopper for.

Samtidig har vi også den situation, at vi i forbindelse med det her lovforslag her til december skal til at forhandle om grupper, der skal fritages for en indsats. Det drejer sig om dem, der har fået job; det drejer sig om nogle, der er afklarede og går på efterløn om måske en eller to måneder; det drejer sig om nogle, der går på pension; det drejer sig om nogle, der skal i gang med et uddannelsesforløb, som de har en dato for. Der er rigtig mange ting, der er underlige og totalt uforståelige – hvorfor skal man blive ved med at søge job, hvorfor

skal man sendes i aktivering, når man har en aftale om at få job? Det skal der sættes en stopper for, men det ligger ikke i det her lovforslag, det skal vi af andre grunde til at forhandle her i december. Det kunne godt have været med her, og det havde jeg håbet, men det kunne ikke lade sig gøre.

En af de vigtigste ting er efter Dansk Folkepartis mening faktisk, at vi skal sikre, at vi ikke hører de historier om meningsløs aktivering og meningsløs jobsøgning, der ikke fører til noget som helst. Der er rigtig mange elementer, vi skal se på i den forbindelse, og det ser jeg selvfølgelig frem til at få på plads.

I det her ligger også spørgsmålet om driftsloftet. Det skal også ses i sammenhæng med det andet forslag vedrørende sygefraværet, som vi har behandlet tidligere.

Men alt i alt er det en ny model, som kommunerne skal til at arbejde med, og i den forbindelse er der også taget hensyn til kommunerne. De får mindre i direkte refusion, men så er der bloktilskud, og det særlige beskæftigelsestilskud øges, og desuden er der en budgetgaranti for kommunerne. Det, som vi skal være sikre på, er, at kommunerne så har forstået det her udspil, og det er jeg langt fra sikker på at de har, og derfor skal der selvfølgelig også gøres en ekstra indsats fra ministeriet for at definere, hvordan og hvorledes det her skal forstås.

Vi har jo set kommuner, der er i fuld gang med at sige, at nu skal de lave det hele om, før de egentlig ved, hvad de skal lave om. De har selvfølgelig fundet ud af, at nu kommer det her lovforslag, og at det indeholder ændringer i forbindelse med refusionen, og så skal de i gang med at se på, hvor de kan finde besparelser. Der skal vi selvfølgelig være sikre på, at kommunerne har forstået systemet rigtigt, og at de ikke handler i febrilsk hast f.eks. i forbindelse med afskedigelser, og det kan jo komme på tale. Der er også en del omlægnings, for nu skal der være tale om virksomhedsrettet aktivering. Man skal ind og kigge på, hvordan man får mest ud af de midler, man har at gøre godt med, hvordan man får flest tilbage i job, og det gør man altså igennem en virksomhedsrettet aktivering, det gør man ikke ved at sende folk på et kursus, hvor de sidder og triller tommelfingre eller lægger syvkaale, som der også er rigtig mange der har været udsat for.

Så vi har lyttet meget til den kritik, der er kommet fra de ledige, og vi også set på den kassetænkning, der har foregået ude i kommunerne. Alle kender til den kassetænkning, der foregik i Københavns Kommune, hvor det var ret store beløb, de havde fået udbetalt for meget. Det er ikke rimeligt, at vi skal have den slags historier, og derfor er det også formålstjenligt at få lavet systemet om, så Dansk Folkeparti støtter forslaget.

Kl. 19:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er et par korte bemærkninger. Det er hr. Leif Lahn Jensen først.

Kl. 19:46

Leif Lahn Jensen (S):

Det er et meget, meget kort spørgsmål. Er ordføreren enig med mig i, at alle de her forslag giver en samlet besparelse på 1,2 mia. kr.?

Kl. 19:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 19:46

Bent Bøgsted (DF):

I det her selvstændige forslag er der ikke lagt en besparelse på 1,2 mia. kr. ind. Jeg ved ikke, hvor hr. Leif Lahn Jensen har det tal fra.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 19:46

selvfølgelig ikke udelukke, at der kan være nogle enkelte arbejdsgivere, der direkte går ind og spekulere i at have folk i aktivering hele tiden. Vi har set på nogle kommunale arbejdspladser, at der er kassetænkning i den slags. Men udviklingen er jo, at den virksomhedsrettede aktivering er den, der giver mest, og er den, hvor der er størst chance for, at folk kommer hurtigere tilbage til arbejdsmarkedet.

Kl. 19:50

Leif Lahn Jensen (S):

Nej, men jeg kan så sige, at det giver alle de forslag, vi har behandlet i dag, tilsammen. Det her forslag giver omkring 400-500 mio. kr. Er vi så enige om, at man i hvert fald sparer 400-500 mio. kr. på det her forslag? Den besparelse vil jo nok og sikkert ramme de svageste ledige. Er det noget, Dansk Folkeparti går ind for?

Kl. 19:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 19:50

Bent Bøgsted (DF):

Vi går ind for at hjælpe de svageste ledige, og det gør vi ikke ved at sende dem ud på meningsløse aktiveringskurser ude ved andre aktører, der sender dem på de mest mærkelige kurser. Det er det, vi gerne vil have stoppet, og det får vi efter vores mening ved det her, fordi kommunerne ikke får større refusion ved at sende dem ud til en anden aktør, end de gør ved at lave kurser selv. Det er hovedsagelig ved andre aktører, hvor vi har hørt om de dårlige kurser.

Jeg er af den overbevisning, at de stærke andre aktører nok skal overleve – de forstår at lægge om – for det skal være mere virksomhedsrettede indsatser. Det er der også nogle andre aktører der gør i dag. Men jeg vil blankt erkende, at der også er nogle andre aktører, der nok kommer til at lukke efter det her.

Kl. 19:47

Eigil Andersen (SF):

Det er jo ikke sikkert, at det holder, når det nu drejer sig om flere gange ti tusind, der skal ud på arbejdspladserne.

Jeg vil gerne sige til ordføreren, at der i dag findes nogle regler for, hvornår man kan komme i virksomhedspraktik og må arbejde for sine dagpenge. Det må man, hvis det er sådan, at man skal snuse til et nyt beskæftigelsesområde, eller hvis man mangler faglige, sproglige eller sociale kompetencer for at kunne bestride et job. Det kan f.eks. være, hvis man har haft et meget, meget langvarig arbejdsløshed. Mener ordføreren, at de her regler kan overholdes, når man skal sende titusindvis af ledige ud i virksomhedspraktik?

Jeg må sige, at jeg ikke mener, at det her regelsæt vil kunne blive overholdt i praksis. Derfor kan jeg ikke se andet, end at man her er på vej ud i ikke blot at lave noget dumt, men også at lave noget, som er i strid med de regler, der findes omkring virksomhedspraktik.

Kl. 19:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 19:48

Eigil Andersen (SF):

Nu er det jo det sorte trekløver, VKO, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, som har indført de her elendige jobsøgningskurser. Jeg er meget glad for, at man efter den langvarige kritik, som oppositionen er kommet med angående de kurser, nu også i Dansk Folkeparti har indset, at de ikke længere duer. Det synes jeg er rigtig godt for de arbejdsløse i Danmark.

Men så vil jeg sige, at det, vi står over for nu, jo så er, at kommunerne, som jeg nævnte tidligere, vil kaste titusindvis af arbejdsløse ud i virksomhedspraktik. De 5.000, der er nu, er jo et meget lille tal, og det bliver, som jeg nævnte, måske 50.000, der skal i virksomhedspraktik. Hvordan vil Dansk Folkepartis sikre, at der kommer et indhold i den virksomhedspraktik, som den arbejdsløse har glæde af, og at det ikke bare bliver gratis arbejdskraft for arbejdsgiveren?

Kl. 19:48

Bent Bøgsted (DF):

Nu er det sådan, at den indsats jo er virksomhedsrettet aktivering. Med det hele – virksomhedspraktik, offentlige løntilskud, private løntilskud og dagpenge-, kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere – jamen så er vi oppe på et tal, der hedder 30.000, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen. Det var bare lige for at ødelægge hr. Eigil Andersens nattesøvn.

Kl. 19:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 19:51

Line Barfod (EL):

Hr. Bent Bøgsted sagde jo, at der kunne være tale om kassetænkning. Når nu man pålægger kommunerne, at de for at kunne få de her refusioner skal opføre sig på en bestemt måde, sker det vel ud fra en forventning om, at de så gør det. Og når de ude i kommunerne gør det, ser vi rent faktisk, at de f.eks. fyrer en på et plejehjem og sender hende i løntilskud på et andet plejehjem, samtidig med at hun hører fra det plejehjem, hvor hun var ansat, at der nu er kommet nogen med løntilskud der, som udfører hendes tidligere funktion.

Er det Dansk Folkepartis ønske, at vi på den måde skal være med til at forringe vilkårene både for de ansatte, for de arbejdsløse og for de borgere, der har brug for, at der er nogen, som kan tage sig af dem, og som er de samme og ikke jævnligt bliver skiftet ud, fordi der er grænser for, hvor længe en person kan være i det samme løntilskudsjob?

Kl. 19:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):
Ordføreren.

Kl. 19:49

Bent Bøgsted (DF):

Det er sådan, at der i forbindelse med virksomhedspraktik selvfølgelig også skal ses på, hvordan man får dem tilbage til arbejdsmarkedet. Det er da oplagt, at kommunerne skal vurdere de forskellige arbejdsgivere. For hvis der er en arbejdsgiver, der hele tiden skal have nogle i aktivering, så er det oplagt, at kommunen skal se på, at de ikke fortrænger de almindelige arbejdspladser.

Jeg er da sikker på, at langt hen ad vejen er der også folk ude i virksomhederne, der vil råbe vagt i gevær, hvis det sker. Jeg kan

Kl. 19:49

Kl. 19:52

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg så da allerhelst, at de, der er behov for, bliver ansat i et fast job. Det må jeg blankt erkende er det vi ønsker i Dansk Folkeparti, altså at det personale, der er behov for, også bliver ansat. Men så ved jeg da udmærket også godt, at der hele tiden, også under det gamle system i 1990'erne, har været spekuleret i, hvordan man kunne spare nogle job væk ved at sætte nogen i aktivering. Det har været sådan i kommunerne i umindelige tider, også før den her regering kom til. Fra sidst i 1990'erne kan jeg huske fra min hjemegn, at der, hvor der var en normering på ti i et køkken, var to af dem i aktivering, og det kørte man fast med hele tiden. Det er ikke noget nyt. Det er ikke noget, der er kommet med det her system, det har altid eksisteret.

Kl. 19:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Line Barfod.

Kl. 19:53

Line Barfod (EL):

Men her er Dansk Folkeparti aktivt med til at sikre, at der kommer endnu mere af det, og det er det, jeg gerne vil høre noget om, hvorfor Dansk Folkeparti er med til, når man siger, at det er kassetænkning. Hvorfor sætter man så ikke en stopper for den kassetænkning? Hvorfor vil man være med til at øge kassetænkningen? Hvis man faktisk synes, det er dårligt, at der kommer folk ud i løntilskud i noget, der er reelle job, og at der faktisk er mennesker, der bliver fyret i kommunerne, og som så kommer i løntilskudsjob i et lignende job, men bare uden løn, hvorfor er Dansk Folkeparti så med til aktivt at støtte den udvikling med det her forslag?

Kl. 19:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 19:54

Bent Bøgsted (DF):

Nu er det sådan, at vi skal se det som en helhed, og langt hen ad vejen er virksomhedsrettet aktivering den bedste chance for ledige for at komme i arbejde. Det gælder, uanset om det er aktivering eller jobtræning i en privat eller offentlig virksomhed, at det er den mest sikre vej at gå for dem, der ikke selv kan finde et arbejde.

Kl. 19:54

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Eigil Andersen som ordfører for SF.

Kl. 19:55

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Jeg er meget glad for, at regeringen har erkendt, at dens arbejdsmarkedspolitik ligger i ruiner, og for, at man nu griber ind over for det.

Jobsøgningskurser, som allerede er blevet nævnt, hvor man skulle finde sin indre fugl og lære at kaste med æg ned ad en trappe, bygge tårne af spaghetti og skumfiduser og analysere Napoleons og Hitlers underskrifter osv., vil forsvinde, og det må vi sige tak for. De hjælper ikke den ledige et skridt nærmere et job. Det har vi sagt fra SF's side gennem de sidste 1½-2 år, og både den tidligere beskæftigelsesminister og den nuværende beskæftigelsesminister har indtil for nylig afvist, at der var noget galt. Vi har et godt system, blev der sagt på adskillige samråd, som jeg selv havde indkaldt til, i Arbejdsmarkedsudvalget. Og det er jo klart, at det har man svaret meget længe, fordi man selv har fundet på systemet.

Sagen er den, at det folkelige pres på det her område blev for stort. Det sorte trekløver – VKO – kunne ikke holde til at fortsætte med de her latterlige og ydmygende kurser for arbejdsløse, og det er årsagen til, at de kurser nu forsvinder. Det er godt. Men hvor er det tragisk, at VKO, Liberal Alliance og Kristendemokraterne efter det her langvarige pres lader et aktiveringscirkus forsvinde og i samme åndedrag indfører et nyt, der som nævnt opfordrer kommunerne til massevis af kassetænkning. Det nye borgerlige aktiveringscirkus vil desværre også efterlade de arbejdsløse uden ordentlig hjælp til at kunne få en fremtid på arbejdsmarkedet, og det er meget, meget dårligt.

Det nye aktiveringskursus, som man vil udsætte de ledige for, bygger på et system, der ligesom det hidtidige system opfordrer kommunerne til kassetænkning. Som nævnt kan kommunerne kun få den høje refusionssats af arbejdsløshedsdagpengene, hvis den ledige er i virksomhedspraktik, i løntilskudsjob eller under ordinær uddannelse, og den høje refusionssats bliver så fremover 50 pct. af dagpengene, den lave 30 pct.

Titusinder af arbejdsløse vil i det nye system blive kastet ud i virksomhedspraktik. Der vil naturligvis være nogle enkelte arbejdsgivere, der vil tage imod folk på en god måde, men som det også er blevet nævnt her i debatten, vil der komme mange flere af de arbejdsgivere, som vil sige ja til de arbejdsløse, fordi de kan se perspektivet i at få gratis arbejdskraft uden at skulle tænke på, hvad den arbejdsløse får ud af det. Og det er meget skidt for de ledige. Der vil også komme endnu flere arbejdsgivere, der vil sige nej til at tage en stribe af ledige i virksomhedspraktik, simpelt hen fordi det kræver for mange ressourcer at tage nye ind på arbejdspladsen. De arbejdsløse, der bliver tilbage, skal så i virksomhedspraktik i kommunerne, fordi kommunerne er bagstopper i systemet. Der vil desværre derfor opstå kæmpestore problemer med at finde relevante pladser, som de ledige kan få noget ud af.

Konklusionen på det her er, at aktiveringsfabrikken fortsætter på fuld kraft, blot på en anden måde end hidtil.

Allerede i dag er der 5.000 arbejdsløse i virksomhedspraktik, og det er en firedobling af antallet for et år siden, og der er allerede nu store problemer med, at folk kommer ud i irrelevante pladser, som de ikke har noget ud af, og det antal vil så vokse mange gange, i det øjeblik det er titusinder af arbejdsløse, det drejer sig om. Det vil selvfølgelig ende galt.

Der er faktisk nogle regler for, hvornår man kan komme i virksomhedspraktik og må arbejde gratis for dagpengene, og det er noget med, at man kan snuse til et nyt fagområde, eller at man måske har mistet nogle af sine kompetencer, som jeg også var inde på tidligere. Og de regler vil efter min bedste vurdering blive overtrådt på grund af det, der tegner sig nu, med den indbyggede kommunale kassetænkning. I visse tilfælde vil kommunerne have fyret de faste medarbejdere, inden der kommer ledige i virksomhedspraktik eller løntilskudsjob, og det bliver kommunerne presset til, som jeg har nævnt tidligere, på grund af den dårlige økonomi, som den borgerlige regering vil udstyre kommunerne med. Og derfor kan det let føre til misbrug af arbejdskraft, som også andre har nævnt her i debatten, hos både private og offentlige arbejdsgivere.

Hvad kan man gøre ved det? Ja, i SF mener vi, at for at man kan undgå det her misbrug, skal den lokale tillidsrepræsentant eller fagforening, hvis der ikke er en tillidsrepræsentant, kunne nedlægge veto mod, at der samtidig med fyringen af faste folk kommer mange arbejdsløse ind i løntilskudsjob og virksomhedspraktik. I dag skal medarbejderrepræsentanten blot høres, men det er meget lemfældigt, hvem man bruger som medarbejderrepræsentant.

Jeg vil slutte af med at sige, at det er fatalt, at man skærer ned i det beløb, som arbejdsløse kan aktiveres for årligt, fra knap 19.000 kr. til knap 14.000 kr. Det betyder, at uddannelse vil ske i et meget mindre omfang, og at den uddannelsesmulighed, som man stillede

op under et tidligere punkt vedrørende prisloftet over den selvvalgte 6-ugers-uddannelse, og som jobcentrene så kunne tilbyde, er blevet stærkt formindsket, fordi man altså nedsætter det beløb, som kommunerne må aktivere ledige for.

Kl. 20:03

Kl. 20:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. En kort bemærkning fra hr. Bent Bøgsted.

Kl. 20:00

Bent Bøgsted (DF):

Tak hr. formand. Jeg skal blot for god ordens skyld lige høre hr. Eigil Andersen om, hvilket refusionssystem SF ønsker.

Kl. 20:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:00

Eigil Andersen (SF):

Med hensyn til et refusionssystem i forhold til dagpengeudgifterne burde der være den samme refusionsprocent, uanset hvad den arbejdsløse kommer til at skulle gøre i løbet af arbejdsløshedsperioden. Men hvis man skulle overveje et nyt refusionssystem, kunne man jo overveje et system, der præmierede for, at arbejdsløse kom i varigt arbejde – jeg understreger i varigt arbejde – det ville der være en idé i. Jeg har ikke konstrueret det, men jeg nævner det bare som en tanke.

Kl. 20:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 20:01

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg synes ikke, at det siger ret meget om, hvilken refusion det er. Er det 50-50 eller 50-30 og så bare en anden indgangsvinkel til, hvad der kan give den høje refusion, eller hvad er det? I den forbindelse lyder det, som om hr. Eigil Andersen efter et valg vil tilføre kommunerne uhyggelig mange penge. Jeg kunne egentlig også godt tænke mig at høre, hvor mange penge SF mener at der skal tilføres kommunerne, hvis det er sådan, at SF kommer til magten?

Kl. 20:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:01

Eigil Andersen (SF):

Det her med at dele det op, så kommunerne får en refusionsprocent i visse tilfælde, og hvis de så gør noget andet, får de en højere refusionsprocent, er jo det, der indebærer kassetænkning. Det er absolut ikke vores model. Det, jeg prøvede at antyde før, er, at man måske kunne finde en anden præmieringsordning til kommunerne, hvor de fik et økonomisk udbytte af at skaffe folk i varigt arbejde. Der kunne man jo så spørge de arbejdsløse, om det var kommunens indsats, der havde hjulpet dem i varigt arbejde.

Med hensyn til flere penge til kommunerne er svaret: Vi vil give kommunerne flere penge til forskellige velfærdsområder, eksempelvis folkeskolen. Det er også rigtigt, at vi mener, at der skal sættes mere på eksempelvis efteruddannelsesmuligheder for arbejdsløse. Det er også derfor, at Socialdemokratiet og SF i det finanslovsforslag, som vi fremsatte her efter sommerferien, afsatte penge til at øge efteruddannelsesmulighederne for arbejdsløse i stedet for at skære ned på området, sådan som det sker i dag

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 20:03

Ulla Tørnæs (V):

Jamen det synes jeg lyder uhyre interessant, specielt det første svar, som hr. Eigil Andersen gav til hr. Bent Bøgsted, om, hvilket refusionssystem SF ønsker. For jeg bliver nødt til at spørge, om hr. Eigil Andersen overhovedet ikke anerkender, at der er forskel på de tilbud, som kommunerne indtil nu har givet de ledige. Der er stor forskel på mulighederne for at komme i beskæftigelse, alt efter om man har siddet og lavet spaghettitårne, eller man har været på en virksomhedsrettet aktivering. Anerkender hr. Eigil Andersen overhovedet ikke det?

Kl. 20:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 20:03

Eigil Andersen (SF):

Derfor har vi jo også fra starten kritiseret, at man indførte det her system, som gjorde de jobsøgningskurser mulige, og vi har fra starten kritiseret det, vi så. Men det har taget kolossalt lang tid for den borgerlige fløj at erkende, at der var de her kæmpemæssige problemer.

Det, der sker, lige så snart man indfører en høj og en lav refusionsprocent, er jo, at man skævrider systemet. For man siger til kommunerne: Nu skal I kaste alle folk på jobsøgningskursus. Det var så en dårlig idé. Nu skal man så kaste alle arbejdsløse i virksomhedspraktik.

Men når så virksomheder og kommuner bliver oversvømmet af de her titusindvis af arbejdsløse i virksomhedspraktik, vil man jo konkludere, at det også var en dårlig idé. Tænk, hvis man nu i stedet for gjorde det, at man mere hæftede sig ved at lave et præmieringsystem, hvor kommunerne fik en økonomisk præmie for at have skaffet folk i varig beskæftigelse. Det er der da et perspektiv i. Og så kunne refusionsprocenten undervejs til dagpengene være den samme.

Kl. 20:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Ulla Tørnæs.

Kl. 20:04

Ulla Tørnæs (V):

Nu giver hr. Eigil Andersen nærmest udtryk for, at det hele er ét fedt, for hr. Eigil Andersen siger, at man skal have den samme refusion, uanset hvilken type aktivering kommunerne anvender.

Nu er det jo imidlertid sådan, at man har fået den samme refusion til jobsøgningskurser og til den virksomhedsrettede aktivering, så jeg forstår, at det er det system, hr. Eigil Andersen ønsker at fortsætte blot på et andet niveau. Det må være det, man kan udlede af de svar, hr. Eigil Andersen her har givet. Det vil sige, at hr. Eigil Andersen ønsker at fastholde, at kommunerne skal have mulighed for at sende de ledige i det, som vi har karakteriseret som nytteløs aktivering, fordi hr. Eigil Andersen siger, at man skal have den samme refusion, uanset hvilken form for aktivering der benyttes.

Det ville være til stor ugunst for de ledige, vil jeg gerne fastslå.

Kl. 20:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

- Kl. 20:05 her i løbet af 1 minut. Men at det burde være den samme procent, står fast. Kl. 20:08
- Eigil Andersen (SF):**
Nu er det jo en forkert beskrivelse, der bliver givet, i den forstand at man har fået 75 pct. refusion af dagpengene, hvis den ledige kom på jobsøgningskursus, men kun har fået 50 pct. refusion af dagpengene, hvis der ikke var en aktivitet for den arbejdsløse.
- Fru Ulla Tørnæs tager altså fejl i det her, for i det øjeblik man præmierede kommunerne, ved at man efterfølgende tjekkede, om de ledige, som havde været i kontakt med kommunerne, rent faktisk fik et varigt job bagefter på det private eller på det offentlige arbejdsmarked, ville det jo betyde, at kommunens aktivitet i ledighedsperioden ville være målrettet at bringe den pågældende tilbage på arbejdsmarkedet. Så al den aktivitet, der ville ske undervejs, ville jo være rettet ind efter det, hvilket også er det rigtige, nemlig at skaffe folk varig beskæftigelse og ikke skævvride det med det her kassetænkningssystem. Kl. 20:06
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Peter Madsen. Kl. 20:06
- Peter Madsen (V):**
Tak. Jeg vil bare gerne høre, om man skal forstå det, hr. Eigil Andersen siger, på den måde, at kommunerne kun skal have refusion, hvis de skaffer folk i varig beskæftigelse, og at der ellers slet ingen refusion skal være. Er det rigtigt forstået? Kl. 20:06
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren. Kl. 20:06
- Eigil Andersen (SF):**
Nej, det er det sådan set ikke. Nu vil jeg sige, at man også kunne ud-tænke et helt andet system, som ikke lå hos kommunerne. Men det, jeg prøver at sige med det her, er, at selvfølgelig skal kommunerne have refusion af dagpengene. Jeg har ikke så mange tal her, at jeg lige kan sige, hvad for en procent det skal være, men det skal være den samme procent, og sådan, at man i stedet for, som jeg prøver at forklare det her, præmierer dem, hvis de kan skaffe arbejdsløse i varig beskæftigelse, det vil sige, at det er noget, man skal måle i forhold til de enkelte arbejdsløse, nogen tid efter at de er sluppet ud af ledigheden. Kl. 20:07
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Hr. Peter Madsen. Kl. 20:07
- Peter Madsen (V):**
Jeg spørger sådan set ikke, præcis hvilken procent det skulle være, men måske sådan inden for 10. Kl. 20:07
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren. Kl. 20:07
- Eigil Andersen (SF):**
Jeg beklager, men det kræver lidt større regnestykker, end jeg lige kan stå her og udføre i hovedet, at finde frem til, om det skal være 50 eller 70 pct. Det kan skrues sammen på forskellig måde. Det beklager jeg, det er ikke af uvilje, men det rækker mine evner ikke til
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Fru Helle Sjelle for en kort bemærkning. Kl. 20:08
- Helle Sjelle (KF):**
Jamen jeg synes, det er en fantastisk debat. Jeg kunne egentlig godt tænke mig spørge hr. Eigil Andersen, om ikke hr. Eigil Andersen anerkender, at Anvendt KommunalForskning faktisk har vist, at privat løntilskud skaber nye job, og at ordinære job faktisk ikke bliver for-trængt af de her ting. Er det ikke noget, man anerkender? Kl. 20:08
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren. Kl. 20:08
- Eigil Andersen (SF):**
Jeg er klar over, at der er en debat på det område, men spørgsmålet er, om det virker eller ej. Nuvel, lad os tage udgangspunkt i, at det virker. Hvis man har eksempelvis 5.000 i virksomhedspraktik, som vi har nu, og hvis vi så tager som forudsætning, som fru Helle Sjelle siger, at det virker, jamen så er det jo ikke sikkert, at det også virker godt, i det øjeblik det ikke er 5.000, men 30.000 eller 50.000. Så kan det jo være, at man oversvømmer systemet med så mange arbejdsløse i virksomhedspraktik, at den gode virkning slet ikke er der længe-re. Kl. 20:09
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Fru Helle Sjelle. Kl. 20:09
- Helle Sjelle (KF):**
Jeg synes nu, at det her udstiller meget tydeligt, at det er meget nemt at kritisere alle andre for det system, som man nu har valgt at gøre noget ved og faktisk forbedre, men at det er meget, meget svært selv at komme op med nogle løsninger.
- Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge hr. Eigil Andersen her til slut, om de ting, som hr. Eigil Andersen nu har frem-sat, er udtryk for en opfattelse, som Socialdemokratiet deler med hr. Eigil Andersen, for Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti står jo skulder ved skulder i øjeblikket. Jeg vil bare høre, om de ting, som hr. Eigil Andersen giver udtryk for her på talerstolen, også er udtryk for Socialdemokratiets holdning. Kl. 20:09
- Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):**
Ordføreren. Kl. 20:09
- Eigil Andersen (SF):**
Altså, nu har vi i Socialdemokratiet og SF et tæt samarbejde, men partierne er ikke lagt sammen, så derfor har vi også vores egne meninger. Jeg vil tro, at der vil være dele af det her, som Socialde-mokratiet er enig i. Men fru Helle Sjelle er jo ikke ubekendt med, at der kan være to partier, der arbejder sammen, eksempelvis Venstre og Konservative i regeringen, men at de to partier også på nogle punkter har nogle forskellige opfattelser. Fru Helle Sjelle har jo selv repræsenteret en mening, der går ud på, at man skal afskaffe efter-lønnen, og det har hendes parti givet udtryk for, samtidig med at man sidder i en regering, hvor regeringspartiet Venstre siger det modsatte, nemlig at man skal bevare efterlønnen. Så man kan sige, at

det ikke er ukendt, hverken i den ene eller anden fløj inden for det politiske system, at man godt kan arbejde sammen, uden at man nødvendigvis har koordineret hvert eneste ord, man siger.

Kl. 20:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 20:10

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu skal jeg prøve at vise lidt om samarbejdet, for jeg vil bare spørge ordføreren, om ikke han vil give mig ret i, at man jo altid skal kigge på omstændighederne, når der er lavet et stykke forskning – som når Anvendt KommunalForskning har været ude at lave en undersøgelse af, hvor godt det er at lave virksomhedspraktik. Det foregik i 2007 og 2008, og det var i en tid, hvor Danmark var i fuld fart derudad, der var meget høj beskæftigelse, næsten ingen ledighed, og alle, der ønskede at få et job, kunne stort set også få det. Det var en anden tid end den, vi har i dag, og man kan overhovedet ikke sammenligne de tal med den virkelighed, vi har nu.

Kl. 20:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:11

Eigil Andersen (SF):

Det er jo fuldstændig rigtigt. Nu prøvede jeg så at være lidt venlig over for den konservative ordfører ved at sige: Lad os så tage udgangspunkt i det, som den konservative ordfører sagde.

Men det der er jo fuldstændig rigtigt, og det er også det, jeg prøver at sige til fru Helle Sjelle: At noget har virket for en begrænset mængde mennesker, et forholdsvis lavt antal, der har været i virksomhedspraktik for en 2-3 år siden, er jo slet ikke det samme, som at man kan gange det med ti og det så vil have den samme positive virkning. Og det har jo den enkle forklaring, at arbejdspladserne vil blive oversvømmet med arbejdsløse, som skal i virksomhedspraktik, og selvfølgelig vil det så ikke virke på samme måde, som da det var en brøkdel af dem, som vil komme nu.

Kl. 20:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen? Ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Fru Helle Sjelle som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 20:12

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Vi Konservative har sammen med Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Kristendemokraterne indgået en aftale om en aktiv beskæftigelsesindsats, der virker. Formålet er at rydde op i det cirkus, som aktivering desværre nogle steder har udviklet sig til at være. Aktivering af vores ledige medborgere skal alene tjene det formål, at de hurtigere finder sig et job. Derimod skal det være slut med nogle af de helt vanvittige fuglekurser, hvor man skal finde sin indre fugl, eller hvad man ellers har bedt de ledige om. Det lovforslag, som vi førstebehandler her i dag, udmønter så en del af aftalen om en aktiv beskæftigelsesindsats, der virker. Forslaget indeholder tre elementer, som jeg nu vil komme nærmere ind på og kommentere.

For det første indeholder forslaget en ny refusionsmodel. I dag er det sådan, at kommunerne får refunderet hele 75 pct. af deres udgifter til almindelige dagpenge og 65 pct. af deres udgifter til kontanthjælp og sygedagpenge i de perioder, hvor den ledige er i aktivering. Det gælder, uanset hvilken form for aktivering der er tale om. Deri-

mod får de kun refunderet 50 pct. af deres udgifter til dagpenge og 35 pct. af deres udgifter til kontanthjælp og sygedagpenge, hvis den ledige ikke er i aktivering. Og resultatet? Ja, resultatet er, at kommunerne har en kraftig tilskyndelse til at sende ledige i aktivering. Men det betyder, at vi desværre også har set alt for mange eksempler på f.eks. fjollede fuglekurser. Det sætter lovforslaget en stopper for, hvis vi vel at mærke vedtager det og får det til at fungere. Med lovforslaget vil refusionen blive ændret, så kommunerne får refunderet 50 pct. af deres udgifter til dagpenge og kontanthjælp i perioder med virksomhedsrettet aktivering. Virksomhedsrettet aktivering skal hjælpe de ledige så tæt på det virkelige arbejdsmarked som muligt, og det dækker over virksomhedspraktik, løntilskud eller ordinær uddannelse. Flere undersøgelser har vist, at ledige lettere finder et job ved at deltage i virksomhedsrettet aktivering end ved at deltage i fjollede fuglekurser, og det er måske ikke så mærkeligt, hvis man egentlig tænker nærmere over det. Til gengæld vil kommunerne kun få refunderet 30 pct. af deres udgifter til dagpenge og kontanthjælp i perioder med andre former for aktivering eller helt uden aktivering. Forhåbentlig vil den ændrede refusionsordning betyde, at kommunerne fremover hjælper de ledige i gang med den bedst mulige aktivering, dvs. den form for aktivering, der ender med, at den ledige finder sig et job, bliver selvforsørgende og samtidig bidrager til det fællesskab, som i en periode har holdt hånden under vedkommende.

For det andet indeholder forslaget et fælles driftsloft på 13.700 kr. pr. helårsperson for driftsudgifter til aktivering af kontanthjælpsmodtagere, revalidender, dagpengemodtagere, herunder driftsudgifter til deltagelse i 6 ugers selvvalgt uddannelse. Det betyder, at der fremover bliver et fælles loft over de driftsudgifter, som kommunerne kan få refunderet. På den måde forenkler vi reglerne, der i dag er vældig komplicerede, og samtidig reducerer vi statens udgifter til aktivering, som desværre også er løbet løbsk.

For det tredje afskaffer forslaget den refusion, som kommunerne i dag kan få til at dække andre aktørers administrative udgifter. Det betyder, at kommunerne og de private aktører, som de kan bruge som et led i aktiveringsindsatsen, bliver stillet ens. Fremover får kommunerne kun refunderet 50 pct. af deres driftsudgifter til aktivering, mens administrative udgifter ikke vil blive refunderet. Samlet set støtter vi Konservative lovforslaget, og det lovforslag kan forhåbentlig medføre en bedre og mere virksomhedsrettet aktivering af vores ledige medborgere. Både Det Økonomiske Råd og AKF har understreget, at virksomhedsrettet aktivering virker bedre end andre former for aktivering, og det håber jeg så sandelig at de har ret i.

Kl. 20:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 20:16

Leif Lahn Jensen (S):

Tak. Det er jo klart, at vi har haft en del problemer med de der fuglekurser og kurser med efterligninger af håndskrifter. Det har vi stået og sagt i halvandet år, og det er jo også rigtigt. Vi har også haft nogle andre problemer. Det var problemer, som jeg ved der bl.a. var i det jyske, hvor der var nogle, som blev fyret hos f.eks. en tømrer, og så gik der en uge eller to, og så kom de ud i samme firma i aktivering med løntilskud. Er det o.k.? Og hvis det ikke er o.k., hvordan kan det her forslag så gøre noget ved f.eks. det problem?

Kl. 20:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

- Kl. 20:17
Helle Sjelle (KF):
Altså, Anvendt KommunalForskning har vist, at privat løntilskud skaber nye job, og at ordinære job ikke fortrænges. Det var faktisk også det, jeg stillede hr. Eigil Andersen spørgsmål om tidligere her i dag. Så må vi jo se, hvordan det her kommer til at virke, men meningen er altså ikke, at det skal fortrænge ordinære job. Det er meningen, at vi skal sørge for, at der kommer flere mennesker ud på arbejdsmarkedet. Det er det, der er formålet med det her forslag.
- Kl. 20:17
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Leif Lahn Jensen.
- Kl. 20:17
Leif Lahn Jensen (S):
Det vil sige, at jeg hører ordføreren sige, at hvis der bliver flere problemer med det der med, at man f.eks. med løntilskud kommer ud i et job, man lige er blevet fyret fra, så vil ordføreren i hvert fald have det ændret igen. For så er det jo lige så forfærdeligt som det med de fuglekurser. Det er sådan set det, jeg hører.
- Kl. 20:18
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 20:18
Helle Sjelle (KF):
Det, hr. Leif Lahn Jensen hører mig sige, er, at de her ændringer i aktiveringssystemet meget gerne skulle gøre, at vi får langt flere mennesker ud i ordinær beskæftigelse. Det er det, der er meningen. Det er meningen, at de ikke skal spille deres tid på kurser, der ingen vegne fører.
- Kl. 20:18
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.
- Kl. 20:18
Eigil Andersen (SF):
Hvad vil ordføreren gøre for at styrke indsatsen for at forhindre, at ledige misbruges som gratis arbejdskraft?
- Kl. 20:18
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 20:18
Helle Sjelle (KF):
Jamen det har kommunerne naturligvis ansvar for at sikre at de ikke bliver. Der er jo ikke nogen af os, der ønsker at misbruge andre mennesker eller deres tid. Det, der er hensigten med det her system, er jo netop, at vi laver om på det, således at det fremadrettet gerne skulle give den rigtige målrettede form for aktivering til gavn og glæde for den enkelte ledige og til gavn og glæde for samfundet.
- Kl. 20:19
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.
- Kl. 20:19
Eigil Andersen (SF):
Det er en meget optimistisk vurdering af, hvordan arbejdsgivere opfører sig, som jeg ikke er enig i – så rosenrødt fungerer det slet ikke. Men jeg vil gerne stille ordføreren et andet spørgsmål: Er ordføreren
- Kl. 20:17 enig i, at når det gennemsnitlige beløb til aktivering pr. arbejdsløs dagpengemodtager nedsættes fra ca. 19.000 kr. årligt til knap 14.000 kr. årligt, er muligheden for at tilbyde uddannelse til arbejdsløse blevet dårligere?
- Kl. 20:19
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 20:19
Helle Sjelle (KF):
Jeg mener ikke, at den lediges muligheder er blevet dårligere. Jeg håber, og jeg tror på, at det her forslag kan være med til at gøre, at den ledige får en mere kvalificeret og målrettet aktivering. Det er det, der er meningen med det her forslag.
Jeg synes, vi skal huske på alle de ting, der var fremme bl.a. her i sommer, hvor vi så det ene mærkværdige kursus efter det andet. Det ville da være mærkværdigt, hvis ikke man ryddede op i den form for aktivering. Det er det, vi prøver på at gøre med det her forslag, og jeg har det største håb om, at det faktisk også kommer til at virke.
- Kl. 20:20
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.
- Kl. 20:20
Lennart Damsbo-Andersen (S):
Nu er det jo sådan, at når man beskæftiger sig med sådan et område som det, vi gør nu, så er det jo også vigtigt, at de tal og de undersøgelser, man anvender, er i den rigtige kontekst. Så jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Helle Sjelle om, hvilket år den rapport, som hun henviser til fra Anvendt KommunalForskning, er lavet.
- Kl. 20:20
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.
- Kl. 20:20
Helle Sjelle (KF):
Jeg har henvist til den rapport, fordi det er de undersøgelser, der er på området.
- Kl. 20:20
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.
- Kl. 20:20
Lennart Damsbo-Andersen (S):
Jamen det er da interessant. Enten ved ordføreren det så ikke, eller også vil ordføreren bare ikke sige det. Men så kan jeg jo gøre det. Det er en undersøgelse, der blev lavet, da der var højkonjunktur i Danmark, da der var fuld beskæftigelse og alting buldrede for fuld kraft derudad. Dengang var der jo ikke nogen tvivl om, at hvis man kom med en person, der ikke var hundrede procent, så kunne vedkommende godt komme ud i virksomhedsrettet aktivering, uden at det skubbede nogen som helst i virksomheden ud, for der var brug for alle hænder på det tidspunkt.
Men at bruge sådan en undersøgelse på det grundlag og sige, at det også virker nu, hvor der er høj ledighed i Danmark og virksomhederne fyrer rundt omkring – fyresedlerne flyver om ørerne på folk, og alle er bange for at miste deres job – og så tro, at virksomhedsrettet aktivering kommer til at virke på samme måde, kan jeg slet ikke forstå den konservative ordfører kan tro.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 20:21

Helle Sjelle (KF):

Nu er det jo ikke kun Anvendt KommunalForskning, der har tænkt på de her ting. Det har vismændene faktisk også gjort, men dem sætter hr. Lennart Damsbo-Andersen måske også spørgsmålstegn ved?

Kl. 20:21

Kl. 20:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke plads til spørgsmål fra salen i den her sammenhæng, men tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Morten Østergaard fra Det Radikale Venstre.

Kl. 20:22

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

I modsætning til spørgsmålet om opfølgning på sygemeldte er Det Radikale Venstre ikke en del af den her aftale og har ikke været en del af forhandlingerne.

Vi er enige i både de erfaringer, som er oparbejdet, og også de analyser, som viser, at der er behov for at lave ændringer på det her område. Det er tilsyneladende sådan, at den måde, systemet er indrettet på i dag med refusionssatserne, måske nok har en positiv effekt, i forhold til at nogle synes, at der er så meget aktivering, at de foretrækker helt at lade være med at ansøge om ydelser, men for dem, som kommer ind i systemet, er der faktisk til gengæld evidens for, at der er en såkaldt fastholdelseeffekt, altså, at det ikke har en effekt i forhold til selvforsørgelse, men snarere en effekt i forhold til at blive fastholdt i beskæftigelsessystemet.

Heldigvis kan man så sige, at det samlet set er sådan, at der er flere, der bliver skræmt væk, end der bliver fastholdt, og derfor har systemet samlet set en positiv effekt. Men det skulle gerne være sådan, at beskæftigelsessystemet var indrettet på en sådan måde, at det bidrog, også isoleret set, til at bringe folk i selvforsørgelse.

Det, der er foran os i dag med det her lovforslag, er meget markante ændringer. Jeg synes, at det er uhensigtsmæssigt og uklogt, at det er foregået i en proces, hvor de her analyser er kommet relativt sent, hvor man ikke har haft lejlighed til at diskutere bl.a. med arbejdsmarkedets parter og måske også grundigere med Kommunernes Landsforening, der jo har ansvaret, hvordan systemet bedst kunne indrettes. I stedet for er det blevet en del af en presset finanslovforhandling, og det er så kommet i den variant, vi kender nu, og det må vi jo så forholde os til. Det vil jeg prøve at gøre på en nuanceret måde.

Det positive ved det her er, at vi i hvert fald ikke er i tvivl om, at den virksomhedsrettede indsats er den mest effektive i jobindsatsen. Altså, meget tyder på, at for de ledige, hvor man rent faktisk kan lave noget, der er virksomhedsrettet, har det en større effekt end vejledende opkvalificering eller særligt tilrettelagte forløb. Det mener jeg at der er god evidens for.

Det andet gode, man kan sige om forslaget her, er, at der bliver en ensartethed på tværs af målgrupper, i forhold til hvordan refusionssystemet bliver indrettet. Men når vi alligevel er skeptiske, er det på grund af det, jeg har sagt omkring processen, nemlig at det er en meget stor ændring, man laver uden at have konsulteret aktørerne på området grundigt, hvor jeg gerne havde set, at der havde ligget en aftale til grund, ligesom der gjorde, da vi gik ind på sygeopfølgningsområdet. Der lå rent faktisk en firepartsaftale til grund. Så har vi altså det problem her, at vi jo nok havde foretrukket – og det er også det, vi har spillet ud med i offentligheden – en model, hvor man gjorde refusionen uafhængig af, hvilket redskab man har valgt i ind-

satsen, for det kunne måske være en fordel at indrette det på en sådan måde, som man også kender det fra sygdomsområdet hidtil, nemlig at det til gengæld var dyrere for kommunerne, desto længere de ledige var inde i beskæftigelsessystemet, altså en langt mere resultatorienteret indsats. Hvis kommunerne fik folk hurtigt i arbejde, fik de ikke så store udgifter, mens deres refusion faldt, i takt med at de ledige stod længe i beskæftigelsessystemet hos kommunerne. Det synes vi også stemmer godt overens med de signaler, vi har set fra kommunerne med deres udspil på området. Det er jo en noget anden model end den, der ligger foran os her.

Der er så yderligere to problemer. Det ene har været rejst i debatten her omkring fortrængning. Jeg har ladet mig fortælle, at på Sam-sø eksempelvis, som jo er et meget begrænset arbejdsmarked, er det stort set umuligt at opdrive et arbejde, der ikke på en eller anden måde er støttet, fordi kommunen altså er ude at sørge for, at man kan få sine ledige ud i støttet beskæftigelse. Det er selvfølgelig et lille lukket kredsløb, men det er i hvert fald et udtryk for, at der er en fortrængningseffekt, som man ikke skal være blind over for.

Noget andet er, om man helt kan sammenligne ledige og sygemeldte i den her sammenhæng. Sygemeldte er jo kendetegnet ved, at de har et arbejde og er sygemeldte. Vi ved, at opfølgning kan være godt. For nogle af dem drejer det sig jo ikke bare om en brækket arm, men har sygemeldingen også noget at gøre med andre forhold, som så måske udmønter sig i en eller anden form for stressrelateret lidelse, en psykisk lidelse eller andre ting, som kan gøre, at en opfølgning ville være positiv.

For de ledige er situationen jo en anden, og vi frygter, at med det her system bliver særlig de svage ledige ladet i stikken, altså dem, som ikke er parate til virksomhedsnær aktivering – hverken virksomhedspraktik eller løntilskudsjob – dem, som har brug for en anden type aktivering for ikke at sygne hen i passivitet, men for at være inde i et forløb, som enten er særligt tilrettelagt, har karakter af opkvalificering eller vejledning. Vi er bange for, at noget af den uddannelsesindsats, som måske ville komme netop den her målgruppe til gavn, ikke vil være attraktiv for kommunerne, for for at få det til at hænge økonomisk sammen skal det næsten være et kombinationsforløb.

Det gør altså samlet set, at vi må sige, at vi er skeptiske over for både processen og resultatet og derfor ikke kan forventes at stemme for lovforslaget.

Kl. 20:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 20:27

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Vi har jo i lang, lang tid hørt om alle de vanvittige aktiveringskurser – folk, der blev sat til at bygge tårne af spaghetti og skumfiduser; folk, der blev sat til at finde deres indre fugl; folk, der blev bedt om at have fødderne i isvand, mens de byggede legofigurer og andet. Der er ingen tvivl om, at det har været forfærdeligt. Det har vi taget op igen og igen her i Folketinget. Arbejdsløshedsbevægelsen Behandl os ordentligt har adskillige gange været ude at holde møder med kommuner og andre og har råbt op om, hvor ydmygende og forfærdelige det har været.

Derfor er det selvfølgelig glædeligt, at det langt om længe er trængt igennem til regeringen, og at man derfor nu vil ændre på det og vil prøve og få stoppet de absurde kurser. Men når man bare er statter et aktiveringscirkus med et andet aktiveringscirkus, så hjælper det jo ikke meget i forhold til at sikre, at arbejdsløse bliver behandlet ordentligt.

Både virksomhedspraktik og ansættelse med løntilskud kan jo i bestemte situationer være noget, som er til gavn for den enkelte, men

så skal det være, fordi der er en helt særlig situation, og at det er målrettet den enkelte, og at den enkelte selv er med i det. Men når det bare er udtryk for tvangsaktivisering og for, at man skal have sendt folk ud, bliver det helt absurd. Og især i en situation med stærkt stigende arbejdsløshed kan vi se, at der er private virksomheder, der bruger virksomhedspraktikken til at få gratis arbejdskraft, uden at den arbejdsløse, der bliver ansat i virksomhedspraktik, kommer nærmere at få et fast arbejde. Og en, der har arbejde i mange, mange år – måske i den samme virksomhed, måske i en, der ligner – og lige er blevet fyret, har ikke nødvendigvis brug for at komme i virksomhedspraktik for at lære at arbejde. Det kan vedkommende godt i forvejen. Det, de kommer ud til, er bare, at de kommer til at gå og trykke lønnen for de andre, fordi de arbejder gratis. Det er der ikke mange der synes er rart.

Så er der ansættelse i offentligt løntilskudsjob. Det har vi altså masser og masser af års negativ erfaring med. Især for de ufaglærte har jobtilbuddene, som typisk har været pedelmedhjælper, arbejdsmand i teknisk forvaltning, medhjælper på plejehjem, i kantiner, i køkkener osv., stort set aldrig ført til, at man har fået et fast ikkestøttet arbejde, men kun ført til frustration hos den arbejdsløse, der bare er kommet længere væk fra det ustøttede arbejdsmarked.

Vi har også set, at det, der sker, er, at man fortrænger de ordinært ansatte, dem, der får fuld løn, og at der sker det, som vi også begynder at se eksempler på nu, nemlig at kommunerne er nødt til at fyre folk, fordi de skal spare, og i stedet kommer der så folk ind i løntilskudsjob. Det er ikke særlig gavnligt, hverken for de arbejdsløse, for de ansatte eller for de borgere, de skal tage sig af.

Vi tror absolut ikke, at den her måde virker, medmindre det, man reelt er ude på fra regeringen og Dansk Folkepartis side, er, at man ønsker at trykke løn- og ansættelsesvilkår. Vi synes langt hellere, at man skulle sikre, at de ude i kommunerne faktisk havde råd til at have folk ansat i stedet for at skulle fyre dem. Vi synes, at man skulle se på det, som Enhedslisten fik igennem i slutningen af 1990'erne, som blev kaldt servicejob, hvor kommunerne fik penge til at oprette rigtige job på rigtige løn- og arbejdsvilkår med optjeningsret til dagpenge osv., og som kunne være med til at give en øget service til borgerne ude i kommunerne. Det ville der være fremtidsperspektiv i, det ville være at skabe nogle reelle job. Men det er jo ikke det, regeringen og Dansk Folkeparti er optaget af.

Vi synes også, det ville være fornuftigt i forhold til de arbejdsløse, hvis man gik ind og gav nogle gode muligheder for at få rigtige kompetencegivende uddannelser, brancherettede kurser som AMU og andet. Det er for rigtig mange den allerbedste vej. Men det er altså ikke det, regeringen er optaget af.

Så kan jeg altså ikke lade være med at sige, at det, når nu ministeren synes, at man skal fjerne bøvlet, så altså ikke nytter, at man laver et lovforslag, der nærmest er umuligt at læse. Jeg ved ikke, hvor mange her der har prøvet at læse lovforslaget, altså selve lovteksten, men det er stort set umuligt. Det nytter altså ikke at lave en lovgivning, som oven i købet skal træde i kraft lige om lidt, som er stort set umulig at læse. Det gør det ikke nemmere for alle de mange. Og hvis nogen er interesseret i, hvor absurd det her område er, vil jeg bare henvise til projektet Stop bureaukratiet, der er i gang med at skrive alle reglerne på området ud, og de ender altså på, at det er knap 23.000 sider. Det fylder temmelig meget. Man kan se det på nettet. Det understreger, at man her virkelig har behov for at gøre op med bureaukratiet. Det er der desværre ikke udsigt til at ministeren vil. Det ser ud til, at hver gang man fjerner en regel, bliver der indført mindst ti nye, og det her lovforslag gør det i hvert fald ikke bedre, tværtimod.

Kl. 20:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Villum Christensen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 20:33

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Liberal Alliance kan til fulde støtte de foreslåede ændringer af refusionssystemet. Der er allerede givet mange gode begrundelser. Vi ser en klar forenkling og afbureaukratisering af dette vel nok tungeste bureaukrati inden for den offentlige sektor overhovedet. Jeg tror ikke, vi kan finde noget forvaltningsområde, hvor vi i højere grad oplever at systemet har taget magten over den sunde fornuft, hvor ordninger etableres af hensyn til interne afregningssystemer, og hvor kontrol og procedurer i forhold til de ledige har taget et omfang, så man kan være helt i tvivl om, hvem der er til for hvem. Vi ønsker ikke et offentligt system, hvor vi bruger langt mere tid på interne procedurer, end vi bruger på de ledige og på virksomhederne, som det her handler om. Dette lovforslag er ikke noget stort skridt, men et skridt i den rigtige retning.

Liberal Alliance har tilsluttet sig aftalen om de overordnede ændringer, men jeg har en lille bekymring om de mange pladser, som skal skaffes i de private virksomheder. Jeg er bekymret for, om især matchgruppe 2, altså de indsatsparate, er parate til virksomhederne, og om ikke virksomhederne melder fra, hvis de alt for mange gange oplever, at de får medarbejdere ud, som har vanskeligt ved at bære sig på en arbejdsplads. Vi synes derfor, man kraftigt bør overveje, om ikke der skulle gives mulighed for en form for forpraktik, eventuelt de 6 ugers frit valg-kursus, og her gives en refusion på 50 pct., hvor de private virksomheder kan spille ind. Jeg tror, at vi vil se et mindre blodbad blandt de private aktører på det her område, og kommunerne vil have svært ved at få råd til indsatsen. Måske kunne man også overveje et kvalificeringsforløb til de ordinære uddannelser med en maksimal refusion, altså de 50 pct.

Vi ser det gerne og håber, at det bliver overvejet af ministeren, men vil selvfølgelig ikke løbe fra aftalen.

Kl. 20:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en enkelt kort bemærkning til ordføreren fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 20:35

Eigil Andersen (SF):

Jamen altså, nu er jeg jo på de fleste punkter modstander af Liberal Alliances politik, og derfor syntes jeg da, at det var meget positivt her at høre nogle overvejelser om dem, som jeg forstod var de svageste arbejdsløse på arbejdsmarkedet, om de passer ind i det her nye system, som man nu har aftalt at gennemføre, og som Liberal Alliance så vil stemme for. Men altså, man har dog en betænkelighed.

Jeg vil gerne bede ordføreren om at uddybe den betænkelighed vedrørende de svageste ledige. Er det rigtigt forstået, at man er nervøs for ledige, som har en problematisk baggrund – det kan være socialt eller personligt, man kan have psykiske lidelser – og at der skal være et andet system for dem? Hvad er det, det skal gå ud på, efter Liberal Alliances mening?

Kl. 20:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 20:36

Villum Christensen (LA):

Mit synspunkt var det, at vi i kraft af det her system kunne komme i en situation, hvor forholdsvis mange svage vil blive presset ud i de private virksomheder i et omfang, så virksomhederne har svært ved håndtere det, hvis de ikke forud har fået en eller anden form for forberedelse til de her forløb.

Kl. 20:36

Kl. 20:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 20:36

Eigil Andersen (SF):

Jeg tror jo, at der er brug for, at man simpelt hen ikke bruger den her model i forhold til de svageste ledige, nemlig kontanthjælpsmodtagere i matchgrupperne 4 og 5, som det typisk vil være, som har andre problemer end ledighed, eksempelvis stofmisbrug eller alkoholmisbrug. Derfor er det jo klart, at de vil blive taberne, i det øjeblik man siger, at kommunerne vil få en høj refusion ved at sende disse ledige ud i virksomhedspraktik, som mange af dem ikke er parate til. Peger det ikke i retning af, at man fra kommunal side i virkeligheden skulle lave noget meget individuelt for denne gruppe ledige, og at det også skulle give en høj refusionsprocent?

Kl. 20:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 20:37

Villum Christensen (LA):

Det er klart, at alle forløb skal være individuelle, men jeg er også nødt til at slå fast, at jeg synes, at de erfaringer, man har med, at det virksomhedsrettede er det, der giver mest pote i den her sammenhæng, er det overskyggende argument for at støtte op om den her refusionsdeling, som der er mellem de forskellige områder.

Kl. 20:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er en kort bemærkning mere. Den er fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 20:37

Leif Lahn Jensen (S):

Der har også været nogle eksempler på, at en ansat i et tømrerfirma blev fyret og så senere ansat med løntilskud. Mener ordføreren, at det er i orden, at man i flæng fyrer nogle folk og så senere ansætter dem, fordi det er gratis arbejdskraft? Er det o.k.?

Kl. 20:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 20:38

Villum Christensen (LA):

Det er naturligvis ikke o.k.

Kl. 20:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 20:38

Leif Lahn Jensen (S):

Det var da et dejligt hurtigt svar. Vil det så sige, at jeg kan håbe på at få et mere klart svar, end jeg kunne få fra den konservative ordfører, på, at hvis det sker, vil Liberal Alliance, som vi jo ved gerne vil gå ud og sige nogle ting og kæmpe for nogle ting, komme på banen og sige: Her vil vi gøre en forskel, her vil vi gå til regeringen og sige, at nu skal det ændres igen? Er det sådan?

Kl. 20:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Villum Christensen (LA):

Jeg har rejst de her bekymringer over for ministeren, og jeg har taget et lidt andet udgangspunkt, nemlig at jeg ser en risiko for, at rigtig mange forholdsvis svage vil komme ud i virksomhederne. Og som jeg sagde i en af mine tidligere taler i dag, vil en kommune som Slagelse skulle kunne oprette 1.500 pladser – gennemsnitligt 1.500, vurderer jobcenteret – i den private sektor. Så skal man altså have nogenlunde sikkerhed for, at det også er noget, der rent faktisk kan håndteres i de private virksomheder, for ellers tror jeg ikke ret meget på den her ordning.

Kl. 20:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak til ordføreren. Så er der ikke flere korte bemærkninger, og vi går videre til beskæftigelsesministeren.

Kl. 20:39

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne takke for behandlingen af forslaget. Med lovforslaget gennemfører vi aftalen om en aktiv beskæftigelsesindsats, der virker, som regeringen, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Kristendemokraterne indgik den 5. november her i år.

Det, vi har behandlet i dag, er aftalens elementer om en ny og effektiv refusionsmodel, et fælles driftsloft og ingen refusion for administrative udgifter til andre aktører. Herudover indeholder lovforslaget konsekvensændringer i arbejdsløshedsforsikringsloven, i reglerne om ATP-bidrag og i den kommunale udligningslov. Med den nye og effektive refusionsmodel sikrer vi, at de kommunale jobcentre fremover har større fokus på at sende arbejdsløse i virksomhedsrettede tilbud og ordinære uddannelsesforløb frem for at sende dem på kurser og projekter uden tilstrækkelig jobfokus.

Jeg har i hele min tid som minister prioriteret, at arbejdsløse skal have mulighed for at komme ud på rigtige virksomheder. For både de svage og de stærke arbejdsløse peger pilen nemlig i den samme retning, for det at komme ud på en rigtig virksomhed er ofte et rigtig godt springbræt til et ordinært job. Ingen mennesker kan derimod være tjent med nyttesløs aktivering og aktivering for aktiveringens skyld. Ingen kan være tjent med kurser i at finde sin indre fugl, kopiere Hitlers underskrift og bygge tårne af spaghetti og skumfiduser – ja, vi har hørt mange eksempler, især sommeren over.

Kommunerne skal ikke have høj refusion for standardprodukter, hvor arbejdsløse sidder og laver noget meningsløst bare for at få tiden til at gå. Nej, de arbejdsløse skal have tilbud, der flytter noget, skal ud på landets virksomheder og i gang med rigtige kurser eller uddannelse. Det er det, vi gør noget ved nu. Flere arbejdsløse skal have en aktiv hjælp ude på landets virksomheder, for rigtig mange mennesker er det nemlig motiverende at være på en rigtig virksomhed og have en dagligdag med kolleger og opgaver. Man oplever, at ens arbejde betyder noget for virksomheden, og at man får praktisk opkvalificering, et netværk og konkret viden om virksomhedskulturen. Det er alt sammen vigtigt, når man skal finde sig et nyt job.

Med etableringen af et fælles driftsloft forenkler og letter vi kommunernes styring og administration. Vi forenkler og harmoniserer refusionsreglerne for driftsudgifterne på tværs af målgrupperne. Reglerne er i dag unødvendigt komplicerede, bl.a. fordi der er to forskellige rådighedsbeløb for driftsudgifterne, afhængigt af om den arbejdsløse er forsikret eller ej, og fordi visse driftsudgifter slet ikke er underlagt et driftsloft. I forhold til kommunernes refusion af administrationsudgifterne betyder forslaget, at kommunerne fremover ikke får refusion for administrative udgifter til andre aktører. Refusionsreglerne bliver dermed de samme, hvad enten indsatsen gennemføres af en anden aktør eller af jobcenteret.

Min holdning er den, at andre aktører skal bruges der, hvor de er bedre end de kommunale jobcentre. De ledige skal have den bedste hjælp. Så det er altså med andre ord ikke et spørgsmål om ideologi fra min side; det er noget, vi har diskuteret ved flere lejligheder i udvalget.

Kl. 20:46

Samlet set mener jeg at aftalen som udmøntet i lovforslaget vil betyde, at kommunerne fremover i højere grad vil tilbyde de arbejdsløse virksomhedsrettede tilbud eller ordinære kurser og uddannelse, som kan medvirke til at bringe dem tilbage i arbejde.

Jeg vil gerne takke for behandlingen her i Folketingssalen, og jeg glæder mig meget til udvalgsbehandlingen.

Kl. 20:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er et par korte bemærkninger til ministeren. Den første er fra hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 20:43

Leif Lahn Jensen (S):

Tak. Så prøver jeg igen med den der gode tømrer, som jeg har snakket om et par gange, tømreren, som blev fyret på sin virksomhed, der var ikke rigtig noget at lave. Så senere kommer han ud i aktivering – for han skal jo aktiveres, den her tømrer – på den virksomhed, hvor han har været i mange, mange år. Vil ministeren mene, at det er en nytteløs aktivering?

Kl. 20:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 20:44

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er der jo meget håndfaste regler om, hvornår man må blive sendt i den her form for aktivering, og at der jo ikke skal ske fortrængninger og alle de her ting, som jeg går ud fra at hr. Leif Lahn Jensen er helt bekendt med. Vi havde i hvert fald et samråd for under en uge siden om netop det her spørgsmål.

Det er jo heller ikke første gang, at jeg er blevet spurgt om, hvorvidt en tømrer kan blive sendt i aktivering hos det firma, som vedkommende var hos før. Der er jo som nævnt meget klare regler, og det er altså også sådan, at reglerne selvfølgelig ikke på nogen måde må misbruges, man må ikke på nogen måde fortrænge andre, så når sagen er stillet op på den måde, som hr. Leif Lahn Jensen frembringer den her, så vil svaret umiddelbart være nej, men der kan jo gøre sig ting gældende, som jeg ikke er klar over. Jeg ved ikke, om det er en konkret sag, som hr. Leif Lahn Jensen direkte hentyder til. Men man skal selvfølgelig ikke fuldstændig afskære en tømrer fra at komme i aktivering som tømrer. Der kan jo være ting, der gør sig gældende, for at det vil være den hurtigste måde at komme tilbage på arbejdsmarkedet på igen.

Kl. 20:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 20:45

Leif Lahn Jensen (S):

Så det, jeg hører ministeren sige, er, at nej, det er ikke i orden, hvis det er ud fra det, jeg siger. Og der har været nogle eksempler. Hvis der kommer flere af de eksempler, lige så vel som vi har hørt om fuglekurser og alt, hvad vi ellers har hørt, kan jeg så fornemme, at ministeren også er klar til at kigge på det igen og sige: Det her duer ikke, om igen, så det ikke kun er de måske svageste ledige, man gerne vil ramme, men at man også er klar til at ramme virksomhederne, hvis de ikke opfører sig ordentligt. Det er det, jeg hører.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 20:46

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er det rent faktisk sådan, at de regler, der i sin tid blev lavet på det her område, jo er regler, hvor arbejdsmarkedets parter har været med inde over. Det er jo i øvrigt mig bekendt LO's formand, hr. Harald Børsting selv, der var med til i sin tid at lave reglerne. Så jeg går ud fra, at det er godt gennemtænkt, og at tingene fungerer, som de skal. Men det er altså også sådan, at vi evaluerer hele det her område, når vi kommer frem til 2011.

Men en ting, der undrer mig lidt – og det er så det, der ligesom står tilbage fra debatten i dag – er, at for blot en måned eller to siden var problemet, at der var for mange kurser, der var for mange standardprojekter rundtomkring, og da var det det, vi diskuterede. På daværende tidspunkt syntes Socialdemokratiet, at det bedste ville være, hvis man kunne lave mere virksomhedsrettet aktivering. Nu kan man i virkeligheden sige, at jeg jo delvis har lyttet til Socialdemokratiet, men man kan ikke sige, at jeg så får løn efter fortjeneste i hvert fald, for nu er det så et problem.

Jeg har sådan en lille nagende mistanke om, at man på ingen måde ønsker at gå konstruktivt ind i det her, men at det bare er et spørgsmål om at være i opposition, og at det måske egentlig slet ikke rigtig er et spørgsmål om, hvad der hjælper de ledige bedst, men hvad der hjælper Socialdemokratiet bedst. Og ærlig talt, det synes jeg er lidt en skam.

Kl. 20:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 20:47

Eigil Andersen (SF):

Det, der står tilbage fra debatten i dag, er noget helt andet. Det er, at regeringen i sin tid, for et par år siden, indførte et aktiveringscirkus, som var meningsløs, og nu indfører man et nyt aktiveringscirkus, som beklageligvis vil ende meningsløs for utrolig mange arbejdsløse, fordi man opfordrer kommunerne til en ny kassetænkning, og arbejdsløse vil som nævnt i titusindvis blive kastet ud i virksomhedspraktik.

For at måtte komme i virksomhedspraktik skal man som arbejdsløs enten snuse til et nyt muligt arbejdsområde for en selv, eller også skal man have mangelfulde faglige, sproglige eller sociale kompetencer. Det er de to muligheder, der er.

Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvad vil ministeren gøre for, at disse regler bliver overholdt? Jeg mener, at der er stor risiko for, at reglerne ikke vil blive overholdt, sådan at folk, som falder uden for de her regler, også vil komme i virksomhedspraktik.

Kl. 20:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 20:48

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg kan garantere hr. Eigil Andersen – lige så vel som jeg kunne garantere hr. Eigil Andersen det på det seneste samråd, der som nævnt blev holdt for under en uge siden – at vi følger det her område tæt. Det er bl.a. også derfor, vi vil foretage en evaluering af det her område i 2011.

Men igen vil jeg bare sige, at jeg synes, det er lidt ærgerligt, at man i oppositionen ikke tænker lidt konstruktivt, at man ikke tænker,

at det jo sådan set er godt, at her er noget, vi kunne samles om, fordi det er i denne retning man fra oppositionens side gerne har villet gå længe. Men man har åbenbart en større trang til at være i opposition end til at hjælpe de arbejdsløse.

Så synes jeg ærlig talt også, at det er lidt beskæmmende at skulle stå her i dag og høre på, at man ikke mener, at dokumentationen er i orden. Det var sådan set det, vi diskuterede på det seneste samråd; jeg nævnte en række forskellige undersøgelser, og det har adskillige ordførere også gjort i dag – der er også blevet nævnt nye undersøgelser – og de viser, at virksomhedsrettet aktivering er den bedste form for aktivering.

Kl. 20:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Eigil Andersen.

Eigil Andersen (SF):

Altså, det, vi diskuterede på samrådet forleden, var i høj grad, om der var tale om misbrug af gratis arbejdskraft. Der har vi jo fra SF's side foreslået, at den lokale tillidsrepræsentant eller fagforening skal kunne nedlægge veto, hvis der kommer for mange i virksomhedspraktik eller løntilskudsjob, men det har ministeren afvist – hun vil ikke give tillidsmanden den indflydelse, og det er da utrolig ærgerligt.

Men det, jeg talte om i mit spørgsmål for et øjeblik siden, var faktisk noget andet. Det var, at der kun er to muligheder, hvis man skal få lov til at komme i virksomhedspraktik: Enten skal man undersøge, om et nyt arbejdsområde er noget for en – det skal altså være uden for ens fag – eller man skal have mangelfulde faglige, sproglige eller sociale kompetencer. Og jeg vil gerne gentage mit spørgsmål, for det er ikke nok med en undersøgelse om et år: Hvad vil ministeren gøre for at sørge for, at kommunerne overholder de regler, når de her titusinder af arbejdsløse skal i virksomhedspraktik?

Kl. 20:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 20:50

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen man kan jo spørge sig selv, hvad det er, hr. Eigil Andersen egentlig ønsker. Nu er svaret fra hr. Eigil Andersen så, at det ikke er nok med en undersøgelse, men hvad er det så, der skal gøres? Man skal overholde reglerne, som de er, og vi undersøger oven i købet, om kommunerne overholder reglerne.

Altså, jeg har nu længe haft mistanke om, at hr. Eigil Andersen ikke just er en af naturens muntre sønner, og jeg tror da nok, man må sige, at det også er det, der står tilbage i dag.

Vi holder øje med, at kommunerne overholder de regler, de skal, og vi undersøger det i 2011 – hvad er det mere, man vil forlange?

Kl. 20:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 20:51

Line Barfod (EL):

Det tog rigtig, rigtig lang tid at trænge igennem til ministeren med, at det var nogle fuldstændig absurde og meningsløse aktiveringskurser, som de arbejdsløse blev sendt ud på. Det er så langt om længe lykkedes at trænge igennem til ministeren, efter at vi i lang tid hørte: Det kunne slet ikke lade sig gøre efter reglerne, og ministeren havde tillid til, at det ikke skete osv. Vi havde advaret om, at det var det, der ville ske, da man lavede de her refusionsregler.

Nu ændrer man så refusionsreglerne, og vi siger, at vi kan se, at den måde, de bliver brugt på ude i kommunerne, vil gøre, at der kommer et nyt aktiveringscirkus. Det sker allerede i et vist omfang, og det vil eksplodere med det her forslag.

Hvorfor skulle vi have større tillid til ministeren nu på baggrund af det forløb, end vi kan have til den virkelighed, som vi ser ude i kommunerne, hvor folk rent faktisk bliver sendt ud i noget, der ellers var et ordinært job, med løntilskud eller i virksomhedspraktik?

Kl. 20:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 20:52

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg nærer generelt ingen illusioner om, at fru Line Barfod eller Enhedslisten for den sags skyld skulle have tillid til den siddende regering, i og med at det sådan set er Enhedslistens opgave ikke at nære tillid til den siddende regering.

Men man kunne f.eks. kaste et blik på den alenlange række af undersøgelser, der er blevet lavet, om virksomhedsrettet aktivering, og så kunne det jo være, at man simpelt hen via forskningsprojekter og erfaringer kunne lade sig overbevise om, at det er den rette vej. Det vil jeg egentlig opfordre fru Line Barfod til at gøre, simpelt hen læse rapporterne fra ende til anden, kigge på de erfaringer, der ligger, og mon så ikke, at det kunne overbevise selv fru Line Barfod, som endda er fra Enhedslisten.

Kl. 20:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Line Barfod.

Kl. 20:53

Line Barfod (EL):

Jeg kan se rapporter, som handler om nogle bestemte forløb i nogle bestemte perioder, ikke en arbejdsløshedperiode, som vi har nu, og ikke, hvor man sender masser af arbejdsløse, som er fuldt arbejdsmarkedsparede, og som kommer lige fra det samme job, ud i løntilskud og virksomhedspraktik. Jeg kan også se en virkelighed, hvor vi f.eks. oplever en, der er ansat på et plejehjem, som bliver fyret af kommunen, og så sendes vedkommende med løntilskud hen på et andet plejehjem. Det er den virkelighed, der er.

Spørgsmålet er bare: Er det noget, ministeren synes er godt, altså at man på den måde sender folk ud i noget, der ellers var et ordinært job, men nu kommer de altså bare ud uden at skulle have løn?

Kl. 20:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ministeren.

Kl. 20:54

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg takker for det meget fine retoriske spørgsmål, som fru Line Barfod stiller, men jeg vil faktisk henlede opmærksomheden på et § 20-spørgsmål, som bliver oversendt til udvalget snarest, enten i aften eller også i morgen, og som faktisk henviser til en ny undersøgelse, som AKF har gennemført. Den viser, at privat løntilskud rent faktisk skaber nye job, og at ordinære job ikke fortrænges. Så det er jo ikke noget, der er lavet i en anden tid.

Man kunne næsten også få fornemmelsen både her i dag og også under samrådene af, at det skulle være rapporter og undersøgelser, som jeg selv havde siddet hjemme ved mit spisebord og flikket sammen, eller at det var noget, regeringen skulle have bestilt på den ene eller den anden måde. Men sådan er det bare ikke, vil jeg sige til fru

Line Barfod. Det kunne jo faktisk også være, at det var virkeligheden, der talte her.

Så jeg synes faktisk, at fru Line Barfod skulle lade sig lede lidt af virkeligheden bare for en enkelt gangs skyld.

Kl. 20:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 20:55

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg synes ligesom, at jeg er nødt til at sige et eller andet, for ministeren efterlyste jo lidt ros. Det har der ikke været meget af i dag, og nu er det ved at være sidst på dagen, selv om det godt nok ikke er det sidste punkt, og lidt ros skal der jo sådan set til.

Ministeren har ret i, at vi i Socialdemokratiet sådan set er godt tilfredse med, at der bliver rettet op på nogle ting med den lovgivning her: at pipfuglekursen forsvinder, og at de private aktører får en helt anden rolle, end de har haft indtil nu. Den del er sådan set udmærket. Vi er sådan set også godt tilfredse med, at en del af den indsats, der bliver lavet, bliver virksomhedsrettet.

Det, som vi efterlyser, er uddannelsesdelen. Det har ikke været muligt for ministeren endnu at definere, hvad ordinær uddannelse er, og hvilke muligheder man så får i forbindelse med det. Der har vi et spørgsmål om det.

Så har vi også et spørgsmål om, om nogen kan misbruge det. Jeg synes ikke, at ministeren er særlig klar i mælet, med hensyn til om man vil gå ind og så stoppe det misbrug, der eventuelt kan være i virksomheder i kommunerne rundtomkring i forhold til den virksomhedsrettede indsats.

Det, som er den store katastrofe, er, at det er et rent og skært besparelsesforslag på 1,2 mia. kr., der skal bruges til at fylde regeringens tomme kasse op. Jeg ved godt, at det her så giver ministeren anledning til at komme med hele den store udredning, men det er der, den store frygt ligger fra vores side. Der var jo virkelig mulighed for at rette op på det her – dvs. at bruge 1,2 mia. kr. på at forbedre systemet og gøre hele aktiveringen og den virksomhedsrettede indsats meget bedre, men det vælger man ikke at gøre.

Kl. 20:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er 1 minuts taletid. Til gengæld kan man komme igen. Så er det ministeren.

Kl. 20:56

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Altså, nu står det mig ganske enkelt ikke klart, hvor hr. Lennart Damsbo-Andersen har de 1,2 mia. kr. fra. Det må være noget, hr. Lennart Damsbo-Andersen på en eller anden måde selv har regnet sig frem til. Jeg kan i hvert fald sige, at det ikke har bund i virkeligheden.

Men i øvrigt tak for rosen. Det er mig så ganske uvant at få det fra lige nøjagtig den side, så derfor skal jeg også lige finde ud af, hvordan jeg forholder mig til det.

Når vi taler om ordinær uddannelse, vil jeg gerne sige, at det jo i aftalen rent faktisk er sådan, at det er afgrænset på den måde, at der skal være tale om en uddannelse, som har hjemmel i en lov, eller der udbydes generelt til alle. Som hovedregel skal uddannelsen være direkte rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet; som undtagelse herfra kan der dog være visse forberedende uddannelser. Så det står såmænd i aftalen.

Kl. 20:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg kommer så til at give ministeren ret i, at det ikke var 1,2 mia. kr. – det var 1,5 mia. kr. – men det gør det jo sådan set ikke spor bedre. Jeg står her med et papir, hvor det står. Det står heri: 1,5 mia. kr. Det gør da kun historien endnu værre. Det kan godt være, at der er tale om flere forskellige forslag – vi har også mange her i dag – der bliver lagt sammen, men det handler jo kun om besparelser i stedet for at gå ud at bruge pengene aktivt på at forbedre indsatsen.

Jeg tror nok, at ministeren måske vil give mig ret i, at der da virkelig er brug for det – ikke mindst for lige igen at tage de der Vest-asfyringer og de andre, der sker i den her tid. Der er virkelig brug for at bruge flere penge i stedet for at stoppe dem ned i den tomme kasse, som regeringen har.

Kl. 20:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ministeren.

Kl. 20:58

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes, at det var en meget fin lille bemærkning, som hr. Lennart Damsbo-Andersen kom med, nemlig at det jo godt nok kunne være, at der måske var lidt flere forslag end bare lige det her. Altså, sådan forholder tingene sig ikke. Man kan jo ikke bare sige: Nå ja, o.k., så regner vi lidt andet med også.

Det, der er tale om med det her lovforslag, er, at der er lagt op til en besparelse på 525 mio. kr. Den fremkommer ved, at vi skruer lidt ned for aktiveringsblusset. Det har jeg forstået at Socialdemokratiet sådan set længe har ønsket at man skulle gøre, fordi man jo netop ikke skal aktivere for aktiveringsens skyld. Det er så det, der ligger i det her. Derudover frembringes resten af pengene jo ved, at det nu er slut med de dyre og nyttesløse kurser om at finde sin indre fugl og efterligne Hitlers underskrift og sådan nogle ting.

Det gik jeg egentlig også bare i min naivitet ud fra at Socialdemokratiet bakkede op om, i og med at man jo nu i længere tid har haft blikket rettet lige præcis mod den slags kurser. Nu bliver de så også stoppet, men det er åbenbart ikke nok for Socialdemokratiet. Det er derfor, at det oven på debatten i dag får mig til at konkludere, at alt det her slet ikke bunder i, hvad der er bedst for de arbejdsløse, men hvad der er bedst for Socialdemokratiet. Og det er bare brandhamrende ærgerligt.

Kl. 21:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er også 1 minuts taletid til ministeren ved korte bemærkninger. Jeg siger tak til ministeren, for der er ikke flere korte bemærkninger. Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

Kl. 21:03

13) 1. behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge. (Udvidelse af arbejdsgiverperioden).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).
(Fremsættelse 17.11.2010).

Kl. 21:00

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Peter Madsen.

Kl. 21:00

(Ordfører)

Peter Madsen (V):

Dette forslag er et led i finansloven for 2011 og samtidig en del af aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti om genopretning af dansk økonomi. Det indebærer en udvidelse af arbejdsgiverperioden fra 21 til 30 dage i forbindelse med udbetaling af sygedagpenge.

Reglerne er i dag sådan, at en arbejdsgiver skal betale løn de første 21 dage af den ansattes fravær i forbindelse med sygdom. Derefter modtager arbejdsgiveren normalt refusion fra kommunen som kompensation enten helt eller delvis for udgifter til sygedagpenge eller løn under sygdom. Lovforslaget ændrer ikke ved den sygemeldtes ret til sygedagpenge, men drejer sig alene om, hvem der skal finansiere ydelsen. Med denne udvidelse af arbejdsgiverperioden kommer arbejdsgiverne, både offentlige og private, til at bære en større andel af udgifterne, mens kommunens andel reduceres tilsvarende.

Med udvidelsen af arbejdsgiverperioden ønsker regeringen at tilskynde den enkelte arbejdsgiver til at gøre endnu mere for at forebygge de ansattes sygefravær. Det er afgørende, at vi får bragt sygefraværet ned. Det koster samfundet dyrt, både i tabt arbejdskraft og i offentlig forsøgelse. Det koster de arbejdsgivere dyrt, som må klare sig uden den pågældende medarbejder. Og nok så vigtigt har længere tids sygefravær ofte store omkostninger for den enkelte sygemeldte, menneskelige omkostninger såvel som økonomiske. Derfor er det vigtigt, at arbejdsgiverne i endnu højere grad tilskyndes til at gøre en indsats for at nedbringe og forebygge sygefravær.

Mindre arbejdsgivere er utvivlsomt mere sårbare over for medarbejdernes sygefravær, end større arbejdsgivere er. Derfor har det også været vigtigt for regeringen at sikre, at disse mindre arbejdspladser ikke lider under lovændringen, ved at fastholde muligheden for arbejdsgiveren for at tegne en sygedagpengeforsikring, der dækker hele arbejdsgiverperioden. Med lovforslaget tilpasses reglerne om forsikringsordningen derfor, så refusionen dækker den udvidede periode på 30 dage.

Lovforslaget ændrer ikke ved, at arbejdsgivere, der har indgået en aftale efter sygedagpengelovens § 56, der indebærer refusion af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom, stadig friholdes for udgifterne i hele arbejdsgiverperioden. Forslaget får dermed ikke negative konsekvenser for de svagere grupper på arbejdsmarkedet.

Venstre kan støtte lovforslaget.

Kl. 21:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen med korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordførerrækken. Næste ordfører er hr. Lennart Damsbo-Andersen fra Socialdemokraterne. Værsgo.

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Antallet af sygedage, som arbejdsgivere skal betale for deres medarbejdere, er jævnligt til debat, både ude i organisationerne og her i Folketinget. Sidst vi havde den her sag oppe i salen, var i april 2008, hvor regeringen lagde 6 dage til de arbejdsgiverbetalte sygedage, så de kom op på 21. Det er ikke just arbejdsgivernes kop te – det kan jeg vist godt røbe i den her lille, sluttede kreds – og det er heller ikke Socialdemokratiets.

Er det så, fordi vi går arbejdsgivernes ærinde? Det plejer jo ellers normalt være regeringen, der bliver beskyldt for det. Nej, det er, fordi vi i modsætning til regeringen og dens støttepartier er optaget af at få et bedre arbejdsmiljø ude på arbejdspladserne. Sygefraværet koster mere end 60 mia. kr. hvert år, og mere end en tredjedel skyldes fravær på grund af arbejdet og det arbejdsmiljø, der er derude på arbejdspladserne. Det er rigtig mange penge, og derfor er der også rigtig mange penge at spare ved at gøre en aktiv indsats for at få sygefraværet bragt ned, for ikke at tale om de sorger og ærgrelser, som syge vil blive sparet for.

Derfor fremsatte Socialdemokratiet allerede i 2008 et forslag om at belønne de arbejdsgivere, der laver en handlingsplan sammen med kommunen, så de kan nedbringe mængden af arbejdsrelateret sygdom og få de syge hurtigere tilbage på arbejde, forstået på den måde, at de så skal betale for færre sygedage, mens de arbejdsgivere, der ikke laver en sådan aftale, skal betale for flere sygedage. Det er gennem KIA-projektet dokumenteret, at der i gennemsnit er 9 ugers mindre sygefravær pr. sygemeldt ved at lave en koordineret indsats. Så der er rigtig mange penge at spare.

Men regeringen og Dansk Folkeparti har altså valgt at gå en anden vej. Regeringen er ellers ikke bange for at lave incitamenter. Vi kan bare se på hele det cirkus, der er på dagpengeområdet, og de sager, vi netop har behandlet. Men den her sag er vist ikke lige røget ind på lystavlen. Så vi står med et lovforslag, der er ensbetydende med ren og skær skat på sygdom, og der er intet, der inspirerer til at ændre adfærd. Der er kun ét at gøre, nemlig at betale 760 mio. kr. ved kasse et.

Ud over at det koster arbejdsgiverne penge, vil loven være endnu en sten på vejen for det fleksible arbejdsmarked. For der er ingen tvivl om, at det bliver sværere at komme ind på arbejdsmarkedet, når arbejdsgiverne gør det, der er helt naturligt, nemlig tænker sig om en ekstra gang, før de ansætter nye folk. Det er vel ikke lige det, vi har brug for i den nuværende situation.

Alt i alt vil loven bidrage til skævvridningen af det danske arbejdsmarked og forringelsen af fleksibilitet og konkurrenceevne. Socialdemokratiet stemmer imod forslaget.

Kl. 21:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren, som der heller ikke er korte bemærkninger til. Den næste ordfører er hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 21:06

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Det her lovforslag er en del af den samlede lovgivning, som er en del af udmøntningen af aftalen fra 2010 om genopretning af dansk økonomi. Den er et led i, at man siger, at alle skal være med til at betale til genopretningen, og i det her tilfælde er det arbejdsgiverne.

Det sker, ved at man udvider perioden fra 21 kalenderdage til 30 kalenderdage for de arbejdsgiverbetalte sygedagpenge. I det her tilfælde er der selvfølgelig også et problem i forhold til de små ar-

bejdsgivere. De har en forsikringsordning, som de betaler til, og hvor de får pengene refunderet.

Man kan så spørge, om det her bare er en straf af arbejdsgiverne. Jeg er overbevist om, at arbejdsgiverne også gør en indsats for at forhindre for mange sygedage blandt deres medarbejdere. Det kan de selvfølgelig gøre ved at forbedre forholdene på arbejdspladsen og gøre det mere attraktivt for medarbejderne at være der. Det er med til at begrænse antallet af sygedage.

Det er også sådan i den her forbindelse, at arbejdsgivere i forhold til ansatte, for hvem der er indgået en aftale om refusion af sygedagpenge ved langvarig, kronisk sygdom, fortsat skal friholdes for at betale sygedagpenge i arbejdsgiverperioden. Det skal ses ud fra, at hvis man siger til arbejdsgiverne, at de skal betale for hele perioden, også for de svage, er de heller ikke så interesseret i at ansatte de helt svage på arbejdspladsen. Derfor vil vi selvfølgelig beholde den tilskynelse, ved at arbejdsgiverne i den forbindelse får betalt for de sygedage.

Det er som sagt en del af genopretningspakken, og Dansk Folkeparti siger selvfølgelig ja til forslaget.

Kl. 21:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Eigil Andersen fra SF, værsgo.

Kl. 21:08

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Tak. Umiddelbart kan det jo virke som en tiltalende tanke at lade arbejdsgiverne ikke bare betale for 3 ugers sygedagpenge, som de gør i dag, men for 4 uger, som det bliver foreslået her. Men vi mener også i SF, at det vil være en dårlig idé, bl.a. fordi det sandsynligvis vil medvirke til, at arbejdsmarkedet bliver endnu mindre rummeligt, end det er i dag, og det er såmænd slemt nok, som det er. Der vil simpelt hen ske det, at arbejdsgiverne vil blive endnu mere tilbageholdende med at ansætte lønmodtagere, som har en vis sygdomsrisiko, hvis man hænger på sygedagpengeutgiften i 4 uger i stedet for 3 uger.

Et andet aspekt, som jeg også lige skal nævne, er, at der en anden ulempe ved forslaget i forhold til kommunerne, som jo i forvejen har en hårdt presset økonomi. En større udgift på den enkelte institutions budget til sygedagpenge på grund af den længere arbejdsgiverperiode kan betyde, at der bliver ansat færre vikarer under sygdom. Det vil jo have en meget uheldig virkning for også de faste medarbejdere, at der ikke kommer en afløser i tilfælde af sygdom. Det var noget af den frygt, som hovedorganisationen FTF gav udtryk for, da arbejdsgiverperioden blev forlænget fra 2 uger til 3 uger.

I SF mener vi, at der er god grund til at give arbejdsgiverne større økonomisk incitament til at forbedre arbejdsmiljøet og nedbringe sygefraværet, men det kan ske på en meget klogere måde gennem den arbejdsmiljøafgift, som Socialdemokratiet og SF har foreslået i »Fair Forandring«. Afgiften er højere, jo større udbetalingerne er i arbejdsskadeerstatning i den pågældende branche, og dermed rammer man altså de brancher, hvor arbejdsskaderne og sygefraværet er værst. Og det er jo lige præcis det, man skal. Derimod er det, man gør i det her lovforslag, at man bare indfører en ny arbejdsgiverafgift, og den gælder så for alle brancher.

En anden mulighed for at opnå det formål, vi taler om her, er det forslag, som Socialdemokratiets ordfører omtalte, nemlig at hvis arbejdsgiverne indgår en aftale med kommunen om at forbedre arbejdsmiljøet og nedbringe sygefraværet, kan arbejdsgiverperioden for sygedagpengene nedsættes, mens den tilsvarende forhøjes, hvis arbejdsgiverne ikke vil indgå en sådan aftale. Det er klart, at et forslag efter de retningslinjer kan vi også støtte i SF.

En tredje mulighed er at benytte penge fra et nyt CSR-bidrag, som alle arbejdsgivere skal betale, til at belønne virksomheder, som

gør en særlig indsats for at forbedre arbejdsmiljøet og nedbringe sygefraværet.

Jeg vil runde af med at sige, at de veje, som Socialdemokratiet og SF peger på her, er langt mere virkningsfulde end det lovforslag, vi har nu. Hvis man følger Socialdemokratiets og SF's tankegang, vil de nemlig føre til, at vi både vil få et bedre arbejdsmiljø i hverdagen for lønmodtagerne, at vi vil få færre arbejdsskader, og at vi vil få et mindre sygefravær. Og det opnår man ikke, ved at man bare lader arbejdsgiverne betale en ekstraskat i form af en længere arbejdsgiverperiode på 4 uger, og derfor stemmer SF også imod forslaget.

Kl. 21:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Kurt Scheelsbeck fra Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 21:12

(Ordfører)

Kurt Scheelsbeck (KF):

Tak for det. Da den konservative ordfører, fru Helle Sjelle, ikke kan være til stede, skal jeg her læse følgende op:

I forsommeren indgik vi Konservative sammen med Venstre og Dansk Folkeparti en aftale om genopretning af dansk økonomi. Under krisen valgte regeringen at føre en af Europas mest aktive krisepolitikker, som har betydet, at arbejdsløsheden i Danmark er blandt de laveste i EU, og at den er holdt op med at stige. Men den meget aktive krisepolitik skabte et underskud på de offentlige finanser, som vi med genopretningsaftalen og finansloven for 2011 er godt i gang med at betale. I modsætning til venstrefløjens ønsker vil Konservative ikke af efterlade regningen i børneværelset, sådan som Socialdemokraterne gjorde det i 1970'erne, da Danmark nærmede sig afgrundens rand.

Lovforslag nr. L 68 fra beskæftigelsesministeren er et led i genopretningen af dansk økonomi. Forslaget betyder, at både private og offentlige arbejdsgivere fremover selv skal betale løn og sygedagpenge de første 30 kalenderdage. I dag skal de kun betale de første 21 kalenderdage, hvorefter kommunen betaler hel eller delvis kompensation til arbejdsgiveren, som så udbetaler sygedagpenge til den sygemeldte. Forslaget sparer skatteborgerne for omkring 760 mio. kr., hvilket også var målet i genopretningsaftalen fra i sommer.

Samtidig betyder forslaget, at danske arbejdsgivere, både private og offentlige, bidrager til at reducere underskuddet på de offentlige finanser, som krisen har efterladt. Det er i alle danskeres interesse, at underskuddet bliver nedbragt, så vi undgår skattestigninger, rentestigninger og andre ubehageligheder, der virker som en klods om benet på fremtidens vækst og velstand.

Derudover vil forslaget forhåbentlig have den store fordel, at det får danske arbejdsgivere til at intensivere indsatsen mod sygefravær. Hver dansker i arbejde har i snit næsten ti sygedage om året. Det er rigtig meget, og det koster rigtig dyrt. Samtidig har undersøgelser vist, at en tredjedel af alt sygefravær skyldes dårligt arbejdsmiljø. Hvis arbejdsgiverne gør en aktiv indsats for at forbedre arbejdsmiljøet, vil sygefraværet sandsynligvis falde markant.

Ikke mindst de kommunale arbejdsgivere har en stor opgave foran sig. Sygefraværet blandt de kommunalt ansatte ligger 60-70 pct. højere end blandt de ansatte i den private sektor og i staten. Det er med andre ord et enormt økonomisk potentiale, som bare venter på at blive udnyttet. Det høje sygefravær i landets kommuner er både skidt for den enkelte kommunalt ansatte og for skatteborgerne, der betaler gildet. Jeg håber, at kommunerne vil bruge lovforslaget som anledning til at nedbringe det høje sygefravær i kommunerne.

Endelig er jeg som konservativ glad for, at de mindre virksomheder ikke bliver ramt hårdt af forslaget. Ligesom i dag vil virksomheder, hvis lønudgifter ligger under 6,6 mio. kr. årligt, kunne tegne en forsikring, så de slipper for tab i forbindelse med deres medarbejde-

res sygdom. Det er vigtigt, at vi som lovgivere til enhver tid holder hånden under landets mindste virksomheder. De udgør nemlig vækstlaget i dansk erhvervsliv og er dermed kilden til fremtidens vækst og velstand.

Samlet set kan vi Konservative støtte lovforslag nr. L 68, der forlænger arbejdsgiverperioden i forbindelse med sygdom med 9 dage. På den måde sparer staten og dermed skatteborgerne 760 mio. kr. om året. Forhåbentlig vil sidegevinsten være, at indsatsen mod sygefraværet bliver intensiveret til gavn for medarbejderne og for Danmark. Tak.

Kl. 21:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ingen ordfører fra Det Radikale Venstre, hvorfor næste ordfører er fru Line Barfod fra Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 21:16

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Tak. Jeg skal sige fra De Radikale, at de stemmer imod lovforslaget. Det gør Enhedslisten også. Jeg må sige, at når jeg læser forslaget her, kommer jeg til at tænke på sloganet: Vi skal nedbringe sygefraværet, så lad os fyre de syge. Det er jo det, der bliver konsekvensen, når man gennemfører sådan et forslag. Det er kun 2 år siden, arbejdsgiverperioden sidst blev udvidet fra 15 til 21 dage, og nu vil man så udvide perioden med yderligere 9 dage. Vi synes fra Enhedslistens side, at det burde være en samfundsopgave at sørge for de syge, at vi alle sammen burde være med til at betale over skatterne, både borgere og virksomheder, og så skulle vi sørge for at refundere hundrede procent, når der så var nogle, der var syge. I en tid, hvor arbejdsløsheden stiger, hvor virksomheder lukker, hvor der er krise, virker det helt absurd, at man så lægger endnu flere udgifter ud og gør det endnu sværere for virksomhederne, gør det endnu sværere for de mennesker, der er ramt af forskellige former for sygdom.

For det her rammer jo især de mennesker, som jævnlige er syge. De kronisk syge, som alligevel bliver på arbejdsmarkedet og gerne vil være med til at arbejde, taler regeringen så meget om med jævne mellemrum, men her laver man altså et forslag, som gør, at det bliver meget sværere for de mennesker at være på arbejdsmarkedet. For som flere af høringssvarene påpeger, bliver det, når man udvider arbejdsgiverperioden, sværere for de udsatte at få fodfæste på arbejdsmarkedet, og det gør også, at det vil være dem, der står først i køen til at blive fyret.

Kommuner og regioner bliver jo ikke kompenseret for det her forslag, og det kommer til at koste kommunerne 123 mio. kr. og regionerne 47 mio. kr. Det kommer til at kunne mærkes på hospitaler, plejehjem, skoler, daginstitutioner og den øvrige kommunale og regionale service. Det betyder altså, at de penge skal findes nogle steder. Det kan så ske, enten ved at man fyrer de syge, så man ikke får så stor en udgift, eller ved at man fyrer nogle andre. Der er ikke så mange andre muligheder, når man skal spare i kommuner og regioner, end at man fyrer nogle mennesker, og dermed får vi endnu flere arbejdsløse. Det er lidt svært at forstå, hvis man virkelig mener, at vi skal gøre noget ved arbejdsløsheden, og at vi skal gøre noget for, at også mennesker med kronisk sygdom kan være på arbejdsmarkedet.

Hvis man for alvor var optaget af at gøre noget ved sygefraværet, burde man jo i stedet sætte ind med forebyggelse. Så burde man gøre noget for, at de mange mennesker, der i dag bliver syge af at gå på arbejde, ikke blev syge af det; gøre noget for at få et langt bedre arbejdsmiljø; sikre, at man fik sat tempoet ned, så folk kunne holde til deres arbejde; sikre, at folk fik lov til at gøre deres arbejde. En meget stor del af offentligt ansatte, der i dag bliver syge, især dem, der bliver alvorligt syge, bliver det jo på grund af stress, som de i høj grad får, fordi de ikke kan få lov til at gøre deres arbejde. Det gælder f.eks. SOSU'ere, der ikke kan få lov til at tage sig ordentligt af de æl-

dre, men skal piskes rundt fra sted til sted hele tiden, og som skal bruge en masse tid på bureaukrati, fordi regeringen og Dansk Folkeparti er mere optaget af privatisering end af at sikre en god ældrepleje.

Sådan nogle steder burde man sætte ind, så man kunne forebygge, at folk blev syge. Men det er tilsyneladende overhovedet ikke det, som regeringen og Dansk Folkeparti er optaget af. Man ønsker bare at gøre det sværere for de syge, at gøre det sværere for virksomhederne og dermed også nedbryde den gode ordning, vi ellers havde på arbejdsmarkedet, med, at folk faktisk kunne være der, selv om de var syge.

Så der er ingen tvivl om, at Enhedslisten ikke kan støtte forslaget.

Kl. 21:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere ordførere i salen, hvorfor næste taler er beskæftigelsesministeren, værsgo.

Kl. 21:20

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne takke for debatten eller i hvert fald for de ord, der er blevet sagt her fra talerstolen.

Lad os først slå fast, at dette lovforslag ikke vil få betydning for den enkelte persons ret til sygedagpenge. Der er med lovforslaget alene tale om, at vi ændrer på finansieringen af udgifterne, altså forholdet mellem, hvad staten skal bære, og hvad arbejdsgiverne skal bære. Arbejdsgiveren betaler i dag udgiften til sygedagpenge i de første 21 kalenderdage af den ansattes sygefravær. Lovforslaget betyder, at arbejdsgiverperioden bliver udvidet til 30 kalenderdage.

Ingen er jo i tvivl om, at sygefravær har store personlige konsekvenser for den enkelte sygemeldte. Det gælder både menneskeligt, arbejdsmæssigt og økonomisk. Jo længere sygefraværet er, jo større er risikoen desværre også for, at den sygemeldte ender med at forlade arbejdsmarkedet. Sygefravær er bestemt heller ikke nogen ønskværdig situation for arbejdsgiverne, der kommer til at mangle den nødvendige arbejdskraft. Uanset hvilke briller man har på, ligger der derfor et stort potentiale i at nedbringe sygefraværet.

Jeg er fuldt ud klar over, at der i dag er rigtig mange virksomheder, der viser stor ansvarlighed, og som gennem en aktiv personalepolitik gør en stor og målrettet indsats for at nedbringe sygefraværet. Det sker f.eks. ved dialog med den sygemeldte og med tilpasning af arbejdsopgaverne. Men tilskyndelsen til at nedbringe sygefraværet hænger dog i nogen grad sammen med forpligtelsen. Al erfaring viser, at de arbejdspladser, der sætter fokus på et godt arbejdsmiljø og en god trivsel, også høster gevinsten i form af mindre sygefravær. Arbejdsgiverne har derfor selv en vigtig nøgle, som kan bruges til at nedbringe sygefraværet og udgifterne til sygedagpenge.

Jeg er opmærksom på, at det ofte vil være sådan, at mindre virksomheder har vanskeligere ved at håndtere udgifterne til sygefravær, end større virksomheder har. Udgifterne til sygedagpenge rammer hårdere, når man f.eks. kun har to eller fem ansatte. Derfor er det også med lovforslaget en klar forudsætning, at der ske en tilpasning af den ordning, der giver de mindre, private virksomheder mulighed for at tegne en sygedagpengeforsikring. Der vil altså kunne tegnes forsikring også for de dage, som arbejdsgiverperioden udvides med.

Nogle vil måske være bekymret for, og det har vi også hørt i debatten her, at en udvidet arbejdsgiverperiode vil komme til at virke som en barriere for, at arbejdsgiveren vil ansætte de svagere grupper på arbejdsmarkedet. Den bekymring deler jeg nu ikke, for arbejdsgiverne vil nemlig fortsat være undtaget fra sygedagpengeudgiften i hele arbejdsgiverperioden, når det drejer sig om ansatte, for hvem der er indgået en § 56-aftale. Det er en aftale om refusion af sygedagpenge ved langvarig eller kronisk sygdom. Tilsvarende vil arbejdsgiverne også fortsat være undtaget fra udgifter til sygedagpenge til personer, som ansættes i fleksjob.

Endnu en gang tak for behandlingen her i Folketingssalen. Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen.

Kl. 21:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så vi siger tak til ministeren. Undskyld, der er lige en her, som jeg først ser nu. Det må ministeren undskylde. Hr. Lennart Damsbo-Andersen, værsgo.

Kl. 21:24

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er ikke, fordi jeg skal holde ministeren længe på pinebænken – nu er det jo sent på dagen. Jeg sidder bare med sådan en underlig fornemmelse, når man her med et pennestrøg lige snupper 760 mio. kr. op af arbejdsgivernes kasse for at lægge dem hen i statskassen.

Det, jeg tænker på, er, at vi før sommerferien behandlede et forslag, der handlede om arbejdsskadeerstatning, og et af argumenterne i forbindelse med behandlingen af forslaget lød på, at der skulle spares 150 mio. kr., som de arbejdsskadede kom til at betale, fordi arbejdsgiverne ikke skulle pålægges en udgift. Det var 150 mio. kr. Her er det så 760 mio. kr., og dem snupper man uden så meget som at blinke. Giver det ikke ministeren en underlig smag i munden?

Kl. 21:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 21:24

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen skal bestemt ikke undskylde for at stille spørgsmål her i Folketingssalen – tværtimod, det er derfor, vi er her.

Hvad angår spørgsmålet om de 760 mio. kr. og den anden sag, som hr. Lennart Damsbo-Andersen henviste til, vil jeg sige, at det nu var en lidt forsimplet fremstilling, hr. Lennart Damsbo-Andersen kom med her, og det kan jeg også se at hr. Lennart Damsbo-Andersen er enig i, i og med at han nikker lidt.

Men når der er tale om, at vi ændrer på arbejdsgiverperioden, er det, fordi det er et led i genopretningspakken, som også Dansk Folkepartis ordfører redegjorde meget klart og tydeligt for. Det er jo sådan, at vi har gennemført en perlerække af initiativer for at få Danmark igennem den internationale finanskrisen så lempeligt som overhovedet muligt målt på menneskelige ressourcer, og det har kostet. Derfor må vi alle holde for, og det betyder altså også, at arbejdsgiverne må holde for. Det ser man så udmøntet i det her lovforslag.

Kl. 21:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ønsker hr. Lennart Damsbo-Andersen en anden kort bemærkning? Ja, værsgo.

Kl. 21:26

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er godt nok, at alle skal holde for. Når nu regeringen har besluttet, at der skal spares, så vælger regeringen sammen med Dansk Folkeparti at sprede det ud på alle mulige. Men det giver mig stadig væk en mærkelig fornemmelse. For når vi når hen til den 1. januar – det er om en måneds tid – så vil den, der bliver ramt af en arbejdsskade, få mindre i erstatning end den, der får en arbejdsskade før den 1. januar, fordi regeringen har besluttet, og ministeren har selv stået og sagt det fra talerstolen, at arbejdsgiverne skal friholdes. Og så er det de arbejdsskadede, det skal gå ud over.

Hvorfor kunne det ikke dengang også være arbejdsgiverne, der skulle holde for, når de skal holde for nu? Da var tallet endda meget

mindre. Hvorfor var det de arbejdsskadede, der skulle lide under det?

Det synes jeg giver en underlig fornemmelse, og jeg er da meget spændt på, hvad det næste så kan blive. For når man kan tage sådan nogle beslutninger her uden at blinke, giver det en mærkelig fornemmelse hos mig. Og det håber jeg egentlig også at det gør hos ministeren.

Kl. 21:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 21:27

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu har hr. Lennart Damsbo-Andersen tydeligvis ikke været med til forhandlingerne om genopretning af dansk økonomi. Det afspejler sig i hvert fald tydeligt i den noget forsimplede tilgang, hr. Lennart Damsbo-Andersen har sådan helt generelt til, hvordan man finder frem til, hvilke initiativer der skal fremmes i sådan en anledning som denne.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at bare fordi man forsøger at fremstille noget forsimplet to gange i træk, bliver det jo ikke mere korrekt af den grund. Det, der er tale om i forbindelse med arbejdsskader, er jo rent faktisk, at vi efter min mening har fundet en meget solidarisk løsning. Det debatterede vi også grundigt i sin tid.

Men jeg kan jo bare konstatere, at i Socialdemokratiet er der intet nyt under solen. Man er ligeglade med økonomien, og man har ikke sans for økonomisk ansvarlighed, og det kan vi jo så konstatere her. Der er jo ingen, der synes, at det hverken er let, nemt eller sjovt at genoprette dansk økonomi. Omvendt må vi jo også erkende, at når man har styret Danmark igennem en international finanskrisen på den måde, som regeringen har, og dermed har sparet mange tusinde mennesker for at få en fyreseddel i hånden, så koster det, og så ligger der en regning, der skal betales. Det er den, vi her samler op og betaler. Sådan er det, og sådan er det altså at være økonomisk ansvarlig.

Kl. 21:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så må jeg hellere sikre mig, at der ikke er flere, der ønsker at stille spørgsmål til ministeren. Det er der ikke, så jeg har ikke overset flere. Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 21:28

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 1. december 2010, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 21:29).
